

İ. T. Ü.

*Elektrik - Elektronik
Fakültesinin*

ALTMİS YIL

(1934 - 1994)

Elektrik-Elektronik Fakültesinin Altmış Yılı

Düzenleme:

Doç.Dr.Fusun Tunalı

Yayın Grubu:

Doç.Dr.Fusun Tunalı
Doç.Dr.Eren Erdoğan
Doç.Dr.Leyla Gören
Prof.Dr.Enise Erimez
Prof.Dr.Alınur Büyükaksoy

Sayfa Düzeni ve Grafik:

Figen Çapan

Teknik Çalışma:

Ömer Yılmaz – Murat Beşiktaş

Basım Organizasyonu:

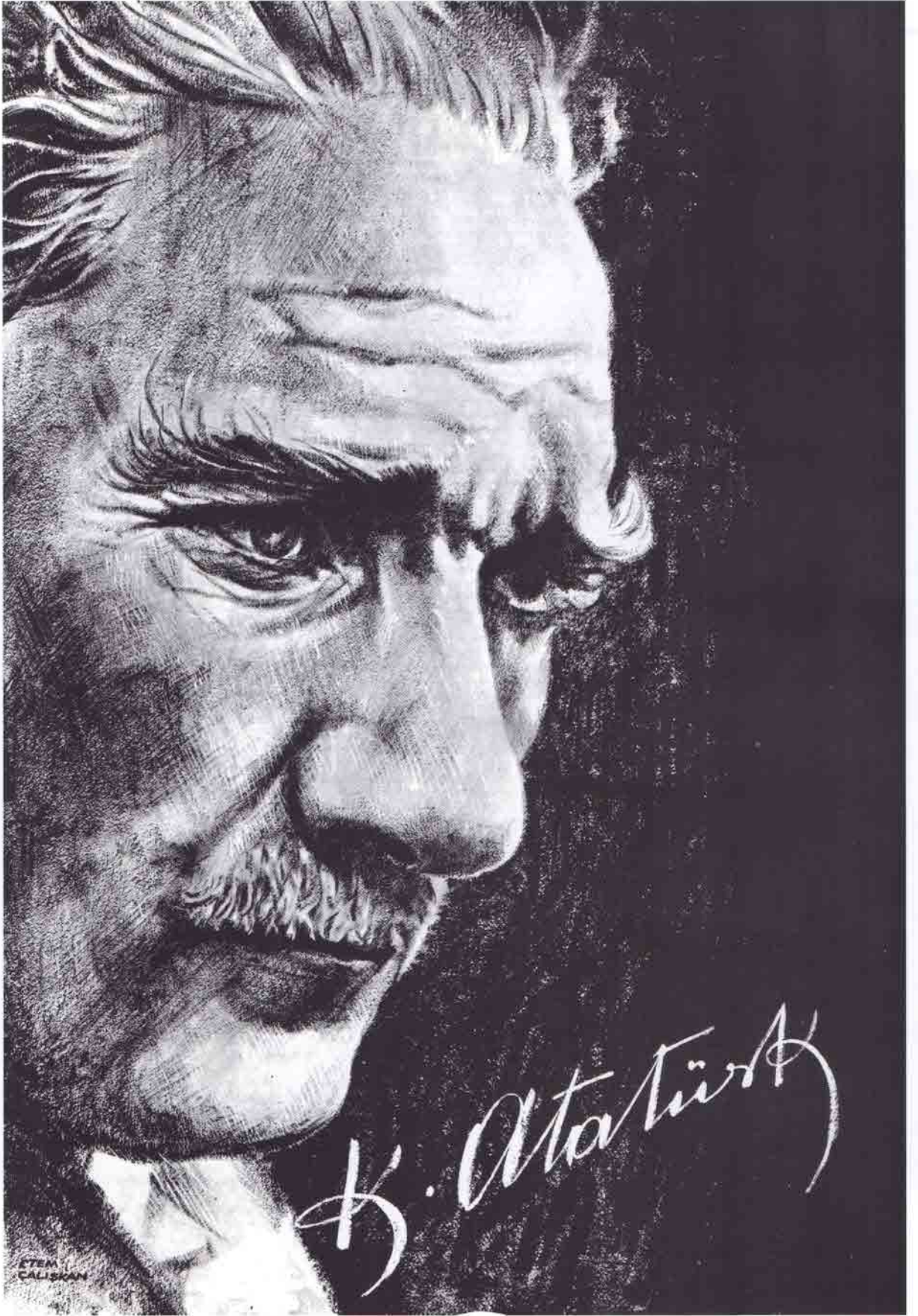
Bileşim Yayıncılık Fuarcılık ve
Tanıtım Hizmetleri San.ve Tic. A.Ş.

Baskı:

Mart Matbaacılık

©1994 Elektrik-Elektronik Fakültesinin Altmış Yılı
kitabının her hakkı İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesine aittir.
Kaynak gösterilerek bile olsa yazılı izin olmadan kullanılamaz,
herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

1. Baskı
İSTANBUL, 1994

Dünyada herşey için, medeniyet için, hayat için, muvaffakiyet için en hakiki mürşit ilimdir, fendir. İlim ve fennin haricinde mürşit aramak gaflettir, cehalettir, dalalettir. Yalnız ilmin ve fennin yaşadığımız her dakikadaki safhalarının tekamülünü idrak etmek ve terakkiyatını zamanla takip eylemek şarttır.

Prof. Dr. Reşat BAYKAL
Rektör

Prof. Dr. Ahmet DERVİŞOĞLU
Dekan

ALTMİŞİNCİ YILINDA ELEKTRİK-ELKTRONİK FAKÜLTESİ

Ülkemizde, kurumların 10'uncu ve 10'un katları olan kuruluş yıldönümlerinde kutlama etkinlikleri düzenlemeleri gelenek haline gelmiştir. Örneğin Cumhuriyetin 10'uncu yıldönümü kutlamalarının ne kadar görkemli olduğu hala anılmaktadır.

1984 yılı, Fakültenin kuruluşunun 50'nci yılı olarak kabul edilmiş ve o yıl çeşitli kutlama etkinlikleri düzenlenmiştir; daha önceki yıldönümlerinde kutlama etkinlikleri düzenlenmemiştir.

Kuruluş yıldönümü etkinlikleri çeşitli amaçlarla düzenlenebilir. Fakültenin 60'ıncı kuruluş yıldönümü etkinlikleri düzenlenirken şu amaçların gerçekleşmesine özen gösterilmiştir: Fakültemiz öğretim elemanları, öğrencileri, personeli, mezunları ve Fakülteye yakın ilgi gösterenler, yani Fakülte camiasını oluşturanlar arasındaki bağları kuvvetlendirmek, dayanışmayı arttırmak, Fakültenin sahibolduğu potansiyeli sergilemek, yurt içi ve yurt dışındaki yerini vurgulamak, Fakültenin tarihi gelişimini belirleyen bir kitap çıkarmak, bir arşiv oluşturmak ve tüm bu etkinlikleri sevgi ve coşkuyla yaşamak.

Fakültenin tarihçesinin ve gelişiminin sağlıklı olarak kayda geçirilmesinin özellikle gelecek kuşaklar için ne derece önemli olduğu açıktır. Oysa konu ile ilgili bir kitapçık ilk kez 1973 tarihinde "Elektrik Fakültesi, 1973 Cumhuriyetin 50'inci, İTÜ'nün 200 'üncü yıldönümü" başlığı ile basılmıştır. Bu bakımdan, kuruluşundan bu güne kadar Fakültede öğrenci ve öğretim üyesi olarak bulunmuş ve halen görevlerini sürdüren hocalarımızın varlığı çok büyük bir şans ve mutluluk kaynağıdır. 3 Mayıs 1994 tarihinde bu hocalarımızla, Fakültenin tarihi gelişimini ele alan bir söyleşi yapılmış olması, bu söyleşinin video bandına alınması ve bir özetinin bu kitaba konulması 60'ıncı yıl etkinliklerinin çok önemli bir parçasıdır.

1926 yılında İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesinde oluşturulan Elektromekanik Enstitüsünün 1934 yılında Yüksek Mühendis Mektebine bağlanması Fakültenin başlangıcını oluşturmuştur. Bu oluşum gelişerek 1944 yılında Elektrik Fakültesine dönüşmüştür. O tarihte Fakültede sadece 6 öğretim üyesi, 2 de yabancı uyruklu öğretim üyesi görev yapmaktaydı. Bunu izleyen 10 yılın sonunda yani Fakültenin kuruluşunun 20'nci yılı olan

1954'de, öğretim üyesi sayısı 10, o yıl verilen mezun sayısı 39 olduğuna göre Fakülte hala küçük bir birim görünümünde idi. 50 nci kuruluş yıldönümü olan 1984 yılında 48 olan öğretim üyesi sayısı bugün 79'a ulaşmıştır.

Ülkemizde 26 farklı Üniversitede Elektrik, Elektronik ve Bilgisayar eğitimi yapılmaktadır ve toplam öğretim üyesi sayısı 300 kadardır. O halde toplam kadronun %25'inden fazlası Fakültemizdedir. Fakültedeki lisans öğrencisi sayısı 2400, Fakültenin yürüttüğü Yüksek Lisans programlarındaki öğrenci sayısı 600 kadar olduğuna göre 79 öğretim üyesi ve 3000 civarında öğrenci ile Fakültemiz hem Türkiye hem de dünya genelinde Elektrik, Elektronik, Bilgisayar konusundaki büyük birimlerden biri haline gelmiştir. Türkiye'deki kadronun %25'den fazlasının Fakültemizde olmasına rağmen öğretim üyesi başına öğrenci sayısı, 38'dir; bu sayı dünyanın önde gelen Üniversitelerine göre çok yüksektir; bu oran 20 mer-tebesinde olmalıdır. Fakültenin son bir yılda verdiği mezun sayısı 409, Öğretim Üyelerimizin yürütücülüğünde tamamlanan Yüksek Lisans Tezi sayısı 55, Doktora Tezi sayısı 7 dir. son bir yıl içindeki bilimsel araştırma etkinlikleri de şöyle özetlenebilir: Yurtdışı dergilerde yayınlanmış 33 özgün makale, yabancı dilde sunulmuş 35 bildiri, Türkçe olarak sunulmuş 40 bildiri, yurtdışında İngilizce olarak yayınlanmış 3 kitap, Türkçe 8 kitap.

Mezunlarımızın yurt içi ve yurt dışındaki başarıları onur verici düzeydedir. Yakın ilişki içinde olduğumuz büyük endüstri kurumlarından ve lisansüstü öğrenimlerine yurtdışındaki sayılı yüksek öğretim kurumlarında devam eden öğrencilerimizden edindiğimiz genel kanı, mezunlarımızın çok başarılı oldukları yönündedir. Endüstriden gelen mesajların özü "Mezunlarınız çok başarılı aman kaliteyi düşürmeyin", dış ülkelerdeki mezunlarımızdan gelen mesajların özü ise "Biz Fakültemizin bu kadar iyi öğretim verdiğini düşünemedik" şeklindedir. Bu, bizler için sürpriz değildir. Mezunlarımızın, dünyanın en iyi üniversitelerinin mezunları düzeyinde olmasının başlıca sebepleri şunlardır:

1) Taban puanı en yüksek olan bölümler Elektronik ve Bilgisayar bölümleridir; yani Ülkemizde gençler için en gözde meslek Elektronik ve Bilgisayar mühendisliğidir. Batı dünyasında bu meslekler bizdeki kadar cazip olmadığından istekli sayısının toplam kontenjan sayısına

oranı bizdeki kadar yüksek değildir. Bizim öğrencilerimiz çok yetenekli, her biri lise birincisi düzeyinde öğrencilerdir. 2) Fakültemizdeki kadro çok güçlüdür. 3) Üniversitemizde, dolayısıyla Fakültemizde öğretime çok önem verilmektedir. Batı üniversitelerinde, öğretim üyeleri araştırmaya çok önem verdiklerinden öğretimi, özellikle lisans öğretimini biraz geri plana itmektedirler. Sonuç olarak, öğretim programları güncel ve uyumlu, vakitini iyi değerlendiren mezunlarımızın düzeyi de çok yüksektir. Öte yandan, endüstride çalışan mezunlarımız yeni yetişen kuşakların daha bilinçli, atılgan ve özgüvenlerinin yüksek olduğunu söylemektedirler.

Son yıllarda Üniversitemizdeki, dolayısıyla Fakültemizdeki en önemli gelişmelerden biri, isteyen öğrencilere bir yıl İngilizce hazırlık sınıfına devam etme imkanının verilmesidir. Hazırlığı bitirerek derslere başlayan öğrenci İngilizce dersler de alarak mesleki İngilizcesini geliştirmekte böylece ana dilde öğretim görmenin avantajlarına ek olarak İngilizce öğretim veren Üniversitelerin mezunları kadar bu dili öğrenmektedir.

Fakültemiz, öğrencileri ve mezunları ile en iyi bütünleşmiş fakültelerden biridir. 5 Mart 1986 tarihinde üst düzeyde görev yapan mezunlarımızla Fakültede yapılan bir toplantıda "Mezunlar Temsil Heyeti" oluşturulmuştur. 13 Haziran 1987 ve 17 Şubat 1993 tarihlerinde tekrarlanan bu toplantılarda heyet daha da genişletilmiştir. Bu bütünleşme yoluyla mezunlarımız Fakülteye, önerileri ve maddi destekleri ile önemli katkılar sağlamışlardır. Öte yandan 1987 yılından beri Fakültemizde var olan "Öğrenci Temsilciliği" kurumu, öğrencilerle öğretim kadrosu arasındaki bağların kuvvetlenmesinde, öğretimin kalitesinin yükselmesinde ve mezunlarımızın özgüvenlerinin artmasında çok etkili olmuştur. Fakülteye her yıl alınan 450 kadar öğrenci 5 şubeye ayrılmaktadır; buna göre 4 sınıfta 20 şube vardır. Her şube, gecikmesiz öğrenciler arasından kendi temsilcisini seçmekte, böylece 20 kişilik Öğrenci Temsilciler Konseyi oluşmaktadır. Fakültemizin başlattığı bu uygulama Fakülte dışında da ilgi ile karşılanmış ve Üniversitemiz bu modelin yasalaşmasını önermiştir. Öğrenciler, temsilcilik kurumunun kendileri için ne kadar önemli olduğunu, "Öğrenci temsilciliği olmayan Fakülte olur mu?" şeklinde ifade etmektedirler.

Yukarıda açıklandığı gibi, Fakültenin kuruluşunun 20'nci yılı olan 1954'de öğretim üyesi sayımız 10, 50'nci yılda 48, 60'ıncı yılda 79 dur. Buna göre son 10 yıldaki

artış, 20'nci yıldaki toplam öğretim üyesi sayısının 3 mislidir. Bu sonuca kolay ulaşılmıştır. Çünkü bugün endüstrinin yeni bir mezuna sağladığı maddi imkan 4 yıllık bir profesöre devletin sağladığı imkana eşittir. Öte yandan yurt dışındaki akademik toplantılara katılmak için öğretim elemanlarına sağlanan imkanlar çok kısıtlıdır. Oysa öğretim elemanlarının kendilerinden beklenen yayınları yapmaları ve en son yenilikleri izlemeleri için yurtdışı temaslar yapmaları kaçınılmaz bir gerekliliktir. Bu ve benzeri eksiklikler akademik hayatın çekiciliğini hissedilir derecede azaltmıştır. Bu da Fakültenin ve dolayısıyla Ülkenin geleceği açısından endişe vericidir. Durumun düzeltilmesi için alınacak en önemli önlemlerden biri, fakültelere tüzel kişilik verilmesi ve kendi kaynaklarının belirli bir oranda kendilerince yaratılması için yasal düzenlemelerin yapılmasıdır. Küçüksenemeyecek zorluklara rağmen, son yıllarda Fakültenin etkinliği belirgin bir şekilde artmış, Fakülte yurt içinde ve yurt dışında saygın bir konuma ulaşmıştır. Fakültenin yayın etkinliklerinin ve teknoloji üretimine katkılarının artırılması için camianın çabaları yanında Ülkemizde bilime ve yeni teknoloji üretimine ayrılan kaynakların da yeterli düzeye ulaştırılması gerekmektedir.

Fakültenin tüm geçmişini, gelişimini, bugünkü durumunu ve rolünü ilk kez bu kadar etraflı olarak ele alan böyle bir kitabın çıkarılmış olması, kanımca, 60'ıncı yıl etkinliklerinin en önemli parçasını oluşturmaktadır. Kitabın çıkarılması hem yoğun bir çalışmayı hem de karşılaşılan çeşitli güçlüklerin aşılmasını gerektirmiştir.

Bu kitabın içeriğinin oluşturulmasında büyük bir özveri ile çalışan 60'ıncı Yıl Etkinlikleri Komisyon Üyelerine, yazıların dizilmesinde emeği geçen memurlarımıza, bizler için ve gelecek kuşaklar için büyük değer taşıyan anılarını sunan hocalarımıza, Kitabın basım organizasyonunu ve teknik çalışmalarını gerçekleştiren Bileşim A.Ş. ne ve değerli katkıları için TESİD-Türk Elektronik Sanayicileri Derneğine teşekkür eder, Fakültemizin Ülkemize ve insanlığa vermekte olduğu hizmetlerin artarak devam etmesini dilerim.

3 Ekim 1994

U. Derin

İÇİNDEKİLER

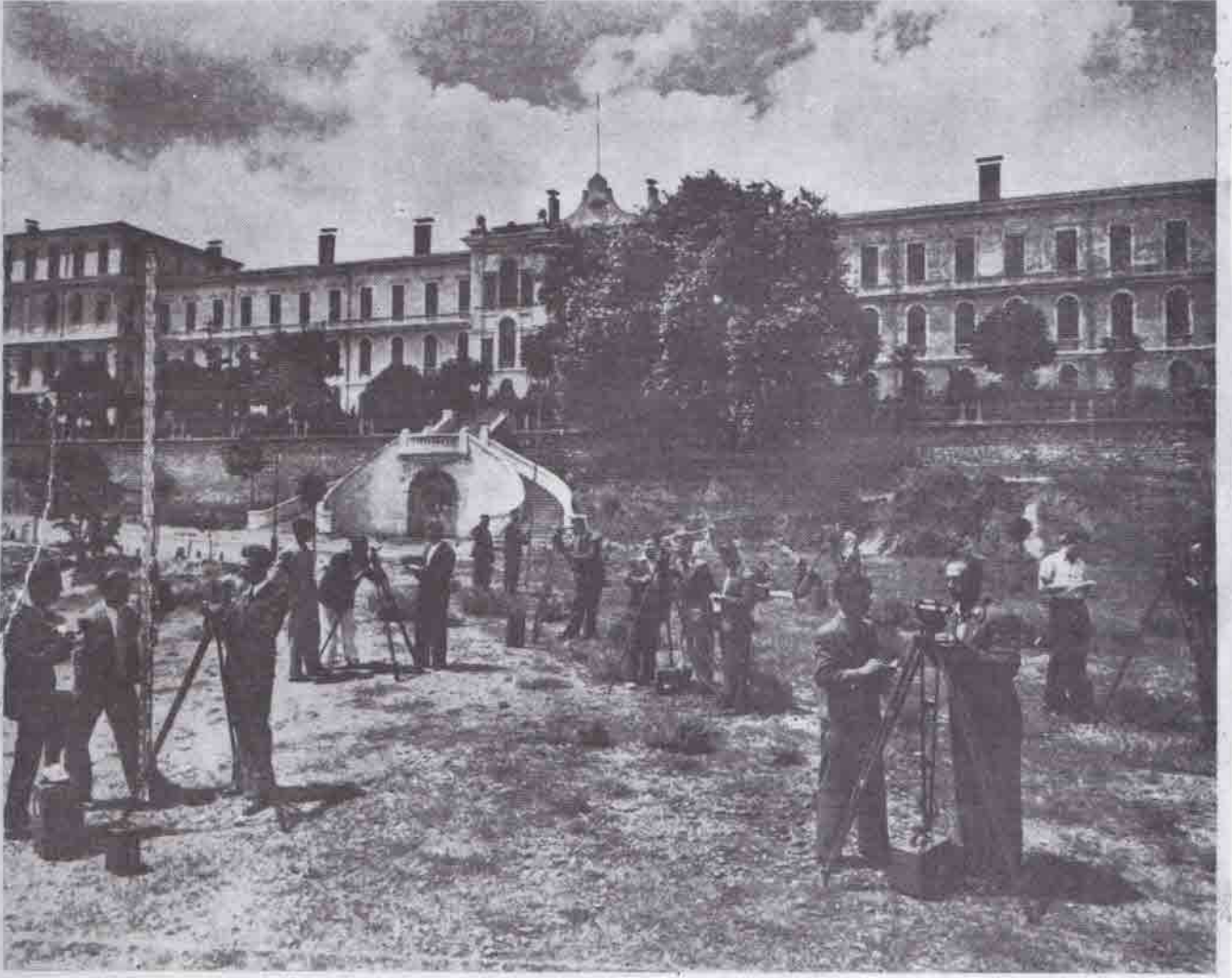
Dar-ül Fünun'dan Elektrik-Elektronik Fakültesine (1934-1982)	13
Kısa tarihçe	15
60. Yıl Söyleşisi - Prof.Dr.İ.Cem Gökner	21
Bugünkü Elektrik-Elektronik Fakültesi (1982-1994)	35
Genel Tanıtım	37
Elektrik Mühendisliği Bölümü	43
Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü	49
Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü	57
İTÜ-ETA Vakfı	62
İlklerimiz	63
Unutamadıklarımız	73
Öğretim Elemanlarımız ve Personelimiz	85
Profesörler	87
Emekli Profesörler	105
Doçentler	113
Yardımcı Doçentler	121
Öğretim Görevlileri	129
Emekli Öğretim Görevlileri	131
Doktor Araştırma Görevlileri	132
Araştırma Görevlileri	133
Genel İdari Hizmetler Personeli	139
Teknik Hizmetler Personeli	141
Yardımcı Hizmetler Personeli	143
Uzun Yıllar Fakültemize Hizmet Vermiş Emekli Memurlarımız	146
Mezunlarımızdan	147
Diğer üniversitelerde öğretim üyesi mezunlarımızdan	149
Üst düzey görev yapan mezunlarımızdan	150
Anılar	153
Burhan Hocamız / Kemal Tan	155
Mustafa Santur'un 30. Hizmet Yılı Töreninde Yapmış Olduğu Konuşma	157
Elektrik Mühendisliğinde Gelişmeler / Prof.Dr.Tarık Özker	161
Elektrik Tesisleri Disiplininin Gelişmesi / Prof.Dr.Mustafa Bayram	163
Anılarım / Prof.Dr.Turgut Boduroğlu	165
Yüksek Gerilim Tekniği Kursüsü ve Laboratuvarları / Prof.İzzet Gönenc	171
Elektrik Ölçmesi Kursüsü ve İlk Başkanı Burhan Hoca / Prof.Hasan Önal	177
Nasıl Elektronikçi Oldum? / Prof.Tahsin Saya	179
Biz Telekomcular / Prof.Ziyaeddin Süder	181
Anılarım / Prof.M.Münir Ülgür	183
Ord.Prof.Dr.Cabir Hamdi Sepen ile Tanışma / Prof.Emin Ünalan	189
Arı Yıllıklarından	191
Albüm	194

1. The first part of the document is a list of the names of the members of the committee who have been appointed to the various sub-committees. The names are listed in alphabetical order of the last name.

*Dar-ül Fünun'dan
Elektrik-Elektronik
Fakültesine*

(1934 - 1982)

Elektrik Fakültesinin kuruluşundan bugünkü yapısına gelişine ayırdığımız bu bölümde, Fakültenin kısa tarihçesine ve bizleri o günlere götürecek olan, 3.Mayıs.1994 günü Prof.Dr. Cem Gökner'in düzenlediği ve kaleme aldığı, o yılları yaşamış olan değerli hocalarımızla yapılan 60. YIL SÖYLEŞİSİ'ne yer verdik.

5 Nisan 1941

Gümüşsuyu binası

Elektrik-Elektronik Fakültesinin kökleri İstanbul Dar-ül Fünun'unun Fen Fakültesine bağlı olarak 1926 yılında kurulan Makina-Elektrik Enstitüsü'ne kadar uzanmaktadır.

İstanbul Dar-ül Fünun'unun 31 Mayıs 1933 tarihinde yayınlanan 2252 sayılı yasaya dayanılarak

31 Temmuz 1933 tarihinde lağvedilmesi sonucunda, Makina-Elektrik Enstitüsü Nafia Vekaletine bağlı olarak kurulan Yüksek Mühendis Mektebine Elektromekanik şubesi olarak bağlanmış ve 1934 yılında öğretime başlamıştır. Bu şube, ilk mezunlarını, İstanbul Dar-ül Fünun'undan gelen ve intibakları

FAKÜLTENİN KURULUŞUNDAN BUGÜNE DEKANLARIMIZ

Prof.Dr.Fuat KÜLÜNK	27.7.1944 - 24.6.1946 25.6.1946 - 17.6.1948
Prof.Dr.Mustafa SANTUR	17.6.1948 - 17.6.1950
Prof.Dr.Nami SERDAROĞLU	17.6.1950 - 14.5.1952
Prof.Ahmet ÖZEL	14.5.1952 - 27.6.1953
Prof.M.Münir ÜLGÜR	27.6.1953 - 27.6.1955
Prof.Dr.Turgut BODUROĞLU	27.6.1955 - 27.6.1957
Ord.Prof.Dr.Nami SERDAROĞLU	27.6.1957 - 27.6.1959
Prof.Dr.Mustafa BAYRAM	27.6.1959 - 2.11.1960 2.11.1960 - 7. 3.1962
Prof.Ahmet AKHUNLAR	7.3.1962 - 2.11.1964
Ord.Prof.Bedri KARAFAKIOĞLU	2.11.1964 - 2.11.1965
Prof.İzzet GÖNENÇ	2.11.1965 - 2.11.1966 2.11.1966 - 2.11.1968
Prof.Dr.Adnan ATAMAN	2.11.1968 - 2.11.1970
Prof.Emin ÜNALAN	2.11.1970 -13.11.1972
Prof.Mehmet İNAN	13.11.1972-11.11.1974 13.11.1974-11.11.1977
Ord.Prof.Bedri KARAFAKIOĞLU	11.11.1977-20.10.1978
Prof.Ziyaeddin SÜDER	25.4.1979 - 20.7.1982
Prof.Dr.Muzaffer ÖZKAYA	20.9.1982 - 15.9.1985
Prof.Dr.Duran LEBLEBİCİ	17.9.1985 - 21.9.1987
Prof.Dr.Ahmet DERVİŞOĞLU	21.9.1987 - 20.9.1990 20.9.1990 - 9.9.1993 9.9.1993-

yapılan öğrenciler olarak 1936 yılında vermiştir.

P.T.T idaresinin mühendis ihtiyacını karşılamak amacıyla da, 25 Mayıs 1935 tarihinde kanunlaşan "Yüksek Mühendis Mektebi Nizamnamesi" ile bir "Muhabere İşleri Şubesi" kurulmuş ve bu şubenin şefliğine Ord.Prof.M.Emin KALMUK getirilmiştir. 1937 senesinde Elektromekanik Şubesinin Elektrik Kısmı ile Muhabere Şubesi birleşmiş ve Elektrik- Muhabere şubesi şeklinde örgütlenmiştir. 1 Şubat 1938 yılında da Elektrik-Muhabere Şubesi "Elekt-

Gümüşsuyu binası, 1994

1966 - 67 dönemi Zayıf Akım Kolu Öğretim Üye ve Yardımcıları

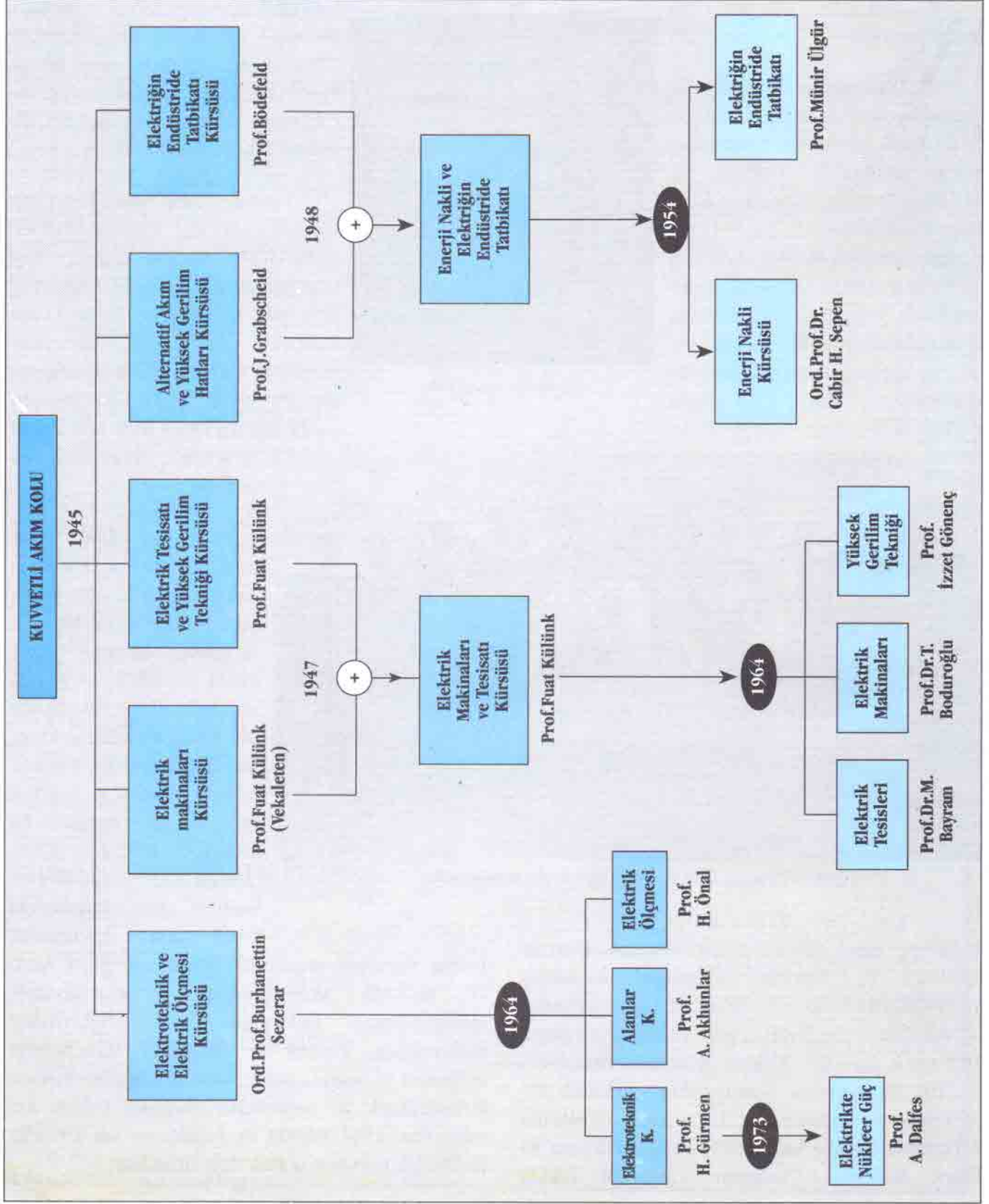
rik Şubesi" adını almıştır. Elektromekanik, Elektrik-Muhabere ve Elektrik şubelerinin başkanlığı Ord.Prof.Burhanettin SEZERAR tarafından yürütülmüştür. 26 Eylül 1941 yılında yayınlanan 4121 sayılı yasa ile Yüksek Mühendis Mektebinin adı Yüksek Mühendis Okuluna dönüştürülerek Maarif Vekaletine bağlanmıştır. Daha sonra, TBMM'nin 12 Temmuz 1944'te kabul ettiği 4619 sayılı yasa ile Yüksek Mühendis Okulunun İstanbul Teknik

Üniversitesine dönüşmesi esnasında Elektrik Fakültesi, biri Kuvvetli Akım, diğeri de Zayıf Akım olmak üzere iki öğretim verecek şekilde kurulmuştur. Elektrik Fakültesinin ilk dekanı Prof.Fuat KÜLÜNK'tür.

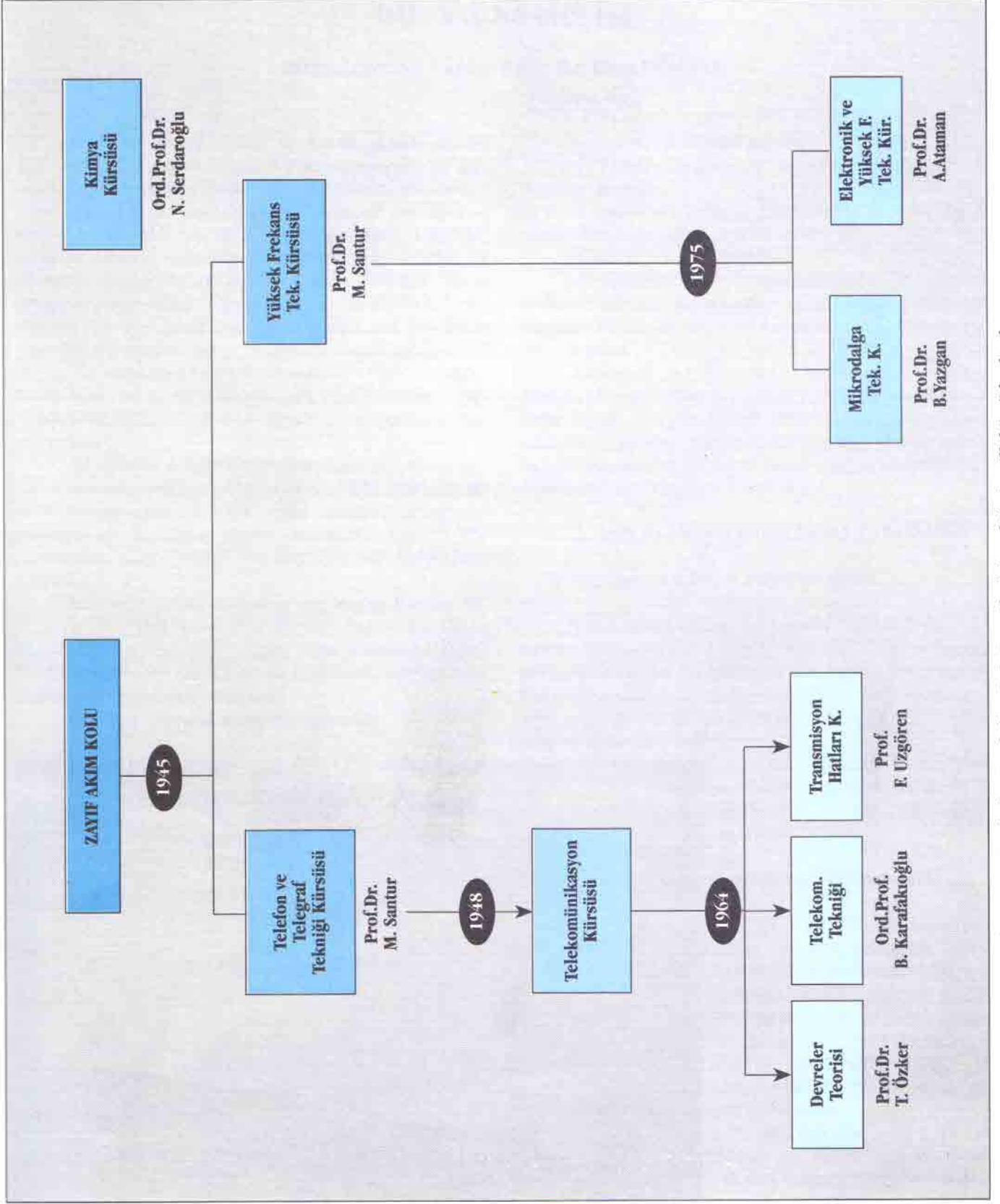
Kuruluşundan beri beş yıllık öğretim yaparak " Elektrik Yüksek Mühendisi" yetiştiren Fakülte, 1969 yılından itibaren öğretim süresini dört yıla indirmiş ve mezunlarına Elektrik Mühendisi ünvanını vermiştir. Yüksek Mühendis ünvanı ise dört yıllık lisans öğretiminden sonra yapılan lisans üstü öğrenimini başarıyla tamamlayanlara verilmektedir.

1954 yılında kurulmuş olan Maçka Teknik Okulu Elektrik Şubesi de Fakültemizle iç içe öğretim vermiştir. Maçka Teknik Okulu 1972 yılında Mühendislik Fakültesine dönüşmüş, Fakültenin Elektrik Mühendisliği Bölümü daha sonra Elektrik Fakültesi adını almıştır. Bu fakülte, 1982'de İ.T.Ü. Elektrik Fakültesine katılmış ve Fakülte'deki kürsü yapısı kaldırılarak

bölüm sistemine geçilmiştir. Fakültenin Zayıf Akım ve Kuvvetli Akım Kolları yerine, Elektrik Mühendisliği, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği, Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği bölümleri oluşturulmuştur. Mevcut kürsüler kısmen birleştirilerek bu bölümlerin Anabilim Dalları kurulmuştur. 1983 yılında da Fakültenin adı Elektrik-Elektronik Fakültesi olarak değiştirilmiştir.

1945'ten 1982'ye kadar Kuvvetli Akım Kürsülerinin gelişimi ve ilk kürsü başkanları.

1945'ten 1982'ye kadar Zayıf Akım Kolu kursülerinin gelişimi ve ilk kürsü başkanları.

60. Yıl Söyleşisi

Düzenleyen ve Yazan: Prof. Dr. Cem GÖKNAR

Böyle bir söyleşi yaklaşık üç senedir, gerçekleşmesini arzu ettiğim bir olaydı. Sonunda Fakültemizin 60. yıl kutlamaları nedeni ile gerçekleşti. Yük çeken katıra yük vurulur misali, madem ki bu kadar istiyorsun bu işi sen yap dendi ve benim üstüme kaldı. Ben de büyük zevkle yaptım. Eziyet bununla da bitmedi, elinizdeki bu kitap için, hadi bakalım bu söyleşiden bir yazı hazırla dendi. Bu kolay iş dedim, nasılsa söyleşinin görsel bantları elimde idi. Ancak sık sık, bir kelimeyi anlamak için aynı görüntüyü altı, yedi kere ileri geri alınca cihaz durumu protesto etmek amacıyla dumanlar çıkararak ve burada yazamayacağım bazı kelimeleri söyleyerek vefat etti. Dekanlık, bana yeni bir cihaz alacağına söz verdi ama tasarruf tedbirleri dolayısıyla 620 faslının kapalı olması buna şimdilik engel oluyor!

Bu söyleşiyi kaleme alırken noktalama işaretlerine dikkat etmemenizi, anlatılanları bir konuşma gibi okumanızı dilerim. Görsel kayıdı dinlerken, tırnak, parantez, kesme gibi işaretlerin de yazıldığını görmek istiyorsanız, kayıtları size göndereyim yazıya geçirin; bir kopyasını da lütfen bana gönderin!

Bu söyleşi, emekli Profesörlerimiz, Mustafa Bayram, Turgut Boduroğlu, Abdi Dalfes, Moiz Eskenazi, Hasan Önal, Tahsin Saya, Fikri Uzgören, Münir Ülgür, Emin Ünal ve emekli Fakülte Sekreteri Ata Çorakçı'nın da katılmaları ile benim planlamama göre 5 kısımdan oluşacaktı.

1- Emekli hocaların kendilerini tanıtmaları,

2- Elektrik Fakültesinin kuruluşu,
3- Fakülte Kurulları ve Kürsüleri, fonksiyonları, kurulmaları, görevleri,

4- Fakülte'nin kurduğu, geliştirdiği İ.T.Ü. içi ve dışı kurumlar, kuruluşlar, laboratuvarlar, tesisler v.b.

5- Anılar ve dedikodular.

1. kısımdaki tanıtma konuşmalarından sadece ilginç anıları ve noktaları buraya aldım; çünkü emekli hocalarımızın özgeçmişi bu kitapta var. Diğer kısımlar ise görsel bantta olanlara çok yakın.

Söyleşinin gidişatında, hocalarımızın kamera karşısındaki siyasetçilere taş çıkartan konuşma arzusu her ne kadar benim istediğim düzenli gidişi bozduysa da, yukarıda sıralanan 5 konudaki bilgileri birbirine girmiş ve daha tatlı bir biçimde bulacaksınız. Bu arada benim kusurlarımı affetmenizi, başkalarınınkini hoş görmemenizi dilerim.

1. HOCALARIN KENDİLERİNİ TANITMASI

3 mayıs 1994 söyleşi günü

C.G. - Bizleri eğitmiş, bu Fakülteyi kurarak bugüne gelmesini sağlamış hocalarımız, söyleşimize geldiğiniz için hepinize çok teşekkür ederim. Bu Fakültenin kuruluşunda ve bugüne gelmesinde hizmeti geçmiş kaybettiğimiz tüm yerli, yabancı hocalarımız ve EN BÜYÜK HOCAMIZ ATATÜRK için sizleri 1 dakika saygı duruşuna davet ediyorum.

C.G. - Teşekkür ederim. Şimdi her hocanın kendisini tanıtmaları ile başlayalım. Tahsin bey sizden başlayalım.

devalüasyona bak

T. Saya - En başta oturmanın cezasını çekiyorum galiba. Öğrenci iken Üniversite olduğumu, Nafia'dan Maarife geçtiğini gördük. 1946'da Üniversite'ye girdim. Maaşım 96 TL. sı, 6-7 Eylül kararları ile 1946'da devalüasyon oldu; hiç şikayetçi olmadık. Maaşım 96 TL. dan 210 TL. sına çıktı.

A. Çorakçı - 1944 yılı Ağustos ayı; Yüksek Mühendis Okulu, Teknik Üniversite olmuş ve gazetede

memur alınacağına dair ilan var. Boş kadroya başvurduğum ve imtihanı kazandım. Elektrik Fakültesi'nde memur namzedi oldum ve maaşım 75 TL. A. Dalfes, T. Saya, H. Önal öğrenci F.Üzğören de öğrenci, ama askerde. M. Ülgür ve M. Eskenazi asistan. 15 Profesör, 15 Doçent ve 15 Asistan var, bunların bu gün 4-5'i hayatta. Tüm Fakülte hocalarının toplam maaşı 7.000 liraydı.

Bir de anımı anlatmak istiyorum. Doçentlerimizden biri Profesörlüğe terfi edecek, dosyası senatoya gidecek. Senato Perşembe günleri saat 14-14.30 da başlardı. Daha o saatlerde rahmetli Abdullah Türkmen'den telefon geldi. Doçentimizin Profesör olduğunu, kararın geçtiğini söyledi. Hocamıza söyledim, inanmadı, daha erken dedi. İnandırmadım.

C.G. - Kimdi bu hoca ?

A.Çorakçı - Söylemiyeyim. Söyliyeim mi hocam?

M.Bayram - Gayet tabii söyleyeceksiniz.

A.Çorakçı - Münir heydi.

diktatörlükten memnunum

H. Önal - Ord. Prof. B. Sezerar'ın asistanı olarak Elektroteknik kürsüsüne başladım. F. Külünk biraz diktatörlük yapmasaydı şimdi biz TRT'den emekli olacaktık; o zamanki adı Basın Yayın Genel Müdürlüğü idi. Tahsin beyi bilmem ama ben şahsen kendi hesabıma bu diktatörlükten memnunum.

T. Saya - Aynen.

H. Önal - Efendim mesele şuydu. Biz son sınıfta iken bir hürs çıkmış Basın Yayın Genel Mtd. Amerika'ya 3 kişi gönderecek. Biz talibiz. Gittik, F. Külünk hocaya söyledik. Siz bir hafta düşünün dedi. Biz bir hafta düşündük ve talibiz biz gideceğiz dedik. O da yok ben de sizi bırakmıyacağım, sizin Maarif Bakanlığı'na mecburi hizmetiniz var dedi. Biz de kaldık

asistan, doçent, profesör olarak hizmet verdik.

belgeli tanıtma

M. Eskenazi - Kendimi tanıtmak için belgelerimi karıştırdım, ben belgesiz konuşmayı hiç sevmem. Genetik kimliğimi bulamadım. Bula bula bir nüfus belgesi buldum. Buna cüzdan diyorlar, eskiden kalma bir deyim. Şimdi buraya bakıyorum:

- Adım Moiz yani Musa. Musa'nın fransızcasıdır. O zamanlar fransızca modaydı. Şimdi doğmuş olsaydım belki de adım Moses olacaktı.

- Soyadım Eskenazi. Bazıları Eskinazi diyorlar, Şimdi açıklamak istiyorum ben Eski Nazi değilim. Nazilikle hiç bir ilişkim olmadı.

- Doğum yerim, kimliğime bakıyorum, İstanbul yazıyor. Kusura bakmayın belleğim zayıf olduğu için ben daima belgelerle konuşurum.

- Bu belgede ilginç bir şey var. Dini : Musevi. Ben daha doğru dürüst konuşmadan dinimi belirlediler, Nasıl belirlediler? Babanın dini nedir? Musevi. Sanki dinin kalıtsal özelliği varmış gibi babamdan gelen genlerle bu din bana aktarılmış. Ama annenin dininin önemi yok, anneden gelen genler hiç etkili değil.

doğum gününüz kutlu olsun

M. Bayram - Bugün Mayıs ayının 3'ü, 1994, dünkü tarih itibarı ile ben 75 yaşını bitirip 76 yaşına girmiş bulunuyorum.

M. Ülgür - Biz askere gittik. O sırada Bödefeld geldi, o gelince bizi istemiş, askerlikten istemişler. Terhis mahiyetinde mezun bırakılarak mektebe geldik, olmaz öyle şey dediler. Biz tekrar elbise giydik. Havacıydım o zaman, Eskişehir fabrikasında, sözde askerlik yapıyordum ama esas Bödefeld'in biazda Schönfeld'in asistanlığını yapıyordum.

147' likler

1960 senesinde bir askeri darbe oldu ve ben 147 lik oldum ve şimdi 147 lik olmakla da övünüyorum, gurur duyuyorum; çünkü bunların arasında çok kıymetli arkadaşlar vardı, mesela birisini söyleyeyim, Mustafa Santur. Bu iki sene zarfında Teknik Okulu'nun kuruluşunda bulundum şube şefliği yaptım. Sonra üniversiteye döndüm.

en büyük gaye

E. Ünal - 1938 yılında Pertevniyal Lisesi'nden mezun oldum. O zaman liseden mezun her gencin en büyük gayesi İstanbul Yüksek Mühendis Mektebine girmekti. Benim de idealim oydu ve Leyli Meccani olarak İstanbul Yüksek Mühendis

Mektebinin sınavını kazandım. 6 ay kadar okuduktan sonra Marif Vekaleti'nin açtığı sınavı kazanarak Almanya'ya gittim.

2- FAKÜLTENİN KURULUŞU

C.G. - Fakültemizin kuruluşunu fakülte olmadan önce ve sonra olmak üzere iki bölümde ele almak istiyorum. Konuşmalarınızı buna göre yönlendirir misiniz?

M. Ülgür - Elektromekanik kısmının kurulmasında etkin olan hocaları Emin Kalmuk, Burhaneddin Sezerar, Doppler, Dussieu olarak sıralayabiliriz. İlk kısımda, ki lisenin bir devamı olarak sayılabilir, Kerim Erim, Ratip Berker, Langland, Aliyar gibi çok değerli hocalardan ders aldık. İlk kısımda yani 1,2,3 sınıflarda genel dersler hatta Topografiya bile gördük. Ama bizi esas Elektrik Mühendisliği mesleğine yöneltecek dersler ve hocalar 4,5,6. sınıflardaydı.

kuruluş tarihi

C.G. - Fakültenin kuruluşunu hangi tarihten alacaksınız, 1934 ten mi?

M. Ülgür - 1934'te Elektromekanik kuruldu ve Elektro-Muhabere yani PTT kısmı kuruldu. Bana göre 1938'de kuruldu. Elektrik Mühendisliği, o da tam Fikri beyin zamanında. Elektrik ve Makina diye ayrıldı.

Biz mezun olduğumuz zaman 1938'de Elektrik-Makina Mühendisi olarak mezun olduk. İlk Elektrik Mühendisi mezunu 1942'de verildi.

Mezun oluncaya kadar 3 okul değiştirdik

H. Önal - Yüksek Mühendis Mektebine girdik, Yüksek Mühendis Okulunda okuduk ve Teknik Üniversite'den de mezun olduk. Mezun oluncaya kadar 3 okul değiştirdik.

T. Saya - Şimdi ben bir şey anlamak istiyorum. Şu andaki mevcut Fakültenin kuruluşunu arıyorsak fazla uzağa gitmeye gerek yok. Elektrik-Elektronik Fakültesi, adını hangi tarihte almışsa odur.

C.G. - Bir kurumun adının değişmesi ile yeni bir kurum ortaya çıkmaz ki. Burada çalışan kişilerin, bu "ekolün" kökenini hangi tarihe dayandırmak lazım onu arıyoruz.

aradığınız şeyin adını koyalım

T. Saya - Aradığımız şeyin adını koyalım. Bugünkü Fakültenin dayandığı bir Elektrik Fakültesi var, onun da kuruluş tarihi belli 1945. Onun daha öncesini aramak doğru değil. Çünkü böyle gidersek istediğimiz yere kadar, ta Fatih Sultan Mehmet'e kadar gideriz. Elektrik icad edilmeden Elektrik

Fakültesini kurmuş olabiliriz. Onun için isterseniz Türkiye'de Elektrik Mühendisliği'nin başı nerede onu araştıralım.

M. Eskenazi - Elektrik Fakültesinin kuruluşundan ne anlıyoruz? Elektrik Mühendisi yetiştirmek üzere kurulan bir kurum. Bu kurum 1934'te yapılmıştır, İstanbul Üniversitesi, Fen Fakültesi'nden buraya gelen öğrencileri ilk mezunları olmuştur ve bunlar 1935 senesinde mezun olmuşlardır. Yüksek Mühendis Mektebi'nde Elektrik ihtisas dersleri 1934'te başlamıştır. Fakültenin kökü benim görüşüme göre 1934'tür.

A. Dalfes - Biliyorsunuz 10 sene evvel Fakülte'nin 50. yılı kutlamaları yapıldı. Ona göre de kuruluş tarihi 1934 olarak kayıtlara geçti. Artık isteyelim, istemeyelim tarih 1934'tür.

M. Ülgür - Kabul edelim başka, gerçeği bilmek başka. Elektrik Fakültesi, Elektrik ve Muhabere kısımlarını içeren bir Fakülte olmalıdır. Bunların ikisi 1937 senesinde kurulmuştur. Onu bilelim ama 1934'ü kabul edelim.

fakülte olması için çalışanlar

T. Boduroğlu - Fakülte olması için çalışanlar Serdaroğlu, Külünk, B. Sezerar ve M. Santur, bunlar esas. Fakülte kurulduğu zaman Fakülte Kurulunda beş profesöre ihtiyaç vardı. Bu beşinci, Makina Fakültesinde Hulki Erem vasıtasıyla tamamlandı. Bundan sonra Prof. Grabscheid geliyor ve Elektrik Fakültesine atılıyor ve Fakülte kurulu bu beş hocayla toplanabiliyor, Elektrikle ilgili 5 profesör.

M. Ülgür - Onların içinde Fouchet de vardı.

T. Boduroğlu - Hulki Erem Makina Fakültesinde onlar görevlendiriyorlar, Elektrik Fakültesinin kurullarına katılıyor ve bir takım kararlar alıyorlar. Bunlar 1945 yılında oluyor.

M. Ülgür - 1944'te olması lazım.

T. Saya - 1944'te olması lazım.

A. Çorakçı - Ben fakültenin ilk memuru olduğum için yazışmaları biliyorum. Mevcut profesörlerin yanında Grabscheid, Fouchet ve Fuat Tokad da vardı, o öğretim görevlisi olarak bulunuyordu. Fakülte kurulunda 7 tane profesör olması gerekiyordu.

T. Boduroğlu - 5 Profesör ve 2 doçent.

A. Çorakçı - Sayıyı tamamlamak için Fouchet, Fen Fakültesinden olmasına rağmen bizim Fakültemizden profesör olarak gözüktüyordu. Bu husus hatta, bir çok kişi tarafından da tenkid ediliyordu. Ben Hülki beyin bizim Fakülte'de kurula iştirak ettiğini görmedim. Bizim Fakülte'miz zorlukla kurulmuş bir fakülte değil. Kanunda Teknik Üniversite 4 Fakülte ile kuruldu. İnşaat, Mimar, Makina, Elektrik, tabii hocalar da ona göre tevzi edildi. Makina Fakültesi'ne Matematik Kürsüsü, Fizik Kürsüsü dahil ediliyor, bize de Kimya Kürsüsü kalıyor. Onun için bizdeki profesör adedi azdı. Makina Fakültesinde daha çoktu.

mezunların ünvanları

C.G. - 1934'te mezun olanlara ne ünvan veriliyordu acaba?

M. Ülgür - Elektrik-Makina Mühendisi.

M. Eskenazi - Elektromekanik.

M. Ülgür - 1934 yılında İstanbul Darülfünun'un Elektrik-Makina son sınıfında olanlar buraya 2 yıl okumak üzere nakledildiler. Bunların arasında Fikret Narter var.

A. Dalfes - Dolayısıyla öğretim fiilen 1934'te başladı.

yüksek okul ile üniversitenin fonksiyonları

A. Çorakçı - Cem bey Y. Okul ile Üniversite'nin fonksiyonları arasında bir fark var mıdır? Yani okul nedir? Üniversite nedir?

C.G. - Çok kısaca, okul sadece öğretim ve eğitimin yapıldığı, üniversite ise bilgi üretmenin yani araştırmanın ve bilgi yaymanın yani öğretimin yapıldığı kurumlardır.

A. Çorakçı - Sıfattan çıkarın.

H. Önal - Eğer adını esas alacak olursak 1944, burada kuruluşunu göz önüne alacak olursak 1934 olması lazım. Ama biraz önce bay Eskenazi ile müzakere ettik, siz İstanbul Üniversitesi, Makina-Elektrik Enstitüsü'nde okurken ağırlıklar

nasıldı diye sordum, aşağı yukarı eşitti dedi. Dolayısıyla nüve olarak 1926'yı almak icab eder. Çünkü oradan başlamış bu iş.

A. Dalfes - O İstanbul Üniversitesinin içinde; bu kurum içinde eğitim 1934'te başlamıştır.

M. Eskenazi - Buradaki ad Elektromekanik Enstitüsü, İstanbul Üniversitesinde Makina ve Elektrik.

M. Ülgür - Hatta şöyle bir rivayet de var. Elektromekanik ismini Dussieu teklif etmiş ama bunu tevsik edemedim.

C.G. - Fakülte olması için çok çalışanların Külünk, Santur ve Serdaroglu olduğu söyleniyor. Şimdi bu konuda bilgilerinizi rica ediyorum.

yüksek mühendis okulunun üniversite haline gelmesi

M. Eskenazi - Yüksek Mühendis Okulu'nun üniversite haline gelmesi için başlangıçta Hasan Ali Yücel çalışmalar yapmıştı. Bununla ilgili olarak müsteşar Rüştü Uzel görevlendirilmişti. Rüştü Uzel buraya sık sık geliyor ve Fuat Külünk'le de sık sık görüşüyordu. Üniversitenin kurulmasındaki temel taşlar Hasal Ali Yücel'in dinamizmi ile atılmıştı. Bizim hocaların da emekleri çok geçmiştir ama ilk impuls Hasan Ali Yücel tarafından verilmiştir.

T. Boduroğlu - Ata beyin Marcel Fouchet meselesi, benim kayıtlarıma göre M. Fouchet 1947 senesinde bizim fakültemize gelmiş.

T. Saya - Hocalığı eski, hepimizin hocası oldu. Kadrosuyla sonra gelmiş olabilir.

A. Çorakçı - Rahmetli Burhaneddin bey burada Elektromekanik Fakültesi olacaktı dedi. Ömer İnönü de o sırada öğrencimiz o da çalışkan bir talebeymiş Hasan bey gibi, onu da

birinci yapmak için Makina, Elektrik ayrıldı dedi.

gönderilen 2.000 TL

M. Ülğür - Hasan Ali Yücel, Rüştü Uzel çok büyük emekleri var, fakat esas direktif İsmet İnönü'den geldi. Hatta bizi ziyaret ettiği zaman Taşkışlayla Gümüşsuyu arasındaki arazileri de satın alın dedi müdüre. Yani esas istek oradan geliyor. Rüştü Uzel, Bödefeld'e birgün 2.000 TL. göndermiş, ben de Bödefeld'in asistanıyım. Tevfik Taylan beni çağırıyor, bu 2.000 TL. yı ne yapacak senin hocan diye soruyor, nasıl sarfeder diyor. Ben bilmiyorum hocaya sorun dedim. O zaman Rüştü Uzel, Bödefeld'in isteği üzerine 2.000 TL yi gönderebiliyordu.

üniversite sanat okulları işbirliği

E. Ünal - Rüştü Uzel Maarif Vekaleti'nin Teknik Eğitim Müsteşarıydı ve sanat okullarının açılmasında çok büyük etkisi oldu. Biz asistanken Elektrik Makinaları Laboratuvarı için gerekli panoları bize çizdirdiler ve bu panolar müsteşarlık vasıtasıyla o sanat okullarında yapıldı. Yani Rüştü beyin üniversite ile sanat okullarının işbirliğinde çok büyük etkisi var.

A. Çorakçı - Fakülteye girdiğimde elime Üniversite Kurullarının zabıtları geçti. 1944 senesinin. Onları okudum ben, İsmet İnönü okulu ziyarete geliyor ve profesör Dussieu ona durumun "Misère" (felaket) olduğunu anlatıyor, bunu üniversite hocaları zapta geçmişler ve Dussieu'yi tenkid ediyorlar, nasıl Cumhurbaşkanına bunları anlatır diye. Onun üzerine Teknik Üniversite'nin kurulma cihetine gidilmiş. Cem bey şunu da eklemek istiyorum. Emin beyin anlattığına ilaveten, Dekan odasının masaları, koltukları sandalyeleri filan da o sanat okullarından geldi. Rüştü Uzel bunları ücretsiz temin etti.

H. Önal - Bizim ölçme laboratuvarının masaları Top-hane Sanat Enstitüsü'nde yapılmıştı.

3. KURULLAR VE KÜRSÜLER

C.G. - Kürsülerin kuruluşları, tarihçesi, emeği geçenler, sonra kürsülerin doğurduğu yeni kürsüler, isterseniz buradan başlayalım.

bay eski nazi

M. Bayram - Ben 1948'de mecburi hizmetim olduğu için Fakülte'ye geldim. Öğrenimimi diğer arkadaşların okuduğu okullarda yapmadığım için, tamamen bir yabancı kimse olarak geldim ve bunun da sıkıntısını zaman zaman çektim. Hatta o derece ki Fakültede bir bay Eskinazi'den söz ediliyor, bay Eskinazi, yani Eski Nazi. Ben zannettim ki arkadaş Almanya'da okumuş gerçek bir Eski Nazi. Günün birinde bay Eskinazi ile tanıştım ve kim olduğunu öğrendim. Fakülteye gelince İzzet

Gönenç, Emin Ünal, Turgut Boduroğlu, Ahmet Akhunlar ile görüştüm. İtiraf edeyim ki bu arkadaşlar benimle aynı seviyede arkadaşlar. Mesela o zaman Münir beye pek çıkamazdık, çünkü Münir bey doçentti; Turgut bey de doçentti ona da pek çıkamazdık. Fakat Turgut bey bana "sen bize gel" teklifinde bulundu. Rahmetli dekan Fuat KÜLÜNK'le temas etmem lazım, onunla görüşmeye gittim, bana "doktoranızı hangi konuda yaptınız?" diye sorunca ben de "Elektrik Tesislerinde" diye cevap verdim.

sizin isteğinize göre değil kendi ihtiyacınıza göre görev vereceğiz

Şöyle biraz surat astı, "sizin isteğinize göre değil kendi ihtiyacınıza göre görev vereceğiz" dedi. "Sizi Elektrik Makinalarına veriyorum" dedi. Bendeniz de o tarihte Turgut beyin, Halis beyin oturduğu odaya çömez olarak girdim. Bir taraftan doçentlik tezime çalışmaya başladım, bir yandan da Elektrik Makinaları Laboratuvarına yardımcı oluyorum, derken Fuat beyin Elektrik Tesisleri dersine de asistan olarak giriyorum. Fuat beyin vefatından sonra Elektrik Tesisleri dersi bir süre Eskenazi bey tarafından verildi. Diğer arkadaşlar, Doppler fakülteyi tanıyan, hizmet vermiş bir hoca, alelacele Viyana'dan davet ettiler ve beni Doppler'in derslerini tercüme etmekle görevlendirdiler.

Doppler ölmüş dedi

Ben bir yarıyıl Elektrik Santralleri konusunun Doppler'den tercümesini yaptım, Doppler sömestr tatilinde Viyana'ya gitti. Biz avdetini beklerken, Fakültedeki bir toplantıya Rektör Ahmet Özel geldi ve "çocuklar size kötü bir haberim var, Doppler ölmüş" dedi. Bu bize bir şok tesiri yaptı. Zavallı Doppler bir tifo mikrobunu almış ve Viyana'ya gittiği zaman "bu Türkiye'den geliyor olsa olsa malaryadır" diye malarya tedavisi yapılırken bağırsakları parçalanmış ve ölmüş. Türkiye'de olsa adam muhtemelen ölmezdi. Bunun üzerine bana görev verildi. Ben şebekeler ve santraller dersini vereceğimi; ama ben çok tecrübesizim. Akşamları evde, Fuat beyin de eski yazı notlarından ders hazırlıyorken, aklıma Almanya'dan tanıdığım, yanında ders aldığı Prof. Leonard geldi, davet edilmesini teklif ettim. Fakülte kabul etti, adamcağız da derhal geldi. Çünkü o zamanlar, 1951-1952'de, Almanya çok kötü durumdaydı ve onlar için de yabancı bir üniversiteye davet edilmek bir onurdu. Özellikle Leonard, Altın Nazi madalyasına sahip olduğu için de üniversiteden çıkartılmıştı.

Leonard Türkiye'den ayrılırken şu itirafta bulundu

Türkiye'de 2 sömestr, Elektrik şebekeleri ve Elektrik Santralleri diye 2 ders verdi. Bu dersleri ben tercüme ettim ve

Leonard Türkiye'den ayrılırken çok memnun olarak şu itirafta bulundu : ben Türkiye'ye gelirken geri kalmış öğrencilere ders vereceğimi sanarak derslerimi ona göre ayarladım, ama buradaki öğrenciler hiç te Almanya'daki öğrencilerden farklı değiller. Ama şunu tespit ettim, sizde öğrenciler masa başında kağıtla çalışmayı severler, elektrikten korkarlar. Leonard'dan aldığım o feyzen yararlanarak bir süre Elektrik Tesisleri dersini verdim. Bundan sonra görgü, bilgi ve ihtisasımı artırmak üzere Mannheim'da bulunduğum sürede Hoseman'ı tanıdım. Çok kabiliyetli genç bir mühendis ve Darmstadt Üniversitesinde profesör yapılmış. Ondan yararlanabileceğimizi düşünerek Fakülteye davet edilmesini istedim. 1967 senesinde davetli olarak geldi, Elektrik Tesisleri dersi ve başka dersler de verdi, ben tercümesini yaptım, 76-77 yıllarında tekrar davetli olarak geldi.

ecelin kimi daha önce yakalayacağı belli olmuyor

Boylece Doppler, Leonard ve Hoseman'ın da katkıları ile Elektrik Tesisleri dersini geliştirdik, ben emekli oluncaya kadar da bu dersleri geliştirerek vermeye devam ettik. Bu arada bir şeyi söylemeden geçmek istemiyorum; çok kıymetli arkadaşım Mehmet İnân'la daima beraber, 40 yıl aynı kürsüde aynı konularda beraber çalıştık ama ecelin kimi daha önce yakalayacağı belli olmuyor; benden daha genç olmasına rağmen benden evvel gitti onun hatırasını burada yad etmek boy-numuzun borcu.

enstitü mahiyetindeki kürsü başıma yıkıldı

T. Boduroğlu - 1952'de profesör olunca, Fuat beyin

vefatı üzerine, Elektrik Makinaları, Elektrik Tesisleri, Yüksek Gerilim Tekniği ve Aydınlatma hepsi bir kürsüde benim sorumluluğum altına verildi. Çok genç yaşta bir profesör olarak kuvvetli akımın % 90'ını oluşturan bir Enstitü mahiyetindeki kürsü başıma yıkıldı. Bunun altından kalkmak için, arkadaşların muhtelif konularda ilgileri olduğundan, kürsüdeki her konudan birini sorumlu tutmak yolunu seçmek istedim. İzzet bey dok-torasını Yüksek Gerilim Tekniği'nde yapmasına rağmen, Te-sislerde kalmak istiyor, M. Bayram Tesislerde kalmak istiyor, Moiz bey Aydınlatmacı fakat Tesisatta da, Yüksek Gerilimde de çalışmaları var. Ben bu arkadaşları zannediyorum ikna ede-bildim, Mustafa Bayram Tesislerde, İzzet bey Yüksek Gerilim Tekniğinde, Eskenazi bey de Aydınlatma Tekniği ve İç Tesisatta çalışmaya başladılar. Böylece sanıyorum gayet isabetli oldu. Arkadaşlar rahat etti, gelişme iyi oldu, Muzaffer bey, rahmetli Mehmet İnân Aydınlatma ve Yüksek Gerilime de bakıyorlardı.

M. Eskenazi - Ve 1951 de Fuat beyin vefatından 1954'e kadar, ben Yüksek Gerilim, İç Elektrik Tesisatı ve Aydınlatma ile ilgilendim. Ondan sonra ben İsviçre'ye gittim. Orada 2.5 yıl kaldıktan sonra İç Tesisat ve Aydınlatmada kaldım.

T. Boduroğlu - Tamam, tamam siz konuşur anlatırsınız. Kemal bey, Osman İkizli ve Halis Duman da makineler ile il-gileniyorlardı. Bundan sonra Laboratuvar sorunları ve yabancı hoca meselesi. Mustafa bey bazılarından bahsetti. Elektrik Ma-kinaları gözetiliyormuş da diğerleri ihmal ediliyormuş du-rumuna düşmemek için, tamamen bitaraf olarak bütün la-boratuvarların gelişmesine çalıştım. Mustafa Beyle görüştükten sonra bizzat Stuttgart'e gittim Profesör Leonard ile tanıştım onun buraya gelmesini sağladım.

mısır çarşısının üstünde bir lokantada

Profesör Doppler, bahsettiler, Mısır çarşısının girişinin üstünde bir lokantada yemek yemişler, orada salatadan tifo mik-robu almış. Sonra 1953'de İzzet bey ve ta-lebelerle birlikte İtalya ve Avusturya'ya ge-ziye gittiğimizde eşini de ziyaret ettik başsağlığı diledik. Ondan sonra Profesör Prinz, Münih'teki üniversitenin Tesisat ve Yüksek Gerilim hocası, onu davet ettik. Kendisi Siemens'te Nurnberg'deki trans-formatör fabrikasında bulunmuş, oradan doçentliğini vererek profesör olmuş; çok iyi münasebetlerimiz var.

ibraç edilmemiş, kalmış

Ben dekan olduğum zaman Yüksek Ge-rilim Tekniği Laboratuvarı için yer so-runumuz var. O zamanlar bu laboratuvar Gümüşsuyu'nda bir merdiven altında, ufak

bir yerde; 100 kvoltluk bir transformatör ve bir yağ muayene cihazı, başka hiç bir şey yok. ASEA'nın Uzakdoğuya imal ettiği 300 kvoltluk bir transformatör, Telkin'in 1,5 MW. lık bir çok transformatör'ü, sonra bir çok elektrik makinası ve buna benzer şeyler ihraç edilememiş, kalmış. Rahmetli Fuat beyin sağlığında biz siparişler verdik, bunlar gelince de yer ufak olduğundan Mimarlık Fakültesinde büyük bir salonu bize ayırdılar, cihazlar oraya yerleşti ve transformatör deneyleri orada yapıldı.

ben senatodayım ve bunların münakaşası oluyor

Fuat beyin vefatından sonra Gümüşsuyu'ndaki futbol sahasını almayı düşündük. Ona büyük zorluklar çıkardılar. Fakat o ara Nurettin Çuhadar, onlar da Teknoloji Enstitüsü kurmak istiyorlar. Ben Senato'dayım ve bunların münakaşası oluyor. Dekanlık'ta Yönetim Kurulu'nda münakaşa ettik, biz aslında Yüksek Gerilim Laboratuvarının bugünkü yerini istiyoruz, ama onu da Teknoloji Enstitüsü'ne kaptırmak istemiyoruz. Nurettin Çuhadar ile konuşurken aslında bu yukardaki yer size daha çok yakışır, ana caddeye de yakın, Yüksek Gerilim Laboratuvarı üzeri ekranlı olarak, sakil görünecek dedim. Neticede o kanaat getirdi, fakat Allah rahmet eylesin Mustafa İnan, rektör o zaman, Yüksek Gerilim Laboratuvarı'nın bugünkü yerini uygun görmüyor. Profesör Prinz'in laboratuvarı Münih'te hemen fakültenin yanında, kendisine rica ettim hem gelir konferans verirsiniz, hem de ben sizi rektör ile görüştüreceğim dedim. Prinz geldi. İzzet beyi de aldım yanıma, gittik ve Profesör Prinz rektöre bunun avantajını anlattı: dışarıda olması gelişme bakımından daha avantajlı, fakat bir öğretim müessesesinde, Fakültenin yanında bir Yüksek Gerilim Laboratuvarının bulunması, diğer laboratuvarla teşriki mesai, talebelerin ve asistanların rahat gidip gelmesi bakımından çok avantajlıdır. İyi ekranlanırsa etrafa hiç bir elektromanyetik etkisi olmaz; rahmetli Mustafa İnan ikna oldu ve o yer bize tahsis edildi. Böylece Fuat Külünk Laboratuvarı'nın inşasına başladık ve 1963'te birinci kısmı bitti. İkinci kısmı, temel kısmı burada söyleyeyim İzzet beyin bu işlerde çok büyük emeği geçmiştir. ben sırf kürsünün yöneticisi olarak Yönetim Kurulu'ndaki olanakları zorlayıp bu işi elde ettim. Burada rahmetli Fuat beyin Üniversite'ye yaptığı hizmet ve laboratuvarın onun adını taşıyacak olması büyük destek olmuştur. Zaten 1964'te kürsüler ayrıldığında, İzzet bey laboratuvarın geri kalan kısmını bitirdi, çok büyük emeği geçti.

C.G. - O sıralarda Kuvvetli Akım Kolu içindeki kürsüleri anlamak istiyorum.

Babriyede bizmetten çıkarılmış elektrik motorlarının nerelerde olduklarını bildiğimden

T. Boduroğlu - Elektrikle Tahrik, Enerji Nakli, Elektrik Makinaları ve Tesisleri olmak üzere 3 kürsü var. Bir de Elektroteknik, Ölçme v.s. gibi ortak dersler veren kürsüler var. Elektrik Makinaları laboratuvarlarını ele aldığımız zaman, ancak 4 deney yaptırabilecek durumdaydık. Bahriye'de hizmetten çıkarılmış elektrik motorlarının nerelerde olduklarını bildiğimden, 50 elektrik makinası aldım. Bu makinalar atölyelerimizde dinamo-fren olarak, tahrik makinası olarak, enerji kaynağı olarak kullanıldı. Siemens ile olan münasebetim dolayısıyla İTÜ tarafından şeref doktorası payesi verilen Profesör Goeschel ile, rahmetli Profesör Emin Onat vasıtası ile, galiba eşleri kardeşmiş, asistanlara ve doçentlere Siemens'in kapılarını açtım, oraya gittiler çalışmalar, Goeschel vasıtası ile Teknik Üniversite'ye çok büyük maddi yardım, makina, cihaz, alet sağlandı. Bu sebep ile, Elektrik Fakültesi senatörlerinin, ki aralarında ben de vardım, teklifi üzerine oybirliği ile kendisine şeref doktorası payesi verildi. Son olarak 1972-73'de emekli olarak burada konferanslar verdi, bir asistanın Siemens'te çalışmasına imkan verdi.

herhangi bir babayığitin de

M. Bayram - Hasan bey müsaade ederse az konuşacağım. Yüksek Gerilim Laboratuvarının kurulmasında Turgut beyin emeği çok. İzzet beyin sarfettiği emeğin vurgulanmasında ben biraz yarar görüyorum. İlanı derler ya Sezar'ın hakkını Sezar'a vermek lazım. Eğer İzzet Bey o görevi üstlenmeseydi o laboratuvar yapılamazdı. Ben kendimi şahsen 42 yıllık üniversite hizmetim içerisinde şunu itiraf edeyim bu görev bana verilseydi ben yaptıramazdım. Biraz fazla ileri gidiyorum ama burada herhangi bir babayığidin de, ben olsaydım ben yaptırabilirdim, diyeceğini tahmin etmiyorum. İzzet Bey büyük bir sabırla, metanetle ve dirayetle yürüttü. Bugün burada değil. Bu laboratuvar İzzet Beyin hayatına ve sıhhatine mal oldu. Ortadoğu'nun en büyük laboratuvarlarından bir tanesini yaptı ve başardı.

T. Boduroğlu - Aynen iştirak ediyorum. Sadece Yüksek Gerilim Laboratuvarı'na konsantre olmadığımın İzzet beyin katkılarını gerektiği kadar vurgulayamadım. Bütün bu laboratuvarların yapılmasında İzzet Beyin büyük emeği geçmiştir diyorum.

arap saçı gibi teller ve ses çıkıyor

H. Önal - Rahmetli Fuat Külünk bizi asistan yaptıktan sonra, Tahsin bey ve ben Y. Frekans Tekniği Kürsüsü'ne talibiz. Yoo olmaz dedi, biriniz oraya gidecek biriniz de rahmetli

Burhaneddin Sezerar'ın Elektroteknik Kürsüsü'ne. Feragatte bulunmak bana düştü çünkü ben amatör radyoculuğa Tahsin sayesinde başladım. O liseden başlamış bu işe, sırasının içinden arap saçı gibi teller ve ses çıkıyor. Canım sen de yaparsın dedi ve ondan sonra başladım bu işe. Böylece ben de rahmetli Burhaneddin hocanın Elektroteknik Kürsüsü'ne intisab etmiş oldum. Burhan Hoca'nın laboratuvarının üçte biri bende kaldı, üçte birini rahmetli Osman İkizli'ye teslim ettim, üçte birini de ya İzzet Beye ya da Şayhane Hanuma teslim ettim. Böylece Elektroteknik Kürsüsü'nden Ölçme Kürsüsü olarak ayrıldık.

M. Ülğür - Doppler 1938'de Elektrik Makinaları Laboratuvarını kurmuştu. 1939'da Doppler gitti ve 1943'te Bödefeld geldi. Burhan beyin Elektrikle Cer, Elektrikle Tahrik derslerini veriyordu. 1944 senesinde Elektrikle Cer, Elektrikle Tahrik ve Cihazlar dersini ihtiva eden bir Elektrik Endüstriye Tatbikatı Kürsüsü kuruldu. Fuat Külünk onun başkanıydı. 1946 da ben doçent oldum. O tarihte Cabir Sepen bey öğretim görevlisi olarak atandı. 1948 de ben Amerika'ya gittim. Grabscheid'in vermekte olduğu Enerji Nakli dersi de bizim kürsüye bağlanarak, kürsünün adı Elektrik Endüstriye Tatbikatı ve Enerji Nakli Kürsüsü oldu, 1948-49'da.

burayı benden gizli bir şekilde yap

C.G. - 1944'te kurulduğu zaman Kuvvetli Akım kolu içinde kaç kürsü vardı?

M. Ülğür - Elektrik Endüstriye Tatbikatı, Enerji Nakli, Elektrik Makinaları ve Tesisleri, Elektroteknik vardı yani 4 kürsü vardı. Benim profesörlüğe atanmam, 3'lü onaydan, Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Maarif Bakanı olmak üzere, Elektrik Endüstriyel Tatbikatı ve Enerji Nakli kürsüsüne oldu. 1952'de bunu ayırdık. Biz bir laboratuvar kurmak istiyorduk fakat yer yoktu. 200.000 TL. sı Dekanlığa tahsis etmişlerdi bu inşaat için ve hen de dekanlım. Şimdi kız yurdu olan yer var ya, burayı müteahhide verdim ve burayı benden gizli bir şekilde yap dedim; o şekilde o bina çıktı biraz geçekondü gibi, Elektrikle Tahrik ve Cer laboratuvarı oldu. Emin Bey arkadaşım ile beraber çalıştık. İlaveten Elektrikle Isıtma, Elektrik Cihazları vardı. Elektrikle Tahrik, Otomatik Kontrol ve Lojik Devrelerine doğru inkişaf etti ve bugünkü duruma geldi.

T. Boduroğlu - Kürsüleri istiyor musunuz? 1945'te Elektrik Makinaları, Elektroteknik, Elektrik Ölçmesi, Alternatif Akım Tekniği ve Yüksek Gerilim Hatları, Elektrik Endüstriye Tatbikatı, Elektrik Tesisatı ve Yüksek Gerilim Tekniği, Telgraf ve Telefon Tekniği, Yüksek Frekans Tekniği ve Kimya Kürsüsü tam 9 kürsü.

Doppler'in öğüdünü uygulamamış olsaydık o öğrenci kesin ölürdü

M. Eskenazi - Y. Gerilim laboratuvarı merdiven altında küçük bir yer, kurulduğunda 140 kilovoltluk bir gerilimle

çalışıyorduk ve Profesör Doppler tarafından kurulmuştu. Profesör Doppler'in bize öğrettiği çok önemli bir husus vardı. Cereyanı verdikten sonra ve cereyanı kestikten sonra o transformatörün bulunduğu sahaya girdiğiniz zaman topraklanmış bir kancayla deneyeceksiniz gerilim varmı yok mu diye. Bu çok faydalı oldu, transformatörü besleyen bir potansiyometrik reosta vardı. Birgün bir öğrenci bunu sıfıra getirdi ve bu sahaya girmek üzereyken, aman Doppler'in verdiği öğüdü uygulayalım dedim. Kancayı aldı transformatöre yaklaşıncı şerareler çıkmaya başladı. Çünkü, reostadaki küçük bir dirençten transformatörde 3.000 voltluk bir gerilim varmış. Transformatör üzerinde, hatırlıyorum 5 voltamper yazıyor. Koskoca bir transformatör nasıl 5 voltamper olur? Compagnie de Transformateur'un mülkiyatıydı, biz oraya sorduk. Gelen cevapta 5 voltamper değil 5 kilovoltamper yazılıydı. Eğer Doppler'in öğüdünü uygulamamış olsaydık o öğrenci kesin ölürdü. Doppler 1939'da Avusturya'ya gitti ve Yüksek Gerilim dersleri Fuat Külünk Bey tarafından verilmeye başlandı ve ben de ona yardımcı oluyordum. İlk Elektrik Makinaları Laboratuvarının kurulduğu yer bizim laboratuvarın bitişiği idi. Makinaları beslemek için ya demir boru, ya da sempoys boru lazımdı. Bütçe çok kısıtlı olduğu için peşel borular ile besledik. Bu yüzden bir kaç yıl sonra tesisat kullanılmaz hale geldi. Bu yüzden, halihazırda bulunan Gümüşsuyu'ndaki Elektrik Makinalarına nakil oldu.

senkron zaman muadili

Bu sırada Doppler malzeme listeleri hazırlıyordu, rahmetli Suphi Tanış da o zaman müdürü, çok titiz, çok dürüst olduğundan fazla masraf gördüğünde siliyordu. Birgün Doppler disiplinli çalışabilmek için laboratuvar saati lazım dedi. Biz de müdürün huyunu bildiğimizden "elektrikle çalışan duvar saati" yazdık malzeme listesine. Suphi Bey bunu sildi. Doppler bunu görünce ne yapacağız diye sordu. Kolayı var dedim ve yeni listede "Senkron Zaman Muadili" yazdım ve bu şekilde duvar saatini satınaldık.

C.G. - Biraz da şimdi Zayıf Akım tarafından bilgi vererek kürsülerden bahsetsek.

T. Saya - Hep arkadaşlar kürsüler, kürsüler dediler ve 1944'ten bahsettiler. Hala diplomanın üzerinde Zayıf Akım kolu yazıyor, 1946 ve Üniversite kurulduğu zaman da kürsüler teşekkül etmedi. Kollar vardı. Bir Zayıf Akım bir de Kuvvetli Akım olmak üzere iki belli başlı kol vardı. Zayıf Akım Kolunda bir tek Santur bey vardı ve 1946'da ben de, Hasan da asistan olduğumuzda biz bu kollara girdik kürsülere değil. Bir tek kat, bir tek laboratuvar ve onun yanındaki odalara yerleştirilmiş bir takımı insanlar vardı. Bedri Bey profesör değildi, Ahmet Özel profesör değildi. Almanya'dan gelmiş arkadaşlarımız var Adnan Ünlütürk, Ziyaeddin Süder, Adnan Ataman o sıra askere gitmiş gelmiş, Fikri Bey, Tarık hepsi asistan. Bedri Bey ve Ahmet bey doçentti. Kürsülerin teşekkülüne 1948'de karar verildi ve ondan sonra kürsüler ayrıldı. Zayıf Akımda Yüksek Frekans ve

Telekomünikasyon (ya da Muhabere) kürsüsü diye 2 kürsü kuruldu. Bedri bey, Ahmet bey ve Tarık Telekomünikasyon Kürsüsüne, Ataman, ben, Ziya Akçasu, Macit Oganer, Fikret Yücel, ki sonra Telekomünikasyona geçti, Yüksek Frekans kürsüsüne geçtik.

çünkü kürsülerin başına geçirebilecek başkan yoktu

C.G. - Sonuç olarak 9 kürsü mü var? Galiba Ölçme ve Elektroteknik'te bir anlaşmazlık var.

T. Savaş - Ölçme ve Elektroteknik beraberdir.

T. Boduroğlu - 1945'te geldiğimde bu durum vardı.

M. Ülgür - 1944'te ayrıldı fakat uygulaması yoktu çünkü kürsülerin başına geçirebilecek başkan yoktu.

F. Uzgören - Evet doğrudur. Ben bursey söyleyeyim. Profesör olmadığı için bunlar bir kişiye bağlandı. Santur beye bağlandı. Ben Amerika'ya gittiğim zaman Santur beyle haberleşiyordum. Bir

müddet sonra 1948'de Bedri beyden bir mektup geldi. Sen bizim kürsüye gel onun için bana haber ver. O sıralarda kürsü vaziyeti eldeki elemana göre gruplanmış vaziyette idi.

zaten pazarlık meselesiydi

C.G. - Ondan sonraki büyük bölünme de 1964'te mi oldu?

T. Boduroğlu - 1964'te oldu. Tarık Bey, Bedri Beyden ayrıldı, yani üç kürsü oldular. Biz de üç kürsü olduk. Zaten pazarlık meselesiydi. Ya beraber ayrılırız ya da ayrılmayız diye. Ondan böyle geciktik hep.

F. Uzgören - Burada bir konu daha var. Eleman mevcut değilken hep beraber iken bir iki profesör ya da doçent olunca hadi bakalım ayrılalım da kürsü olsun şeklinde oldu. Onun için

profesörler arttıkça kürsüler de arttı.

M. Ülgür - Bir şey ekleyebilir miyim ? O kadar ayrılmıştık ki bir de Fizik Kürsüsü vardı. Fuat Bey bir de Fizik Kürsüsü koymuştu, Fizik öğretimi pek o kadar ahim şahım olmadığı için. Hatta o kürsüdeki profesörlükleri benim dekanlığında ben taksim ettim.

o arada dinliyorum kıyamet kopuyor

T. Savaş - Fikri beyin işaret ettiği bir şey var. Fikri bey profesörler doçentler arttıkça, kürsüler de çoğaldı dedi. Doçent olunca idealler olmaya başlıyor. Profesör olunca da bu idealler kürsüler haline gelmeye başlıyor. Ben doçent olduğum zaman ilk defa Profesörler Kuruluna girdim. O kurulda o zaman iki doçent bulunurdu; ben de Akçasu ile birlikte girdim. İlk toplantıda, biz acemi, sesi çıkacak kimse değiliz, birisi ilk giren doçent raporu tutar, temize çeker ve yazılmış olarak ertesi hafta getirir imzalatır dedi. O arada da dinliyorum, kıyamet kopuyor, hepsi

hepsi 8-10 kişi, bölüşemedikleri bir şey var. Biraz tabii rahmetli Tarık ağabeyimiz, ona çatıyor, sen bunu anlatamazsın, ona dönüyor, sen bunu söyleyemezsin, onun konusu o, bunun konusu bu, artık tabii bir saat, iki saat sürdü en nihayet ben söz aldım utana sıkıla, dedim ki deminden beri dinliyorum, yanlış mı anlıyorum, biz burada bir takım kişileri yetiştirmek için oturmuşuz, onlara bir takım bilgiler vermek için bir müessese kurmuşuz, onları bir konu üzerinde yetiştirmeye çalışıyoruz, diğer yandan deniliyor ki sen bunu söyleyemezsin, o bunu söyleyemez. Yani bunlar ayrı ayrı şeyler mi? Hiç birleşik şeyler olmayacak mı? Bilakis onun anlattığı bununla karışacak ki, biraz üstüste, gelsin ki öğrenci de bunu anlatsın ve öğrensin. Oooo böyle şey olmaz dendi ve ben sustum, vazgeçtim. İşte kürsüler biraz da böyle ayrıldı.

küsmek, konuşmamak, darılmak gibi bir adetimiz yoktu

M. Bayram - Ben Tahsin beyin konuşmasından biraz ilham alarak bir şey söyleyeceğim. Fakülte'de hakikaten çok tartışma olur ve kavga seviyesinde sesler yükselirdi. Fakat karara varılınca kurullardan kolkola çıkılırdı, küsmek, konuşmamak, darılmak gibi bir adetimiz yoktu. Bu olayı ben özel hayatımda da her zaman söylerim. Öyle değil mi arkadaşlar?

T. Savaş - Öyle. En bariz şeyi de Tarık. Tarık'la herkez didişirdi. Fakat çıktıktan sonra da (ve diğerleri) öpüşür sarılır öyle giderdik.

C.G. - Kurullar hakkında ne söyleyeceksiniz? Bir ara Profesörler Kurulu vardı. Sonra Fakülte Kurulu oldu, bir de Yönetim Kurulu var. Bunların fonksiyonları ve oluşumu ne idi?

A. Dalfes - Bir ara Profesörler Kurulu vardı, profesörler ile seçilmiş iki doçent bulunurdu, bir de Genel Kurul vardı

bütün profesörler ve doçentler bulunurdu. Profesörler Kurulu bütün tayinleri, kürsülerin bölünmesi gibi idari işleri yapardı. Genel Kurul bütün akademik işler, dersler ile ilgili konuları ele alırdı. Yönetim Kurulu dekanın yardım eden, öğrenciler ile sorunları ele alan bir kurultu. Sonra kanun değişince Genel Kurul'un adı Fakülte Kurulu oldu. Doçentlik jürilerini, Dekan seçimini hepsini Fakülte Kurulu yapardı.

4. ELEKTRİK FAKÜLTESİ'NİN KURULUŞUNDA ÖNEMLİ KATKISININ BULUNDUĞU İ.T.Ü. İÇİ VE İ.T.Ü. DIŞI KURUMLAR

C.G. - Şimdi de Fakülte'mizin ve hocalarının, kuruluşunda önemli katkısının bulunduğu İ.T.Ü. içi ve İ.T.Ü. dışı kurumlar. Örneğin demin Elektrik Fakültesi bünyesinde bir Kimya Kürsüsü'nden söz ettiniz ki bu biraz aykırı gözüküyor bir Elektrik Fakültesi'nde.

geçimsizlik yüzünden kimya ikiye bölündü

T. Savaş - Mühendis Mektebi iken bir tek Kimya Kolu vardı, hocaları, laboratuvarı vardı. Bu hocalar içinde İlhami Çiwaoglu, Nurettin Münşi bey, Nami bey ve eşi Nüzhet Serdaroglu ve asistanları vardı. Nurettin bey vefat etti, İlhami bey, Nami bey arasındaki geçimsizlik yüzünden Kimya ikiye bölündü, yarısı Elektrik'te yarısı Makina'da kaldı. Elektrik'tekinin adı Kimya olmakla beraber daha ziyade Elektrik Malzemeleri havasıyla giderdi, öteki Organik-Anorganik Kimya havasında Makina'da yer aldı.

T. Boduroğlu - Bu durum Elektrik Fakültesi'nin işine geldi. Zira Fakülte Kurulu'nun kurulması için 5 profesörün bulunması şarttı. Müsterek bir ders olması dolayısıyla Elektrik Fakültesi de Nami Beyi seçti. Öteki ile geçinmek biraz daha zordu.

M. Ülğür - Makina Fakültesi'nde Fizik ve Matematik Kürsüleri vardı. Onlar, onları aldılar biz de Kimya'yı aldık.

T. Boduroğlu - İlhami bey Fiziköşimicidir. Hatta o kürsü daha ziyade fiziköşimi dersi veriyordu.

T. Savaş - Biz öğrenciyken hatta sonradan da öğrendim ki, Nami bey Elektrik Fakültesi'nin kurulmasında büyük rolü olduğu gibi, o fakültede de kalması, diğerlerinin de isteği olarak önceden planlanmıştır. Gayret sarfetmiş ve fakültenin de dekanı olmuştur. Tabiatı itibarı ile faydaları olmuş, açık görüşlü, ileriye yönelik şeylere gayretle saldıran, isteklere hudud koymayan, hedefleri büyük tutan bir kimseydi. Nami bey fakülteye çok yararlı olmuştur.

27 Mayıs ihtilali oldu ve

M. Bayram - Nami beyin adı geçmişken, 27 Mayıs ihtilali oldu ve Nami beyi bakan olmak üzere Ankara'ya davet edi-

yorlar. Nami bey çok büyük sıkıntıda ve böyle bir görevi istemiyor. Kalkıp Ankara'ya gidecek, reddetmek hoş bir şey değil ama özür dilemek maksadıyla. Ben de acemi çaylak, aman Nami bey, bir dekanın bakanlık görevi verilmiş, bunun arkasından memlekete hizmet etmek fırsatı çıkacak neden bunu reddediyor sunuz dedim. Mustafacım dedi senin bilmediğin çok şeyler var, bu bir ihtilal hükümetidir, bugün bakan yaparlar, hemen sonra da azlederler dedi. Nami bey Ankara'ya gitti, Sanırım Cemal Gürsel ile temas etmiş ve özür dilemiş geldi. Aradan bir hafta geçmemiş gazetede bir haber çıktı, bütün o şekilde tayin edilen bakanların hepsini kapı dışarı ettiler ve yeniden bakan tayin ettiler. Ben o vakit hakikaten gördüm ki Nami bey hepimizden ileri görüşlü, bize nazaran bir kaç gömlek daha fazla eskitmiş.

yahu ben 16 senelik emeğimi ne kadar kısaltayım

C.G. - Biraz da kısaca Meteoroloji Şubesi'nden sözedebilir miyiz? Ama kısa olarak.

T. Boduroğlu - Yahu ben 16 senelik emeğimi ne kadar kısaltayım? 1953 senesinde Dr. Fuat Adalı, Meteoroloji Umum Müdürü Üniversite'ye müracaat ediyor ve diyor ki böyle bir mühendislik kolu açılın. Senatoya geliyor, Münir bey o zaman dekan, Senato bunun açılmasına, Elektrik Fakültesine bağlanmasına ve fakülte dekanının da bunun tabii başkanı olmasına karar veriyor. Ondan sonra Meteoroloji Kursu açılıyor ve bu kursa NATO aracılığı ile Türkiye'nin Meteoroloji sorunlarını incelemek üzere Profesör Neuberger ile Dr. Teusles'i görevlendiriyorlar. Neuberger, Pennsylvania Üniversitesi Meteoroloji Bölüm Başkanı. Bu iki Amerikalı Elektrik Fakültesi'nde kurslar açıyorlar, dersler, diplomalar veriyorlar. Münir beyin dekanlığı bitince, ben 1955'te dekan seçildim. Diplomaları Fuat Adalı ile beraber dağıtıyoruz. Bundan sonra Ata bey telaşa içeri giriyor, Turgut bey meteoroloji şubesinin müsterek dersleri bitti, meslek dersleri başlayacak, hiç bir şey yok, ne bir asistan, ne bir odaları var diyor. Çocuklar Elektrik Fakültesi ile müsterek bütün dersleri okuyup beşinci yarıyla gelmişler. Hemen Ankara'da Fuat Adalı'yı buldum bu derdi başımıza çıkardın çaresini bulacaksın dedim. Bana İskender ve Kenan beyleri, iki şube müdürünü, bir de asistan veriyor. Neuberger'den ders istiyorum; harcırahımı siz verirsiniz diyor. Onlar o sırada Ankara'dalar, onu da kabul ettiler. Dersler başlamadan, Mehmet Köksal İstanbul Üniversitesi, Fen Fakültesini bitirmiş, Elektrik Mühendisi olmak istiyor. Ona gel seni asistan yapayım dedim. Vaziyeti izah ettim kabul etti.

dosya elinde, bunun bizde olduğunu duyan herkes gelecek

Şükrü Öztepe, onu aldık; velhasıl topladık ve bu şekilde başladık. Bu arada öğrendim ki Dünya Meteoroloji Teşkilatı Genel Sekreteri Svoboda emekli olmuş; hemen onunla temas

kurdum ve davet ettim. Öğretim görevlisi olarak hemen aldık. Benim bütün gayem, çok sevilen bir adam ve dünyadaki bütün meteorologlar hakkında bilgisi var; dosya elinde, bunun bizde olduğunu duyan herkes gelecek. Onun vasıtası ile, Kopken'i, hem Savada'yı hem Vortak'ı yani Fransız, Alman, Japon ve Amerikalıları, çok tanınmış meteorologları getirttim. Bu suretle meteoroloji dersleri mükemmel denecek şekilde verildi ve bunların gelmesi halinde asistanlar, Muzaffer Dalmaz gibi, bu dersleri vermek üzere hazırlandı. Muzaffer Paris'te, Melih Amerika'da, Mehmet de burada Maden Fakülte'sinde doktorasını yaptı. Süreyya burada doktorasını yaptı ama ötekiler maalesef erken vefat ettiler. Meteoroloji Laboratuvarını, Rasat Merkezini kurduk, kısa zamanda çok iş yaptık. 16 sene bu şekilde devam ettik, bundan çok memnunum hiç olmazsa meteorolojinin belli bir yere gelmesinde rol oynadım.

M. Ülgür - Dr. Fuat Adalı ilk önce bana geldi. Meteoroloji kursu açmak istiyorlar, beni ne ilgilendirir diye düşündüysem de, açınlar nasıl olsa ben sadece yardım edeceğim diye düşündüm. Sonra bu sefer bir Meteoroloji Kolu açmak gündeme geldi. Fakülte'nin yararına olmasını şöyle izah ettik: böyle bir yeni kol açarak hem daha çok eleman için kadro, hem de daha çok bütçe alırız. Hakikaten bütçemizi ve kadromuzu genişlettik. Ama benden sonra Turgut Bey geldi, dekan olarak aldı sonra da dekanlığı bitince bırakmadı.

T. Boduroğlu - Ben bırakmadım değil, o kadar memnun kalmışlar ki onlar beni bırakmadılar

baa o zaman tamam dedi

C.G. - Biraz da Teknik Okul'dan söz edebilir miyiz?

M. Ülgür - Teknik Okul açılmasının istenmesinde iki önemli neden vardı. Biri arkadaşlara ek görev temini, öteki 1952 senesinde, Teknik Üniversite'de Yüksek Mühendis olmayacak nitelikteki öğrencileri mühendis olmak üzere oraya kaydırmak. Senatoya, o zamanki Milli Eğitim Bakanı geldi, bizim arkadaşlarla konuşuluyor, ek görev konusuna da hiç değinilmiyor. Ben, ek görev konusuna değinir değinmez, haa o zaman tamam dedi. O da profesördü.

T. Boduroğlu - Teknik Okulu'nun ilk kuruluşunda Rifat Yarar müdüdü. Teknik okulun ilk Elektrik Şube Şefiydim. Dekan seçilince şube şefliğinden ayrıldım. Ahmet Özel rektördü.

sulandırıp orada anlatırız olur

T. Saya - Yıldız'da bir Teknik Okul vardı; oradan çıkanlara mühendis diploması veriliyordu. Maçka'daki binayı da bizim değerlendirmemiz söz konusuydu. Nasıl program ya-

pacağız. Dersleri burada anlatıyoruz ya, sulandırıp orada anlatırız olur. Bu iş bir müddet yürüdü. Sonra hem bizim arkadaşların arasından hem de bakanlıktan tazyikler gelmeye başladı. Bu çıkardığınız adamlar 5 sene okuyor sonra da, son sınıfta başarılı olamayanlar atılıyor. Bunlar tabii öğretim bakımından kayıp, hem de bir sürü masraf ediliyor. En sonunda öğretim iki kademeli olsun, iyi yetişebileceklerine kanaat getirdiklerimiz devam ederler. Buna itiraz edenler vardı içimizde başta Santur bey ve Zayıf Akımcıların büyük bir kısmı. Çünkü klasik bir Yüksek Mühendislik eğitimi kendine mahsus program ve eğitimleri gerektirir ve bunlar bastan itibaren uygulanır

sen aldığın adamın % 70'ini atarsan

ve insanlar buna göre yetiştirilir. Rahmetli Bedri bey ise karşı taraftan idi. İki kademeliye taraftar olup çok gayret sarfediyordu. Canım bu böyle zor olur, anlamıyor musun dediğimde, devlet bize o zamanki bütçesine göre, 50 milyon lira veriyor bunun karşılığını da görmek istiyor. Sen aldığın adamın % 70 ini atarsan, bunu da adama yaptırılmazlar dediği zaman ben muhalefetten vaz geçtim. Haklıydı. Bunun sonucunda iki kademeli olmasına karar verildi.

E. Ünal - Ben iki önemli husus eklemek istiyorum. Açılan Maçka Teknik Okulu'nun müfredatını daha uygulamalı yapalım ve endüstrinin ihtiyacına cevap verecek şekilde olsun dedik. İkinci de, Maarif Vekaleti tarafından üniversiteye daha fazla öğrenci yerleştirmek baskısı vardı; böyle bir okul açarak bu baskıyı azaltabiliriz düşüncesi oluşmuştu.

A. Dalfes - Fakültemizin doğurduğu 3 Fakülte vardır. Maçka Mühendislik Mimarlık Fakültesi; Trabzon ve Bursa Üniversitesi'ndeki Elektrik Fakülteleri. buralara gidilmeseydi bu Fakülteler oluşmazdı.

M. Ülgür - Fransız Telefon Şirketinde çalışan çok değerli bir arkadaşım vardı. Necdet Aşanalp. Bana dedi ki Teknik Okul'dan çıkan öğrencileri, Teknik Üniversite'den çıkanlara tercih ediyorum, işe daha kolay intibak ediyorlar, daha çabuk yetiştirebiliyorum. İnanır mısınız buna? Türkiye'nin şartlarına daha uygun insanlar yetişiyordu.

kadrosuzluk nedeniyle doçent, profesör olamayanların

C.G. - Mühendislik Mimarlık Fakültesi ile ilgili olarak neler söyleyebilirsiniz? Aynı eğitimi yapan böyle bir Fakülte nasıl ve niye kuruldu?

A. Dalfes - Bizim üniversitede kadrosuzluk nedeni ile doçent, profesör olamayanların, olabilmeleri için kuruldu diyebiliriz.

M. Bayram - Maçka Teknik Okulu'ndaki öğrenciler, aynı hocalardan ders görüyorlar, ama mühendis çıkıyorlar, dolayısıyla onlar da bir Fakülte olarak gelişmek aynı ünvanı almak istediler. Bu tazyik sonrası onlar da Fakülte oldular. Arkadaşların oraya kadrosuzluk nedeni ile gitmesi tabii bir sonuç.

T. Savaş - M. Bayram ve M. Ülgür'ün söyledikleri doğrultuda bir şey eklemek istiyorum. Tazyik geliyor Teknik Üniversite'ye öğrenci sayısının artırılması için. Teknik Okulu, Fakülte haline getirmek bizi o bakımdan da rahatlatıyor. Neticede Teknik Üniversite, Fakültelerine daha fazla öğrenci alabiliyor.

Almanya'dan cebimde getirdiğim tranzistorlarla

C.G. - İ.T.Ü. Radyo ve Televizyonu hakkında neler söyleyebilirsiniz?

T. Savaş - A. Ataman Hollanda'ya gitti ve ilk defa televizyonla ilgili çalışmalar yaptı. Phillips ile hibe olarak bir takım alet edavat almak üzere anlaşma yaptı ve bunları da zamanla getirtti. Bu aletler geldikten sonra basit bir şekilde yayına başladı. O sıralar radyonun amatör olarak spikeriydim. Radyo, Santur Beyin nezaretinde, arkadaşların gayreti ile yapıldı ve 1945-46, o sıralarda yayına başladı. Burada adını anmamız gereken biri de var, Novak adlı bir Macar, Almanya'da tahsil etmiş ama bütün evrakını, şusunu busunu kaybetmiş, kaçmış gelmiş Türkiye'ye. Ayrıca bir de Muhtar Tokumbet vardı, o Türkü; dışarıda doğmuş, dışarıda tahsil etmiş o da bütün evrakını kaybetmiş. O burada tahsil ederek diplomasını almıştı. Bütün bu arkadaşların gayreti ile radyo yayına küçük güçle başladı. 60 larda ilk FM Türkiye'de yayını, İ.T.Ü. de başlamıştı. Onu da, 63'den sonra rahmetli Aldo Dorfani, Almanya'dan cebimde getirdiğim tranzistorlarla bir çok şeyini yaparak gücünü arttırmıştı.

***TRT'nin tazyiklerine karşı çıkmadı
TRT televizyonumuza adeta füzuli bir işgalle el koymuştur***

Televizyon'a gelince daha iyileştirildi, pek çok kısmı diploma travayı olarak arkadaşlar tarafından yapıldı. Ama, Adnan Ataman'a rahmet eylesin, TRT'nin tazyiklerine karşı çıkmadı, bunu da söylemeden geçemeyeceğim. TRT adeta bir füzuli işgalle televizyonumuza el koymuştur, stüdyolarımıza el koymuştur, bir çok alet edavatımızı harcamıştır, bir kısmını yok etmiştir hatta. Bunlara karşı Teknik Üniversite hiç bir şey yapmamıştır ve TRT yayın hakkı Türkiye'de sadece benimdir diyerek, Teknik Üniversite'nin eğitim amacıyla dahi olsa hiç bir yayına izin vermemiştir; hem İTÜ radyosunu, hem de İTÜ televizyonunu kapatmıştır.

daha da acı bir tarafı var

C.G. - Daha da acı bir tarafı var. Türkiye'de televizyonun tarihçesi dedikleri zaman bu daima TRT den başlamakta, ve Türkiye'de ilk televizyon yayını İTÜ'nün yaptığından hiç söz etmemektedirler.

A. Ataman 100'e yakın plak almıştı Bizim radyomuz var orada çalacağım dedi

M. Ülgür - Ben de Adnan Ataman ile ilgili bir anımı anlatmak istiyorum. Ben Amerika'da iken o

dönüyordu ve 100'e yakın plak almıştı. Ne yapacaksın bu kadar plağı dediğinde, bizim radyomuz var orada çalacağım dedi.

C.G. - Elektroakustik Laboratuvarı hakkında ne diyeceksiniz?

T. Savaş - Aslında Z. Süder'in konuşması gerekirdi. Z. Süder'in büyük emeği, büyük çabası var. Böyle bir laboratuvarın yapılması gerektiğine kanaat getirmiştik. En önemli parçası sessiz oda. Bir de Braun Von Bellatini adlı bir Macar. Alman, İtalyan, Macar pasaportu, her türlü vardı. Ben tam ne olduğunu anlamış değilim. Ne tür ders verseniz yapacak bir adamdı. Bizim elemanımızdı. Müthiş hafızası, esprisi, müthiş fıkra hazinesi olan bir adamdı. Rahmetli Bedri Karafakioğlu, Selim Palavan ve Bellatini bu üç Üniversite'mizin medarı iftiharı idi. Şurası şöyle, burası böyle olsun derken Elektroakustik Laboratuvarı da en önemli laboratuvarlarımızdan biri oldu.

M. Eskenazi - Bellatini 2. dünya harbinden önce buraya gelmişti. Mr. Braun olarak 2. dünya harbinden sonra geldiğinde ben Bellatini ismini seçtim dedi.

M. Ülgür - Sonra Amerika'ya gitti, bir Amerika'lıyla evlendi. Amerikan tabiyetine geçti ve orada öldü.

C.G. - Hepinize, buraya kadar geldiğiniz için çok teşekkür ederim. Bu burada bitmedi, sizlere daha çok şeyler sormak istiyordum ama vakit yetmedi. Onları da ikinci bir toplantımızda tartışacağız.

5. SÖYLEŞİ DIŞI C.G.'NİN NOTU

Aslında 5. bölüm Anılar ve Dedikodular ile ilgili olacaktı, vakit yetmedi ve bunlar kısmen de yukarıdaki dört bölümde yer aldılar. Bu söyleşiden, o zamanın koşulları gözönüne alındığında, hocalarımızın Üniversite, Fakülte için ne kadar cansiperane çalıştığını, ne gibi dev proje ve laboratuvarlar gerçekleştirdiklerini, devlet ve siyaset adamlarının Üniversiteye ne denli önem verdiklerini ve sık sık görüşmek üzere bizzat geldiklerini okumuşsunuzdur.

Ne yazık ki bunların hiç birisi bugün mevcut değil. Hocalarımız geçim sıkıntısından ve yıllarca süren bu sıkıntının getirdiği bezginlikten kendilerini bu tür çalışmalara verememekte, devlet adamları ve politikacılar ise bırakın Türkiye'nin geleceğini düşünmek, bugününü dahi düşünmemekte, sadece günlük kısır oy ve çıkar kavgaları ile uğraşmaktadırlar. 2x4'ü 9 yazan basın ve yayın kurumları ise, kamuoyunu bu konularda aydınlatmak dursun, "köpek insanı ısırırsa haber olmaz, insan köpeği ısırırsa haber olur" kuralından hareketle üniversiteler ile ilgili ne kadar kötü haber, çoğu zaman da yanlış olarak,

varsa yayınlamakta, bin bir zahmet ve emekle ortaya konan araştırma ve yapıtlara, yurt dışından gelmiyorsa, çok ender değinmektedirler; oysa önemli olan Türkiye'de yapılanlardır. Bilgi birikimini, bir ülkede araştırmanın gelişmesini bunlar sağlar.

Durumun ne kadar değiştiğini göstermek için bir anımı anlatmak istiyorum. 70 li yılların ilk yarısında, Gümüşsuyu'nda beraber yemek yiyoruz. Sn. M.Eskenazi dediki "kuzum ben asistanken 11 cumhuriyet altını maaş alıyordum, şimdi profesör olarak 2 altın maaş alıyorum".

Ben, şahsen kendi hesabıma umudumu yitirmiş olsam da, Türkiye hesabına yitirmiş değilim. Yukarıdaki dört bölümde adı geçen vefat etmiş veya emekli hocalarımız (ki değerlerini ve hizmetlerini aklarına sığınarak söyleyeyim şimdi daha iyi anlıyorum) gibi hizmet eden, edebilecek pek çok bilim adamımız var. Tek gerekli olan kamuoyunun gereken isteği göstermesi ve gerekli desteği vermesi. Bu birikim halkımızda vardır; nitelikli eğitime olan yüksek talep, kişinin geliri ile orantılı olmayan çocuğunu okutma masraflarından kaçınmama bunun en belirgin göstergesidir. Ancak yönlendirilmesi gerekir. Burada da görev bize düşüyor. Politikacıya bırakacak olursak her vilayette en az bir üniversite açacak. Türkiye'nin bu kadar üniversiteye ihtiyacı var mı, bu kadar çok üniversiteyi Türkiye'nin bütçesi kaldırır mı, gerekli nitelikli öğretim elemanı bu sürede sağlanır mı v.b. Bırakın yanıtlarını, politikacının aklına bu sorular bile gelmez. İşte görev, bu soruları ve yanıtlarını ortaya koymak ve kamuoyunu aydınlatmak için bize düşüyor. Eğer Türkiye 21. asırda yüksek teknoloji ülkeleri arasında yer alacaksa bu görev süratle yerine getirilmelidir. Geç kalmırsa nerede oluruz, cevabını bilemiyorum.

BEN, YETİŞTİRDİĞİMİZ BAŞKANLAR, BAKANLAR, BAŞBAKANLAR, CUMHURBAŞKANLARINDAN DAHA FAZLA, TÜRKİYE'DE BİLİME, EĞİTİME, TEKNOLOJİYE, ÜLKENİN KALKINMASINA HİZMET VEREN YETİŞTİRDİĞİMİZ, İSİMSİZ KAHRAMANLARIMIZLA ÖĞÜNÜYORUM; VEFAT ETMİŞ, EMEKLİ, FAAL TÜM HOCALARIMIZLA VE TÜRKİYE'NİN BUGÜNKÜ TEKNOLOJİK DÜZEYE ERİŞMESİNİ SESSİZ GAYRETLERİYLE SAĞLAMIS MEZUNLARIMIZLA...

Bu bölüm, Fakülte'nin Kürsü yapısından Bölüm yapısına geçtiği 1982 yılından bu yana gelişmeleri kısaca ele almakta ve 60. yılında Fakülteyi tanıtılmaktadır.

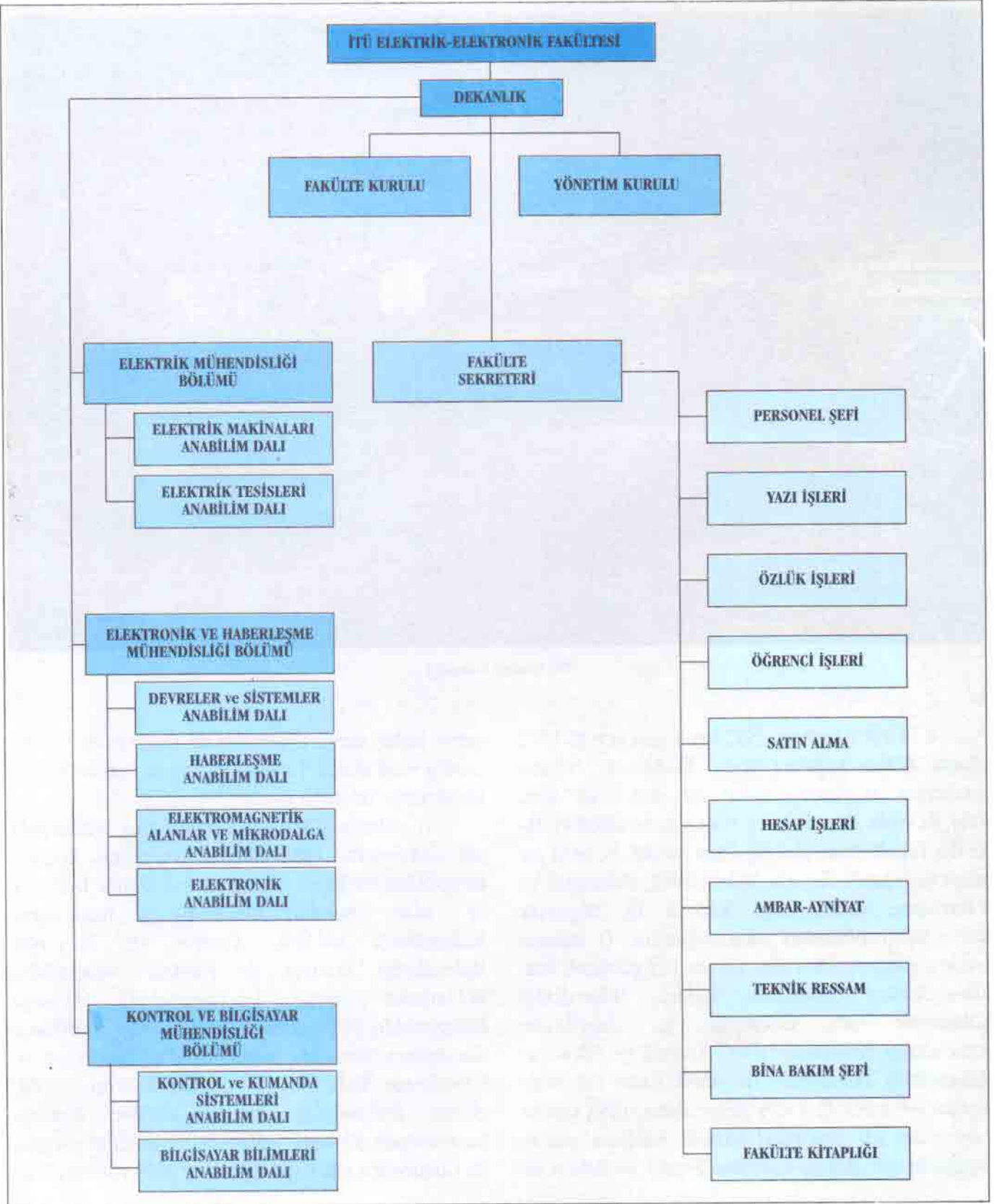

İTÜ Ayazağa Kampüsü

6.11.1991 tarih ve 2547 sayılı yasa gereği, 1982 yılında Bölüm yapısına geçen Fakülte üç bölüme ayrılmıştır. O zamana kadar var olan Zayıf Akım Kolu, Kuvvetli Akım Kolu ve Maçka Mühendislik ve Mimarlık Fakültesinin Elektrik Mühendisliği Bölümü bir araya getirilerek Elektrik Mühendisliği, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği, Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümleri oluşturulmuştur. O zamana kadar mevcut olan kürsüler kısmen birleştirilerek Anabilim Dalları oluşmuştur. Elektrik Mühendisliği Bölümünde iki, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümünde dört, Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümünde iki olmak üzere Fakültede toplam sekiz anabilim dalı kurulmuştur. 1983 yılında Fakültenin adı Elektrik-Elektronik Fakültesi olarak değiştirilmiştir. Bölüm sistemine geçişin yanında o za-

mana kadar mevcut kurullar da değiştirilmiştir. Dekanlığa bağlı olarak Yönetim Kurulu ve Fakülte Kurulu olmak üzere iki kurul vardır.

O yıllarda Gümüşsuyu ve Maçka binalarında yer alan Fakülte 1983 yılından başlayarak Ayazağa Kampüsüne yerleşmiştir. Halen Fakültenin Dekanlık ve İdari büroları, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü, Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü ile Elektrik Mühendisliği Bölümünün bazı laboratuvarları Ayazağa Kampüsünde, Elektrik Mühendisliği Bölümü Gümüşsuyu binasında bulunmaktadır. Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü, Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü dersleri Ayazağa Kampüsünde, Elektrik Mühendisliği Bölümü dersleri ise Gümüşsuyu'nda yapılmaktadır. 1995 yılında Elekt-

1994 Yılı Görev Dağılımı

Dekan : Prof.Dr. Ahmet Dervişoğlu

Dekan Yardımcısı : Prof.Dr.Enise Erimez

Dekan Yardımcısı : Prof.Dr. Emin Tacer

Fakülte Kurulu :

Prof.Dr. Ahmet Dervişoğlu

Prof.Dr. Atilla Bir

Prof.Dr. İ.Cem Gökna

Prof.Dr. Duran Leblebici

Prof.Dr. Kemal Sarıoğlu

Prof.Dr. Nejat Tunçay

Prof.Dr. Bingül Yazgan

Doç.Dr. Dilek Enarun

Doç.Dr. Füsün Tunalı

Yrd.Doç.Dr.Özcan Kalenderli

Yönetim Kurulu :

Prof.Dr. Ahmet Dervişoğlu

Prof.Dr. Enise Erimez

Prof.Dr. İ.Cem Gökna

Prof.Dr. Nejat Tunçay

Doç.Dr. İbrahim Eksin

Doç.Dr. Adnan Kaypmaz

Yrd.Doç.Dr. Cevdet Işık

Fakülte Sekreteri Vekili : Ömrühan Çınar

Elektrik Mühendisliği

Bölüm Başkanı :

Prof.Dr. Nejat Tunçay

Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği

Bölüm Başkanı :

Prof.Dr. İ.Cem Gökna

Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği

Bölüm Başkanı :

Prof.Dr. Atilla Bir

rik Mühendisliği Bölümünün tamamı Ayazağa Kampüsüne taşınacaktır.

1982'den bu yana sürekli artan kontenjanla Fakültenin lisans düzeyi öğrenci sayısı yaklaşık 2400 Yüksek Lisans öğrenci sayısı ise 600 olup Üniversitenin, öğrenci sayısı bakımından en büyük fakültesidir. Tablo 1'de 1982 yılından itibaren her üç bölüme alınan öğrenci sayıları ve mezun sayıları görülmektedir. 1982 yılından 1994'e kadar toplam mezun sayısı 4539'dur. Teknik Okul Elektrik Şubesi mezunları (1957-1971) sayısı toplam 545, Teknik Okul Elektrik Bölümü mezunları (1970-1976) sayısı toplam 151, Teknik Okul Maçka Elektrik Bölümü mezunları (1972-1982) sayısı toplam 390 olup genel toplam 1068 dir. 1945-1982 yılları arası Fakülte mezun sayısı toplam 2319 olup 1945 yılından itibaren toplam mezun sayısı 7926'dır. Bunun yanı sıra öğretim üye sayısı da yıldan yıla artış göstermektedir.

1994 yılında öğretim üyesi sayısı 79, araştırma görevlisi sayısı 93 ve öğretim görevlisi sayısı ise 5 tir. Türkiye genelinde 57 Üniversitenin 26'sında Elektrik, Elektronik ve Bilgisayar alanında öğretim yapılmaktadır. Bu alandaki öğretim üyesi sayısı ise yaklaşık 300 olup, bunun %25'i Fakültemizde bulunmaktadır.

Öğretim üyelerimizin yakın zamanda aldığı bilimsel ödüllerden bazıları Tablo 2'de verilmiştir.

Üniversitelerin eleman yetiştirmek kadar önemli diğer bir görevi de araştırma yapmak, bilim ve teknolojiye katkıda bulunmak, endüstri ile işbirliğinde bulunmaktır. Fakültede 1994 yılında, 409 mezun vermiştir. Ayrıca Öğretim Üyelerimizin yürütücülüğünde tamamlanan Yüksek Lisans Tezi sayısı 55, Doktora Tezi sayısı 7'dir. Fakültede 1994 yılına göre DPT veya Araştırma Fonunca desteklenen projelerden bazıları şunlardır :

1- Adaptif kontrol algoritmalarını işleyebilen sincap kafesli bir asenkron makinanın denetimi

2- Bilgisayar destekli hacim içi aydınlatma tasarımı

3- Biyolojik işaretlerin işlenmesi ve değerlendirilmesi

ELEKTRİK MÜHENDİSLİĞİ

Yıl	Giren Öğrenci	Mezun Öğrenci	Şubat	Haziran	Eylül
1982	266	112	11+4	12	57+28
1983	214	89	22	33	34
1984	201	134	29	40	65
1985	211	108	17	26	65
1986	182	139	26	31	82
1987	173	156	55	31	70
1988	170	194	57	137	-
1989	173	141	25	58	58
1990	192	184	43	102	39
1991	165	168	35	104	29
1992	188	172	57	89	26
1993	190	183	56	82	45
1994	185	158	47	93	18
TOPLAM	2510	1938			

ELEKTRONİK VE HABERLEŞME MÜHENDİSLİĞİ

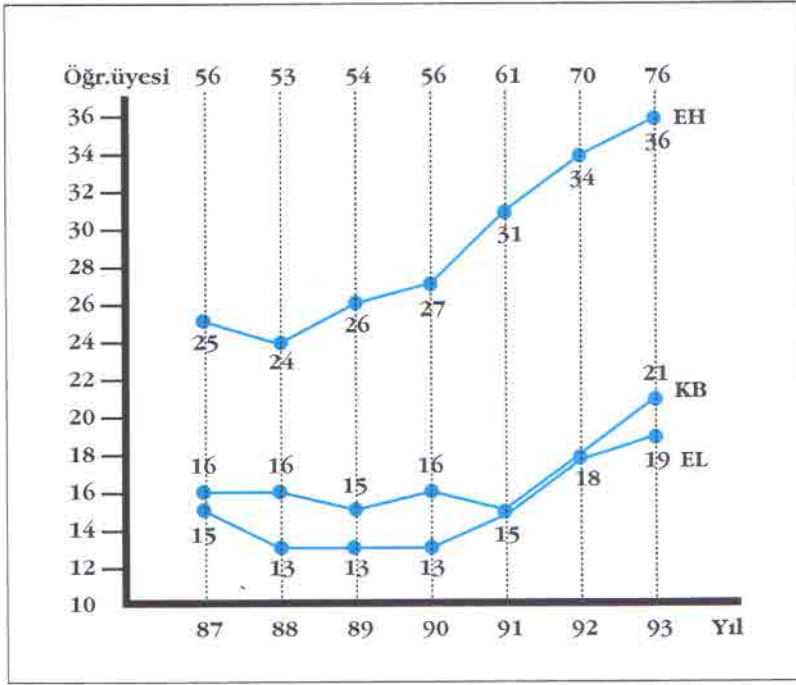
Yıl	Giren Öğrenci	Mezun Öğrenci	Şubat	Haziran	Eylül
1982	237	169	21+3	14	92+39
1983	216	139	37	43	59
1984	201	120	28	35	57
1985	211	160	14	38	108
1986	182	123	43	24	56
1987	174	201	68	43	90
1988	170	203	51	150	-
1989	173	211	66	65	80
1990	192	154	38	63	53
1991	165	178	39	75	64
1992	188	172	25	69	78
1993	190	177	31	89	57
1994	190	146	24	87	35
TOPLAM	2490	2153			

KONTROL VE BİLGİSAYAR MÜHENDİSLİĞİ

Yıl	Giren Öğrenci	Mezun Öğrenci	Şubat	Haziran	Eylül
1982	56	-	-	-	-
1983	53	-	-	-	-
1984	55	8	-	3	5
1985	57	10	1	3	6
1986	60	20	3	6	11
1987	62	40	4	12	24
1988	60	59	12	37	-
1989	64	57	6	34	17
1990	73	36	4	19	13
1991	63	41	8	21	12
1992	64	61	8	29	24
1993	67	59	14	25	20
1994	68	57	9	43	5
TOPLAM	802	448			

GENEL TOPLAM 5802 4539

Tablo 1

Öğretim Üyeleri dağılımı

TÜBİTAK BİLİM ÖDÜLÜ

Prof.Dr.Mithat İDEMEN (1983)
Prof.Dr.Yılmaz TOKAD (1982)

TÜBİTAK HİZMET ÖDÜLÜ

Prof.Bedri KARAFAKIOĞLU (1979)
Prof.Dr.Tarık ÖZKER (1980)
Prof.Dr.Mustafa SANTUR (1983)
Prof.Dr.Duran LEBLEBİCİ (1992)

TÜBİTAK TEŞVİK ÖDÜLÜ

Doç.Dr.Erdal PANAYIRCI (1977)
Doç.Dr.Cevdet ACAR (1978)
Doç.Dr.Fuat ANDAY (1979)
Doç.Dr.Vedat TAYŞANOĞLU (1981)
Doç.Dr.Alınur BÜYÜKAKSOY (1990)

50.YIL ÖDÜLÜ

Doç.Dr.Cevdet ACAR (1973)

SEDAT SİMAVİ BİLİM ÖDÜLÜ

Prof.Dr.Mithat İDEMEN (1981)

MUSTAFA PARLAR EĞİTİM VE ARAŞTIRMA VAKFI ÖDÜLÜ

Prof.Dr.Ahmet DERVİŞOĞLU (1986)

4- Değişken rezolüsyonlu robot görmesi

5- Genel amaçlı, çok kanallı ölçme ve işleme ünitesi

6- Görüntü iletişim sistemleri araştırma-geliştirme simülatorü

7- Güneş pillerinden elektrik enerjisi üretilmesi ve ulusal şebekeye aktarılması

8- İ.T.Ü. multimedya merkezi

9- İ.T.Ü. Merkez ve Fakülte kitaplıkları için çizgi kodlu ödünç verme sistemi gerçekleştirilmesi

10- 7 kHz band genişlikli ISDN telefon geliştirilmesi

11- Mikroelektronikte proses ve eleman karakterizasyonu

12- Şekil tanıma ve görüntü işleme teknikleri

13- Tıbbi cihazlar test ve kalibrasyon laboratuvarı kurulması

14- Yüksek hızlı, CCITT uyumlu, hata düzeltme yetenekli modemlerin tasarımı ve geliştirilmesi.

Fakülte, endüstri ile ilişkilerinin güçlendirilmesine de büyük önem vermektedir. Endüstri ile ortaklaşa yapılan büyük projelerin yanı sıra, öğretim üyeleri mühendis ve yöneticilere çeşitli kurslar ve seminerler vermektedir. Bunun yanında, gerek öğrenciler gerek öğretim üyeleri ile endüstrinin çeşitli kesimlerine teknik inceleme ge-

Siemens Kablo Fabrikası

Tablo 2

Ereğli Demir ve Çelik Fabrikası

ileri yapılmaktadır.

Aynı zamanda, endüstrideki araştırmacı ve yöneticilerin Fakültede verdikleri konferanslarla, yapılan panellerle hem öğrenciler hem de öğretim elemanlarının yararlanmaları sağlanmakta, üniversite- endüstri bağı güçlendirilmektedir.

Fakültede öğretim, araştırma ve bilimsel etkinliklerin yanı sıra çeşitli sosyal etkinliklere de yer verilmektedir. İ.T.Ü. Kültür ve Sanat Birliği bünyesindeki Mühendislik ve Bilgisayar Kulüpleri Fakültemiz öğrencileri tarafından yönetilmektedir.

Elektrik- Elektronik Fakültesinin sportif etkinliklerde de üniversite içinde özellikle futbol alanında çeşitli şampiyonlukları vardır.

Rektörlük Kupası Şampiyonu Takımımız, 1994

Bu yıl 60. yıl etkinlikleri çerçevesinde bir futbol turnuvası düzenlenmiştir. Turnuvaya her bölümden dört sınıf takımı ve bir de öğretim elemanları takımı ile birlikte onüç takım katılmıştır.

Eleme usulü yapılan karşılaşma sonucunda Elektronik ve Haberleşme Bölümü 2. sınıf takımı Birinci, Kontrol ve Bilgisayar Bölümü 4. sınıf takımı İkinci ve Öğretim elemanları takımı Üçüncü olmuştur.

Fakültemiz aynı zamanda bu yıl Geleneksel Rektörlük Kupası Futbol karşılaşmasında da şampiyon olmuştur.

Özellikle son yıllarda teknik gezi dışındaki gezilere ve pikniklere de sık sık yer veren Fakülte böylelikle öğrenci, öğretim üyesi ilişkisini farklı boyutlarda da pekiştirmeyi hedeflemektedir.

60. yıl pikniği

Öğretim Üyeleri gezisi

Elektrik Mühendisliği Bölümü

Bölüm Başkanı
Bölüm Başkan Yardımcıları

: Prof.Dr. Nejat TUNÇAY
: Doç.Dr. Adnan KAYPMAZ
Y.Doç.Dr. Aydoğan ÖZDEMİR

Bölümün amacı gelecekteki genç elektrik mühendislerine, elektrik mühendisliğinin kuvvetli akım tekniği alanında öğretim vermektir. Elektrik Mühendisliği Bölümü, genç üniversite mezunlarına teorik bilgiyle birlikte uygulamalı alanlarda da formasyon kazandırmak için teorik dersler kadar deneysel çalışmaları da kapsayan öğretim programını sağlar. Başlıca çalışma alanları arasında, elektrik tesislerinin tasarımı, elektrik makinalarının tasarımı, uygulamalı güç elektronigi, nükleer güç santrallerinin işletimi ve gözetimi, yüksek gerilim teknikleri, enerji iletimi ve dağıtımı, aydınlatma tekniği gibi konulardan söz edilebilir. Bu öğretim programıyla, elektrik mühendisliği açısından ülkenin teknik ve teknolojik gelişimi ile uyumlu mühendis ihtiyacının karşılanması amaçlanmıştır. Bu amaçlanan eğitim programı, endüstriyel ve teknolojik çalışmaların yanısıra akademik çalışmaları da içerir.

Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı

Prof.Dr.Nesrin TARKAN (Başkan)

Prof.Dr.Mustafa BAYRAM (*)

Prof. Abdi DOLFES (*)

Prof. İzzet GÖNENC (*)

Prof.Dr.Muzaffer ÖZKAYA (*)

Prof.Dr.Özer ÇİFTÇİOĞLU

Prof.Dr.Yılmaz ÖZKAN

Prof.Dr.Metin ÜÇOLUK

Prof.Dr.Nusret YÜKSELER

Doç.Dr.Dilek ENARUN

Doç.Dr.Adnan KAYPMAZ

Doç.Dr.Kevork MARDIKYAN

Y.Doç.Dr.Özcan KALENDERLİ

Y.Doç.Dr.Sermin ONAYGİL

Y.Doç.Dr.Aydoğan ÖZDEMİR

Y.Doç.Dr.Ömer USTA

Y.Doç.Dr.Aysen DEMİRÖREN

Y.Doc.Belgin Emre TÜRKAY

Öğr.Gör. İsa İLİSÜ

Araş.Gör.Mustafa BAĞRIYANIK

Araş.Gör.Fatma Gül BAĞRIYANIK

Araş.Gör.Ramazan ÇAĞLAR

Araş.Gör.Nesrin DEMİR

Araş.Gör.Şule EMRE

Araş.Gör.Hasbi İSMALLOĞLU

Araş.Gör.Emel ÖNAL

Araş.Gör.Recai PEÇEN

Araş.Gör.Nazif SOHTAOĞLU

Araş.Gör.Serhat PEKER

(* Emekli anlaşımlı öğretim elemanları)

Aydınlatma ve İç Tesisat Laboratuvarı

Araştırma ve İnceleme Konuları

- Kablolar iletkenler, röleler, kontaktörler, A.G. anahtarları ve bağlantı elemanlarına ilişkin deneyler.
- Model şebeke üzerinde yük dağıtımı ve hatalı işletim çalışmaları
- Otoyol, tünel vb önemli tesislerin elektrifikasyon ve aydınlatma projeleri ve danışmanlığı
- Enerji sistemlerinin modellenmesi, analizi ve güvenilirliği konusunda bilgisayar simülasyonu çalışmaları.
- Çeşitli tür aydınlatma kaynaklarının test edilmesi
- Alternatif akım yalıtım sistemleri, yüksek gerilim kondansatörleri ve kesiciler, orta ve yüksek gerilim uygulamalarında kullanılan katı ve sıvı yalıtım malzemelerinin deneyleri

- Yüksek elektrostatik alanların analitik, deneysel ve sayısal analizi, insan ve diğer canlılara olan etkisi
- Nükleer güç santrallerinin (NGS) modellenmesi, simülasyonu, gözetimi, arıza saptanması, diagnostığı ve enstrümantasyonu

Laboratuvarlar

- Fuat Külünk Yüksek Gerilim Laboratuvarı
- Elektrik Tesisleri Laboratuvarı
- Aydınlatma ve İç Tesisat Laboratuvarı
- Enerji İletimi Laboratuvarı
- Nükleer Güç Laboratuvarı

Elektrik Makinaları Anabilim Dalı

Prof.Dr.Emin TACER (Başkan)

Prof.Dr.İlhami ÇETİN

Prof.Dr.Nurdan GÜZELBEYOĞLU

Prof.Dr.Faik MERGEN

Prof.Dr.Nejat TUNÇAY

Öğr.Gör.Mümtaz AKYÜZ

Y.Doç.Dr.Nesimi ERTUĞRUL

Uzman Y.Müh. Osman ERENAY

Araş.Gör.Taşdemir APAN

Araş.Gör.İzel ÇİPRUT

Araş.Gör.Azmi DEMİREL

Araş.Gör.Sinan GÜNGÖR

Araş.Gör.Murat İMERYÜZ

Araş.Gör.Güven KÖMÜRGÖZ

Araş.Gör.Lale TÜKENMEZ

Araş.Gör.Özgür ÜSTÜN

Y.Müh. Dilek YILDIZ

Elektrik Makinaları Laboratuvarı

Araştırma ve İnceleme Konuları

- Elektrik makinalarının tasarımı, analizi ve uygulamaları; ısıtma, soğutma, gürültü ve titreşim problemleri
- Elektrik makinaları ve güç sistemlerinin kararlılık analizi ve bilgisayar destekli tasarımı
- Elektrik Makinalarının hız kontrolü ve elektrikle tahrik uygulamaları
- Endüstriyel ısıtma, indüksiyon ve ark fırınları
- Elektrik makinalarının ve güç elektronigi devrelerinin reaktif güç kompanzasyonu, çeşitli kapasitör uygulamaları

Laboratuvarlar

- Elektrik Makinaları Laboratuvarı
- Güç Elektronigi Laboratuvarı

Öğretim

Bölümdeki öğrenciler, uzmanlaşmak istedikleri konulara göre, 5. yarıyıldan itibaren,

- Elektrik Tesisleri
- Aydınlatma İç Tesisat
- Nükleer Güç
- Yüksek Gerilim
- Elektrik Makinaları
- Güç Elektronigi

paket programlarından birini seçerek öğretimlerine devam ederler.

ELEKTRİK MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ LİSANS ÖĞRETİMİ DERS PLANI

1. YARIYIL

Matematik I
Fizik I
Lineer Cebir
Teknik Resim
Bilgisayar Bilgisi
Teknik İngilizce
Su Makinaları

2. YARIYIL

Bilgisayar Programlama
Lojik Devreler
Matematik II
Fizik II
Kimya
Elektrik Malzemesi
Teknik İngilizce

3. YARIYIL

Elektronik Elemanları
Sayısal Analiz
Elektrik Devre Tem.
Matematik III
Mukavemet
Makine Elemanları
Ternik Makinalar
Teknik İngilizce

5. YARIYIL

Güç Elektroniği Dev.
Elektromag. Dalga Teo.
Modern Fizik
Elektrik Makinaları I
Ayd. Tek. ve İç Tesisat
Ölçme Laboratuvarı
Seçim ve Paket Dersi
Teknik İngilizce

7. YARIYIL

Dijital Kontrol Sist.
Yüksek Ger. Tek. II
Elektrikle Tahrik
Elektrik Tesisleri I
İş Hukuku
Elektrik Mak. Lab. II
Paket Dersi
Teknik İngilizce

4. YARIYIL

Elektromag. Alan Teorisi
Elektronik Devreleri
Ölçme
Devre Analizi
Elektrik Dev. Tem. Lab.
Matematik IV
Dinamik
Teknik İngilizce

6. YARIYIL

Elektrik Mak. II
Otomatik Kontrol
Yüksek Gerilim Tek I
Elektrik Mak. Lab. I
Ekonomi
Seçim ve Paket Dersi
Seçim ve Paket Dersi
Teknik İngilizce

8. YARIYIL

Elektrik Tesis. II
Yüksek Gerilim Lab.
Enerji İletim Sis.
Elek. Tahrik Lab.
Seçim ve Paket Dersi
Seçim ve Paket Dersi
Bitirme Ödevi

Paket Dersleri**Elektrik Tesisleri Paketi**

Enerji İletim Hatları
Enerji Sistemlerinde Dengesiz Çalışma
Yüksek Gerilim Güç Kesicileri
Elektrik Tesisleri Projesi

Aydınlatma ve İç Tesisat Paketi

Aydınlatma ve İç Tesisat Laboratuvarı
Yol Aydınlatması
Aydınlatma ve İç Tesisat Projesi
Endüstride Elektrik Tesisleri Projesi

Nükleer Güç Ders Paketi

Nükleer Güç Reaktörlerinin Temelleri
Endüstri Ölçmelerinde Radyo-Izotop Tek.
Nükleer Güç Reaktörleri Sistemleri
Nükleer Güç Reaktörleri Enstrümantasyonu

Elektrik Makinaları Ders Paketi

Elektrik Makinaları Projesi
Özel Elektrik Makinaları
Elektrik Makinalarında Aşırı Zorlanmalar
Elektrik Makinaları Dinamiğinin Temelleri

Yüksek Gerilim Ders Paketi

Gazlarda Boşalma Olayları
Yüksek Gerilim Güç Kesicileri
Yüksek Gerilim Ölçme Laboratuvarı
Çok Yüksek Gerilim Tekniği

Güç Elektronik Ders Paketi

Güç Elektronik Uygulamaları I
Güç Elektronik Laboratuvarı
Güç Elektronik Uygulamaları II
Güç Elektronik Devre Tasarımı

Seçim Dersleri

Mikroişlemciler
Programlama Dilleri ve Uygulamaları
Olasılık Hesabı
Elektronik Devreleri Laboratuvarı
Elektrik Tesislerinde Güvenlik
Nükleer Fiziğe Giriş
Çekirdek Fiziği ile İlgili Özel Konular
Ayrık Zaman İşaretleri ve Sistemler
Üstün İletkenliğin Temelleri

Elektrik Ekonomisi
Doğrudan Enerji Dönüşümü
Elektrik Tesislerinde Koruma Tekniği
Özel İç Aydınlatma Konuları
Füzyon Reaktörleri
Doğru Akım Makinalarının B.D. Tasarımı
Yüksek Gerilim Tekn. Yalıtkan Maddeler
Elektrik Mak. Sayısal Simülasyonu
Elektrikli Ulaşım Sistemleri

İngilizce Destekli Öğretim Dersleri

Introduction to Scientific Thinking
Basic Electrical Engineering I, II
Measurement Science
Intro to Power Electronics

Electrical Installation and Illumination
Principles of Electrical Machines
Power Systems

ELEKTRİK MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ YÜKSEK LİSANS ÖĞRETİMİ DERS PLANI

KIŞ YARIYILI DERSLERİ

Elektrik Enerji Sistemlerinin Analizi
Elekt. Enerji Sist. Analizinde Bilgisayar Modelleri
Güvenilirlik Analizi ve Elekt. Enerji Sist. Uygulamaları
Statistical Estimation Theory
Optimal Stochastic Filtering And Appl.
Yüksek Gerilim Ölçme Tekniği
Senkron Generatörlerin Bilgisayar Destekli Tasarımı
Elektrik Makinalarında Harmonikler
Alternatif Akım Mak. Vektör Denetimi
Power System Harmonics

YAZ YARIYILI DERSLERİ

Enerji Sistemlerinin Kararlılığı
Enerji Sistem. Açma-Kapatma Olayları
Simetrik Bileşenlerin Asenkron Motörlere Uygulanması
Enerji sis. Optimizasyon ve Durum Kes.
Elektrik Müh. Sonlu Elemanlar Yöntemi
Y.Gerilim Tesislerinde Yalıtım Koord.
Elektrik Makinalarında Isınma ve Soğuma
İç Aydınlatma Hesap Yöntemleri
Brushless Servomotors and Their Appl.
Yüksek Gerilim Yeraltı Kabloaları
Industrial Appl. of Power Electronics
Power System Relaying
Spectral Analysis and Time Series

Kitaplık, Gümüşsuyu

Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü

Bölüm Başkanı
Bölüm Başkan Yardımcıları

: Prof.Dr. İ. Cem GÖKNAR
: Prof.Dr. Ercan TOPUZ
Prof.Dr. Alinur BÜYÜKAKSOY

Öğretimin genel amacı öğrenciye Elektronik ve Haberleşme Mühendisliğinin temel bilimsel ve teknolojik kavramlarını ve prensiplerini vermektir. Böylece öğrenci, mezuniyeti sonrası karşılaşacağı elektronik aygıtların ve sistemlerin tasarımı geliştirilmesi ve üretimi için gerekli tüm bilgilerle donatılmış olacaktır.

Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü dört anabilim dalından oluşur.

Devreler ve Sistemler Anabilim Dalı

Prof.Dr.Cevdet ACAR (Başkan)
Prof.Dr.Cem GÖKNAR
Prof.Dr.Ahmet DERVİŞOĞLU
Prof.Dr.Fuat ANDAY
Prof.Dr.Ergül AKÇAKAYA
Prof.Dr.Ali Nur GÖNÜLEREN
Doç.Dr.Acar SAVACI
Doç.Dr.Cüneyt GÜZELİŞ
Y.Doç.Dr.Külmiz ÇEVİK
Uzman İklil KAYIHAN

Araş.Gör.İlkay ÖZDEMİR
Araş.Gör.Mehmet Devrim AZAK
Araş.Gör.Ece Olcay GÜNEŞ
Araş.Gör.Birgül KÖKSÜREN TURAN
Araş.Gör.Mürvet KIRCI ÜÇER
Araş.Gör.Yüksel ÇAKIR
Araş.Gör.Neslihan Serap ŞENGÖR
Araş.Gör.Sinan KARAMAHMUT
Araş.Gör.Volkan SEZER
Araş.Gör.Murat BÜLBÜL
Araş.Gör.Orhan UÇAR
Araş.Gör.Fahri ŞİMŞEK

Araştırma ve İnceleme Konuları

- Filtreler: Analog, sayısal, aktif, pasif, akustik dalga, FIR, IIR, duyarlık ve tolerans analizi.
- Devre analizi ve sentezi için yazılım paketleri: Analog, sayısal
- Hata analizi, hata güvenli tasarımlar: Analog, sayısal
- Devre ve sistemlerin analiz ve sentezi: Geniş ölçekli parça parça doğrusal, doğrusal olmayan, sayısal, analog
- Yapay sinir ağları ve ayrık "olay" sistemleri
- Mikro işlemcilerle dayanan tasarımlar, enstrümantasyon ve kontrol

Laboratuvarlar

- Analog ve sayısal devreler laboratuvarı
- Lojik Devreler Laboratuvarı

Haberleşme Anabilim Dalı

Prof.Dr.Erdal PANAYIRCI (Başkan)
Prof.Dr.Günsel DURUSOY
Prof.Dr.Ahmet Hamdi KAYRAN
Doç.Dr.Ümit AYGÖLÜ
Y.Doç.Dr.Ertuğrul ÇELEBİ
Y.Doç.Dr.Bilge GÜNSEL
Öğr.Gör.Yücel DURUSOY

Araş.Gör.Sibel ERDÖNMEZ
Araş.Gör.Osman Nuri UÇAN
Araş.Gör.İbrahim ALTUNBAŞ
Araş.Gör.Levent GERDAN
Araş.Gör.Müfit FERMAN
Araş.Gör.Timuçin ÖZUĞUR

Araştırma ve İnceleme Konuları

- Sayısal işaret ve görüntü işleme, şekil tanıma
- Analog ve sayısal haberleşme sistemlerinin esasları(temelleri) ve tasarımı.
- Anahtarlama sistemleri
- Bilgisayar ve veri haberleşmesi, yerel ağlar ve ISDN

Laboratuvarlar

- Haberleşme I
- Haberleşme II
- Elektroakustik

Elektromagnetik Alanlar ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı

Prof.Dr.Mithat İDEMEN (Başkan)
Prof.Dr.Bingöl YAZGAN
Prof.Dr.İnci AKKAYA
Prof.Dr.Ercan TOPUZ
Prof.Dr.Alınur BÜYÜKAKSOY
Doç.Dr.Eren ERDOĞAN
Doç.Dr.İbrahim AKDUMAN
Y.Doç.Dr.Sedef KENT
Y.Doç.Dr.Levent SEVGİ
Y.Doç.Dr.Tayfun GÜNEL
Y.Doç.Dr.Cevdet IŞIK

Araş.Gör. Özlem ERCAN
Araş.Gör.Filiz BİRBİR
Araş.Gör.Erdem TOPSAKAL
Araş.Gör.Orhun BIÇAKCI
Araş.Gör.Âli ALKUMRU
Araş.Gör.Mesut KARTAL
Araş.Gör.İşın Yazgan ERER
Y.Müh.Uzman Selçuk PAKER

Araştırma ve İnceleme Konuları

- Anten tasarımı ve ölçümü, radyolink sistemleri
- Transmisyon borulu ve mikroseritli aktif ve pasif mikrodalga devreleri: Mikrodalga filtreleri, antenler, osilatörler, MOSFET li kuvvetlendiriciler alıcı antenler için besleme sistemleri
- Ters saçılma problemleri
- Yüksek frekanslı dalgaların kırınımının kuramsal ve sayısal olarak incelenmesi
- Mikrodalgaların tıptaki uygulamaları

Laboratuvarlar

- Mikrodalga Sistemleri ve Antenler Laboratuvarı
- Optoelektronik Laboratuvarı

Elektronik Anabilim Dalı

Prof.Dr.Duran LEBLEBİCİ (Başkan)	Araş.Gör.Zümray DOKUR
Prof.Dr.Ertuğrul YAZGAN	Araş.Gör.Banu PAMİR
Prof.Dr.Uğur ÇILINGİROĞLU	Araş.Gör.Mehmet Murat OKYAR
Prof.Dr.Hakan KUNTMAN	Araş.Gör.Tuncer GÜNGÖR
Prof.Dr.Osman PALAMUTÇUOĞULLARI	Araş.Gör.Levent ÖGDÜM
Prof. Tahsin SAYA (*)	Araş.Gör.Rıza Can TARCAN
Doç.Dr.Mehmet KORÜREK	Araş.Gör.Bülent YAĞCI
Doç.Dr.Yusuf LEBLEBİCİ	Araş.Gör.Nil Banu TARIM
Doç.Dr.Melih PAZARCI	Araş.Gör.Mehmet V. TAZEYAY
Doç.Dr.Sadri ÖZCAN	Araş.Gör.Ali ZEKİ
Doç.Dr.Sait TÜRKÖZ	Araş.Gör.Tamer ÖLMEZ
Y.Doç.Dr.Hakan ÖZDEMİR	Araş.Gör.Ayhan ÖZTÜRK
Y.Doç.Dr.Ali TOKER	Araş.Gör.Asım KEPKEP
Öğr.Gör.Roland KAMBER	
Dr.Y.Müh.Ayten KUNTMAN	

(* Emekli, anlaşımlı öğretim elemanı)

Araştırma ve İnceleme Konuları

- Elektronik devre elemanlarının modellenmesi
- Geliştirilmiş modellerle devre optimizasyonu
- Geniş bandlı kuvvetlendiriciler ve dönüştürücüler
- Mikroelektronik mikromekanik teknolojileri
- HDTV ve dijital TV
- VLSI nöral ağlar
- Üç boyutlu tıbbi görüntüleme
- Nöral ağlar yardımıyla anormal doku deteksiyonu

Laboratuvarlar

- Mustafa Santur Elektronik Devreleri laboratuvarı
- Yüksek Frekans Laboratuvarı
- Mikroelektronik Laboratuvarı
- Tıp Elektronik Laboratuvarı
- Adnan Ataman TV Sistemleri Laboratuvarı
- Tümdevre Laboratuvarı
- EUROCHIP VLSI Tasarım Merkezi

Öğretim

Gelişen modern bir toplumun ihtiyaçlarının bir sonucu olarak, öğrencinin son sınıfta bazı özel konularda da fazla bilgi ve beceri sahibi olabilmesi için Bölümde,

- Devreler ve Sistemler
 - Elektronik I (Mikro elektronik)
 - Elektronik II (Tıp elektronik)
 - Elektronik III (Endüstriyel elektronik)
 - Haberleşme I (Temel haberleşme)
 - Haberleşme II (Mikrodalga ve uydu haberleşmesi)
- gibi 6 paket programı bulunmaktadır.

EUROCHIP VLSI Tasarım Merkezi

ELEKTRONİK VE HABERLEŞME MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ LİSANS ÖĞRETİMİ DERS PLANI

1. YARIYIL

Matematik I
Fizik I
Lineer Cebir
Kimya
Malzeme
Bilgisayar Bilgisi
Teknik İngilizce

3. YARIYIL

Matematik III
Fizik III
Elektrik Devre Tem.
Elektronik Elemanlar
Ölçme
Teknik İngilizce

2. YARIYIL

Matematik II
Fizik II
Olasılık Hesabı
Bilgisayar ve Programlama
Teknik İngilizce

4. YARIYIL

Matematik IV
Devre Analizi
Elektromagnetik Alan Teorisi
Elektronik Dev.
Elektrik Devre Tem.Lab.
Ölçme Lab.
Teknik İngilizce

5. YARIYIL

Elektromagnetik Dalga Teorisi
Ayrık Zaman İşaret ve Sistemleri
Elektronik Devre II
Analog Haberleşme
Devre Sentez. Gir
Elekt. Makina Tem.
Elektron Dev. Lab. I
Teknik İngilizce
Türkçe

7. YARIYIL

İş Hukuku
Seçime Bağlı Dersler
Teknik İngilizce

Elektronik I

Yarıiletken Elektronik
Analog Tümdevreler
Elektronik Teknolojisi
Geniş Çapta Tümdevre Tasarımı

Elektronik III

Analog Tümdevreler
Yüksek Frekans Elektronik
Endüstriyel Elektronik
Radyo ve TV Sistemleri

Haberleşme II

Aktif Mikrodalga Devreleri
Antenler ve Propagasyon
Yer ve Uydur Haberleşme Sistem.
Pasif Mikrodalga Devreleri

6. YARIYIL

Sayısal Haberleşme
Otomatik Kontrol
Lojik Devreleri
Dağılmış Paramet. Devr. Giriş
Elektronik Devre Lab. II
Sayısal Analiz
Teknik İngilizce
Türkçe

8. YARIYIL

İktisat
Tesis Organizasyonu
Seçime Bağlı Dersler (*)
Bitirme Ödevi
Atatürk İlk. ve İnkılap Tarihi
Teknik İngilizce

Paket Dersleri**Elektronik II**

Tıp Elektronikğine Giriş
Biyolojik İşaretlerin Oluşumu ve Algılama Yöntemleri
Biyolojik Sistemlerin Modellenmesi ve Kontrolü
Biyomedikal Düzenler
Tıp elektronikği Laboratuvarı

Haberleşme I

Haberleşme Teorisi
Bağlaşma Sistemleri
Haberleşme Laboratuvarı
Haberleşme Sistemleri

Devre ve Sistem

Lojik Devre Tasarımı
Sayısal Filtreler ve Sistemler
Sayısal Sistem Tasarımı

Seçime Bağlı Dersler

(Tüm dersler 3 saattir)

Lojik Devre Laboratuvarı
Mikroişlemciler
Teknik Akustik
Fiber Optik Haberleşme Sistemleri
Mikrodalga Sistemleri ve Anten Laboratuvarı
Veri Haberleşmesi
Dijital Elektronik Devreleri
Mikrodalga Akustik ve İşaret İşleme
Sayısal Bağlaşma Sistemleri
Sayısal İşaret İşleme

İleri Elektronik Laboratuvarı
Uzaktan Algılama Sistemleri
Haberleşme Elektronik Devreleri
Mühendislikte Sistem Analizi
Güç Elektronik Devreleri
Laser Elektronik
Tıp Elektronikinde Tasarım İlkeleri
Elektronik Sistem Tasarımı
Radar Temelleri

İngilizce Destekli Öğretim Dersleri

(Tüm dersler 3 saattir)

English in Electrical Engineering and Electronics I
Selected Topics in Circuit Theory
Selected Topics in Digital Systems
English in Electrical Engineering and Electronics II

Integrated Silicon Microsensors
Programming in C
Visual Communications
Topics in Analog Communications
Detection and Estimation Theory
Introduction to RF Communication and Radar

**ELEKTRONİK VE HABERLEŞME MÜHENDİSLİĞİ YÜKSEK LİSANS ÖĞRETİMİ
DERS PLANI****KIŞ YARIYILI****ZORUNLU MATEMATİK DERSLERİ**

Kompleks Değişkenli Fonksiyonlar Teorisi
Sistem Teorisi
Sınır Değer Problemleri
Olasılık Hesabı ve Stokastik Prosesler
Mathematical Methods for Electrical Eng.

ZORUNLU MESLEK DERSLERİ

Elektrik Devrelerinin Bilgisayar Yardımıyla Analizi
Information Theory
Elektronik Elemanlarının Modellenmesi

SEÇİME BAĞLI DERSLER

Discrete Matematis
Biyomedikal Mühendisliğinin Temelleri
Advanced MOS Structures and Circuits
Görüntüleme Radarları ve İşaret İşleme

YAZ YARIYILI**ZORUNLU MATEMATİK DERSLERİ**

Kompleks Değişkenli Fonksiyonlar Teorisi
System Theory
Sınır Değer Problemleri
Elektrik Mühendisliğinde Matematik Yöntemler

ZORUNLU MESLEK DERSLERİ

Enformasyon Teorisi
Sensitivity and Tolerance Analysis
Computer Aided Analysis of Electrical Circuits

SEÇİME BAĞLI DERSLER

Multiresolution Signal Decomposition
Kılavuzlanmış Dalgalar
Sayısal Haberleşme Teorisi
VLSI Teknolojisinde Temel Süreçler

Communications Electronics Circuits
Microwave Radar Systems
CAD of Microwave Communications Circuits
Principles of Digital Filters
Applied Electromagnetic Theory
Kuantum Elektronik ve Laser Teorisi
Theory of Waveguides
Active Network Synthesis
Fizyoloji
Biyolojik İşaretlerin İşlenmesi
Image Processing
İleri Bağlaşma Sistemleri
Advanced TV Techniques
Biyoelektrik Olaylar
Yapay Sinir Ağlarına Giriş
Semiconductor Device Analysis
Advanced VLSI Design Techniques and Tools
Computational Methods in Electromagnetics
Çok Boyutlu İşaretler ve Görüntü İşlemeye Giriş

Detection and Estimation Theory
Biomedical Systems
Difraksiyon Teorisi
Lojik Devreleri
Mikrodalga Antenleri
Uydu Haberleşme Sistemleri
Mikroşerit Antenler
Electromagnetic Waves in Medicine
Planar Optical Waveguides and Fibers
İleri Lineer Tümdevre Tasarımı
Noise in Telecommunication Circuits
GaAs MOSFET Technology and Applications
MOS Tümdevre Elektronik
Biyomedikal Mühendisliğinde Özel Konular
Hizmet Sistemleri Teorisi
Principles of Adaptive Signal Processing
Computer Communications Networks
Sistem Tasarımında Geometrik Yöntemler
Phase Locked Systems
Pattern Recognition
Lineer Olmayan Devreler, Sistemler ve Kaos
Microelectronics Neural Networks
Mathematical Methods in Tomography

BİYOMEDİKAL MÜHENDİSLİĞİ PROGRAMI

KIŞ YARIYILI

ZORUNLU MATEMATİK DERSLERİ

Sistem Teorisi
Olasılık Hesabı ve Stokastik Prosesler
Mathematical Methods for Electrical Eng.

ZORUNLU MESLEK DERSLERİ

Elektrik Devrelerinin Bilgisayar Yardımıyla Analizi
Biyomedikal Mühendisliğinin Temelleri
Biyolojik İşaretlerin İşlenmesi

SEÇİME BAĞLI DERSLER

Elektronik ve Haberleşme Programıyla aynıdır.

YAZ YARIYILI

ZORUNLU MATEMATİK DERSLERİ

System Theory
Olasılık Hesabı ve Stokastik Prosesler
Elektrik Mühendisliğinde Matematik Yöntemler

ZORUNLU MESLEK DERSLERİ

Computer Aided Analysis of Electrical Circuits

SEÇİME BAĞLI DERSLER

Elektronik ve Haberleşme Programıyla aynıdır.

Güç Kontrol Laboratuvarı

Laboratuvarlar:

- Güç Kontrol Laboratuvarı,
- Ölçme Laboratuvarı
- Robotik Laboratuvarı
- Proses Kontrol Laboratuvarı
- Otomatik Kontrol Laboratuvarı

Bilgisayar Bilimleri Anabilim Dalı

Prof.Dr.Nadir YÜCEL (Başkan)

Prof.Dr.Eşref ADALI

Prof.Dr.A.Emre HARMANCI

Doç.Dr.Fusun TUNALI

Doç.Dr.Bülent ÖRENCİK

Doç.Dr.Nadia ERDOĞAN

Doç.Dr.Muhittin GÖKMEN

Y.Doç.Dr.B.Tevfik AKGÜN

Y.Doç.Dr.Coşkun SÖNMEZ

Araş.Gör.Feza BUZLUCA

Araş.Gör.D.Turgay ALTILAR

Araş.Gör.Turgut UYAR

Araş.Gör.Şima UYAR

Araş.Gör.Ayşegül GENÇATA

Araş.Gör.Osman ALİEFENDİOĞLU

Araş.Gör.H.Ferit KEÇECİ

Araştırma ve İnceleme Konuları

İşletim Sistemleri, Bilgisayarın Matematik Temelleri, Algoritma Analizi, Benzetim, Haberleşme Sistemleri, Kontrol Kriptografisi, Bilgisayar Sistem Yapıları, Bilgisayar Destekli Tasarım, Bilgisayar Mimarisi, Veri İletişimi, Bilgisayar Görü, Görüntü İşleme, Örüntü Tanıma, Bilgisayarda Grafik, Programlama Dilleri, Uygulama Yazılımları, Robotik, Mikroişlemcili Sistem Tasarımı, Derleyici Tasarımı, Paralel Programlama Dilleri ve Paralel Bilgi İşleme

Laboratuvarlar

- Bilgisayar Odası
- Yazılım Laboratuvarı
- Fakülte Bilgisayar Odası
- Bölüm Bilgisayar Odası
- Mikroişlemcili ve Lojik Devre Laboratuvarı
- Bitirme ve Yüksek Lisans Laboratuvarı

Yazılım Laboratuvarı

Öğretim

Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü sadece kuramsal temellere yönelik bir eğitim vermeyip bu temellerin uygulandığı otomasyon, toplu taşımacılık, robot teknolojisi enerji sistemlerinin kontrolü, bilgisayar haberleşmesi, bilgisayar görü, bilgisayarda grafik gibi konuları da içine alan bir öğretimi hedefler. Bu amaçla öğrenciler 6. yarıyıldan itibaren uzmanlaşmak istedikleri bilim dallarına göre

- Kontrol Sistemleri
- Bilgisayar Bilimleri
- Robotik

paket programlarından birini seçerek öğrenimlerine devam ederler.

KONTROL VE BİLGİSAYAR BÖLÜMÜ LİSANS ÖĞRETİMİ DERS PLANI

1. YARIYIL

Matematik I
Fizik I
Lineer Cebir
Bilgisayar ve Programlama
Sonlu Kümeler Matematiği
Teknik İngilizce

3. YARIYIL

Matematik III
Elektrik Devre Temelleri
Sayısal Analiz
Elektronik Elemanları
Ölçme
Lojik Devreleri
Teknik İngilizce

5. YARIYIL

Kontrol Sistemlerine Giriş
Elektrik Makinaları Temelleri
Ayrık Zaman İşaretleri ve Sistemleri
Elektronik Devre Laboratuvarı
Mikroişlemci Sistemleri
Lojik Devreleri Laboratuvarı
Veri Yapıları ve Algoritmaları
Teknik İngilizce
Türkçe

2. YARIYIL

Matematik II
Fizik II
Malzeme
Olasılık Hesabı
Dinamik
Teknik İngilizce

4. YARIYIL

Matematik IV
Elektronik Devreleri
Elektromagnetik Alan Teorisi
Simgesel Dilde Programlama
Donanım Yapısı
Devre ve Ölçme Laboratuvarı
Devre ve Sistem Analizi
Teknik İngilizce

6. YARIYIL

Otomatik Kontrol Sistemleri
Mikrobilgisayar Laboratuvarı
Gerçek Zamanda Bilgi İşleme
Kontrolde Ölçme Elemanları
Paket + Seçim Dersleri (*)
Teknik İngilizce
Türkçe

7. YARIYIL

Kontrol Sistemlerinin Tasarımı
Kontrol Laboratuvarı
Paket + Seçim Dersleri (*)
Teknik İngilizce
Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi

8. YARIYIL

İş Hukuku
Ekonomi
Bitirme Ödevi
Paket + Seçim Dersi
Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi

Paket Dersleri**Kontrol Ders Paketi**

Elektrik Makinaları
Güç Elektronik Devreleri
Elektrikle Tahrik
Modern Kontrol Teorisi
Optimal Kontrol

Robotik Ders Paketi

Robotiğe Giriş
Robot Kontrolü
Robot Teknolojisi

Bilgisayar Ders Paketi

Dosya Organizasyonu
Sonlu Durumlu Makinalar ve Otomatlar
Bilgisayar Mimarisi
Bilgisayar İşletim Sistemleri
Veri Tabanı Sistemleri

Seçim Dersleri

Haberleşme Sistemleri
Mühendislikte Sistem Analizi
Elektrik Makinaları Laboratuvarı
Proses Kontrol
Güç Elektronik Laboratuvarı
Biyolojik Sistemlerin Modellenmesi ve Kontrolü
Programlanabilir Kontrolörlerle Kumanda
Yazılım Mühendisliği
Bilgisayar Destekli Tasarım ve Üretim
Elektrikli Ulaşım Sistemleri

Yapay Zeka
Mühendislikte Proje Yönetimi
Elektrikle Tahrik Laboratuvarı
Bilgisayar Projeleri I
Bilgisayar Projeleri II
Mikroişlemci Uygulamaları Laboratuvarı
Bilgisayar Haberleşmesi
Elektrik Enerji Sistemleri
Bilgisayarlı Kontrol Projeleri
Bilgisayarda Grafik

İngilizce Destekli Öğretim Dersleri

Introduction to Computer Science
Introduction to Electrical and Electronics Engineering I, II
English for Electrical Engineering and Computer
Introduction to Microprocessor Control
Discrete Event Simulation

Signals and Systems
Introduction to Computer
Introduction to Robotics
Artificial Intelligence

KONTROL VE BİLGİSAYAR MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ YÜKSEK LİSANS ÖĞRETİMİ DERS PLANI

KIŞ YARIYILI DERSLERİ

ZORUNLU MATEMATİK DERSLERİ

Olasılık Hesabı ve Stokastik Prosesler

Diskrit Matematik

System Theory

Kompleks Değişkenli Fonksiyonlar Teorisi

Mathematical Methods for Electrical Engineers

ZORUNLU TEMEL DERSLER

Dijital Kontrol Sistemlerinin Sentezi

Çok Değişkenli Kontrol Teorisi

Gelişmiş Mikroişlemci Sistemleri

Analysis of Algorithms

SEÇİMLİ DERSLER

Güç Elektronikliği ile Kontrol

Dynamics of Electrical Machines

Numerical Methods in Optimization

Adaptif Kontrol Sistemleri

Hoo Optimal Kontrol

Gerçek Zamanda Kontrol

Derleyici Tasarımı

CAD/CAM

Image Processing

Bilgisayarda Grafik

YAZ YARIYILI DERSLERİ

ZORUNLU MATEMATİK DERSLERİ

Olasılık Hesabı ve Stokastik Prosesler

System Theory

Elektrik Mühendisliğinde Matematik Yöntemler

ZORUNLU TEMEL DERSLER

Optimal Control Theory

Çok Değişkenli Kontrol Teorisi

Paralel Bilgi İşleme ve Çok İşlemcili Sistemler

Paralel Programlama

SEÇİMLİ DERSLER

Stokastik Optimal Kontrol

Lineer Olmayan Kontrol Sistemleri

Asenkron Makinaların Kontrolü

Sistem Tanıma

Dayanıklı Kontrol Sistemleri

Fault Diagnosis in Control

Computer Vision

Bilgisayar Ağları

Mikroişlemcili Sistem Tasarımı

Robot Technology

Cyrtography

Dağıtılmış İşletim Sistemleri

İTÜ -İleri Elektronik Teknolojileri Araştırma ve Geliştirme (İTÜ - ETA) Vakfı

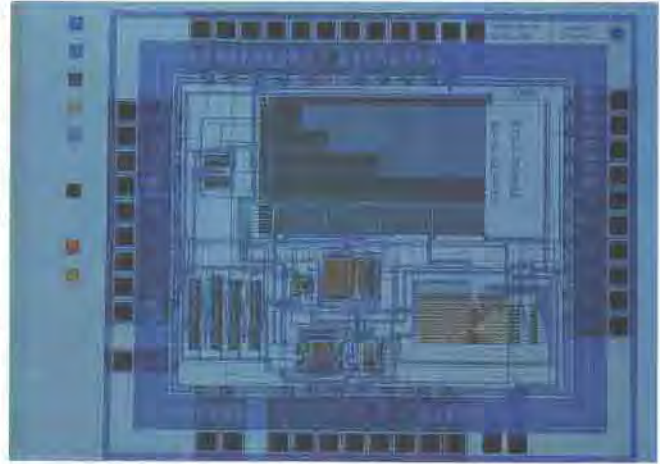
İTÜ-ETA Vakfı Türkiye'deki elektronik sanayi kuruluşlarının ileri teknolojilere erişimde güçbirliği yapmalarına önayak olmak amacı ile Üniversitemizin önderliği ve ülkemizin önde gelen beş elektronik sanayii kuruluşunun (BEKOTEKNİK, NETAŞ, SİMKO, TELETAS ve VESTEL'in) katkıları ile 1989 yılında kuruldu.

Vakfın ilk amacı, çok hızlı bir gelişme içinde olan ve yakın gelecekte elektronik cihaz ve sistemler için vazgeçilmez bir teknoloji olacağı anlaşılan "Uygulamaya Özgü Tümdevre" (Application Specific Integrated Circuit- ASIC) teknolojisinin Türkiye elektronik sanayine kazandırılmasına yardımcı olmak olarak tanımlandı. Halen İTÜ-KOSGEB Teknoloji Geliştirme Merkezinde faaliyetine devam etmekte olan İTÜ-ETA ASIC Tasarım Merkezi elektronik sanayii kuruluşlarına ASIC tek-

nolojisi alanında eğitim ve danışmanlık hizmetleri vermekte, ayrıca bu kuruluşların yeni ürünleri için gerekli olan ASIC'lerin tasarımını yapmaktadır. Bugüne kadar tasarımı yapılan ASIC'lerin bir bölümü yurt dışındaki üretim evlerinde, bazıları da TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezinde, YİTAL'de başarı ile gerçekleştirilmiştir.

Vakfın bu alandaki çalışmalarının sağladığı teşvik, eğitim ve bilgi birikiminin sonucu olarak elektronik sanayii kuruluşlarının bir bölümü bünyelerinde kendi ASIC tasarım gruplarını ve tasarım merkezlerini oluşturmuş bulunmaktadır. 1994'de INTER Mühendislik A.Ş.'nin katılması ile vakfeden kuruluşların sayısı İTÜ ile birlikte yediye yükselmiştir. Öte yandan, Avrupa Topluluğu Komisyonunun küçük ve orta ölçekli elektronik sanayii kuruluşlarını ASIC teknolojisine özendirmek amacı ile kurmuş olduğu CHIPSHOP organizasyonu, İTÜ-ETA ASIC Tasarım Merkezini organizasyonun Türkiye bağlantısı olarak tanımlanmış bulunmaktadır.

Vakıf ileri elektronik teknolojileri alanındaki ikinci adımını TÜBİTAK Bilgisayar Ağları Araştırma ve Geliştirme (BAĞ) Ünitesinin kendi bünyesinde kurulmasını sağlayarak atmıştır.

Vakfın görev başındaki Yönetim Kurulu

Duran LEBLEBİCİ	(İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik Anabilim Dalı Başkanı)	Başkan
Tanju ARGUN	(NETAŞ Genel Müdürü)	Başkan Vekili
Enver İBEK	(TELETAS Genel Müdürü)	Başkan Vekili
Muvaffak GÖZAYDIN	(BEKO Yönetim Kurulu Murahhas Üyesi)	Sayman
Arnold HORNFIELD	(SİMKO Genel Müdürü)	Üye
Lütfü YENEL	(VESTEL Yönetim Kurulu Başkan Vekili)	Üye
Ahmet DERVİŞOĞLU	(İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Dekanı)	Üye

İlklerimiz

Her kuruluşun şüphesiz ilkleri vardır.

Türkiye' de İLK Elektrik Fakültesi olması nedeniyle Fakültemizin İLKleri sayılamayacak kadar çok. Örneğin Laboratuvarlarımız. Bunların çoğu Türkiye de ilk, hatta Yüksek Gerilim Laboratuvarı, Elektroakustik Laboratuvarı gibi bazıları da hala İLK ve TEK. Laboratuvarların bir kısmı Anılar bölümünde yer aldığı için burada bunların dışındaki İLKlerimizden bazılarına yer vermeye çalıştık.

TÜRKİYE'NİN *İLK* ELEKTRİK FAKÜLTESİ

İLK DEKANIMIZ

Prof. Fuat KÜLÜNK

Genç meslektaşlarıma

Son sınıf veda balosunda çıkaracağınız mecmuaya birkaç satır yazı yazmamı benden ısrarla istediğiniz zaman ne yazacağımı bilemedim. Düşündüm ki, böyle bir veda mecmuası Fakültenin inkişafına ait bir yazının çıkacağı bir yer değildir. Zira altı sene Fakültenin bütün gelişmesini beraber yaşayan sizlere bunlardan bahsetmek biraz lüzumsuz ve uzun ve yorucu mesleki tahsilinizi sona erdirmek üzere olduğunuzu kutlayacağınız bu gecede biraz da can sıkıcı olacaktır.

Elektrik Fakültesi Dekanı
Prof. F. KÜLÜNK

Bununla beraber, altı uzun sene hoca ve öğrenci olarak karşılaştığımız, şimdi hayat yoluna atılmak üzere olan sizlere, ilerisi için başarılar dilerken şunu da hatırlatmak isterim: Memleketimizin garp devletlerine nazaran bugünkü geri durumu, talihsiz hadiselerin ve uzun nesillerin ihmalininneticesi olduğu kadar, garp tekniğinin memleketimize pek geç girmiş olup, hala da tamamen yerleşmemiş olmasındandır. Bundan dolayı memleketimizin kalkımada mühendislere terettüp eden vazife çok büyüktür. Sizleri bekleyen ve yarın genç omuzlarınıza yüklenecek olan büyük memleket işlerini daima en ileri bir teknik, en sağlam bir karakter ve en büyük bir memleket bağlılığı ile yapmanız lazımdır. Ancak bu suretle sizi yetiştirmek için memleketin ihtiyar etmiş olduğu fedakarları önleyebilirsiniz. Çünkü şunu bilmelisiniz ki, ikinci dünya harbinin sıkıntılı günleri içinde tahsilinizi yapmanıza rağmen bundan iki on yıl evvel yetişenlere nazaran her hususta çok daha müsait

şartlar buldunuz. Size Üniversiteyi bitirenin, bizlere de sizleri yetiştirmenin, bayramı kutlu, veda gecesi şen olsun, sevgili öğrencilerim.

F.KÜLÜNK

1947 yılı ARI Yıllığı'ndan alınmıştır.

İLK TOPLANTI TUTANAĞI

Elektrik Fakültesi Meclisinin 13/10/1944
Tarihli İlk Toplantısı Zabıtı

Hazır Bulunanlar:

Dekan Prof. Fuat Külünk	Prof. M. Fouché
" Mustafa Santur	" J. Grabscheid
" Nami Serdaroğlu	Doç. B. Karafakioğlu

Dekan Prof. Fuat Külünk toplantıyı açarak, Prof. Burhanettin Sezerar'ın mazeretine binaen gelemeceğine ve Prof. Şönlfeld'den eşik kalan derslerin bir kısmını idare edecek olan Doç. Karafakioğlu'nu da meclise iştirake davet ettiğini bildirdi ve ruznamesinin müzakeresine geçildi.

1 - Rektörlükün 1944 - 1945 ders yılı programlarının tespiti-
tine dair olan 5/10/944, 9/10/944 gün ve 4636, 4698 sayılı yazıları
o unarak dekanlığa muhtelif profesörler ve bilhassa Makina fakül-
tesile teahş edilerek hazırlanan 1944 - 1945 ders yılı programla-
rı tetkik ve müzakere edilip neticenin ilişik plânlardaki gibi x
tespitine ittifakla karar verildi.

2 - Diğer Fakültelerin Elektrik fakültesinden istedikleri
Elektrik dersleri hakkında da dekan tarafından mal'umat verilerek
bunların tevzi tarzının ilişik plânlardaki gibi olması, ittifakla
kararleştirildi.

3 - Rektörlükten 10/10/944 gün ve bilâ sayı ile gelen Tek-
nik Üniversite İmtihan Talimatnamesinin esasları okunarak, bu i-
şin dâma esaslı bir şekilde etüd edilmesi için tehsir edilerek bu
tüm üyelere dağıtılması ve Elektrik Fakültesi Hususî İmtihan Tali-
matnamesinin hazırlanması için de dekan Prof. Fuat Külünk, Prof.
Mustafa Santur ve Prof. Nami Serdaroğlu'ndan müteakkil bir komis-
yon teşkiline ittifakla karar verildi.

4 - Asis. Osman İhsan'ın doğencilik isteği okunarak, Elek-
trik bölümünü kürsüsünde dört seneye yakın bir müddet muvaffaki-
yetle çalışan müzavirinin talebi meclise tasvip olundu. Halen E-
lektrik makinaları kürsüsünün Prof. Dödefeld'den boş kalması dola-
yıcıla, kendisine tez seçmek için Ref rant olarak Prof. Fuat Kü-
lünk ve Korreferant olarak da prof. J. Grabscheid'in intiaabına it-
tifakla karar verildi.

5 - P.T.T. ve Elektrik laboratuvarları ihtiyaç listeleri hak-
kında Macarî Dekanlığı Yüksek Mükamesinin 4/10/944 gün ve Erkek Tek-
nik Üniversite İmtihan Talimatnamesinin 4/10/944 sayılı emirleri okunarak, iş-
tinen bu listelerin alikadar profesörler nezareti altında labora-
tuvarlar için yapılmasına, ittifakla karar verildi.

Reis	Üye	Üye
Dekan Prof. Fuat Külünk	Prof. M. Santur	Prof. Nami Serdaroğlu
<i>F. Külünk</i>	<i>mtur</i>	<i>N. Serdaroğlu</i>
Üye	Üye	Üye
Prof. M. Fouché	Prof. J. Grabscheid	Doç. Bedri Karafakioğlu
<i>Fouché</i>	<i>J. Grabscheid</i>	<i>B. Karafakioğlu</i>

İLK DERS PROGRAMI

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
ELEKTRİK FAKÜLTESİ 1944-1945 YILI TAKRİBİ MECBURİ DERSLERİN ÖĞRETİM PLANI

DERS NO	DERSİN ADI	S O M E S T R E L E R										TOPLAM	GEN. TOPLAM								
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X										
Al	Staj	Ö	T	L	P	Ö	T	L	P	Ö	T	L	P	Ö	T	L	P				
1	YÜKSEK MATEMATİK I,II	I	6	3		3	1		2	2						11	6	17			
2	TASARIGI GEOMETRİ		2	2												2	2	4			
3	FİZİK	D	3	2		3	3		2	1	3					8	3	17			
4	KİMYA		2			1			1	3						4	3	7			
5	TEKNİK RESİM		1		4	1		4								2		10			
6	TEKNOLOJİ ve ATELYE I,II	A	2	2		3	1	6	3	1	3					11	5	23			
7	TEKNİK MEKANİK					2	2		1	1						5	3	10			
8	MUKAVEMET								3	3		4	5	4	3		11	11	22		
9	ELEKTRİK TEORİSİ I,II	T							3	2		4	2	2	1	2		11	5	16	
10	MAKİNE ELEMANLARI									3	2		4	2		3		8	4	13	
11	ELEKTRİK ÖLÇMESİ	S							3		2	6		3				5	9	14	
12	MALZEME DENEYİ									1								1		1	
13	TERMODİNAMİK									2	2							2	2	4	
14	ALTERNATİF AK. TEKNİĞİ									4	2							4	2	6	
15	EL MAKİNALARI (İŞLETME)									4		4	4	3		4		8	6	19	
16	ELEKTRON TUPLARI										3		3					6		6	
17	IŞIK ve İÇ TESİSAT	E									1		2	1				2	2	4	
18	ELEKTRİK TESİSATI													3				3		3	
19	İDARE HUKUKU										2							2		2	
20	İKTİSAT										2		2		1	1		6		6	
21	DİL		2			2			2									6		6	
22	ASKERLİK		3			3			3									9		9	
23	İNKILAP														2			4		4	
TOPLAM			21	9	28	4	9	2	21	11	6	18	11	3	21	10	6				
GENEL TOPLAM			34			35			38			32			40	▼	▼	▼	▼		
24	İDROLİK ve SU MAKİNALARI											3		2	3			5	3	8	
25	TEKNİK MAKİNALAR											3			3			3	3	6	
26	EL MAK. (KONSTRÜKSİYON)												4		6			4	6	10	
TOPLAM												20	7	8	15	10	6				
GENEL TOPLAM												35			31	▼	▼				
27	TELGRAFI TEKNİĞİ											2						2		2	
28	TELGRAFI ve TELEFON ÖLÇMESİ												2	3				2	3	5	
29	TELEFON TEKNİĞİ												3	3				3	3	6	
30	PROPAGASYON												2	1				2	1	3	
31	YÜKSEK FREKANS ÖLÇMESİ													1				1		1	
TOPLAM												16	7	8	17	10					
GENEL TOPLAM												31			25	▼	▼				
32	YÜKSEK GERİLİM HATLARI												2		3	1		3	3	6	
33	YÜKSEK GERİLİM TEKNİĞİ												2		1	3		3	3	6	
34	ELEKTRİKLE TAHRİK ve GER.												2		1		3	3	3	6	
35	UZAK MESAFE TELEFONU												2		2			4		4	
36	T.T. PROJESİ														3		3	6	6		
37	OTOMATİK TELEFON												3		2			5		5	
38	TELSİZ												5	3	4	3		9	6	15	
39	HATLAR												2		2			4		4	
40	T.T. İŞLETMESİ												1					1		1	
41	EL KUD. İSTİHSAL ve TEVZİİ												2		3	2		3	4	6	10
TOPLAM															24	3	9	16	6	9	
GENEL TOPLAM															36			33			

CUMHURBAŞKANI OLAN *İLK* MEZUNUMUZ

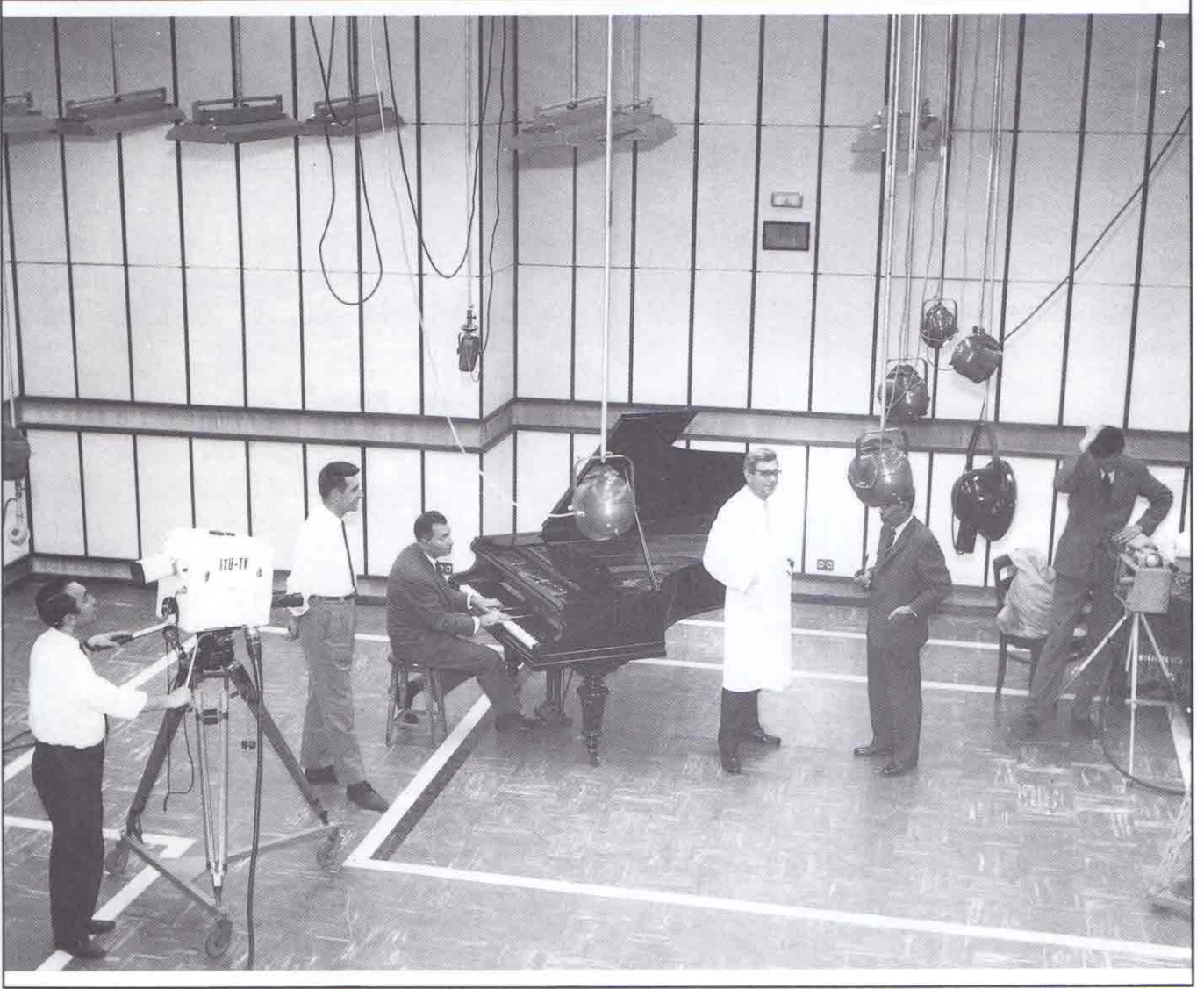
Turgut Özal 1950 Haziran Dönemi Mezunu

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI OLAN *İLK* MEZUNUMUZ

Bedrettin Dalan 1965 Haziran Dönemi Mezunu

ve...

Adnan ATAMAN, Aldo DORFANİ, Vural TEKELİ (kamerada), Fatih PASİNER (piyanoda), 15 Kasım 1963

Elektrik-Elektronik Fakültesi bilimsel, toplumsal ve endüstri hayatımızla ilgili bir çok "İlk" lere de damgasını vurmuştur.

Bunlardan bazıları şu şekilde sıralanabilir.

- * Türkiye'de ilk TV yayını (1952)
- * Türkiye'de ilk FM-Radyo yayını (1956)

- * Türkiye'de ilk FM-Stereo radyo yayını (1972)
- * Türkiye'de ilk kalın film karma tümdevre yapımı (1975)
- * Türkiye'de ilk MOS tranzistor yapımı (1977)
- * Türkiye'de ilk yarı iletken tümdevre yapımı (1978)

TÜRKİYE'DE TELEVİZYON

Türkiye'de ilk televizyonun TRT tarafından 1968'de başlatılan Ankara Televizyonu olduğu ileri sürülür. Oysa Türkiye'de ilk TV yayını İstanbul Teknik Üniversitesi tarafından 9 Temmuz 1952'de yapılmıştır.

İstanbul Teknik Üniversitesi Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü Profesörü Mustafa Santur öğrencilerinin teknik çalışmalar yapacağı bir elektronik laboratuvar kurmayı ve bu arada da TV yayını yapmayı düşünmüştü. Ön planda düzenli ve programlı bir yayın amacı yoktu. Fakat yıllar sonra İ.T.Ü. Televizyon tesislerinin TRT'nin de işine yarayacağı ve İstanbul'da ilk fırsatta programlı TV yayınlarının başlamasında PTT ile birlikte İstanbul Teknik Üniversitesinin büyük bir rol oynayacağı görülecektir.

1951 insan günleri. Taşkılla İTÜ binasının damına ilk TV anteni dikiliyor

Toplumumuzda derin izler bırakan ilklerden en ilginç şüphesiz ilk TV yayınıdır. M. Tali Öngören'in Televizyon Kılavuzu (Milliyet Yayınları, 1972) eserinden alınan aşağıdaki pasaj İ.T.Ü. Elektrik Fakültesinde ilk TV yayınına gerçekleştirme macerasından önemli kesitler vermesi bakımından ilginçtir.

Profesör Dr. Santur, TV konusunda Prof.Dr. Adnan Ataman'ı görevlendirdi. Philips şirketiyle bir anlaşmaya varılarak, yaklaşık olarak 65.000 TL. değerindeki TV cihazları / (1 ikonoskop kamera, 1 film gösterme cihazı ses ve resim için iki verici) satın alındı. Türkiye'nin ilk TV vericisinin (100 Watt'lık) anteni 24 Ocak 1952'de İ.T.Ü'nün Taşkılla'daki binasının damına Prof.Dr.Mustafa Santur, Prof.Dr.Adnan Ataman, Asistan Ziya Akçasu, Laborant Sırrı Erenel ve odacı Cemil tarafından takıldı.

Aldo DORFANİ ve Haluk BURAN

9 Temmuz 1952'de başlayan yayınlar Akademik yıl içinde, arada bazı kesintilerle, 1971'e kadar devam etti ve Prof.Dr.Adnan Ataman'ın başkanlığındaki İ.T.Ü. TV çalışmalarını İstanbullu seyirciler ilgiyle izlediler.

30 Ağustos 1971 tarihinde İ.T.Ü. TV vericisinden ve PTT'nin İstanbul'a kadar uzattığı Radyo-Link'ten yararlanılarak Ankara Televizyonun yayınlarını İstanbul'a nakletmek mümkün oldu.

1952'den beri yaptığı yayınlarla İstanbul Teknik Üniversitesi Televizyonu çeşitli amaçlara hizmet etmiş ve belirli hedeflere ulaşmıştır. Her şeyden önce TV yayını sırasında Üniversite öğrencileri çeşitli teknik çalışmalar yapmak olanağını bulmuşlar, yayın sırasında kullanılan çeşitli cihazları geliştirmişler ve yenilerini yapmışlardır. Bu gibi cihazların arasında efekt devresi (ekranda görüntüleri çeşitli şekillere bölen, ayıran efektler), kamera kontrol cihazları, resim seçiciler ve vericiler vardır. Böylece İ.T.Ü., TV yayını sırasında ci-

hazlar üzerinde araştırma yapmak ve cihaz yapımını geliştirmek olanağını elde etmiştir. Artık belli başlı TV yayın örgütleri de TV programına ve cihaz onarımına önem vermekle yetinmemekte ve bazı TV yayın ve stüdyo cihazlarını bizzat yapmak üzere laboratuvar ve atelye kurmaktadır. İstanbul Teknik Üniversitesi Türkiye'de ilk TV yayını gerçekleştirmekle kalmamış, aynı zamanda memleketimizde, TRT'nin aksine, TV yayın cihazlarını yapan bir kuruluş olmasını da başarmıştır.

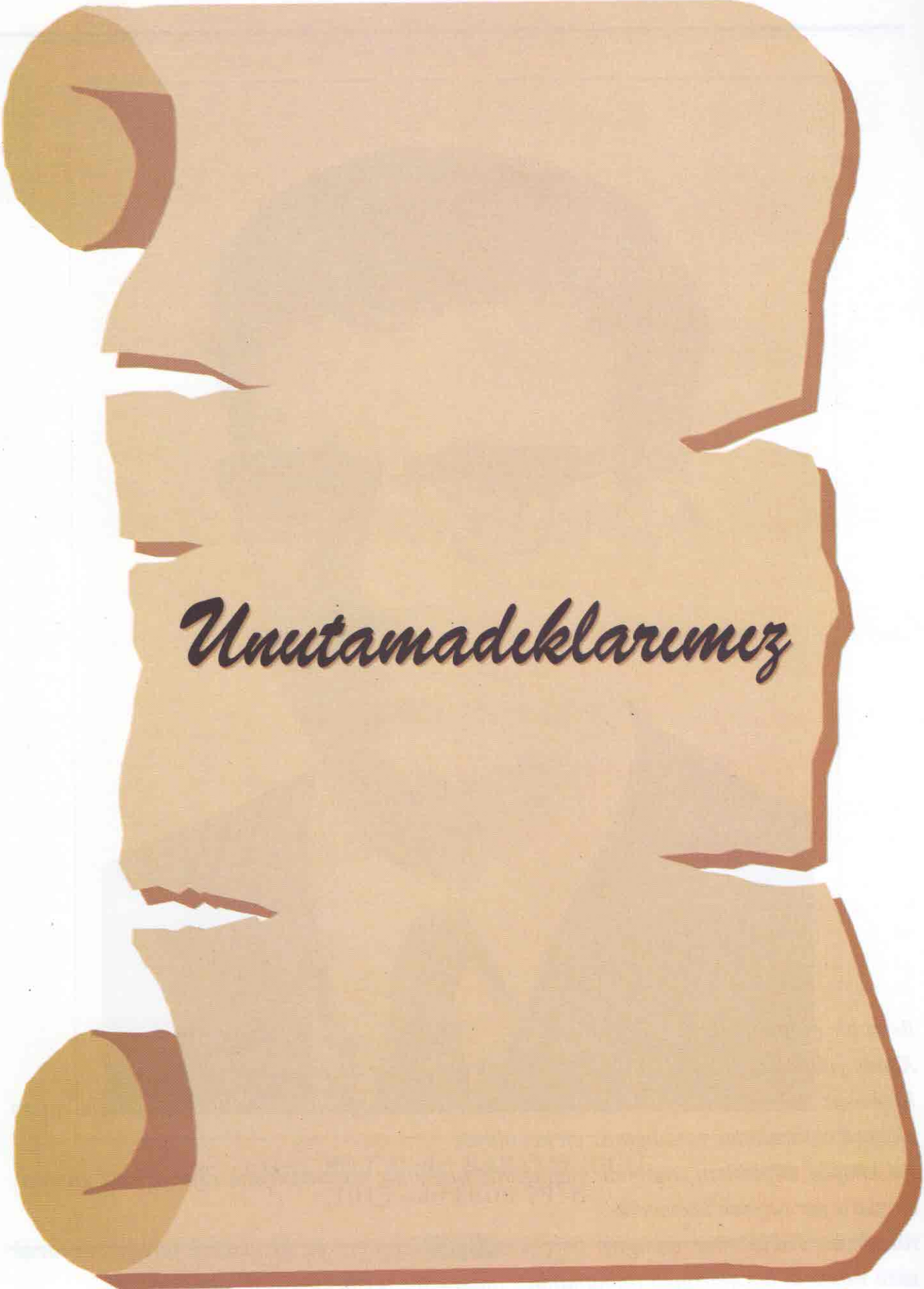

Üstte, Bayrağın açılması için vantilatör- Maçka Stüdyosu

Altta: Orhan HANÇERLİOĞLU ve Şehir Tiyatroları Rejisörü Engin ULUDAĞI

İ.T.Ü. Televizyonu sessiz ve alçak gönüllü çalışmalarıyla İstanbul'lulara 20 yıl TV seyrettirmiş bulunuyor. Ayrıca TRT İstanbul televizyonunun yayına başlaması da yine İstanbul Teknik Üniversitesinin 1952'deki TV girişiyle gerçekleşti. Türkiye'de televizyonun tarihini gözden geçirirken yukarıda belirtilen nedenlerden ötürü, TV alanında öncülük eden ve TRT'ye olumlu bir dayanak noktası hazırlayan İ.T.Ü. Televizyonu unutulmamalıdır.

Unutamadıklarımız

Belki bir çoğumuz hala hatırlıyoruz,

Altmış yıllık dönem içinde Fakültemizde çok acı günler de yaşandı.

Kuşkusuz 20.Ekim.1978'de Ord.Prof.Bedri Karafakıoğlu'nun, yani Bedri Baba'mızın alçakça öldürölmesi yaşadığımız en acı olaydı.

Bu kitapta, hepimizin unutmak istediğimiz keşke hiç yaşamasaydık diyeceğimiz günlere, olaylara yer vermek istemedik.

Ancak bu Fakülte'nin varlığını borçlu olduğı, değerleri ve hizmetleri tartışılmayacak olan rahmetli hocalarımızı anmamamız, onlara yer vermememiz düşünölmezdi.

Ord. Prof. Bedri KARAFAKIOĞLU
1915 - 20 Ekim 1978

Ö.Vural AYGEN

1934 yılında Daday-Kastamonu'da doğmuştur. 1946'da Araç Merkez İlkokulunu, 1953'te Kastamonu Lisesini bitirdikten sonra, aynı yıl girdiği İ.T.Ü. Elektrik - Elektronik Fakültesinin Kuvvetli Akım Kolu'nda 1958'de Yüksek Mühendis diploması almıştır. Yine aynı yılın Temmuz ayında mezun olduğu Fakültenin Enerji nakli kürsüsü'nde teknisyen olarak göreve başlamıştır. Askerlik hizmeti için 1966'da Üniversiteden ayrılmış, bu hizmeti Deniz Harp Okulunda öğretmenlik yaparak tamamladıktan sonra 1968'de Üniversitedeki görevine dönmüştür. 1970 yılında Enerji Nakli Kürsüsü'ne asistan olarak atanmış, Eylül 1974'de Doktor ünvanını almış, Enerji Nakil Kürsüsü'nün Elektrik Tesisleri Kürsüsü'ne bağlanmasından sonra bu kürsüde Dr. Asistan olarak göreve devam etmiştir. Bu yıllar içinde öğretime iştirak ve yardımcıdan başka A.A. Şebeke Analizöründe, Etibank ve daha sonra TEK elemanlarıyla birlikte, Türkiye'de Enterkonnekte sisteme ait bir çok devamlı ve geçici işleme etütlerinde çalışmıştır. Kasım 1979'da Üniversite Doçenti, Aralık 1988'de Profesör olmuştur. İ.T.Ü. de uzun yıllar Enerji iletim Hatları ve Enerji iletim Sistemleri derslerini veren Ö.Vural AYGEN, ayrıca İ.T.Ü. Sakarya Mühendislik Fakültesi'nde, İ.T.Ü. Makina Fakültesi'nde, Yıldız Üniversitesi Mühendislik Fakültesi'nde dersler okutmuştur. 20 Eylül 1990'da vefatına kadar görevine devam etmiştir.

Süreyya ELBİ

1908 tarihinde Manisa'da doğdu. 1923'de Bahriye Mektebine girdi ve 1929'da Deniz Harp Okulunu birincilikle bitirdi. 1934'de açılan bir yarışma sınavını kazandı ve bir sene Gölcük'te staj yaptıktan sonra 1935 yılında Berlin'e gönderildi. 1936-1937 yıllarında Berlin Technische Hochschule'de ve 1940-41 yıllarında İstanbul Robert College Mühendislik kısmında eğitim gördü. 1942-43 yılları arasında Zürich ETH'da eğitimini tamamladı. 1945 yılına kadar İsviçre'de çeşitli fabrikalarda çalıştı ve yurda dönüşünde Gölcük Fabrikaları Elektrik Fabrikası Müdürlüğüne atandı. 1947 yılında askerlikten emekliye ayrıldı ve öğretim görevlisi olarak İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Elektroteknik ve Ölçme Kürsüsüne atandı. 1950 yılında Doçent ünvanını aldı. 1956 yılında Profesörlüğe yükselerek aynı Kürsüde açık bulunan kadroya atanan Elbi'nin biri tercüme iki kitabı, ders notları, çeşitli makaleleri vardır. F. İktisade ve Teknik Okulda çeşitli dersler vermiştir.

Evli ve iki çocuğu olan Prof. Süreyya Elbi 9.9.1959 tarihinde vefat etmiştir.

Osman İKİZLİ

1911 yılında Romanya'da doğdu. Politechnica okulundan mezun olduktan sonra Türkiye'ye, Anavatanına geldi. İstanbul Yüksek Mühendis Mektebine girdi. 1940 senesinde mezun oldu. Aynı tarihte Elektrik Şubesine Elektrik Makinaları Asistanı olarak tayin edildi. Bu tarihten 1942 senesine kadar Prof.Fuat Külünk'ün elektrik makinaları dersine ait Elektrik Makinaları Laboratuvarı deneylerini ve projelerini yönetti.

1944 senesinde Elektrik Fakültesinde Elektrik Makinaları Baş Asistanlığına tayin edildi; 27.5.1947 tarihine kadar adı geçen laboratuvar ve proje işlerine devam etti.

27.5.1947 tarihinde Elektrik Makinaları Kürsüsü Doçentliğine yükseltildi. Prof.Osman İkizli Elektrik Makinaları ve Redresörlerin Hesap ve Konstrüksiyona ait pratik bilgiyi artırmak üzere bir sene müddetle gönderildiği Fransa'nın muhtelif Elektrik Makinaları fabrikalarında staj yaptı. 10.5.1952 tarihinde Fakültedeki görevine döndü. 1150 sayılı kanunun 24. maddesi gereğince 18.1.1962 tarihinde Profesörlüğe yükseltildi. 1957, 1963, 1964, 1965, 1966 ve 1967 yıllarında Avrupada mesleki incelemelerde bulunmak ve kongrelere katılmak üzere görevlendirildi.

Fransızca ve Rusça bilen Prof.Osman İkizli'nin üç çeviri kitabı, 4 telif kitabı ve çeşitli makaleleri vardır.

1.8.1981 senesinde yaş haddinden emekli olan Prof.Osman İkizli evli bir çocuk babası olup, 9.12.1989 tarihinde vefat etmiştir.

Mehmet İNAN

1921 yılında Adana'da doğdu. 1940 yılında Yüksek Mühendis Okuluna sınavla girdi ve 1945 de Kuvvetli Akım Kolundan mezun oldu. 1947 yılında Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsüne asistan olarak girdi. 1950 yılında yeterliğini verdi. 1952 ve 1953 yıllarında Almanya'da mesleği ile ilgili konularda araştırma yaptı. 1957 yılında Doçent oldu ve aynı kürsüye kadrolu doçent olarak atandı. 1961, 1963, 1965 yıllarında mesleki incelemelerde bulunmak üzere yurtdışına gönderildi. Fakültede ve Teknik Okulda çeşitli dersler verdi, İstanbul iline bağlı köylerin elektrikleştirilmesi işlerinde çalıştı,projeler hazırladı ve uygulanmasını sağladı. 1968 yılında Profesörlüğe yükseltilerek 1976 yılında Elektrik Tesisleri Kürsüsünde açık olan kadroya atandı. Bir kitabı, yabancı dilde ve türkçe yazılmış makaleleri olan Prof.Mehmet İnan 1972-1977 tarihleri arasında Elektrik Fakültesi Dekanlığı görevini yaptı.

Evli ve 3 çocuk babası olan Prof.Mehmet İnan 27.2.1987 tarihinde vefat etti.

Mehmet Emin KALMUK

Ord.Prof.Mehmet Emin Kalmuk 1869 yılında İstanbul'da doğmuştur. Kırım'dan göçen bir Türk ailesine mensuptur.Darüşşafaka'dan birincilikle mezun olan Kalmuk aynı okulun Riyaziye ve Hendese hocalığına atanmıştır. Aynı zamanda Posta-Telgraf idaresinde görev almıştır. Paris'teki Yüksek PTT Mektebine gönderilen ve 1889'da öğrenimini tamamlayarak ülkesine dönen Kalmuk, İstanbul'da PTT idaresinde çeşitli görevlerde bulunmuş ve son olarak da Telgraf ve Telefon İşleri Müdürlüğü yapmıştır. Kalmuk, PTT idaresinin gelişmesine büyük katkılar yapmış ve çeşitli uluslararası konferanslarda Türkiye'yi temsil etmiştir. Kastamonu-Bakü, Marmaris-Laskiye kablolarının döşenmesi, İstanbul-Elarış kara hattının yapılması, İstanbul-Köstence kablosunun tamiri,Laskiye-Kıbrıs kablosundaki arızanın giderilmesi onun başlıca mesleki başarıları arasındadır. Kalmuk muhtelif okullarda öğretmenlik görevlerinde bulunmuş, İstanbul Darülmualliminde ve Darülmuallimatında, Yüksek PTT Mektebinde, Askeri Fen Tatbikat Mektebinde öğretmen olarak çalışmıştır.

Mühendis Mektebindeki görevine 1927 yılında Hendese Muallimi olarak başlamış, 1929 da Müderrisliğe terfi etmiş ve 1935 te de ayrıca Telgraf ve Telefon dersleri vermeye başlamıştır.

Emin Kalmuk 31 Aralık 1943'te kendi isteği ile emekliye ayrılmış ve 20 Mart 1954'te vefat etmiştir.

Fuat KÜLÜNK

Prof.Fuat Külünk 1911 yılında Bağdat'ta doğmuştur. Erzincanlı bir ailedendir.

1926 senesinde Yüksek Mühendis Mektebine girmiş, 1930 senesinde açılan bir seçme sınavını kazanarak Yüksek Mühendis Mektebine Öğretim Üyesi yetiştirilmek üzere üç arkadaşları ile birlikte (Emin Onat ve Hilmi İleri) İsviçre'ye gönderilmiştir.

Zürih Yüksek Teknik Okulunun Elektrik Şubesini pekiyi derece ile bitiren Külünk stajını AEG Almanya'da tamamlayarak 1936 yılında ülkesine dönmüştür.

Yüksek Mühendis Mektebinde Elektro-Mekanik Şubesine Muallim Mavini olarak tayin edilen Külünk, Prof. Doppler ile birlikte Elektrik Makinaları, Enerji Nakli ve Yüksek Gerilim konularında çalışmış, Laboratuvarların kurulmasında büyük emek sarfetmiştir. Daha sonra profesörlüğe yükselterek Elektromekanik şubesinin elektrik kısmı şefi olmuş ve şubenin kurulmasında olduğu kadar gelişmesinde de üstün gayretler göstermiştir. İstanbul Teknik Üniversitesinin kuruluşundan sonra Elektrik Fakültesinin ilk dekanı olmuştur.

Uluslararası elektrik kuruluşlarında üye olarak çalışan Külünk "Dünya Enerji Kongresi Türkiye Milli Komitesi" ile "Büyük Barajlar Türkiye Milli Komitesi"nin kurulmasında faal rol oynamıştır.

27 Aralık 1951 tarihinde Uludağ'da vefat etmiştir.

Ahmet ÖZEL

1910 yılında Sivas'ta doğmuştur. 1939 yılında Paris Ecole Nationale Supérieure des Telecommunications da yüksek öğrenimini tamamlamış aynı yıl PTT Umum Müdürlüğünde göreve başlamış ve Yüksek Mühendis Mektebinde ek görev olarak mualim muavinliği görevini yürütmüştür.

1944 yılında İ.T.Ü.Elektrik Fakültesinde Doçent. 1949'da Profesör olmuştur. 1952-53 yılları arasında İ.T.Ü.Rektörlüğü yapmıştır. 1954 yılında Sivas Milletvekili seçilmiş, 1955-1957 yılları arasında Milli Eğitim Bakanlığı, 1957-1958 yılları arasında Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü, 1966-70 ve 1976-77 yılları arasında K.T.Ü.Rektörlüğü yapmış 1977 yılında Elazığ Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Başkanlığı görevini yürütmüştür. Prof.Ahmet Özel 1978 yılında vefat etmiştir.

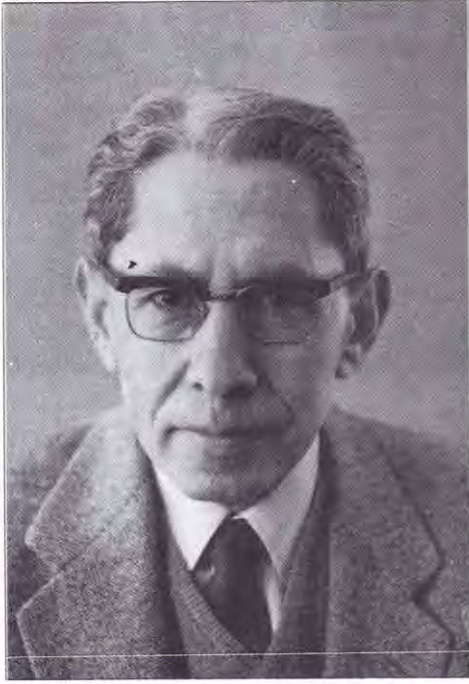

Tarık ÖZKER

1919 yılında İstanbul'da doğmuş olan Tarık Özker, Haydarpaşa Lisesi'nden ve 1944 yılında da İstanbul Teknik Üniversitesinden mezun olmuştur. Aynı yıl Telgraf ve Telefon Kürsüsü asistanlığına atanan Özker, Aralık 1948'de doktora çalışmaları için A.B.D.'ne gitmiş, 1951 yılında Illinois Üniversitesi'nde doktorasını tamamlayarak 28 Mart 1952 tarihinde Fakülteye dönmüştür. 1953 yılında mesleki çalışmalar yapmak üzere Hollanda'ya gitmiştir. 6 Kasım 1953 tarihinde Doçent olan Özker 1954 tarihinde ABD'ne gidip 22 Kasım 1956 tarihinde Fakülteye dönmüştür. 1958 yılında profesörlüğe yükseltilen Özker, 1963 yılında kurulan Devreler Teorisi Kürsüsü başkanı olmuş ve vefat tarihi olan 7 Eylül 1977 tarihine kadar bu görevini sürdürmüştür.

Türkiye'de ilk kez Devre Analizi, Devre Sentezi ve Enformasyon Teorisi derslerini açan Özker, Devreler ve Sistemler bilim dalının Türkiye'de kurulmasında ve uluslararası düzeye yükselmesinde başlıca amil olmuştur.

Bilimsel düşüncesi ödün vermeksizin savunan ve bir araştırmacı kafa yapısına sahip olan Özker, aynı zamanda fevkalade başarılı bir öğretici idi. Öğrencilerinin araştırmacı kafa yapısını geliştirmede çok etken olmanın yanında onların sosyal ve kültürel yönlendirilmelerinde de katkılarda bulunmuştur. Devreler ve Sistemler Bilim dalının Türkiye'de gelişmesine yaptığı büyük katkılar gözönüne alınarak Prof.Dr.Tarık Özker'e 1980 yılında TÜBİTAK Hizmet Ödülü tevcih edilmiştir.

Mustafa SANTUR

Mustafa SANTUR 1905'de Selanik'te doğmuştur. Alman Lisesi'nde ve Amerikan Koleji'ndeki ilk ve orta öğreniminden sonra 1926'da girdiği Robert College Mühendislik Bölümü'nden 1930'da mezun olmuştur. A.B.D.'de Case Institute of Applied Sciences (Cleveland)'dan 1931'de ve University of Illinois (Urbana-Champaign)'den 1932'de iki Master of Science derecesi almıştır. Aynı yıl kazandığı Victor Royal bursu ile Stanford University (California)'da doktora çalışmasına başlayan Mustafa Santur 1933'de bu üniversiteden doktor (Ph.D.) derecesini alarak yurda dönmüştür. Göreve Yüksek Mühendis Mektebi Fizik Kürsüsü'nde müderris muavini olarak başlamış, 1935'de yeni açılan Muhabere Bölümüne Telgraf ve Telefon Muallimi, 1938'de Telsiz Muallimi olarak atanmış, 1944'de Elektrik Fakültesi Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü profesörlüğüne getirilmiştir. 1948-50 yıllarında Elektrik Fakültesi Dekanlığı ve 1954-55 yıllarında İTÜ Rektörlüğü yapmıştır. Prof.Dr.Mustafa SANTUR emekli olduğu 1975 yılına kadar görev yaptığı ve 1973 yılına kadar başkanlığını yürüttüğü Yüksek Frekans tekniği Kürsüsü'nde verdiği dersler ve kurduğu laboratuvarlarla elektronik ve haberleşme mühendisliği disiplininin kurulup gelişmesi konusunda öncü katkılar yapmış ve bu hizmetleri nedeni ile anısına 1983 TÜBİTAK Hizmet Ödülü verilmiştir.

İTÜ'deki hizmetleri yanında Robert College ve Yıldız Teknik Okulu'nda dersler vermiş, Atom Enerjisi Komisyonu, Genel Kurmay Başkanlığı Ar-Ge kurulu ve ODTÜ Mütevelli Heyeti üyeliklerinde bulunmuştur.

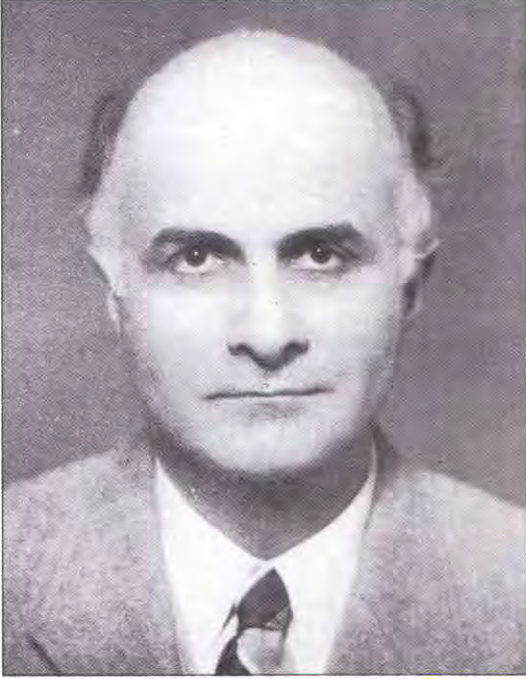
Prof.Dr.Mustafa SANTUR 7 Mart 1981'de vefat etmiştir.

Cabir H. SEPEN

1324'de Erzincan'da doğmuştur. 1924 yılında Galatasaray Lisesi'ni bitirmiştir. 1928'de Nancy Üniversitesi'nden Makina Y.Müh. diplomasını, 1929'da da Paris'te Ecole Supérieure d'Electricite'den Elektrik Y.Müh.diplomasını almıştır. 1929-33 yılları arasında Sanayii ve Madin Bankasında çalışmış, aralarında Beykoz, Bakırköy, Hereke Fabrikalarının santral ve elektrik tesisatları yapımının da bulunduğu pek çok iş yapmıştır. 1935-40 yılları arasında serbest çalışarak taahhüt işlerini yapan Sepen, 1945 yılında Elektrik Fakültesinde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başlamıştır. 1948 yılında Nancy Üniversitesi'nde doktor Mühendis ünvanını almış ve 1949 yılında Üniversitelerarası Kurulun kararı ile Profesörlüğe yükseltilerek Elektrik Endüstrideki Tatbikatı Kürsüsünü yönetmekle görevlendirilmiştir. Enerji Nakli Kürsüsünü kurduktan sonrada teorik ve pratik bütün çalışmalarını bu alanda yaygınlaştırmıştır.

Hem teorik hem de pratik çalışmaya önem veren, ilmi faaliyetinde üstün başarı gösteren Prof.Sepen'e 1957 yılında Ord.Prof. ünvanı verilmiştir. 1961 tarihinde kürsüde şebeke analizörünü kurmuştur. A.B.D. ve Kanada'da misafir profesör olarak görev yapan Sepen'in yayınlanmış bir kitabı, 10'dan fazla yabancı dilde ve Türkçe yayınlanmış makaleleri vardır. 1950'li yıllarda yayınları çeşitli müellifler tarafından referans olarak gösterilmiştir. 1976 yılında emekli olan Ord. Prof. Dr. Cabir H.Sepen 1983 yılında vefat etmiştir.

Nami SERDAROĞLU

1906 yılında doğmuştur. 1931 yılında İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesinden mezun olmuş ve 1932 yılında Yüksek Mühendis Mektebine asistan olarak girmiştir. 1933'de Doçent olan Serdaroglu, 1936'da Dresden Technische Hochschule'ye yollanmış ve 1938'de Kimya Yük. Müh. diplomasını almıştır. Aynı yerde 1938 yılında Doktor Mühendis ünvanını alarak yurda dönen Serdaroglu, 1940 yılında Yüksek Mühendis Mektebi Müdürü Tedris Muavinliği yapmıştır. 1942'de Profesör oldu. 1950-52 ve 1957-59 yılları arasında Elektrik Fakültesi Dekanlığı yaptı. Çeşitli yıllarda İ.T.Ü. Senato Üyeliklerine seçildi. Telif ve tercüme kitapları, konferans ve makaleleri olan Prof.Dr. Nami SERDAROĞLU 1963 yılında vefat etmiştir.

Burhanettin SEZERAR

1886 tarihinde İstanbul'da doğmuştur. Galatasaray Sultanisini (Lisesi) bitirdikten sonra Fransa'ya giderek Sorbon Üniversitesinden 1911 yılında lisans diplomasını ve Paris Yüksek Elektrik Mühendis Mektebi ile Paris Yüksek Telsiz, Telgraf Mektebinden 1912 yılında diploma almıştır. 1913 yılında Yüksek Elektrik Mektebinde Elektrik Makinaları Laboratuvarında şef yardımcılığında bulunmuştur.

Sezerar 1913 yılında İstanbul Darülfununun ulumu-riyazaye ve tabiye şubelerinde Hikmet-i Riyaziye muallim muavinliğine atanmıştır. 1915 yılında Riyazi Fizik muallimliğine terfi etmiştir; bu arada 1917 yılında ek görev olarak Hazine-i Hassa Mühendisliği, daha sonra Üsküdar-Kısıklı Tramvay hattı Elektrik Baş Mühendisliği, Evkaf vekaleti Elektrik, Tenvirat ve Tramvay Mühendisliklerinde bulunmuştur.

1924 yılında İstanbul Darülfununun Elektro-Teknik Müderrisliğine getirilmiş ve 1925 yılında Darülfununundaki görevine ek olarak Mühendis Mektebi Elektrik Muallimliğine atanmıştır. Bu tarihten itibaren B.Sezerar Yüksek Mühendis Mektebinin Elektrik Şubesinde verilen birçok dersi yüklenmiş, Elektro-Mekanik, Elektrik-Muhabere ve Elektrik şubelerinin başkanlığını yürütmüştür.

Sezerar Cumhuriyet devrinde bir çok şehir ve kasabanın elektrik projelerini yapmış ve tesis etmiştir. Üsküdar Tramvayları, Adapazarı elektrik tesisatı, Dolmabahçe sarayı ve İstanbul'daki Camilerin hemen hemen hepsinin elektriğe kavuşması Sezerar'ın sayesinde.

Ord.Prof. Burhanettin Sezerar 28.5.1953'te vefat etmiştir.

AYRICA,

Meteoroloji Bölümü Öğretim Üyelerinden,

Prof.Dr.Muzaffer DALMAZ
Prof.Dr.Melih ERKMAN
Prof.Dr.Mehmet KÖKSAL

Öğretim Görevlilerimizden,

Aldo DORFANI
Sami GÜZELKOKAR
Turgut MENALIOĞLU
Mete SANVER

Fakülte Sekreterimiz,
Ahmet AVCI'yı

ve diğer kaybettiğimiz elemanlarımızı

Rahmetle Anıyoruz...

*Öğretim
Elemanlarımız
ve
Personelimiz*

Bu bölümü, Fakültenin öğretim üye ve yardımcılarına; mevcut personeline; Fakültemize uzun yıllar hizmet vermiş halen emekli olan Profesörlerimize ve memurlarımıza ayırdık.

Cevdet ACAR

1943 yılında Hopa'da doğdu. 1965 yılında İ.T.Ü. Teknik Okulu Elektrik Şubesinden, 1967 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Zayıf Akım Kolundan mezun oldu. Aynı yıl Elektrik Fakültesi Devreler Teorisi Kürsüsüne Teknisyen Yüksek Mühendis olarak girdi ve 1970'de asistanlığa atandı. 1972'de "İşaret-Akış Diyagramları ile Devreler Teorisinde Yeni Olanaklar" adlı tezi ile Doktor, 1977 yılında Doçent, 1988 yılında Profesör ünvanını aldı.

1974 -76 yıllarında Detroit'teki Wayne State Üniversitesi'nde ve 1984-86 yıllarında Davis'teki California Üniversitesi'nde araştırmalar yaptı ve dersler verdi. Yurt içinde, İ.T.Ü.'deki öğretim ve araştırma faaliyetleri dışında Karadeniz Teknik Üniversitesi ve Yıldız Teknik Üniversitesi'nde dersler verdi. Çalışma ve yayınları, İngilizce olarak yayınlanmış 33 orijinal makale, İngilizce olarak sunulmuş 14 tebliğ ve konferans, Türkçe olarak sunulmuş 2 tebliğ ve konferans, Türkçe olarak yayınlanmış 2 orijinal makale, 4 araştırma raporu ile 1 kitaptan oluşmaktadır. Bazı yayınlarına, "Science Citation Index" te atıfta bulunulmuştur.

Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu tarafından 1973 yılında Cumhuriyetin 50. Yıldönümü Araştırma Ödülü'ne ve 1978 yılında "Yeni Dönüş Farkı Matrisi" adlı çalışması için Teşvik Ödülü'ne layık görüldü.

Halen İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Devreler ve Sistemler Anabilim Dalı Başkanı olarak görev yapmaktadır.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

Eşref ADALI

1948 yılında, Isparta'nın Eğirdir kazasında doğan E.Adalı, eğitim hayatına İstanbul'da başlamış ve 1965 yılında Pertevniyal Lisesinden mezun olmuştur. Aynı yıl İTÜ Elektrik Fakültesi'nde yüksek eğitime başlayan Adalı, 1971 yılında, Fakülteden yüksek mühendis olarak mezun olmuştur.

Mezuniyetinin hemen arkasından, İTÜ Elektrik Fakültesi, Elektrik Endüstri Tatbikatı Kürsüsü'ne asistan olarak atanmıştır. 1976 yılında, "Öngörü ve Öngörücü Gerçekleşme" konulu doktora tezi ile doktor ünvanını kazanan Adalı, 1977 yılında, Case Western Reserve (Cleveland Ohio, ABD) Üniversitesine konuk araştırmacı olarak gitmiştir. 1978 yılı sonuna kadar burada kalan Adalı, 1979 yılında Kanada'nın Ottawa kentindeki Carleton Üniversitesinde konuk öğretim üyesi olarak görev almıştır. 1980 yılında, "Dağıtılmış Bilgisayarlarla Denetim" konulu çalışması ile Üniversite Doçenti ünvanını almıştır. 1982 yılında, yeni kurulan "Bilgisayar Anabilim Dalına" geçen Adalı, 1985 yılında, ABD'nin Akron kentinde bulunan Akron Üniversitesine konuk araştırmacı olarak davet edilmiştir. Adalı 1988 yılında, İTÜ Bilgisayar Mühendisliği Anabilim dalına Profesör olarak atanmıştır.

Eğitim çalışmalarına ek olarak Aselsan, İski, Tekel, Em-lakbank gibi kamu kuruluşlarına danışmanlık hizmetleri vermiş, Tübitak MAM'da başkan yardımcısı olarak görev yapmış ve halen T.C.Deniz Kuvvetleri için önemli bir projede görev yapmaktadır.

Prof.Dr.Adalı'nın yurtiçi ve dışında, dergi ve konferanslarda yayınlanmış makale ve bildirilerinin yanında "Mikroişlemciler ve Mikrobilgisayarlar" isimli bir kitabı yayınlanmıştır.

Ergül AKÇAKAYA

1 Eylül 1946'da İskenderun'da doğdu. 1963 yılında girdiği İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Zayıf Akım Kolundan, 1968 yılında Yüksek Mühendis olarak, pekiyi derece ile mezun oldu. Aynı yıl TÜBİTAK Elektronik Araştırma Ünitesine Araştırma asistanı olarak girdi. 1972 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden Ph.D. ünvanını aldı. Ekim 1973 - Nisan 1975 tarihleri arasında askerlik görevini yaptı. Askerlik Hizmeti dönüşü, İ.T.Ü. Mühendislik Mimarlık Fakültesi Elektrik Bölümü 'nde asistan doktor olarak göreve başladı. 1979 yılında Doçent, 1988 yılında Profesör ünvanını aldı.

Mayıs 1977 - Ekim 1978 ve 1987-88 yıllarında Kanada'da McGill Üniversitesi'nde görev aldı, araştırmalar yaptı.

Yurt içinde, İ.T.Ü.'deki öğretim ve araştırma faaliyetleri dışında Bursa Üniversitesi, Yıldız Üniversitesi'nde ve Hava Harp Okulu'nda dersler verdi ve tez çalışmaları yürüttü. Çalışma ve yayınları İngilizce olarak yayınlanmış 10 orijinal makale, İngilizce olarak sunulmuş 11 tebliğ ve konferans, Türkçe olarak sunulmuş 4 tebliğ ve konferans 1 kitap ve 5 rapor dan oluşmaktadır. Yayınlarına " Science Citation Index " te çok sayıda atıfta bulunulmuştur.

1981-87 yılları arasında TÜBİTAK, MAE, Elektronik Araştırma Bölümünde, 1990 -93 yılları arasında da Teletaş Ar Ge'de danışmanlık görevinde bulundu.

Halen İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nde görevini sürdürmektedir. E.AKÇAKAYA 1995 yılında İstanbul'da yapılacak olan "European Conference on Circuit Theory and Design" adlı uluslararası konferansın düzenleme komitesinde bulunmaktadır. Bazı uluslararası teknik dergiler için Referee olarak görev yapmaktadır.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

İnci AKKAYA

1936 yılında Ankara'da doğdu. 1953 Haziran'ında Ankara Kız Lisesi Fen Şubesini pekiyi derece ile bitirdi ve pekiyi derece ile olgunluk imtihanını verdi. 1953 Ekim'inde İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'ne girdi. 1956 yılında, Elektroteknik dersi için Abdurrahmanağaoğlu ödülünü aldı. 1958 Haziran'ında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nin Zayıf Akım Kolunu pekiyi derece ile bitirdi. Temmuz 1958'de aynı Fakültenin Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü'ne asistan oldu. 1962 Eylül'ünde A.B.D. Illinois Üniversitesi Elektrik Fakültesi'ne Doktora öğrencisi oldu. Aldığı onbir doktora dersinin onundan pekiyi, birinden iyi aldı ve Elektromagnetizma üzerinde hazırladığı tezi ile 1966 Haziran'ında mezun oldu. 1966-1967 yılında Chicago Bendix 'te doktor araştırmacı olarak çalıştı. 1967'de yurda dönerek İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nde doktor asistan oldu. 1969 yılında Koç Bursu ödülünü kazandı. 1975'te doçent, 1981'de Profesör oldu.

Sekiz orijinal makalesi, uluslararası kongrelerde sunulmuş üç tebliği, iki telif makalesi, onbir Türkçe tebliği vardır. " Anten Problemlerinde Fourier Dönüşümleri" ve " Anten Teorisine Giriş" adlı kitapları vardır. EMO, Sigma Xi, Sigma Delta Epsilon'un üyesi, IEEE'nin Senior Üyesidir. " Toprağın Bağrından Göğün Altında" adlı bir şiir kitabı vardır.

Fuat ANDAY

1941 yılında İstanbul'da doğdu. Orta öğrenimini Fransız Saint-Joseph Lisesi'nde tamamladı. 1966 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi, Zayıf Akım Kolundan mezun oldu. 1969 yılında Devreler ve Sistemler Kürsüsü'ne girdi. 1973 yılında Doktor, 1978 yılında Doçent, 1988 yılında da Profesör Ünvanlarını aldı. İ.T.Ü.'deki öğretim ve araştırma çalışmaları yanısıra Yıldız Teknik Üniversitesi'nde de dersler verdi. 1985 - 1988 yıllarında Elektrik- Elektronik Fakültesi Dekan Yardımcılığı, 1989 - 1991 yıllarında Devreler ve Sistemler Anabilim Dalı Başkanlığı, 1991-1992 yıllarında da İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü görevinde bulundu.

İngilizce olarak yayınlanmış 26 orjinal makale ve 3 tebliği; Türkçe olarak sunulmuş 4 tebliğ, 2 ders kitabı ve notu bulunmaktadır. Yayınlarına "Science Citation Index" te 50'den çok atıfta bulunulmuştur. Uluslararası düzeyde yaptığı çalışmaları yayınları ve üstün nitelikli bulunan doçentlik çalışması nedeniyle Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu tarafından 1979 yılı "TÜBİTAK Teşvik Ödülü" 'ne layık görülmüştür.

Evli ve bir çocuk babasıdır.

Atilla BİR

1941 yılında İzmir'de doğdu. Orta öğrenimini İzmir ve İstanbul'da tamamlayarak 1959 yılında Saint Joseph Lisesi'nden mezun oldu. 1960 yılında Almanya - Karlsruhe Yüksek Teknik Okulunda (TH - Karlsruhe) tahsile başladı ve 1966 yılında Elektrik Yüksek Mühendisi olarak Elektronik Bölümü'nden mezun oldu. Bir yıl Siemens- Karlsruhe araştırma laboratuvarında çalışarak elektronik kontrol sistemlerinin geliştirilmesine katkıda bulundu. 1968-69 yıllarında yedek subaylığı esnasında Ağrı İnşaat Emlak Da-iresi'nde kontrol mühendisi olarak görev yaptı. 1970 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Elektrik Endüstride Tatbikatı Kürsüsü'ne asistan olarak girdi. 1975 yılında "Belirgin ve Olasıl Kontrol Sistemlerinde Prediksiyon" konulu doktorasını verdi. 1980 yılında "Optimal Kontrol Problemlerinin Geometrik Yorumu" isimli teziyle Doçent ünvanını ve 1989 yılında Profesörlük ünvanını aldı.

Öngörü, sonlu zaman ve optimal kontrol konularında çalışmaları vardır. Dijital Kontrol Sistemleri, Lineer Olmayan Sistemler, Optimal Kontrol, Stokastik Kontrol Sistemleri ve Biyolojik Sistemlerinin Modellenmesi ve Kontrolü konularında dersler vermektedir. Bilim tarihi ve özellikle kontrol sistemlerinin öncüleri üzerine yazılmış çalışmaları bulunmaktadır.

Halen İ.T.Ü. Elektrik - Elektronik Fakültesi Kontrol ve Bilgisayar Bölümü Bölüm Başkanı ve Fakülte Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır. Türk Otomatik Kontrol Milli Komitesi'nde (TOK) ve Hava Uzay Araştırma Merkezi (HUZAM) yönetim kurullarında çalışmaktadır.

Evli ve üç çocuk babasıdır.

Alinur BÜYÜKAKSOY

10.6.1955 yılında İstanbul'da doğdu. İlk, Orta ve Lise öğrenimini Galatasaray Lisesi'nde tamamladı.

1980 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nin "Enerji Mühendisliği" bölümünden mezun oldu. Aynı yıl fakültenin "Elektromagnetik Alanlar" kürsüsünde Teknisyen Mühendis olarak çalışmaya başladı. 1982 yılında Yüksek Mühendis, 1986 yılında da Doktor Mühendis ünvanlarını aldı. 1987 yılında Doçent, 1993 yılında da Profesör kadrosuna atandı. 1990 yılından bu yana İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölüm başkan yardımcılığı görevini sürdürmektedir.

Kırınım Teorisinde karşılaşılan Karma Sınır-Değer Problemlerinin Asimptotik çözümleri üzerinde araştırmalar yapmaktadır. Bu konularda, uluslararası bilim dergilerinde yayınlanmış 30'u aşkın makalesi bulunan A.Büyükaksoy "Science House Co. Ltd. (Tokyo, Japan, 1993) tarafından yayınlanmış "Analytical and Numerical Methods in Electromagnetic Wave Theory" adlı kitabın da ortak yazarıdır. Kırınım Teorisi'nde yaptığı çalışmalar nedeniyle 1990 yılında "TÜBİTAK Teşvik Ödülü" nü almıştır.

TÜBİTAK MAM Matematik bölümünde yarı zamanlı araştırmacı olarak da görev yapan A.Büyükaksoy, Radio Sci., Int.J.Engn.Sci.,IEEE Trans. AP. gibi dergilerde bilimsel hakemlik yapmaktadır. IEEE Türkiye Şubesi AP-S/MTT grubunun kurucu başkanı URSI Türkiye Milli Komitesi Sekreteri görevini sürdürmekte olup, New York, "Academy of Science", "American Mathematical Society" nin üyesi ve IEEE 'nin de "Senior" üyesidir.

Fransızca ve İngilizce bilen A.Büyükaksoy evli ve iki çocuk babasıdır.

İlhami ÇETİN

15 Ağustos 1931'de Uzunköprü, Bayramlı'da doğmuş ve ilk öğrenimini burada yapmıştır. Galatasaray Lisesini bitirdikten sonra Almanya'ya gitmiş ve Karlsruhe T.Üniversitesinde Elektrik Mühendisliği öğrenimini bitirerek Mart 1957'de Yüksek Elektrik Mühendisi diplomasını almıştır. Almanya, İsviçre ve İngiltere'de 8 yıl elektrik mühendisi olarak çalışmış, bu arada Viyana Teknik Üniversitesinde Prof.Dr.Stzix ve Prof.Dr.Sexquenz'in yanında doktorasını "üstün başarı" ile yapmıştır. Alman Elektrikçiler Birliğinin 1963 yılında Münih'te düzenlediği bir konferansta bir İsviçre Firmasını temsil etmiş ve yaptığı katkılar Blindleistung isimli Almanca kitabın 31,32,105 ve 106. sayfalarında yayınlanmıştır. Ayrıca yabancı dergilerde birçok orjinal makalesi çıkmıştır.

1965 yılında Türkiye'ye dönen İlhami ÇETİN bir yarıyıl ODTÜ Elektrik Bölümünde yardımcı profesör olarak çalışmış ve Ekim 1965'de askere gitmiştir. 1965-1971 yılları arasında Mühendislik okullarında Müdürlük ve Öğretim Üyeliği yapmış, daha sonra elektrik motoru imal eden fabrikalarda danışman ve Fabrika Müdürü olarak çalışmıştır.

1971'de İTÜ Elektrik Fakültesinde doçent olan İlhami ÇETİN, 1972 tarihinden itibaren aynı Fakültede Öğretim Üyesi, 1975'de Elektrik Makinaları Kürsüsünde eylemli doçentliğe atanmıştır. 1981'de görev yeri değiştirilerek, İşletmeFakültesine alınmıştır. 1983'de bu Fakültede profesör olmuş,daha sonr 26.07.1978 tarihinden itibaren geçerli olarak Elektrik - Elektronik Fakültesi Elektrik Makinaları Anabilim Dalı'nda profesörlüğe Danıştay kararı ile atanmıştır. Halen bu görevini yürütmektedir.

Almanca, Fransızca ve İngilizce dillerini bilen İlhami ÇETİN, her üç dilden devlet yabancı dil sınavını A derecesinde vermiş ve İngilizceden Londra'da Cambridge sertifikasını almıştır. Doktora, doçentlik ve profesörlük tezlerinin bazı bölümleri orjinal makale olarak yurtdışında yayınlanmıştır. Yurtdışında yayınlanmış 17 orjinal makalesi ve toplam 100 kadar yayını bulunmaktadır.

Ozer ÇİFTÇİOĞLU

1943 yılında Gümüşhane'de doğdu. İ.T.Ü. Elektronik ve Haberleşme dalından yüksek mühendis olarak mezun oldu. Aynı yıl İ.T.Ü.'de asistanlık görevine başladı. Uluslararası Atom Enerji Ajansından burs alarak İngilterede Nükleer Mühendislik tahsili gördü ve 1971 yılında master olarak mezun oldu. 1973 yılında Profesör A.Dalfes ile birlikte Elektirikle Nükleer Güç Kürsüsünü kurarak Elektrik Mühendisliği Öğrencilerine , memleketimizin nükleer enerji gereksinimi çerçevesinde nükleer mühendislik dalında da yeterli bir öğrenim görmelerini sağlayacak öğretim faaliyetlerini sürdürdü.

Bu perspektif içinde yurt içinde ve yurt dışında çeşitli araştırma kuruluşlarında görev aldı, yayın faaliyetlerinde bulundu. Bu faaliyetlerin ağırlık merkezini elektrik ve nükleer mühendisliğin ortak konusu olan güç sistemlerinde gözetim amaçlı enformasyon işleme oluşturdu. Bu alanda lisans üstü birçok modern derslerin açılmasını sağladı. 1976 yılında İ.T.Ü.'de doktora ve 1981 yılında doçentlik çalışmalarını tamamladı. 1988 yılında profesör oldu.

Yurt dışında çeşitli üniversite ve araştırma kurumlarında davetli öğretim üyesi olarak görevlendirilen Prof. Çiftçioglu halen Elektrik Mühendisliği Bölümü'nde öğretim ve araştırma görevini sürdürmekte olup bu bölümde yer alan Nükleer Güç biriminin de faaliyetlerini yönetmektedir.

Uğur ÇİLİNGİROĞLU

İTÜ'de Elektrik Mühendisliği, Loughborough University of Technology'de Personel ve Finans Yönetimi ve Eğitimde İletişim konularında eğitim gördü. Southampton University'de Mikroelektronik alanında doktora yaptı. İTÜ'de 1978-1984 ve 1986-1988 yıllarında, Texas A&M University'de 1984-1986 ve 1988-1991 yıllarında öğretim üyesi olarak çalıştı. 1991 yılından bu yana Texas A&M University'de adjunct professor pozisyonunu taşıyor ve İTÜ'de öğretim üyesi olarak görev yapıyor. 1981-1984 arasında Tübitak'ta, 1987-1988 arasında Teletaş'ta, 1990 yılında Hewlett-Packard Manufacturing Test Division'da danışman olarak bulundu. 1991 yılından bu yana ETA Tasarım merkezinin koordinatörlüğünü yürütüyor. Araştırmaları ve yayınları mikroelettronik devre elemanı ve devre teknikleri üzerinde, özellikle MOS arayüzey karakterizasyonu ve sinir ağları/puslu lojik algoritmalarının VLSI gerçeklemeleri konularında yoğunlaşmıştır. 1993 yılında Artech House, Boston, MA tarafından yayınlanan Systematic Analysis of Bipolar and MOS Transistors adlı kitabın yazarıdır. A.B.D.'de yayınlanmış iki patenti vardır. 1973 yılında CENTO Scholarship, 1984 yılında Fulbright Research Fellowship, 1991 yılında National Science Foundation Research Award ve aynı yıl Eta Kappa Nu Outstanding Professor Award kazanmıştır.

Ahmet DERVİŞOĞLU

1935 yılında Gönen 'de doğdu. 1959 yılında İ.T.Ü. Elektrik Elektronik Fakültesi. Zayıf Akım kolundan mezun oldu. Aynı yıl Fakülteye Asistan olarak girdi. 1962 yılında doktora öğrenimi için Amerika Birleşik Devletleri 'ndeki Illinois Üniversitesi 'ne gitti. 1964 yılında "Ph.D" ünvanını aldıktan sonra 1965 yılına kadar aynı Üniversite 'de doktora sonrası araştırmacı olarak çalıştı. 1965 Şubat'ında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesindeki görevine döndü.

1969 yılında Doçent, 1975 yılında Profesör Ünvanı aldı. 1973 - 74 ve 1980 - 82 yıllarında Berkeley'deki California Üniversitesinde araştırmalar yaptı ve dersler verdi. Yurt içinde, İ.T.Ü.'deki öğretim ve araştırma faaliyetleri dışında Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi ve Boğaziçi Üniversitesi 'nde dersler verdi ve tez çalışmaları yürüttü. Çalışma ve yayınları İngilizce olarak yayınlanmış 13 orjinal makale, İngilizce olarak sunulmuş 10 tebliğ ve konferans, Türkçe olarak sunulmuş 23 tebliğ ve konferans, 4 ders notu ve kitap ile 6 rapordan ve 3 Türkçe olarak yayınlanmış makaleden oluşmaktadır. Yayınlarına, " Science Citation Index " de 100 den çok atıfta bulunulmuştur.

Uluslararası düzeyde yaptığı çalışmaları ve yayınları, özellikle C.A.Desoer ile yayınladığı durum denklemlerinin en genel devreler halinde nasıl kurulacağını algoritmik bir biçimde açıklayan makale ile Devreler ve Sistemler Biliminde yankılar yapan katkılarından dolayı O.D.T.Ü. Prof.Dr.Mustafa N.Parlar Eğitim ve Araştırma Vakfı tarafından 1986 Bilim ödülüne layık görüldü.

Halen İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Dekanı olarak görev yapmaktadır.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

Günsel DURUSOY

A.Günsel Durusoy (Bayraktar) 1938 yılında Kayseri'de doğdu. İlk öğrenimini Kayseri Bozatalı İlkokulu, orta öğrenimini İstanbul Cibali Kız Ortaokulu, İstanbul Kız Lisesi ve İzmit Lisesi'nde yaptı. 1956 yılında İstanbul Kız Lisesi Fen Kolunu bitirerek, aynı yıl İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'ne girdi. 1961 yılında Elektrik Fakültesi'nin Zayıf Akım kolundan mezun oldu ve aynı Fakülte'nin Telekomünikasyon Tekniği Kürsüsü'nde asistan olarak görev aldı. 1963 yılında Hollanda'da Philips firmasında, 1966 yılında Almanya'da Siemens firmasında mesleği ile ilgili çalışmalar yaptı. Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu'nun 1967 yılında açtığı yurt içi doktora destekleme burs sınavını kazandı. ve 1967-1970 yılları arasında bursla desteklendi. Ekim 1973'de " Doktor" ünvanını aldı. 1976 yılında Koç Vakfı'ınca İ.T.Ü. asistanlarına verilen bursu kazandı. 1980'de Doçent, 1989'da Profesör oldu.

A.Günsel Durusoy, İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nde lisans ve yüksek lisans seviyesinde, İ.T.Ü. Teknik Okulunda, İ.T.Ü. Mimarlık-Mühendislik Fakültesi'nde, İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Gece bölümünde, Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde Yıldız Üniversitesi'nde ve İstanbul Üniversitesi'nde dersler verdi. Proje ve laboratuvar çalışmaları yaptırdı; diploma çalışmaları, bitirme ödevleri, tezler ve araştırma projeleri yönetti. Türkiye'de Uluslararası Telekomünikasyon Birliğinin TETRAPRO; Teletrafik Mühendisliği Eğitim Projesinin yönetici ve yürütücülüğünü yaptı.

A. Günsel Durusoy'un, "Telekomünikasyon Bağlaşma Sistemleri" ve "Telekomünikasyonda İşaretleşme Sistemleri" adlarıyla yayınlanmış 2 kitabı, TETRAPRO projesine ilişkin 5 cilt kurs notu, 24 bildiri, makale ve konferansı bulunmaktadır.

A.Günsel Durusoy, evli ve bir çocuk annesidir. İngilizce ve Almanca bilmektedir.

Enise ERİMEZ

1932 yılında İstanbul'da doğdu. Orta ve Lise öğrenimini Çamlıca Kız Lisesinde yaparak 1950 yılında birincilikle mezun oldu. Aynı yıl İ.T.Ü. Elektrik Fakültesine girdi, 1955 yılı Haziran döneminde Kuvvetli Akım Kolundan mezun oldu ve Fakülteye Teknisyen Asistan olarak girdi. 1960 yılında İtalyan Hükümetinden aldığı bir araştırma bursu ile Roma'ya gitti ve Roma Üniversitesinde 8 ay çalıştı. 1968 yılının Mart ayında "Aykırı Deney Sonuçlarının Ayıklanması" adlı tezi ile "Doktor Mühendis" ünvanını aldı ve aynı yıl asistanlık kadrosuna geçti. Kasım 1972 de "Doçent" Ünvanını aldı. Aralık 1972 de "Elektrik Ölçmesi" kürsüsüne Doçent olarak atandı. 1980 yılında aynı kürsüde açılan Profesörlük kadrosuna başvurdu ve 23 Haziran 1980 tarihinde Profesörlüğe yükseltilerek kadroya atandı. Fakültedeki öğretim ve araştırma faaliyetleri dışında, İ.T.Ü.'nün diğer bazı fakültelerinde, Kocaeli Müh.Mim. Akademisi Elektrik Mühendisliği Bölümünde dersler verdi ve bitirme ödevi çalışmaları yürüttü. Bir kitabı, İngilizce ve Türkçe yayınlanmış makaleleri bulunmaktadır. Şu anda Kontrol ve Bilgisayar Bölümü, Kontrol ve Kumanda Anabilim dalında öğretim üyesi olarak çalışmaktadır ve 1988 tarihinden beri Dekan Yardımcılığı görevini de yürütmektedir.

Evli ve bir çocuk annesidir.

İzzet Cem GÖKNAR

1958 yılında Saint-Joseph Lisesi'ni, 1963 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi, Zayıf Akım Kolunu Y.Müh. olarak bitirdi. Aynı yıl Devreler Teorisi Kürsüsü'ne asistan olarak girdi, asistanken görevlendirilerek 1966'da gittiği A.B.D.'deki Michigan State University 'den 1969 yılında doktorasını aldı. Devreler ve Sistemler Kürsüsü'nde 1969-1974 yılları arasında asistanlık, 1974 -1979 arasında Doçentlik yaptı ve Profesör oldu.

Türkiye'de, İ.T.Ü.'den başka Karadeniz Teknik Üniversitesi ve Boğaziçi Üniversitesi'nde dersler verdi ve tez çalışmaları yürüttü, A.B.D.'de Michigan State University ve University of California Berkeley 'de Kanada'da University of Watherloo ve Danimarka'da Technical University of Danimark'ta konuk profesör olarak araştırmalar yaptı ve dersler verdi. 1980-1983 yılları arasında Elektrik Fakültesi Dekan Yardımcılığı ve aynı fakültenin Devreler ve Sistemler Kürsüsü Başkanlığı görevinde bulundu.

Yayınlanmış yurtdışında 54 makale ve tebliği, yurtiçinde ise 14 makale ve tebliği vardır. İlgi alanları içinde, Lineer Olmayan Devreler ve Sistemler, Yapay Sinir Ağları, Sayısal Sistemler'de Hata Analizi gibi konular yer almaktadır. 1987'den bu yana Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümünün Başkanlığı'nı yapmakta, Boğaziçi Üniversitesi'nde de dersler vermektedir. Yayın ve araştırmalarından dolayı NATO Senior Scientist Grant 'ini ve Minna-James-Heineman - Stiftung ödülünü almıştır.

Evli ve bir çocuk babasıdır.

Ali Nur GONÜLEREN

1949 yılında İstanbul'da doğdu. 1966 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesine girdi ve 1971 yılında aynı Fakültenin Zayıf Akım Kolundan mezun oldu. 1970 yılında Yrd. Asistan olarak aynı Fakültede akademik hayata başladı. 1971 yılında İ.T.Ü. Müh. Mim. Fakültesinde asistan oldu ve 1976 yılında bu Fakültede doktora çalışmasını tamamladı. 1980-1981 yıllarında A.B.D.'de Oakland Üniversitesinde NSF bursu ile doktora sonrası çalışmaları yaptı ve ders verdi. 1981 yılı sonunda Maçka Elektrik Fakültesi olarak ismi değişen Fakültesine geri döndü ve 1982 yılında doçent oldu. Bu arada Maçka Elektrik Fakültesi ile birleşen İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi adını alan yeni Fakültede Doçentlik kadrosuna atandı. 1988 yılında Profesörlüğe başvurarak 1989 yılında Profesörlüğe yükseltildi.

Yurt içinde, İ.T.Ü. dışında Karadeniz Teknik Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Bursa (Uludağ) Üniversitesi, Sakarya (İ.T.Ü.'ye bağlı iken) Üniversitesinde, bazı yüksek okullarda, Deniz Harp Okulu ve Hava Harp Okullarında çeşitli dersler verdi ve bazı tez çalışmaları yürüttü. Özellikle asistanlık ve Doçentlik döneminde Maçka Elektrik Fakültesinde bir çok Laboratuvarın kuruluşunda bizzat görev aldı. İngilizce ve Türkçe olarak Uluslararası dergilerde yayınlanan makaleleri tebliğleri vardır. Bu yayınlardan bazılarında "Science Citation Index" de atıflarda bulunulmuştur.

Çalışma alanları, aktif ve pasif devreler, sistemler, ölçme, aydınlatma ve iç tesisat, kontrol teorisi, bilgisayar yardımıyla tasarım, güç elektronigi olarak özetlenebilir.

Halen İ.T.Ü. Elektrik -Elektronik Fakültesinde Devreler ve Sistemler Anabilim Dalında Profesör kadrosunda çalışmaktadır.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

Nurdan GÜZELBEYOĞLU

7.8.1938'de Ankara'da doğdu. Annesi 1.derece Muş mebuslarından İlyas Sami Muş'un Kızı Behice Boduroğlu, babası Dr. Kimyager ve Eczacı Ömer Faik Boduroğludur. İlk ve orta öğrenimini Karaköse ve İzmit'te, lise öğrenimini Balıkesir Lisesinde yaptı. 1955 öğretim yılında İ.T.Ü. Teknik Okulu'na (Maçka) sınavla girip İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsü Yüksek Gerilim Tekniğinde Tek.Mühendis olarak çalışmaya başladı. 1963-64 öğretim yılında İDMMA Elektrik İhtisas Bölümüne sınavla girerek aynı yıl Y.Müh. olarak mezun oldu ve tekrar Elektrik Fakültesi'nde ki eski görevine döndü. 1968 yılında Elektrik

A.Emre HARMANCI

1966'da Institut National des Sciences Appliquées de LYON (Fransa)'dan Elektronik Yüksek Mühendis Diploması aldı. 1970'de Université de PARIS Centre d'Orsay (Fransa)'dan Fizik Bilimlerinde Doktor-Mühendis Ünvanının elde etti.

1967'den - 1970 'e kadar Saclay (Fransa) Nükleer Araştırma Merkezi'nde araştırmacı olarak bulundu. 1971'den 1977'ye kadar Çekmece Nükleer Araştırma Merkezinde Araştırma Grup Şefi olarak görev yaptı.

1977'de İ.T.Ü. Maçka Elektrik Fakültesine Doçent olarak atandı. 1982'den beri İ.T.Ü. Elektrik - Elektronik Fakültesi Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü'nde Profesör olarak görev yapmaktadır. Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü Başkanlığı yapmıştır. Halen İ.T.Ü. Bilgi İşlem Merkezi Müdürlüğü'nü sürdürmektedir. Ayrıca, 1986'dan beri TELETAS A.Ş. 'de bilimsel danışmanlık yapmaktadır.

Lojik Devreleri dersi adlı bir Türkçe kitabı , çok sayıda Ulusal ve Uluslararası düzeyde makale, rapor ve bildirisi vardır. Araştırmaları, bilgisayar sistem yapısı ve bilgisayar ağları konularında yoğunluk göstermektedir.

ISCIS (International Symposium on Computer and Information Sciences) sempozyumlarının düzenlenmesinde başkan ve program komitesi üyesi olarak çok defa görev almıştır.

IEEE Bilgisayar derneği üyesidir.

Mithat İDEMEN

14.05.1935'de Urfa'da doğmuş, 1953 yılında İstanbul Pertevniyal Lisesi'nden, 1958 yılında da İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Zayıf Akım Kolundan mezun olmuştur. 1960'da kazandığı bir NATO bursuyla Paris Fen Fakültesi Elektronik Enstitüsü'nde doktora çalışması yapmış ve 1963 sonunda İ.T.Ü.'ye dönmüştür.

Ahmet Hamdi KAYRAN

1955 yılında Kayseri'de doğdu. 1977 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden Pekiyi derece ile mezun oldu. 1979 yılında Berkeley'deki California Üniversitesi'nde Yüksek Lisans eğitimini tamamladı. 1982 yılında Londra'daki Imperial College'den Ph.D. ünvanı aldıktan sonra 1985 yılına kadar Monterey'deki Naval Postgraduate School'da "NCR Research Associate" olarak çalıştı.

1987 yılında Doçent, 1993 yılında Profesör ünvanı aldı. Yurt içinde, İ.T.Ü.'deki öğretim ve araştırma faaliyetleri dışında Yıldız Teknik Üniversitesi ve Deniz Harb Okulu'nda dersler verdi ve tez çalışmaları yürüttü. Çalışma ve yayınları İngilizce olarak yayınlanmış 15 orijinal makale, İngilizce olarak sunulmuş 17 tebliğ ve konferans, türkçe olarak sunulmuş 6 tebliğ ve konferans 3 ders kitabından oluşmaktadır. Yayınlarına "Science Citation Index" te 40'tan fazla atıfta bulunulmuştur.

1993 yılında "Circuits, Systems ve Signal Processing" dergisine "Associate Editor" olarak seçilmiştir.

Evli ve bir çocuk babasıdır.

H.Hakan KUNTMAN

1949 yılında İstanbul'da doğdu. Orta öğrenimini 1969 yılında İstanbul Alman Lisesi'nde, lisans öğrenimini 1974'de İ.T.Ü. Mühendislik Mimarlık Fakültesi'nde Yüksek Lisans Öğrenimini 1977'de İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nde tamamladı. 1982'de doktor (İ.T.Ü.) ünvanını aldı. 1987'de Doçentliğe, 1993'te Profesörlüğe (İ.T.Ü.) yükseltildi.

Elektronik Elemanlarının Modellenmesi, Elektronik Devrelerin Bilgisayarla Simülasyonu, tümdevre ve sistem bazında elektronik devre tasarımı ve gerçekleştirilmesi konularında çalışan H.Hakan KUNTMAN, 1974 yılından bu yana İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik ve Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü ve Elektronik Ana Bilim Dalında sırası ile teknisyen mühendis, asistan, araştırma görevlisi, öğretim görevlisi, yardımcı doçent, doçent, profesör olarak görev almıştır. Halen aynı yerde görevini sürdürmektedir.

Çalışma ve yayınları İngilizce olarak yayınlanmış 15 orijinal makale, Türkçe olarak sunulmuş 19 bildiri, biri Almanca'dan çeviri 5 kitap, 2 ders notu ile 4 rapordan oluşmaktadır.

Evli ve 2 çocuk babasıdır.

Tamer KUTMAN

Tamer KUTMAN 28 Kasım 1948'de Samsun'da doğdu. İlk öğrenimini Eyüp Merkez İlkokulunda (1959), orta ve lise öğrenimlerini de İstanbul Alman Lisesinde (1967) tamamladı. Aynı yıl İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik Fakültesine girdi ve 1969 yılından itibaren Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu'ndan burs alarak fakültenin zayıf akım kolunu 1972 yılında pekiyi derece ile bitirdi. Aynı yıl İ.T.Ü. Mühendislik - Mimarlık Fakültesi Elektrik Makinaları ve Otomatik Kontrol Kürsüsüne asistan olarak girdi. 1974 yılında Almanya'da Siemens firmasının araştırma merkezinde çalışmalar yaptı. Güç elektroniği konusunda doktorasını 1976 yılında tamamladı. Elektrik Makinalarının Kontrolü ile ilgili bilimsel araştırmalarını 1977 yılında Münih Teknik Üniversitesi'nde sürdürdü ve proje çalışmalarına katıldı.

1980 yılında Doçent, 1988 yılında Profesör olan KUTMAN halen İ.T.Ü. Elektrik- Elektronik Fakültesi Kontrol ve Bilgisayar Bölümü'nde öğretim üyesidir. Endüstriden gelen çeşitli araştırma ve geliştirme projelerinin yanı sıra endüstriyel kontrol konusunda çalışan çeşitli firmalarda danışmanlık yapan Tamer KUTMAN evli ve iki çocuk babasıdır.

Güç elektroniği , elektrikle tahrik, endüstriyel kontrol ve güç yönetimi konusunda bilimsel dergi ve sempozyumlarda yayınlanmış kırk civarında yayını vardır.

Duran LEBLEBİCİ

1935 yılında Çorum'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Çorum'da tamamladıktan sonra girdiği İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nin Zayıf Akım Kolu'nu 1958'de Y.Mühendis olarak bitirdi. Askerlik hizmetinden sonra İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü'ne asistan olarak girdi. 1962-63'de "Philips International Institute of Technological Studies" adlı lisans üstü öğretim kurumuna devam ederek diploma aldı. 1966'da İ.T.Ü.'de doktora çalışmasını tamamladı. 1971'de doçent. 1977'de profesör oldu. 1982'de Elektronik Anabilim Dalı Başkanlığı görevine getirildi. 1984-85 yıllarında Elektronik ve Haberleşme Bölümü Başkanlığı, 1985-87 yıllarında Elektronik Fakültesi Dekanlığı yaptı. 1987-1992 yılları arasında da İ.T.Ü. Rektör Yardımcısı idi.

Halen Elektronik Anabilim Dalı Başkanlığı görevine devam etmektedir.

Prof. Leblebici Üniversitedeki görevlerine ek olarak 1977-81 yıllarında TÜBİTAK Mühendislik Araştırma Grubu üyesi, 1981-85 yıllarında TESTAŞ Yönetim Kurulu üyesi olarak görev yaptı. 1980-88 yıllarında TÜBİTAK-MAE'de yarı zamanlı danışman olarak Yarıiletken Teknolojisi Araştırma Laboratuvarı (YİTAL)'in kuruluşunda proje yürütücüsü olarak çalıştı ve 1988-91 arasında TÜBİTAK MAM'de yürütülen CMOS VLSI teknolojisinin kazanılmasını amaçlayan TU-MICROFAB kodlu NATO-SFS projesinin proje direktörlüğünü yaptı. Halen TÜBİTAK-MAM'de danışman ve TU-MICROFAB II kodlu NATO-SFS projesi direktörü, İTÜ-KOSGEB Teknoloji Geliştirme Merkezi'nde (İTÜ Teknoparkı'nda) icra Kurulu üyesi ve Elektronik Sanayicileri Derneği (TESİD) Yüksek Danışma Kurulu Başkan Vekili olarak görev yapmakta ve 1989'da kurulmuş olan "İ.T.Ü. İleri Elektronik Teknolojileri Araştırma ve Geliştirme Vakfı"nın Yönetim Kurulu başkanlığı görevini yürütmektedir. Prof. Leblebici 1992'de Mikroelektronik Teknolojisinin ülkemize kazandırılması yolunda yapmakta olduğu çalışmalar nedeni ile TÜBİTAK Hizmet Ödülü ile ödüllendirilmiştir.

Duran Leblebici evlidir ve bir oğlu vardır.

Faik MERGEN

1949 yılında İstanbul'da doğdu. Özel Işık Lisesi'ni bitirdikten sonra İ.T.Ü.Teknik Okulunun Elektrik Mühendisliği Bölümü'nden 1970 yılında "iyi" derece ile mezun oldu. Milli Eğitim Bakanlığı'ndan kazandığı burs ile İngiltere'de University of Aston in Birmingham'da Elektrik Makinaları Bilim Dalında Master yaptı ve 1973'de M.Sc. diploması aldı. Aynı yıl Loughborough University of Technology'de doktora çalışmasına başladı. 1977 yılında tamamlanan çalışma, Brush Electrical Engineering Fabrikasında British Rail için yapıldı. 1978 yılında Ph.D. ünvanını aldı. Aynı yıl İ.T.Ü.Elektrik Fakültesi'nde Dr.Asistan olarak Elektrik Makinaları Anabilim Dalında göreve başladı. Aynı fakültede 1981 yılında Doçent ünvanını aldı. 1983 yılında Üniversiteden ayrıldı ve 1983-84'de ENKA İnşaat A.Ş. de çalıştı. Değişik projelerde görevler aldı. 1985-86 yılları arasında Suudi Arabistan'da kaldı. Su, Petrol, Doğalgaz boru hatları, otomasyon sistemleri, 154 kV indirici merkezler İdil, Viranşehir, Araban, kontrol planlama ve montaj işlerinde, Karacaören HES cebri boru imalatı ile denge bacası, imalat ve montajı, Gübre fabrikaları II. reaktör ve otomasyonu rehabilitasyonu, Polinas- Manisa robot imalat ve montajı, TUSAŞ Eskişehir Uçak Fabrikası tüm ısıtma, havalandırma ve otomasyon işleri, Gemlik Amonyak Fabrikası ince boru işlerinin bir kısmı ve doğal gaz indirici merkez montajı, çelik döküm sanayinde mühendislik ve daha bir çok konularda mühendislik hizmetlerinde bizzat çalıştı. 1991 yılında İ.T.Ü.Elektrik Fakültesi'nden Profesör oldu. Halen aynı Fakültenin Elektrik Makinaları Anabilim Dalında çalışmakta, Sakarya ve Kocaeli Üniversitelerinin Elektrik Mühendisliği Bölümlerinde Elektrik Makinaları Derslerini vermektedir. İngilizceyi iyi derecede bilir, evli ve bir kız çocuğu vardır.

Yılmaz ÖZKAN

1933 yılında Alaşehir'de doğdu. 1953 yılında İzmir Atatürk Lisesi'nde olgunluk imtihanını vererek, 1958'de de İ.T.Ü.Elektrik Fakültesi'nde Yüksek Mühendis olarak mezun oldu. 1,5 yıllık yedek subaylık hizmetinden sonra 1960'da aynı Fakültede göreve başladı. 1964'de görevli olarak gittiği Federal Almanya'da Stuttgart Üniversitesi'nde doktora tezini hazırlayıp 1968'de "Doktor-Ingenieur" (Dr.Ing.) ünvanını aldı. 1968'de yurda dönerek Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsündeki asistanlık görevini sürdürdü. 1971 -1972 arasında Stuttgart Üniversitesinde "Doçentlik Tezi"ni tamamlayıp İ.T.Ü.Elektrik Fakültesine teslim etti. 1973'de Üniversite Doçenti ünvanını aldı ve eylemli doçent olarak atandı. 1972'de Münih'te, 1975'de Zürich'te yapılan "Uluslararası Yüksek Gerilim Sempozyumları"na katıldı. Fransa'da Les Renardieres'deki Çok Yüksek Gerilim Laboratuvarında, Münih, Darmstadt, Edinburg ve Graz'daki Yüksek Gerilim Laboratuvarlarında ve Mannheim'daki Yüksek Gerilim ve Yüksek Güç, AEG'nin Kassel'deki Siemens'in Berlin'deki Yüksek Güç Laboratuvarlarında, Siemens'in Nürnberg'deki Trafo Fabrikasında ve Erlangen'deki Araştırma Merkezi'nde mesleki incelemelerde bulundu. 1982'de İ.T.Ü.Senatosunca Profesörlüğe yükseltildi. 1989'da Profesörlük kadrosuna atandı. Lisansta Yüksek Gerilim Tekniği I.II. Yüksek Gerilim Güç Kesicileri, Çok Yüksek Gerilim Tekniği, Yüksek Gerilim Ölçme Tekniği Laboratuvarı, Yüksek Gerilim Laboratuvarı ve Yüksek Lisansta da Yüksek Gerilim Yeraltı Kabloları derslerini vermektedir. İ.T.Ü.dışında Yıldız Teknik Üniversitesinde ve Sakarya Üniversitesi'nde dersler verdi. Prof.Dr.Yılmaz Özkan İ.T.Ü.Elektrik - Elektronik Fakültesi Fuat Külünk Yüksek Gerilim Laboratuvarlarının kurulmasında, cihazların montajında gerekli faaliyetlere katılmış olup kendisi halen aynı laboratuvarın sorumlusudur. Almanca, İngilizce ve Fransızca bilir iki çocuk babasıdır. Almanca, Türkçe, orijinal, telif, çeviri, makale, tez ve çalışmaları vardır. Bir telif kitabı İ.T.Ü.'ce basılmaktadır.

Osman PALAMUTÇUOĞLULARI

1946 yılında İzmir'de doğdu. Lisans eğitimini İ.T.Ü. Teknik Okulu'nda 1968 yılında ve Yüksek Lisans eğitimini 1971 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Zayıf Akım Kolunu bitirerek tamamladı. Aynı yıl NATO Yurt dışı doktora burs sınavını kazanarak doktora çalışması için İngiltere'de Bradford Üniversitesine gitti ve bu çalışmasını 1974 yılında tamamladıktan sonra bir yıl aynı Üniversitede araştırmacı olarak çalıştı. 1975 yılında askerlik görevi için yurda döndü ve 1976 yılı başında İ.T.Ü. Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Elektrik Bölümü'nde Dr.Asistan olarak çalışmaya başladı. Aynı fakültede 1981 yılında Doçent ünvanını aldı ve 1982 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik ve Haberleşme Müh. Bölümü Elektronik Anabilim Dalı kadrosuna katıldı. Aynı yıl Uludağ üniversitesi Mühendislik Fakültesinde iki yıl için görevlendirildi ve 1984 yılında eski görev yerine döndü. 1988 yılında Prof. ünvanını aldı. Halen burada Öğr. üyesi olarak görevini sürdürmektedir. Prof. PALAMUTÇUOĞLU Aselsan Elektronik Harp ARGE Laboratuvarlarında, TÜBİTAK MAM Elektronik Bölümü ve TELETAS Radyo ARGE Laboratuvarlarında danışman olarak görev aldı ve değişik projeler üzerinde çalıştı. Genelde, Mikrodalga ve Yüksek Frekans devre ve sistem tasarımları üzerine uzmanlaşmış bulunan Prof. PALAMUTÇUOĞLU'nun Uluslararası dergilerde yayınlanmış 4 adet makalesi ve değişik uluslararası ve ulusal kongre ve seminerlerde sunulmuş ve basılmış çok fazla sayıda tebliği bulunmaktadır.

Prof. PALAMUTÇUOĞLU evli ve 4 çocuk babasıdır.

Erdal PANAYIRCI

14 Nisan 1941 tarihinde İstanbul'da doğmuş ve 1964 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi, Zayıf Akım kolu'ndan mezun olarak aynı yıl İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'ne asistan olarak atanmış ve 1966-71 yılları arasında A.B.D. Michigan State Üniversitesi'nde, Elektronik Mühendisliğinde Doktora eğitimi görerek 1971 yılında Ph.D. ünvanını almıştır. Türkiye'ye döndükten sonra 1976 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi, Telekomünikasyon Kürsüsü'ne Doçent olarak atanmış ve 1981 yılında da aynı kürsüde Profesörlüğe yükseltilmiştir.

Prof.Dr.E.Panayırıcı, 1979-81 yılları arasında, " Fulbright Hays Fellow" ve "NATO Senior Scientist " olarak Michigan State Üniversitesi Bilgisayar Müh. Bölümü'nde Araştırmacı olarak çalışmış ve kendi konusunda dersler vermiştir. 1989-91 yılları arasında New Jersey Institute of Technology'de konuk öğretim üyesi olarak araştırma yapmak için görevlendirilmiştir. 1975-1987 yılları arasında TÜBİTAK Marmara Araştırma Enstitüsü'nde ve 1987-1989 yılları arasında da TELETAS Araştırma Geliştirme Bölümü'nde Yarı Zamanlı Danışman olarak özellikle Telekomünikasyon ile ilgili projeler yürütmüş ya da projelerde görev almıştır.

1983-86 yılları arasında NATO Bilimsel Danışma Kurulu Üyeliği'nde bulunmuştur. 1976'da TÜBİTAK Teşvik Ödülü'nü, 1990 yılında da PTT'nin 100.yıl nedeniyle verilen Telekomünikasyon Bilim Ödülü'nü almıştır. Halen İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme Bölümü'nde Haberleşme Anabilim Dalı Başkanlığı'nı yürütmekte olup, özellikle Telekomünikasyon, işaret ve görüntü işleme konularında araştırmalar yapmakta, dersler vermekte ve Yüksek Lisans ve Doktora tezleri yürütmektedir. Bu güne kadar 6 doktora tezi başarı ile sonuçlanmış olup kendisinin bu konularda 80'in üzerinde orijinal bilimsel yayınları bulunmaktadır. Kendisi halen Sigma Xi, Kuzey Amerika Bilimsel Araştırmalar Derneği'nin bir üyesi ve IEEE'nin de "Senior " üyesidir.

M.Kemal SARIOĞLU

1929 yılında Çayeli'nde doğmuş, 1951 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesini bitirmiş ve aynı Fakültede asistan olmuştur. 1953 yaz aylarında Siemens Almanya'da, 1954'de MIT USA'da doktora konusu ile ilgili çalışmalar yapmıştır. 1955 yılında Elektrik Fakültesinde doktorasını alan ilk asistan olmuş, 1962 yılında Doçent, 1967 yılında Profesörlüğe yükseltilmiştir. 1957-1960 yıllarında U of Illinois'de Asist.Prof. olarak lisans ve lisansüstü dersler vermiş, araştırmalar yapmış, 1965 ve 1967'de Siemens Erlangen'da araştırma merkezinde çalışmıştır. 1972-1980 yıllarında Maçka Elektrik Fakültesi Elektrik Makinaları ve Otomatik Kontrol Kürsü Başkanlığı, 1974-1976 Elektrik Bölümü Başkanlığı, 1977-1980 Maçka Elektrik Fakültesi Dekanlığı yapmıştır. 1972-1978 yıllarında TUBİTAK MAG'da çalışmıştır.

1980-1982 yıllarında U of Illinois'de misafir Prof. olarak lisans ve lisansüstü dersler vermiş ve araştırmalar yapmıştır. 1982-1988 yıllarında İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü yapmıştır.

Türkçe yayınlanmış 5'i telif, 1'i çeviri 6 kitabı, Türkçe ve yabancı dilde yayınlanmış 84 yayını vardır. 9 doktora çalışması yaptırmıştır, TEK, SEKA, ALARKO, AEG-ETİ, METAŞ, ÇOLAKOĞLU firmalarına danışmanlık yapmış, İstanbul Hızlı Tramvay projesinde, yangın projesinde, 1990-1993 TUBİTAK'da EEEAG üyesi olarak çalışmıştır. 1986-1992 arasında İ.T.Ü. Elektronik ve Kontrol Sistemleri UYG-AR Merkezi Müdürlüğü yapmış, 1988'den beri Kontrol ve Kumanda Sistemleri Ana Bilim Dalı Başkanlığını, Fakülte Kurulu Üyelikliğini, Senato Üyelikliğini görevini sürdürmektedir.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

M.Emin TACER

1945 yılında Erzurum'da doğdu. 1972 İ.T.Ü. Elektrik - Elektronik Fakültesi kuvvetli akım kolunda Yük.Müh.olarak mezun oldu. Aynı yıl İ.T.Ü. Müh. Mim. Fakültesi Elektrik Müh. Bölümüne asistan olarak girdi. 1977 yılında Doktor ünvanı aldıktan sonra Kanada Toronto Üniversitesinde doktora sonrası çalışmalarda bulundu. 1979 yılında Michigan Üniversitesi'nde misafir öğretim üyesi olarak bulundu.

1982 yılında Doçent, 1988 yılında Profesör ünvanını aldı. Yurt içinde İ.T.Ü. Elektrik - Elektronik Fakültesindeki öğretim ve araştırma faaliyetleri dışında Deniz Harp Okulu ve Bursa Uludağ Üniversitesinde dersler verdi. Tamamlanmış 2 doktora ve 10 Yüksek Lisans tez yöneticiliği yanında halen 2 doktora ve 5 Yüksek Lisans tez yöneticiliğini sürdürmektedir. Uluslararası kongrelere sunulmuş 9 adet bildirisi, 3 adet kitap ve ders notu, ulusal kongrelerde sunulmuş 14 adet bildirisi ve 6 adet araştırma raporu vardır.

1991 yılından beri Arçelik A.Ş. Araştırma Bölümünde danışmanlık görevini sürdürmektedir. 1987'de Maliye Bakanlığı'nda danışman olarak görev yapmıştır. Tübitak, Petlas ve Arçelik A.Ş. Araştırma Bölümünde değişik projelere hem katılım hem de yürütücülük yapmış ve yapmaktadır.

İ.T.Ü.'de değişik alanlarda yöneticilik yapmış ve 1991 yılından beri de İ.T.Ü. Elektrik - Elektronik Fakültesinde Dekan Yardımcılığı ve 1992 yılından beri aynı fakültenin Elektrik Makinaları Anabilim Dalı Başkanlığını sürdürmektedir.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

Nesrin TARKAN

1930'da İstanbul'da doğdu. 1954'de İ.T.Ü.Elektrik Fakültesi Kuvvetli Akım Bölümünden yüksek mühendis ünvanı ile diploma aldı.

1954 yılında İ.T.Ü.Elektrik Fakültesi Enerji Nakli Kürsüsünde asistan olarak göreve başladı. 1966 yılında sonuçlanan doktora tezi Elektrik Fakültesine sunulan ilk doktora tezleri arasında olup, kendisi Fakülte'de ilk doktoralı bayan oldu. Önce doçent ve 1989 yılından itibaren kadrolu profesör olarak, İ.T.Ü.Elektrik - Elektronik Fakültesinde eğitim ve öğretim hizmetini 40 yıl aralıksız sürdürdü. Bu arada İstanbul Üniversitesi, Marmara Üniversitesi ve Yıldız Üniversitesinde çeşitli lisans ve yüksek lisans dersleri verdi.

Elektrik güç sistemlerinin analizi, planlaması ve optimizasyonu konularında çalışmakta olup, bu konularda yurt dışı ve yurt içinde yayınlanmış makale, kitap, bildiri türünde 30'u aşan eser ve araştırması bulunmaktadır. Sonuçlanmış 5 doktora ve 60'a yakın yüksek lisans tezi yönetmiştir. Fransızca, İngilizce ve biraz Almanca bilmektedir.

Halen İ.T.Ü.Elektrik - Elektronik Fakültesi, Elektrik Mühendisliği Bölümü, Elektrik Tesisleri Anabilim Dalında öğretim üyesi ve Anabilim Dalı Başkanı olarak görev yapmaktadır.

Ercan TOPUZ

1940 yılında Adana'da doğdu. İlk öğrenimini Balıkesir, orta öğrenimini İstanbul'da tamamladı. 1965 yılında İ.T.Ü.Elektrik Fakültesinden mezun oldu ve Fakülteye Asistan olarak girdi. Askerlik görevini 1971-1973 yılları arasında Muhabere Atg. olarak yaptı. Doktora çalışmasını İ.T.Ü.Elektrik-Elektronik Fakültesinde 1975 yılında tamamladı. Aynı Fakültede 1981 yılında Doçent ve 1990 yılında Profesör ünvanını aldı.

1978-1980 ve 1983-1984 yılları arasında New York'taki Polytechnic Üniversitesi'nde araştırmalar yaptı ve dersler verdi. İ.T.Ü.'deki eğitim ve araştırma görevleri dışında ayrıca Kâradeniz Teknik Üniversitesi ve Hava Harp Okulu'nda dersler vermiş ve İtalya SCLANT araştırma merkezinde çalışmalarda bulunmuştur.

Elektromagnetik dalgaların çeşitli tipten kılavuzlayıcı ortamlarda iletimi ve bunların mikrodalga ve optik uygulaması başlıca ilgi alanını oluşturmaktadır. Bilimsel çalışmalarını içeren 7 makalesi yurt dışındaki bilimsel dergilerde yayınlanmış, bu yayınlara SCI'de 30'dan fazla atıfta bulunulmuştur. Ayrıca, 13 tebliğ yurt dışındaki bilimsel kongrelerde ve 16 tebliği'de yurt içindeki bilimsel kongrelerde sunulmuştur.

Halen Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü Başkan yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

Evli ve çocuksuzdur.

R.Nejat TUNÇAY

1947 yılında Bornova'da doğdu. 1972 yılında İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden mezun oldu. 1970 yılında Fakültede Yardımcı Asistan olarak göreve başladı. 1972 yılında Asistan olarak atandı. 1973 yılı TÜBİTAK yurtdışı doktora sınavında birinci olarak NATO Doktora bursuna hak kazandı. 1974 yılında University of Manchester Institute of Science and Technology'de doktora çalışmasına başladı. Aynı Üniversitede "Demonstrator" olarak çalıştı. 1977 yılında doktorasını tamamlayarak İTÜ'de Doktor Asistan olarak göreve başladı. 1982 yılında doçent, 1988 yılında Profesörlüğe yükseltildi. 1985-90 döneminde Dekan Yardımcılığı görevinde bulundu. 1991 yılından itibaren Elektrik Mühendisliği Bölümü Başkanlığı görevini sürdürmektedir.

Elektrik-Elektronik Fakültesine ek olarak Boğaziçi Üniversitesi, Sakarya Mühendislik Fakültesi ve Hava Harp Okulunda elektrik makinaları ve güç elektroniği dersleri verdi. Uluslararası "Science Citation Index"de atıfta bulunmuş İngilizce olarak yayınlanmış 3 orijinal makale, 9 orijinal bildiri olmak üzere toplam 41 adet yayını bulunmaktadır.

Çeşitli araştırma projeleri yönetmiş, sanayi ve kamu kuruluşlarında danışmanlık yapmıştır. Araştırma konuları Lineer elektrik makinaları, güneş peteği uygulamaları, güç sistemi harmonikleri, sürekli mıknatıslı elektrik motorları, anahartarlamalı güç kaynakları ve motor kontrolüdür.

Evli ve bir çocuk babasıdır.

Metin ÜÇOLUK

Ahmet Mümtaz Üçoluk ve Müzeyyen Üçoluk'un çocuğu olarak 1930'da Çanakkale'de doğmuştur. Öğrenimine 1936'da başlamış, 1952'de İTÜ Elektrik Fakültesi Kuvvetli Akım Kolunu bitirmiştir. Yedeksubaylık görevinden sonra bir süre DSI Barajlar Dairesinde elektrik yüksek mühendisi olarak çalışmıştır. Meslekte bilgisini artırmak ve öğrenim amacıyla Avusturya ve Almanya'da bulunduktan sonra eski işine dönmüştür. 1958'den 1962'ye kadar İTÜ Elektrik Fakültesi Elektroteknik ve Elektrik Ölçmesi Kürsüsünde Asis.Gör.Teknisyen olarak çalışmıştır. Bu arada İÜ Fen Fakültesinde öğrenime başlamış ve 1962 yılında bu fakültenin Fizik-Matematik Dalını bitirmiştir. 1962-1965 arası doktora öğrenimi için Almanya'da bulunmuş, 1965'de yurda dönmüş ve İTÜ Elek.Fak.Alanlar Kürsüsünde eski kadrosunda çalışmaya başlamıştır. 1966 yılında Elektroteknik Kürsüsüne geçmiştir. 1968'de İÜ Fen Fakültesinde doktora sınavını vermiş, 1969'da bulunduğu Kürsüde asistan olmuştur. Elektroteknik Kürsüsünün, Elektrikte Nükleer Güç Kürsüsüne dönüşmesinden sonra da bu kürsüde çalışmasını sürdürmüştür. 1973'de doçent olmuş, 1975'de İTÜ Müh.Mim.Fak.Elektrik Bölümünde çalışmaya başlamıştır. 1979'da bu Fakültenin Matematik -Fizik Kürsüsünün kurulmasından sonra 1982 yılına kadar bu kürsünün başkanlığını yapmıştır. Bu arada Elektrik Bölümü, Maçka Elek.Fak.ne dönüşmüştür. Bu Fakültenin, Elektrik Fakültesi ile birleştirilerek Elektrik-Elektronik Fakültesine dönüştürülmesinden bu yana, bu Fakültenin Elektrik Tesisleri Anabilim Dalının Elektrikte Nükleer Güç Bilim Dalında çalışmaktadır. Ocak 1983'de İTÜ Senatosunca Profesörlüğe yükseltilmiş, Haziran 1988'de Profesör hak ve yetkilerine sahip olmuş, Ağustos 1991'de Profesör kadrosuna atanmıştır. Bir ders kitabı, çeşitli ders notları ve bilimsel çalışmaları bulunmaktadır. Evlidir. ODTÜ'nde öğretim üyesi olan bir oğlu vardır.

Mehmet Nadir YÜCEL

31 Temmuz 1930 tarihinde Haymana'da doğdu, ilk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Ankara Gazi Lisesinden mezun olduktan sonra İ.T.Ü.'ye girdi. bu sırada yurt dışı burs sınavını kazanarak " Elektronik Mühendisliği" öğrenimi görmek üzere İngiltere'ye gönderildi. 1953 yılında B.Eng.(Hons.) derecesi ile Liverpool üniversitesinden mezun oldu. İngiltere'de ve Almanya'da çeşitli firmalarda staj yaptı ve Türkiye'ye döndü.

Basın Yayın Gn.Md. (şimdi TRT) de çalıştı ve askerlik görevini Genel Kurmay İlmi İstisare Başkanlığında yaptı.

1958 yılında NATO'da araştırmacı olarak görev aldı ve yurt dışına gitti. Shape Teknik Merkezinde (Paris ve Lahey'de) çalıştı.

Paris'te iken Prof. Jean Ville ile Paris Fakültesinde doktora yaptı.

Yurda dönüşünde İ.T.Ü. Elektronik Hesap Bilimleri Enstitüsünde çalışmaya başladı (1968), daha sonra Mühendislik -Mimarlık Fakültesi ve Elektrik-Elektronik Fakültesinde öğretim üyeliğine atandı. 1971-1972'de Londra Üniversitesi " Institute of Computer Science" de "Senior Research Fellow" olarak bulundu. Halen Kontrol ve Bilgisayar Bölümü, Bilgisayar Bilimleri Anabilim Dalı Başkanı'dır.

1972 yılında " Elektronik Hesap Makinalarında Sıralama Yöntemlerinin İncelenmesi" adlı tezi ile doçent ve 1978 yılında "Programlama Kontrol Yapıları üzerine bir inceleme" adlı tezi ile İ.T.Ü.'den Profesör titrlerini aldı.

Yurt içinde ve yurt dışında çeşitli toplantılara bildiriler sunmuştur, İngilizce ve Fransızca yayınları vardır. 5 kitabı yayınlanmıştır. İ.T.Ü. dışında İstanbul Üniversitesi, Londra Üniversitesi ODTÜ ve Boğaziçi Üniversitesinde dersler vermiştir. Hiç bir dernek, cemiyet, klüp üyesi değildir. Evlidir ve iki çocuk babasıdır.

H.Nusret YÜKSELER

1931'de Kilis'te doğmuştur. İlk ve orta öğrenimini Bursa'da yapmış, 1950'de sınavla İ.T.Ü.Elektrik Fakültesine girmiş, 1955'de Kuvvetli Akım Kolundan mezun olmuştur. Aynı yıl fakültede Enerji Nakli Kürsüsünde Asistan Tek. olarak çalışmaya başlamıştır. 1959-60'da Cornell Üniversitesine (A.B.D.) bilgi ve görgüsünü artırmak üzere gitmiştir. 1972'de doktorasını tamamlamış, 1977'de doçent, 1989 'da Profesör olmuştur. Başlıca çalışma konuları: Enerji iletim Sistemleri, Doğrudan Enerji Dönüşümü. İ.T.Ü.'nin bazı fakültelerinde, Boğaziçi Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Sakarya Üniversitesi, Kocaeli Üniversitesi, Hava Harp Okulu gibi kurumlarda uzun yıllar farklı dersler vermiştir. Halen Boğaziçi Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesinde ders vermeye devam etmektedir. Asya, Avusturalya, Afrika ve Avrupa'nın birçok ülkelerinde uluslararası ve ulusal konferanslarda bildiri sunan, oturum başkanlıkları, sürekli bilim kurulu üyelikleri yapan Yükseler, hazırlanmakta olan bir uluslararası konferansta ortak başkanlık yapmaktadır. 100'den fazla yayınlanmış bilimsel çalışması vardır. ABD ve Türkiye'de 14 plakette onurlandırılmıştır. EMO, IEEE (USA), W.E.C - T.M.K, Newyork Ac. Of. Sciences (elected) üyelikleri, IEEE-PES Türkiye Kolu Başkanlığı vardır. Aldığı Ödüller: ABI (USA)-Man of the year 1994 (Gold Medal), IEEE-PES outstanding Eng. Award 1994.

Bingül YAZGAN

1936 yılında Balıkesir'de doğdu. 1959 yılında İ.T.Ü. Elektronik Fakültesi Zayıf Akım Kolundan mezun oldu. Aynı yıl fakülteye asistan olarak girdi. 1963-1966 yılları arasında İngiltere'de Glasgow Üniversitesi, Elektrik - Elektronik Mühendisliği Bölümünde doktora çalışması yaptı. 1966'da "Ph.D." ünvanını aldıktan sonra İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi, Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü'nde görevine döndü.

1973 yılında Doçent, 1980 yılında Profesör ünvanını aldı. 1978-79 yılları arasında İngiltere Leeds Üniversitesinde araştırmalar yaptı. 1978-82 yılları arasında "Mikrodalga Tekniği Kürsüsü" başkanı olarak görev yaptı. Daha sonra bu kürsünün "Elektromagnetik Alanlar ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı" içinde yer alması sonucunda bu anabilim dalı içinde öğretim ve araştırma faaliyetlerini sürdürdü. Lisans ve yüksek lisans düzeyinde verdiği dersler yanında çok sayıda yüksek lisans ve doktora tez çalışmasını yürüttü. 1990-1993 yılları arasında TÜBİTAK-Marmara Araştırma Merkezi Uzay Bilimleri Bölümünde danışman olarak çalıştı. 1994'de İ.T.Ü. Rektörlüğüne bağlı HUZAM (Hava-Uzay Araştırma Merkezi) müdürlüğüne atandı. Çalışma ve yayınları İngilizce olarak yayınlanmış 9 orjinal makale, İngilizce olarak sunulmuş 33 tebliğ ve konferans, Türkçe olarak sunulmuş 22 tebliğ ve konferans, 5 ders notu ve kitap ve 6 rapordan oluşmaktadır. Raporlar TÜBİTAK ve İ.T.Ü. Uygulamalı Araştırma Merkezi'nden alınan projelerin raporlarıdır. Yayınlarına "Science Citation Index" de 50 civarında atıfta bulunulmuştur.

Bingül Yazgan İngilizce ve Fransızca bilmektedir. Evli ve bir çocuk annesidir.

Ertuğrul YAZGAN

1936 yılında Söğüt'de doğdu. 1959 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi, Zayıf Akım kolundan mezun oldu. 1959-61 yılları arasında PTT'de çalıştı. Askerlik hizmetini takiben 1963 yılında Glasgow Üniversitesin'de (İngiltere) doktora çalışmasına başladı. 1966 yılında Ph.D. ünvanını aldı.

1966-76 yılları arasında Çekmece Nükleer Araştırma ve Eğitim Merkezi'nde Elektronik Bölüm Başkanı olarak çalıştı. 1972 yılında Doçent oldu. 1976 yılında Maçka Elektrik Fakültesi Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü'ne Kürsü Başkanı olarak atandı. 1976-77 yılları arasında California Üniversitesi'nde (Berkeley) araştırma yaptı. 1979 yılında Profesör ünvanını aldı. 1978-85 yılları arasında Elektrik-Elektronik Fakültesi Dekan yardımcılığı görevini yaptı. 1985-88 yılları arasında da İ.T.Ü. Nükleer Enerji Enstitüsü Müdürlüğü görevinde bulundu.

İ.T.Ü. deki öğretim ve araştırma faaliyetlerine ilaveten Hava, Deniz Harp Okulları, Yıldız Teknik, ve Boğaziçi Üniversitelerinde ders verdi ve tez çalışmaları yürüttü. İngilizce olarak yayınlanmış 9 adet makalesi, 3 tebliği, 2 raporu, Türkçe olarak da 36 tebliği, 4 adet ders notu, 1 kitabı, 2 raporu ve 8 adet makalesi bulunmaktadır. Yayınlarına "Science Citation Index" de 60 civarında atıfta bulunulmuştur.

Halen İ.T.Ü. Biyomühendislik Araştırma Merkezi Müdürlüğü görevini yürütmektedir.

Evli ve bir çocuk babasıdır.

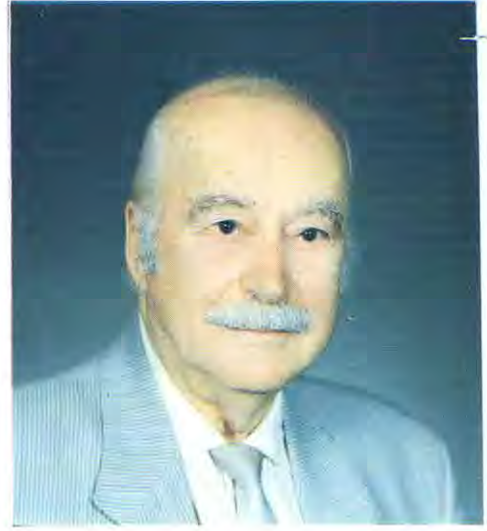

Mustafa BAYRAM

2.5.1919 tarihinde Konya'da doğmuştur. İlk orta ve lise öğrenimlerini Konya'da yaptıktan sonra 1938'de Milli Eğitim Bakanlığı hesabına Elektrik Mühendisliği öğrenimi için Almanya'ya gönderilmiştir. 1943 yılında Stuttgart Yüksek Mühendis Mektebini bitirmiştir. İki yıl kadar sanayi tesislerinde ve üniversitede çalıştıktan sonra, 1945 yılında İsviçre'de Zürih Federal Teknik Üniversitesi'nde doktora çalışmalarına başlamıştır. Mart 1947'de doktorasını bitirmiş ve 6 ay kadar Lausanne'da bir fabrikada çalıştıktan sonra 1947 yılı sonunda Türkiye'ye dönmüştür. 17.2.1948'de İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nde, Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsü'ne asistan olarak tayin edilmiştir.

1948-1950 yıllarında hazırladığı doçentlik tezi üzerine 1950'de doçent olmuştur. 1951-1952 yılında askerlik görevini yaptıktan sonra tekrar İ.T.Ü.'de görev almıştır. 1957 yılında Profesör olmuş, 1959-1962 yıllarında Fakülte Dekanı olarak hizmet etmiş ve 1964 yılında Elektrik Tesisleri Kürsüsü'nün yönetimi ile görevlendirilmiştir. 1955-1970 tarihinde İ.T.Ü. Teknik Okulunda Santraller ve Şebekeler dersi öğretmenliğini yapmıştır. 1969-1979 yıllarında 10 yıl süre ile İ.A.E.S.T.E Türkiye Komitesi Başkanlığı görevini üstlenmiştir. Almanca ve Fransızca bilir, evlidir ve iki oğlu vardır. 25 adet tercüme ve 60 adet telif makalesi, 8 adet tercüme ve 18 adet telif kitabı, Elektrik Fakültesi'nde yayınlanmıştır.

2.5.1986 yılında yaş haddinden dolayı emekliye ayrılmış ve 1994 yılı sonuna kadar aynı fakültede sözleşmeli olarak çalışmıştır. 1987 yılı başında milli saraylarda danışman olarak aldığı görevi hala sürdürmektedir.

Turgut BODUROĞLU

5.4.1917 tarihinde İstanbul'da doğmuş, 1927-1932 yılları arasında Nişantaşı İngiliz Erkek Okulu'na devam etmiş ve 1936 yılında Kabataş Erkek Lisesi Fen Kolunu birincilikle bitirmiştir.

Sınavla girdiği İstanbul Yüksek Mühendis Okuluna bir yıl devam ettikten sonra Maarif Vekaleti hesabına Almanya'ya gönderilmiş ve 1942'de Dresden Yüksek Mühendis Okulu'nun Kuvvetli Akım Kolunu pek iyi derece ile bitirmiştir. 1944 yılında "Transformatorların Isınması" üzerinde yapmış olduğu doktora tezi ile doktor mühendis ünvanını almıştır.

1945'de Elektrik Makinaları Kürsüsü'ne asistan olmuş, 1946 yılında da Doçent olarak atanmıştır.

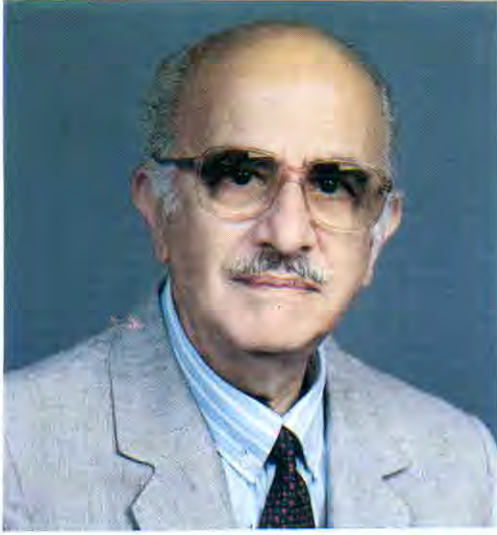
1952-1964 yılları arasında Elektrik Makinaları ve Tesisleri, 1964-1982 yıllarında da Elektrik Makinaları Kürsüsü Başkanlığı yapmıştır.

1985 yılı başında emekli olan Prof.Boduroğlu Elektrik Fakültesine bağlı olarak kurulmuş olan Meteoroloji Şubesini 16 yıl başarı ile yönetmiştir.

1957 yılından 1967 yılına kadar Dünya Enerji Konferansı Türk Milli Komitesinde İTÜ temsilcisi olarak görev almıştır. İTÜ Senatosunda çeşitli dönemlerde görev almış olan Prof.Turgut BODUROĞLU bir süre Türk Teknik Haberleşme Merkez Müdürlüğü'nü de yapmıştır.

Çeşitli araştırma ve incelemeleri olan, Prof.Turgut BODUROĞLU, 1956 yılında Dünya Enerji Kongresine ve 1956-1972 yıllarında da yapılan tüm CİGRE toplantılarına katılmıştır. 1958-1966 yılları arasında çeşitli zamanlarda Siemens Firmasının davetlisi olarak, araştırma ve incelemelerde bulunarak çeşitli yayınlar yapmıştır. Prof.Turgut BODUROĞLU'nun 11 adet Türkçe telif ve 2 adet tercüme kitabı, 4'ü yabancı olmak üzere 9 makalesi ve 6 bildirisi vardır.

Evli olup, bir oğlu ile iki torunu bulunan Prof.Turgut BODUROĞLU Almanca, İngilizce ve Fransızca bilmektedir.

Abdi DALFES

13.Haziran 1921 günü İstanbul'da doğmuş, ilk ve orta öğrenimini College Sainte Jeanne d'Arc Kollejini birincilikle, lise öğrenimini Galatasaray Lisesi'nde iftihar kitabına geçerek bitirmiş ve 1940 yılında Yüksek Mühendis Okulu'nun ikinci sınıfına sınav vererek girmiştir. Son sınıfta hastalık yüzünden öğrenimine üç yıl ara vermiş ve 1948 yılı Haziran döneminde İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik Fakültesi Zayıf Akım Kolundan pekiyi derece ile mezun olmuştur.

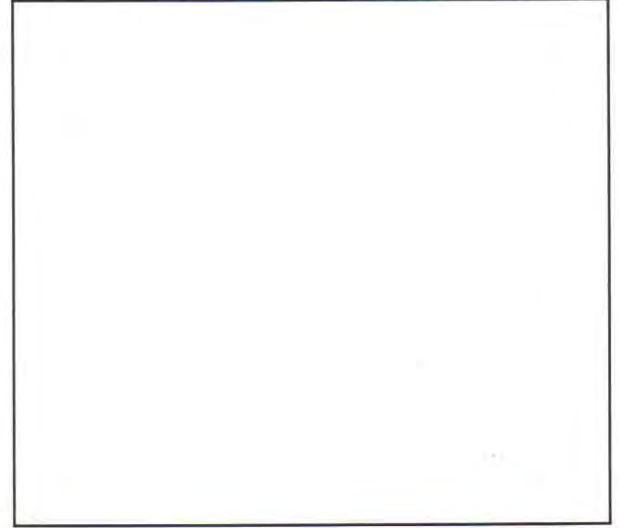
1949 yılı Şubat ayında aynı Fakültenin Elektroteknik ve Elektrik Ölçmesi Kürsüsü'nde asistan olarak çalışmaya başlayarak 1951 yılında yeterlik sınavını, 1955 yılında ise Doçentlik Sınavını vermiş ve aynı kürsüye doçent olarak atanmıştır. Bu süre içinde 1953 yazında Karlsruhe'de Siemens und Halske, 1956 yazında ise Frankfurt /Main'de Hartmann und Braun firmalarında staj yapmıştır.

A.B.D.'nin verdiği ICA bursunu alarak 1958 yılı Haziran ayında University of California, Berkeley'de nükleer mühendislik öğrenimine başlamak üzere görevlendirilmiş, Eylül 1959 da "MS" aldıktan sonra Argonne National Laboratory, Illinois'de "resident research associate" olarak çalışmış ve Haziran 1960 da yurda dönmüştür. 1963 yılında Elektrikte Nükleer Güç Kürsüsü'nde profesör olmuştur.

Ayrıca "Çekmece Nükleer Araştırma ve Eğitim Merkezi'nde; Kernforschungszentrum Karlsruhe'de; Fransa'da "Centre d'Etudes Nucleaires de saclay" araştırma merkezinde; Hollanda'da "Reactor Centrum Nederland" araştırma merkezinde çeşitli görevlerde çalışmıştır. İyi derecede Fransızca ve İngilizce, orta derecede Almanca ve İtalya'nca bilmektedir.

Halen İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektrik Mühendisliği Bölümü, Elektrik Tesisleri Anabilim Dalında nükleer güç reaktörleri ve diğer nükleer enerji konularında emekli profesör olarak dersler vermektedir.

Evlidir ve bir oğlu vardır

Muhittin DİLEGE

1919 yılında Yugoslavya'nın Kosova eyaletine bağlı Prizren şehrinde doğmuştur. 1930 yılında Türkiye'ye göç etmiş, 1936'da Pertevniyal Lisesi'ni birincilikle bitirmiştir. 1937 yılında Maarif Vekaletinin açtığı müsabaka imtihanını kazanarak Almanya'ya gitmiş Berlin Technische Hochschule'de öğrenime başlamıştır. Harp nedeniyle Dresden Tech. Hochschule'ye nakledilmiş ve 1943 yılında Yüksek Mühendis olarak mezun olmuştur. 1945'de yurda dönmüş ve İ.T.Ü. Enerji Nakli Kürsüsü'nde asistanlık görevine başlamıştır. 1949'da yeterlilik sınavını vermiş, 1952 yılında doçentlik ünvanını almış ve Enerji Nakli Kürsüsü'ne eylemli doçent olarak atanmıştır.

18 Ocak 1962 tarihinde Üniversite Profesörü ünvanını alan Prof.Dilege'nin Telif ve Tercüme kitapları, 15'in üstünde makalesi, konferansları vardır. Fakülte ve İ.T.Ü. Teknik Okulda Enerji Nakli ile ilgili dersler vermiştir. 5.6.1980 tarihinde kendi isteği ile emekli olmuştur. Halen serbest çalışmaktadır.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

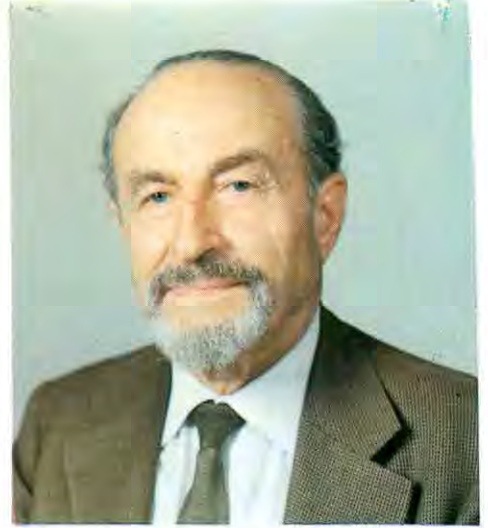

Halis DUMAN

8 Mart 1908'de Bolu'da doğdu. 1919 yılında orada ilk okulu ve 1923'de 9 yıllık Sultaniye'yi bitirdi ve 10 Aralık 1924'te Bolu İli Özel İdaresi Hesabına Elektrik Mühendisliği öğrenimi için Viyana'ya gönderildi. Viyana'da 13 yıllık lise tahsilini bitirdikten sonra Viyana Teknik Yüksek Okulu (Viyana Teknik Üniversitesi) Elektrik Bölümüne girdi. Özel Muhasebenin desteği kesilince para kazanmak için 5 yıl öğrenimine ara verdi. 1941'de Üniversiteyi bitirdi. 1943'te Doktorasını yaptı ve 19 Şubat 1944'de Türkiye'ye döndü. İstanbul Yüksek Mühendis Okulunun Elektrik Makinaları Kürsüsü Başakanı Prof.Dr. Bödefelt'in asistanı oldu. Prof.Fuat KÜLÜNK zamanında yeni kurulan Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsü'ne 22.9.1945'de baş asistan ve 19.10.1945'de doçent oldu. 1956'da Profesör oldu. Elektrik, Makina, Maden Fakültesi'nde ve Maçka Teknik Okulunda Haftada 20 saate yakın ders verdi.

15 Ocak 1965'de Milli Eğitim Bakanlığınca yeni kurulan Karadeniz Teknik Üniversitesi Temel Bilimler Fakültesi Dekanı olarak tayin edildi. K.T.Ü.'de Rektör Vekilliği ve 1974-1975'te ise aktif Rektörlük yaptı ve yeni kurulan Makina ve Elektrik Fakültesine Dekan oldu. Bu dekanlık görevi esnasında 70 yıllık yaş haddini doldurarak 1 Nisan 1978 tarihinde emekli oldu. Çalışmaları arasında 3 mesleki, 7 meslek dışı kitabı vardır.

81 yaşında evlendi. Çocuğu yoktur.

Moiz ESKENAZI

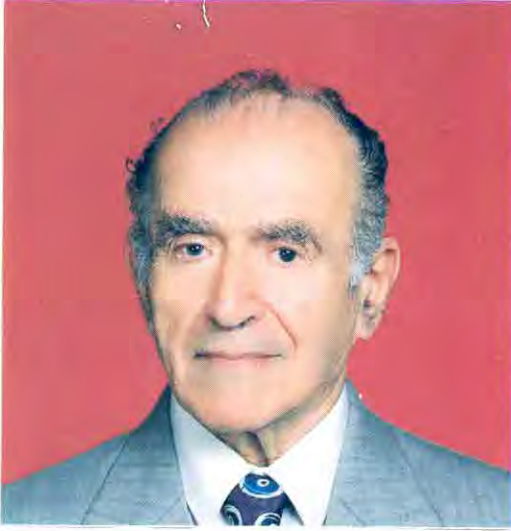
1914 yılında İstanbul'da doğdu. 1936 yılında İ.T.Ü. (O zamanki adıyla YMM) ye asistan olarak girip 1981 yılında (yani 45 yıl sonra) Profesör olarak, kendi isteğiyle emekli oldu.

İ.T.Ü. Y.Ü. (IDMMA), K.T.Ü. ve Bursa (Uludağ) Üniversitesinde çeşitli dersler verdi. "Aydınlatma" disiplini'nin İ.T.Ü.'de bir bilim dalı olarak kabul edilmesini sağlamıştır. Aydınlatmacılık, fotometri ve elektrik tesisleri ile ilgili yayınları vardır. İ.T.Ü. dergisinde, Elektroteknik Mecmuasında, Elektrik Mühendisliği Yayın Organında yazıları çıkmıştır. İ.T.Ü. Bülteni, Fransız İlimleri Akademisi Tutanakları, Belçika Meteoroloji Bülteni, Helvetica Physica Acta, Uluslararası Aydınlatma Dergisi, Dünya Enerji Konferansı Tutanakları ile Communication adlı yayın organlarında özgün etütleri basılmıştır. Ulusal ve Uluslararası kuruluşların kongrelerine çeşitli tebliğler sunmuştur.

İ.T.Ü. ve YÜ. de kuvvetli ve zayıf akım olmak üzere, çeşitli laboratuvar projelerinin düzenlenmesine ve uygulamasına katkıları olmuştur. Bir çok resmi ve özel kuruluşlar hesabına kent elektrifikasyonu ve çeşitli elektrik tesislerini projelendirip gerçekleştirmiştir. İ.T.Ü. Ayazağa Kampüsüne ilişkin Elektrik Fakültesinin Planlama Komisyonu Yürütücülüğünü yapmıştır.

Bursa (Uludağ) Üniversitesinde Elektrik Fakültesinin kurucu üyesi olarak dekan yardımcılığını üstlenerek, Tezok Kampüsü'ndeki Laboratuvar örgütünün oluşturulmasında çalışmıştır.

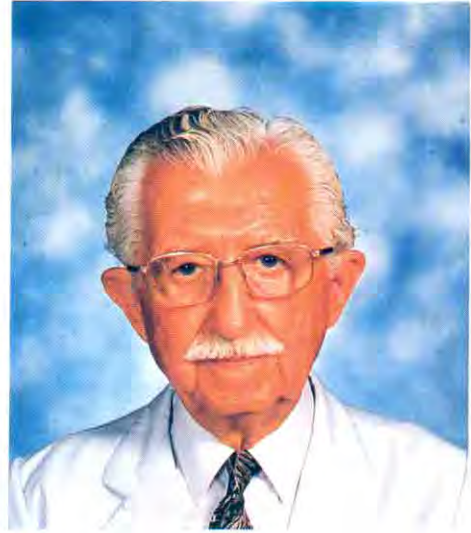
Prof.Eskenazi, Türkiye Elektrikçiliğinin mimarı ve Elektrik - Elektronik Fakültesinin çekirdeğini oluşturan Elektromekanik Şubesinin Kurucusu rahmetli Ord. Prof. Burhanettin SEZERAR'ın öğrencisi ve daha sonra yardımcısı olmak imtiyazına erişmiştir ve bununla daima iftihar etmektedir.

İzzet GÖNENÇ

1914 tarihinde Malatya'da doğdu. 1930 yılında İstanbul'da bulunan Makine-Motor- Elektrik Özel Okuluna girdi. Burada iki yıllık bir öğretimden sonra Teknisyen olarak mezun oldu ve atelyelerde, gemilerde ve küçük santrallerde çalışmaya başladı. 1933-1936 yılları arasında İstanbul Erkek Lisesi'nde öğrenimine devam etti. 1936'da Yüksek Mühendis Mektebine girdi ve öğrenimine devam ederken Milli Eğitim Bakanlığı tarafından Almanya'ya gönderildi. Almanya'da Dresden Yüksek Mühendis Okulu'nda öğrenimini bitirdikten sonra doktora tezine başladı ve iki yıl içinde tamamladı. Tez sınavına bir kaç gün kala 13 Şubat 1945 Salı günü akşamı Dresden Şehri İkinci Dünya Savaşının en büyük Hava Bombardımanına maruz kaldı. Şehrin büyük bir kısmı ve bu arada Yüksek Mühendis Okulu Binaları tahrip oldu. Şehir tahliye edildi. Bu koşullar altında Doktora Sınavının yapılması mümkün olmadı. Daha sonra Türkiye ile Almanya arasında mübadele anlaşması gereğince 1945 yılı Mart'ında İsveç'in Göteborg Şehrinde Drotningholm adlı Kızılhaç gemisi ile Türk öğrencileri ve vatandaşları ile birlikte maceralı bir yolculuktan sonra yurda döndü.

1945 yılında Elektrik Fakültesi'nde asistan olarak göreve başladı. 1949 yılında Taşkışla Binası'nda geçici olarak Yüksek Gerilim Laboratuvarının kurulmasını sağladı. 1951 yılında Doçent, 1960 yılında Profesör oldu ve 1964 yılında Yüksek gerilim Tekniği Kürsüsü Başkanlığına geldi. 1965-67 ve 1967-68 yıllarında olmak üzere iki dönem dekanlık görevinde bulundu. 1961 yılında Yüksek Gerilim Laboratuvarının kurulması ile ilgili plan ve proje çalışmalarına başladı. Yaklaşık 15 yıl süren çalışmalardan sonra laboratuvarın kurulmasını 1978 yılında tamamladı. 1983 yılında emekli oldu. Halen, aynı fakültede sözleşmeli olarak çalışmasını sürdürmektedir.

Haldun GURMEN

1915 de Nazilli'de doğdu. 1935 yılında Liege (Belçika) Üniversitesi'nden mezun oldu. 1942 yılında İ.T.Ü. Elektrik Mühendisliği Bölümü'nde Ord. Prof. Burhanettin Sezerar'ın asistanlığına atandı. Dr. Von Grabsheid'a tercümanlık yaptı. 1944'de Doçent, 1952'de Profesör oldu. 1967 yılında kendi isteği ile emekliye ayrıldı ve 1956 yılından beri yarı zamanlı çalıştığı Robert College'de tam zamanlı olarak hocalığa devam etti ve Boğaziçi Üniversitesi'ne dönüşen bu kurumdan, 1982 yılında Üniversitelerarası Kurul tarafından Y.Ö.K.'e üye seçilerek ayrıldı. Y.Ö.K. şartlarına ayak uyduramadığı için 1984 de istifa ederek Ürdün Üniversitesi'nde hocalık yaptı. 1986 da KKTC de yeni kurulan Doğu Akdeniz Üniversitesi'ne atandı ve 1993 yılına kadar çalıştı. Halen KKTC de Yakın Doğu Üniversitesi'nde çalışmaktadır.

Kendisi son günlerde evliliğinin altın yılını kutlamış olup bir oğlu ve bir torunu vardır.

Yayınladığı kitapları, yerli ve yabancı dilde çeşitli makalelerinin yanı sıra Elektromagnetik Alan Teorisindeki tutarsızlıkları ortadan kaldırmak amacıyla geliştirdiği "Fiziksel Büyüklüklerin Karakterisel Analizi" adlı bir metodu vardır.

Hasan ÖNAL

1923 Kayalar (Balya) doğumludur. İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nden mezun olduğu 1946 yılından emekli olduğu 1990 yılına kadar, asistan (1946- 1955), Doçent (1955 - 1961) ve profesör (1961 - 1990) olarak İ.T.Ü.'de görev yapmıştır. Geçici görevlerle 1969 - 1972 arasında Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde ders vermiş ve Temel Bilimler Fakültesi Dekanlığı ile Makina-Elektrik Fakültesi Kurucu Dekanlığı görevlerini yürütmüştür. Gene geçici bir görevle 1978 - 1981 arasında Bursa Üniversitesi Elektrik fakültesinin kurucu Dekanlığı görevini yürütmüş ve söz konusu Fakültede ders vermiştir. Halen, emekli olarak, Elektrik- Elektronik Fakültesi'nde ve İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü'nde bazı dersleri vermektedir. 10 telif, 2 tercüme kitabı ile 2'si yabancı dilde olmak üzere 20'den fazla bilimsel makalesi yayınlanmış bulunmaktadır.

Evli ve üç çocuk babasıdır.

Muzaffer ÖZKAYA

1927 yılında Çanakkale'de doğdu. 1949 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Kuvvetli akım Kolundan mezun oldu ve aynı yıl Fakülte'ye asistan olarak girdi. 1952 yılında Yeterlik Tezini, 1957 yılında Doçentlik tezini, 1958 yılında Stuttgart Teknik Üniversitesinde Doktora tezini ve 1964 yılında da Almanyada hazırladığı Profesörlük Takdim Tezini verdi.

1953/1955 yılları arasında yedeksubay olarak askerlik görevini yapan Muzaffer Özkaya, 1949/1957 yılları arasında asistan 1957/1965 yılları arasında doçent olarak çalıştıktan sonra, 1965 yılından yaş haddinden emekli olduğu 8 Mayıs 1994 tarihine kadar profesör olarak İ.T.Ü.'deki öğretim ve araştırma faaliyetleri dışında Karadeniz Teknik Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi ve Uludağ Üniversitesi'nde dersler verdi. 1974/1979 yılları arasında İ.T.Ü. Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, 1980/1982 yılları arasında İ.T.Ü. Maçka Elektrik Fakültesi ve 1982/1985 yılları arasında da İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Dekanı olarak 11 yıl süre ile Dekanlık yapmıştır.

Aydınlatma Tekniği, Yüksek Gerilim Tekniğinde Ölçme, Yüksek Gerilim Tekniğinde Deşarj Olayları, Yüksek Gerilim Tekniği I ve II, Yol Aydınlatması adlı Kitapları, Türkçe ve yabancı dilde yayınlanmış 25 bildiri, 50'yi aşkın makale, konferans ve seminer notları vardır.

Yurt dışında doktora yapan ve 5 yılı aşkın bir süre Almanyada, İsveç, Kanada ve İsviçrede araştırmacı ve misafir Profesör olarak bulunan Prof. Dr. Muzaffer ÖZKAYA 8 Mayıs 1994 tarihinde yaş haddinden emekli olmuştur.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

Tahsin SAYA

1923'de Eyüp Sultan'da doğdu. 1940'da Yüksek Mühendis Mektebinde girdi, 1946 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Zayıf Akım kolundan mezun oldu. Aynı yıl Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsüne asistan oldu. 1949'da yeterlilik çalışmasını tamamlayıp, 1955'de Doçent oldu. 1958-61 tarihleri arasında, Fakülteden ayrıldı ve Çukurova Elektrik A.Ş. ve TEM Kol.Şti.'nde yönetici kadroda çalıştı. 1961'de tekrar Fakülteye döndü ve aynı kürsüde çalışmaya başladı. 1964'de Profesör oldu. 1983 yılında kendi isteği ile emekli oldu. Şu anda, ERA Elektronik A.Ş.'nde Teknik Kordinatör olarak çalışmaktadır. İ.T.Ü. Elektrik, Makina Fakültesinde, Maçka Teknik Okulunda, K.T.Ü., Bursa Üni., Hava Harp Okulunda dersler verdi, halen ücretli olarak Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümüne bir ders vermektedir.

Çeşitli zamanlarda araştırma geliştirme mühendisi olarak kısa sürelerle Almanya'da, Hollanda'da çalışmıştır. Yurtdışında çeşitli toplantılara katılmıştır. Yabancı dilde ve Türkçe makaleleri, kitaplar ve ders notları vardır.

Evli ve iki çocuk sahibidir.

M. Ziyaettin SÜDER

1920 yılında İstanbul'da doğdu. 1944 yılında Münih Teknik Üniversitesi Elektrik Fakültesi Zayıf Akım Kolundan mezun oldu. 1945 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesine asistan olarak tayin edildi. 1947 yılında Tez hazırlayarak ve sınavını vererek "Yeterlilik Derecesi" aldı. 1948 yılında Askerlik görevi için fakülteden ayrıldı. Askerlikten sonra Yeşilköy Hava Meydanı İnşaatında çalıştı. Elektrik, Elektronik ve Haberleşme tesis ve sistemlerinin yapım ve montajını yönetti.

1954 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesindeki görevine döndü.

1955 yılında Doçent, 1962 yılında Profesör ünvanı verildi. 1971 yılında Maçka Müh. Mim. Fakültesine naklen atandı ve Elektrik Bölümü Başkanlığı yaptı. 1976 yılında Elektrik Fakültesi Telekomünikasyon Tekniği kürsüsüne yeniden atandı.

İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi ve Maçka Müh. Mim. Fakültesinde Telgraf aletleri ve Resim nakli, Telekomünikasyon Teknolojisi, Muhabere Tekniği, Telekomünikasyon Sistemleri ve Elektro-akustik derslerini verdi. Tez çalışmalarını yürüttü.

İ.T.Ü. deki öğretim ve araştırma faaliyetleri dışında, Karadeniz Teknik Üniversitesinde, Vatan Mühendislik Okulunda ve Hava Harp Okulunda dersler verdi. Tez çalışmaları yürüttü. Türkçe yayınlanmış telif ve tercüme kitapları, ders notları ve telif, derleme ve tercüme makaleleri vardır. 1979-1982 tarihleri arasında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesinde Dekan olarak görev yapmıştır. 1987 yılında yaş sınırı nedeniyle emekli olmuştur.

Evli ve 1 çocuk babasıdır.

Yılmaz TOKAD

1928 de İstanbul'da doğdu. İlk ve Orta öğrenimini İstanbul ve Ankara'da çeşitli okullarda tamamladı. 1947 de girmiş olduğu İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik Fakültesi'nin Zayıf Akım Kolu'ndan 1952 yılında mezun oldu.

Aynı üniversitede asistanlık sınavını kazandı ancak askerlik görevini yapmak üzere Yedek Subay Okuluna gitti. Askerlik sonrası bir yıl kadar PTT Fabrika Müdür Muaviniği görevinde bulundu ve 1955 yılında İTÜ Elektrik Fakültesi, Telekomünikasyon Kürsüsü'ne asistan olarak girdi. 1957'de doktora çalışmalarını yapmak üzere ABD'deki Michigan State University (MSU)'ne gitti: 1959'da bu Üniversiteden doktorasını aldı ve Üniversitede öğretim üyesi olarak kaldı. MSU'daki öğretim üyeliği görevini 1971 yılına kadar sürdürdü: asistan profesör (1960), Associate Professor (1963) ve Full Professor (1967) olarak görev yaptı. 1967'de Ziyaretçi Profesör olarak Sabbatical iznini ODTÜ'de geçirdi. 1969'da yeniden MSU'dan izinle OTDÜ'ye gelerek bu üniversite içinde TÜBİTAK 'ca desteklenen Elektronik Araştırma Ünitesi (sonra bölümü)nü kurdu. Elektronik Araştırma Ünitesinin Gebze'deki yeni binasına taşınması nedeniyle ODTÜ'deki izinli olarak 1972'de ayrıldı ve Marmara Bilimsel ve Endüstriyel Araştırma Enstitüsü (MEBEAE)'nde Elektronik Araştırma Bölümü Başkanı olarak sürekli olarak görev yaptı; 1986'da MEBEAE'den Enstitü Müdürü iken ayrıldı. 1974'de ODTÜ ile ilişkisini keserek Akademik çalışmalarını İTÜ Mühendislik Fakültesi, Elektrik ve Elektronik Mühendisliği bölümünde sürdürdü. 1991'de İTÜ'den emekli oldu. Prof.TOKAD, 1989 - 1992 yıllarında 3 yıl süre ile Bilkent Üniversitesi Mühendislik ve Fen Fakülteleri'nde Matematik Bölümü'nde öğretim üyeliği yaptı; 1992 de Doğu Akdeniz Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Elektrik ve Elektronik Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev aldı. Halen bu Üniversitedeki görevini sürdürmektedir.

Fikri UZGÖREN

1918'de İstanbul'da doğdu. 1936'da Konya Lisesini, 1942'de Y.Mühendis Mektebini bitirdi. Aynı yıl okula asistan oldu. 1943 - 1945 arasında askerlik görevini yaptı. 1947'de yeterlilik tezini verdi. 1948 - 1951 arasında bilgisini artırmak için A.B.D.'ye gönderildi. 1953 yılında Doçentlik tezini verip, telekomünikasyon kürsüsü eylemli Doçentliği'ne atandı. 1960'da aynı kürsüde Profesörlüğe atandı. 1964'de yeni kurulan Transmisyon Hatları Kürsüsüne atanıp o kürsünün başkanlığına getirildi.

Üniversitedeki çalışmaları arasında 1953 yılında yaz süresinde 1 ay, 1962 sonunda 6 ay, Hollandada ki Philips fabrikasında, 1968 yılında 6 ay Almanya'da Siemens fabrikasında araştırmalarda bulundu.

İ.T.Ü.'deki çalışmalarına ilave olarak , Maçka'da Üniversiteye bağlı olarak kurulan Teknik Okulun, muhtelif değişikliklerden sonra 1981'de Üniversite ile birleştirilmesine kadar geçen sürede, 1965 - 1981 arasında, Teknik Okulda muhtelif dersler verdi ve idari görevlerde (Şube şefliği dahil) bulundu. Aynı şekilde, Trabzon Teknik Üniversitesi'nde 1972 - 1975 arasında ders verdi. Bursa Üniversitesi Elektrik Fakültesi'nin kuruluşunda bulundu ve 1978 - 82 arasında ders verdi.

Bunlara ilave olarak, muhtelif zamanlarda ve değişik sürelerde Özel Işık Mühendislik okulunda , Özel Vatan Mühendislik Okulunda, Hava Harp Okulunda dersler verdi.

Kendisinin bir telif kitabı, iki orjinal makalesi , yenilikleri Türkiye'de tanıtıcı üç makalesi vardır.

Kendisi evli olup iki çocuğu vardır. 1985 'de emekli olmuştur.

M. Münir ÜLGÜR

24 Aralık 1917'de İstanbul'da doğdu. 1935 yılında İstanbul Erkek Lisesinden, 1941 yılında Yüksek Mühendis Mektebi, Elektrik-Makina Mühendisliği Şubesinden mezun olmuştur. 1941-1946 yılları arasında Elektrikle Ölçme, Elektrik Makinaları ve Yüksek Gerilim Laboratuvarlarında asistan olarak görev yapmıştır. 1946'da Doçentlik ünvanını alan M. Münir ÜLGÜR, 1949 -1951 yılları arasında Amerika Birleşik Devletlerinde, (Schenectady, N.Y. de) General Elektrik 'de Otomatik Kontrol Mühendisliği Kurslarına katılmıştır.

1952 yılında Profesör ünvanını almış ve Elektrğin Endüstride Tatbikatı Kürsüsü Başkanı olmuştur. 1982 yılına kadar sürdürdüğü bu başkanlık süresince Elektrikle Tahrik ve Cer, Enerji Nakli Otomatik Kontrol, Digital Kontrol konuları üzerinde çalışmış ve İTÜ EEF'de ve Maçka Teknik Okulu'nda çeşitli dersler vermiştir.

1982-1985 yılları arasında aynı kurumda Kontrol ve Kumanda Sistemleri Anabilim Dalı Başkanlığı yapmıştır.

1957 yılında İFAC Türkiye temsilciliği olan Türk Otomatik Kontrol Kurumunu kurmuş ve 1991'e kadar çeşitli dönemler başkanlığını yapmıştır. 1956'da İAESTE'yi kurmuş ve 1960'a kadar başkanlığını yapmıştır. 1953-1960'da İTÜ Senato Üyeliği, 1953-1955 yılları arasında EEF. Dekanlığı görevlerini yürütmüştür. İngilizce ve Almanca bilen M. Münir ÜLGÜR'ün 5 orjinal kitabı 9 tercüme kitabı ve 16 adet araştırma ve bildirisi vardır.

1.2.1985'te emekli olan Ülger evli ve iki kız babasıdır.

Emin ÜNALAN

1919 yılında Ödemiş'te doğdu. 1938 yılında İstanbul'da Pertevniyal Lisesi'nden mezun oldu. Aynı yıl Maarif Vekaleti (Milli Eğitim Bakanlığı) tarafından açılan sınavı kazanarak Elektrik Mühendisliği tahsil etmek üzere Almanya'ya gönderildi. 1943 yılında Münih Yüksek Mühendis Okulundan mezun oldu. Aynı okulda asistanlık yaptı. 1945 yılında yurda döndü ve İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'ne asistan olarak tayin edildi. Aynı Fakültede 1952 yılında Doçent, 1957 yılında da Profesör oldu. 1952-1954 yılları arasında Almanya'da Siemens'de, 1956'da İngiltere'de, 1965'de Berlin'de AEG Otomasyon Enstitüsü'nde araştırma ve incelemeler yaptı. 1970-1972 yıllarında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Dekanlığı, daha sonraki yıllarda Kontrol ve Bilgisayar Bölüm Başkanlığı, Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü görevlerinde bulundu. Fakülte'de Elektrikle Tahrik, Lojik Devreler derslerini okuttu. Yayınları arasında Almanca yayınlanmış iki orjinal makale, bir broşür ile Türkçe yayınlanmış makaleler, altı adet tercüme kitap ve üç adet telif kitabı bulunmaktadır. Prof. Emin Ünalın 1986 yılında yaş haddinden emekli oldu. Yakın zamana kadar da Fakültede derslerini vermeye devam etti.

Kendisi evli ve iki çocuk babasıdır.

İbrahim AKDUMAN

1963 yılında Konya'da doğdu. 1980 yılında Akşehir Lisesi'nden, 1984 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldu. 1985 yılında Elektromagnetik Alanlar ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı'nda araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. 1987 yılında Yüksek Mühendis ünvanını aldı. 1990 yılında "Bir Tabaka İçine Gömülü Cisimlere İlişkin Ters Saçılma Problemleri" isimli teziyle Doktor ünvanını aldı. Aynı yıl Yardımcı Doçent kadrosuna atandı. 1992 yılında Doçent ünvanını aldı. 1991-92 yılları arasında TÜBİTAK bursu kazanarak ABD'de Polytechnic University (New York) ve Northeastern University (Boston) de bir yıl süre ile "Misafir Profesör" olarak çalıştı. Çalışmaları arasında 8 orijinal makale ve İngilizce sunulmuş 2 tebliği bulunmaktadır. Halen Elektromagnetik Alanlar ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalında çalışmalarını sürdürmektedir. American Mathematical Society üyesidir. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Ümit AYGÖLÜ

İstanbul'da doğdu. Galatasaray Lisesi'nden 1973'de, İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden 1978'de mezun oldu. Yine İ.T.Ü'den, 1984'de Yüksek Mühendis, 1989'da ise "Temelband İletişim Sistemlerinde Kafes Kodlama Tekniğine Dayalı Yeni Hat Kodlarının Tasarımı" adlı tezi ile Doktor ünvanını aldı. Yıldız Üniversitesi'nde 1980-86 yılları arasında araştırma görevlisi, 1986-89 yılları arasında ise öğretim görevlisi olarak çalıştı. 1989'da İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Haberleşme Anabilim Dalı'na Yardımcı Doçent olarak atandı. 1992'de Doçent oldu. Uluslararası düzeyde 5 makalesi ve 8 bildirisi bulunmaktadır.

Seta BOĞOSYAN

1955 yılında İstanbul'da doğdu. İngiliz lisesini bitirip, 1975 de lisans öğrenimine başladığı İ.T.Ü. Mühendislik Mimarlık Fakültesinden 1980 yılında mezun oldu. 1982 yılında aynı fakültede araştırma görevlisi olarak güç elektroniği ve motor kontrolü konularında çalışmaya başladı. 1983 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesinden Yüksek Elektrik Mühendisi ünvanını aldı. 1987 yılında Robot Kontrolü konusundaki doktora çalışmaları için üniversite bursu ile ABD'de University of California, Santa Barbara'ya gönderildi. Bu üniversiteye bağlı Center for Robotics in Microelectronics laboratuvarında robot kontrolünde kullanılan motorların yüksek hassasiyetli kontrolü konusunda görevli olarak projelerde çalıştı ve "Robot Control" isimli lisans ve yüksek lisans dersini verdi. 1991 yılında İ.T.Ü.'ye dönerek, 1992'de "Sabit Mıknatıslı Senkron Motorların Adaptif Kontrolü ve Moment Salınımlarının Giderilmesi" isimli tezi ile Doktor ünvanını aldı. Kontrol Anabilim Dalında çalışmalarını sürdüren Seta Boğosyan 1992'de Yardımcı Doçent, 1993 yılında ise Doçent oldu. Halen İ.T.Ü'de Hareket ve Robot Kontrolü konularında çalışmaktadır. Çalışmaları arasında 2'si Türkçe, 9'u İngilizce olmak üzere 11 tebliği bulunmaktadır. İngilizce, Fransızca bilir ve evlidir.

İbrahim EKSİN

1954 yılında Salihli'de doğdu. 1972 yılında Robert Kolejinden, 1976 yılında Boğaziçi Üniversitesi Elektrik Mühendisliği bölümünden mezun oldu. Aynı bölümden 1979 yılında Yüksek Mühendis ünvanını, 1983 yılında ise "Sensitivity Theory Application to the Numerical Solution of the General Optimal Control Problem" adlı teziyle doktor ünvanını aldı. 1983 yılında kısa dönem askerliğinin arkasından bir yıl kadar özel bir şirkette bina otomasyonu konusunda proje mühendisi olarak çalıştı. 1984 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Kontrol ve Bilgisayar Bölümü Kontrol ve Kumanda Sistemleri Anabilim Dalında Yardımcı Doçent, 1989 yılında ise Doçent ünvanını aldı. Halen aynı anabilim dalında çalışmalarını sürdürmektedir. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Dilek ENARUN

1956 yılında İstanbul'da doğdu. İlk öğrenimini aynı yerde yaptıktan sonra girdiği İstanbul Alman Lisesi'nden 1974'te mezun oldu. 1979'da İTÜ Elektrik Fakültesi Enerji Bölümü'nden mezun oldu. Aynı yıl İTÜ Elektrik Fakültesi'nde lisansüstü eğitimine başladı. 1980 yılında İTÜ Elektrik Fakültesi Elektrik Tesisleri Kürsüsü'ne teknisyen mühendis olarak girdi. 1981 yılında lisans üstü eğitimini tamamladı ve aynı kürsüde Asistan Yüksek Mühendis kadrosuna geçti. 1988'de Doktor ve Yardımcı Doçent ünvanlarını aldı. 1989 yılında Enerji Dağıtım Bilim Dalında Doçent ünvanını aldı. 1991 yılında İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı'nda Doçent kadrosuna atandı. Halen bu kadroda çalışmaktadır. Almanca ve İngilizce bilmektedir.

Eren(KUTMAN) ERDOĞAN

1954 yılında Kırklareli'nde doğdu. 1971 yılında Atatürk Kız Lisesi 'nden, 1975 yılında İ.T.Ü Elektrik Elektronik Fakültesi Zayıf Akım kolundan birincilikle mezun oldu. Aynı yıl Elektromagnetik Alanlar Kürsü'sünde teknisyen mühendis olarak çalışmaya başladı. Bu arada MMLS öğrenimine devam etti. 1977 yılında Yüksek Mühendis ünvanını aldı. 1978' de asistan kadrosuna atandı. 1982 yılında "Bir Halka Kaynağın Yarattığı Sürünen Dalgaların Mükemmel İletken Bir Küresel Reflektörden Saçılması " adlı teziyle doktor ünvanını aldı. 1985 yılında Yardımcı Doçent, 1988 yılında Doçent ünvanını aldı. Çalışmaları arasında 5 orijinal makale ve İngilizce olarak sunulmuş 4 tebliğ bulunmaktadır. Halen Elektromagnetik Alanlar ve Mikrodalga Anabilim Dalı'nda çalışmalarını sürdürmektedir. Evli ve iki çocuk annesidir.

Nadia ERDOĞAN

5.3.1956 tarihinde İstanbul'da doğdu. Orta ve lise öğrenimini Üsküdar Amerikan Kız Lisesinde tamamladı (1974). 1978 yılında Boğaziçi Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümünü, 1980 yılında Boğaziçi Üniversitesi Bilgisayar Bilimleri Yüksek Lisans eğitimini tamamladı. 1987 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'nde "Program Execution Monitoring- A Hardware and Software Approach" konulu doktora çalışması ile doktor ünvanını aldı. 1980 -1981 yıllarında İDMMA Elektrik Fakültesinde, 1981-1982 yıllarında İ.T.Ü. Elektronik Hesap Bilimleri Enstitüsü'nde asistan, 1982-1987 yıllarında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümünde araştırma görevlisi ve 1987-1990 yıllarında da Öğretim Görev. olarak çalıştı. 1990 yılında Yardımcı Doçent, 1990 yılında Doçent ünvanını aldı. Çalışmaları arasında 1 makale, 3 Türkçe ve 8 İngilizce olarak sunulmuş bildirisi bulunmaktadır. 1992 yılında Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü, Bilgisayar Bilimleri Ana Bilim Dalında Doçent kadrosuna atandı. Halen aynı bölümde çalışmalarını sürdüren Nadia Erdoğan evli ve iki çocuk annesidir.

Metin GÖKAŞAN

1958 yılında İstanbul'da doğdu. 1975 yılında Vefa Lisesi'nden mezun oldu. Aynı yıl İ.T.Ü. Mühendislik Mimarlık Fakültesine girdi. Aynı Fakülteden 1980 yılında Elektrik Mühendisliği 1982 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesinden Yüksek Mühendisliği ünvanlarını aldı. 1981 yılında İ.T.Ü. Mühendislik-Mimarlık Fakültesinde asistan olarak çalışmaya başladı. 1989 yılında " Sincap Kafesli Asenkron Makinalara Modern Kontrol Yöntemlerinin Uygulanması" isimli tezi ile Doktor ünvanını aldı. 1990 yılında Doçent ünvanını aldı. Halen Kontrol ve Bilgisayar Bölümünde Öğretim Üyesi olarak görev yapmaktadır. 2'si Türkçe, 9'u İngilizce olmak üzere 11 tebliği bulunmaktadır. Ayrıca birisi bitmiş biri halen devam eden iki KOSGEB projesi yürütücüsü olup, bir D.P.T. projesinde çalışmaktadır.

Muhittin GÖKMEN

Doç.Dr.Muhittin Gökmen 1960'da Sinop'un Boyabat kasabasında doğdu. 1982'de İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme Bölümünden mezun oldu. 1984'de aynı üniversitede Yüksek Lisans öğrenimini tamamladı. 1984'de M.E.B. yurtdışı doktora bursundan yararlanarak A.B.D.'ye gitti. 1985'de University of Pittsburgh'ta master derecesi aldı. 1990'da bilgisayarla görü alanında yaptığı "Edge Detection Using Regularization Theory" başlıklı doktora çalışmasını bitirerek doktora derecesi aldı. Daha sonra bir yıl, aynı üniversitede DARPA tarafından desteklenen bir projede doktora sonrası araştırmacı olarak çalıştı. 1992'de Türkiye'ye dönen Muhittin Gökmen, İ.T.Ü. Bilgisayar Bilimleri Anabilim Dalında göreve başlamış ve 1993'de Doçentlik ünvanı almıştır. Görüntü işleme ve bilgisayarla görü konularındaki bilimsel çalışmaları ulusal ve uluslararası dergi ve konferans kitaplarında yayınlanan Muhittin Gökmen, IEEE ve Sigma Xi üyesidir.

Leyla (Sümer) GÖREN

1956 yılında İstanbul'da doğdu. 1972 yılında Üsküdar Kız Lisesinden 1977 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme bölümünden mezun oldu, 1978 yılında Elektrğin Endüstride Tatbikatı kürsüsünde teknisyen mühendis olarak çalışmaya başladı. Bu arada MMLS öğrenimine devam etti. 1979 yılında Yüksek Mühendis ünvanını aldı, aynı yıl asistan kadrosuna atandı. 1983 yılında "Polinom Matrislerinin Çarpanlara Ayrılması Yöntemiyle Wiener Filtreleme Teorisinin Genelleştirilmesi ve Sistem Belirlenmesine Uygulanması" adlı teziyle Doktor ünvanını aldı. 1987 de Yardımcı Doçent, 1989 da ise Doçent ünvanını aldı. Çalışmaları arasında İngilizce yayınlanmış orijinal makaleleri ve bildirileri bulunmaktadır. Halen Kontrol ve Bilgisayar Bölümü, Kontrol ve Kumanda Sistemleri Anabilim Dalı'nda çalışmalarını sürdürmektedir. Evli ve bir çocuk annesidir.

Fuat GÜRLEYEN

1948 yılında Sinop Türkeli'de doğdu. 1967 yılında Zonguldak Mehmet Çelikel Lisesi'nden birincilikle mezun oldu. Aynı yıl İTÜ Elektrik Fakültesi'ne girdi ve 1973 Şubat döneminde Zayıf Akım Kolu'ndan mezun olarak "Yüksek Mühendis" ünvanını aldı. Mart 1973-Ekim 1973 arasında Telekomünikasyon Tekniği Kürsüsü'nde teknisyen asistan olarak çalıştı. Ekim 1973 -Mart 1975 arasında askerlik görevini yaptı. Haziran 1975'te İTÜ Müh.Mim.Fakültesi Elektrik Makinaları ve Otomatik Kontrol Kürsüsü'nde asistan kadrosuna atandı. 1980 yılında,"Modele Uyumlu Optimum Kontrol Sistemlerinin Tasarımında Yeni Bir Yaklaşım " adlı tezi ile "Doktor" ünvanını aldı. 1982 yılında Elektrik-Elektronik Fakültesi Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü'nde öğretim görevlisi kadrosuna atandı. 1984 yılında "Yardımcı Doçent" ve 1988 yılında da "Doçent" ünvanını aldı. Lineer çok değişkenli kontrol sistemleri, uyarmalı kontrol, sistem tanımı ve öz uyarmalı kontrol, lineer olmayan sistemler ve kontrolü başlıca araştırma alanlarındandır. Bu bilim alanlarında, ulusal ve uluslararası nitelikte bilimsel yayınları vardır. Halen Kontrol ve Kumanda Sistemleri Anabilim Dalı'nda çalışmalarını sürdürmektedir. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Cüneyt GÜZELİŞ

1958'de İstanbul'da doğdu. 1975 yılında Alaşehir Lisesinden mezun oldu. Hepsİ İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden olmak üzere, sırasıyla, 1981, 1984 ve 1989 yıllarında Mühendis, Y.Mühendis ve Doktor ünvanlarını aldı. Ekim 1992'de Doçent oldu. 1981-1982 yıllarında Yıldız Teknik Üniversitesi'nde uzman olarak çalıştı. 1989-1991 yıllarında "University of California, Berkeley, U.S.A." de doktora sonrası ziyaretçi araştırmacı olarak çalıştı ve ders verdi. İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi'nde araştırma görevlisi olarak 1982 yılında başladığı görevini bugün Doçent olarak sürdürmektedir. Uzmanlık dalı doğrusal olmayan devre ve sistemlerin, özel olarak parça parça doğrusal devrelerin analizi ve sentezidir. Güncel ilgi alanı yapay sinir ağlarıdır. Uluslararası düzeyde 30'un üzerinde atıf almıştır, çeşitli araştırma makaleleri ve bildirileri bulunmaktadır. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Adnan KAYPMAS

1944 yılında Erzincan'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Erzincan'da tamamlayıp, 1965 yılında Erzincan Lisesi'nden, Şubat 1972'de İTÜ Elektrik Fakültesi, Kuvvetli Akım Kolu'ndan mezun oldu. 1970'te İTÜ Elektrik Fakültesi, Elektroteknik Kürsüsü'nde Yardımcı asistan olarak çalışmaya başladı. 1972 yılında İTÜ Müh.-Mim Fakültesi, Elektrik Tesisleri Kürsüsü'ne asistan olarak atandı. 1977'de başladığı "Elektrik Şebekelerinin Çok-Uçlu Eleman Kavramı Yardımı ile İncelenmesi" konulu doktora çalışmasını Aralık 1980'de tamamlayıp, Mart 1981'de Dr. ünvanını aldı. 1981-1984 yılları arasında Öğretim Görevlisi, 1984-1988 yılları arasında Yardımcı Doçent olarak görev yaptı. 1984-1986 tarihleri arasında ABD Illinois Üniversitesi'nde misafir Profesör olarak doktora sonrası bilimsel çalışma ve araştırmalarda bulundu.

1988'de doçent olan Adnan KAYPMAS halen Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı'ndaki görevine devam etmektedir. Prof.Dr.Ayşe KAYPMAS'la evli olup iki çocuk babasıdır.

Mehmet KORÜREK

1952 yılı Ankara doğumludur. 1969 senesinde Pertevniyal Lisesi'nden 1973 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Zayıf Akım Kolu'ndan mezun oldu. Yüksek Lisans eğitimini, gene aynı Üniversite'de 1975 yılında tamamladı. 1974 yılında İ.T.Ü. Elektrik Ölçme Biriminde Teknisyen Mühendis olarak görev aldı. 1976 yılında askerlik görevini İzmir 57. Topçu Tugayı'nda Yedek Subay olarak tamamladı. 1982 yılında, 1 seneliğine, İ.T.Ü. kontenjanı ile, New Jersey Institute of Technology Üniversitesi'nde araştırma yapmak amacıyla ABD.'ye gitti. 1986 yılında "Yapay Dolaşım Sistemi ve Modellemesi" konulu Doktora çalışmasını tamamlayarak "Doktor" ünvanını aldı, 1987 yılında İ.T.Ü.'de Yardımcı Doçentliğe ve 19.6.1989 yılında Doçentliğe atandı. Çalışmaları arasında 4 orijinal makale, İngilizce olarak sunulmuş 6 ve Türkçe olarak sunulmuş 10 tebliğ bulunmaktadır. Halen Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü, Elektronik Anabilim Dalı'nda Tıp Elektronikliği Konusunda çalışmalarını sürdürmektedir. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Yusuf LEBLEBİCİ

1962 yılında İstanbul'da doğdu. 1980 yılında İstanbul Erkek Lisesi'ni bitirdi. İTÜ. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden 1984'de mezun oldu. 1984 ile 1986 yılları arasında Devreler ve Sistemler Anabilim Dalı'nda araştırma görevlisi olarak çalıştı. 1986'da Yüksek Mühendis diplomasını aldı. 1986 yılında kazandığı TÜBİTAK NATO Yurtdışı Doktora Bursu ile University of Illinois at Urbana-Champaign'de Doktora öğrenimine başladı. 1986 ile 1990 yılları arasında University of Illinois Coordinated Science Laboratory'da asistan olarak görev yaptı. 1990 yılında "Modeling and Simulation of Hot-Carrier Induced Device and Circuit Degradation for VLSI Reliability" isimli Doktora tezini tamamlayarak diplomasını aldı. 1991 ile 1993 yılları arasında University of Illinois at Urbana-Champaign, Elektrik ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü'nde Yardımcı Doçent olarak çalıştı. 1993 yılında İTÜ Elektrik- Elektronik Fakültesine Yardımcı Doçent olarak katıldı, aynı yıl Doçent oldu. Halen Elektronik ve Haberleşme Bölümü, Elektronik Ana Bilim Dalı'nda çalışmalarını sürdürmektedir. Yayınları arasında, çoğu İngilizce olarak yurt dışında yayınlanmış 17 konferans tebliği, 10 makalesi ve Kluwer Academic Publishers tarafından 1993'te yayınlanmış olan "Hotcarrier Reliability of MOS VLSI Circuits" isimli bir kitabı bulunmaktadır. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Kevork MARDİKYAN

1948 yılında İstanbul'da doğdu. Orta ve Lise öğrenimlerini Saint Joseph Fransız Lisesi'nde tamamladı (1968). Aynı yıl, İTÜ. Elektrik Fakültesi'ne girerek Kuvvetli Akım Kolundan Yüksek Mühendis ünvanı alarak mezun oldu (1974). Nisan 1974'de İTÜ Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Elektroteknik Kürsüsü'ne Asistan olarak girdi. Ağustos 1981'de Doktor ünvanını aldı. Maçka Elektrik Fakültesi, Sakarya Mühendislik Fakültesi Elektrik Mühendisliği Bölümlerinde dersler veren, bitirme ödevleri yaptıran ve Döner Sermaye İşletmeleri çerçevesinde Anadolu Otoyolu ve Londra Asfaltı Aydınlatma, Haberleşme Tesisleri projeleri, İstanbul Kentiçi Ulaşım Sinyalizasyonu projeleri gibi projelerde müellif olarak atanmış ve 29.11.1988 tarihinde de Doçent ünvanını alarak 25.10.1991 tarihinde Elektrik Mühendisliği Bölümü Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı'na kadrolu Doçent olarak atanmıştır. O tarihten beri aynı görevde çalışmaktadır. 17.6.1994-17.06.1995 tarihleri arasında Fransa'da 1 yıl süreli araştırmalarda bulunmak üzere görevlendirilmiştir. Evlidir.

Bülent ÖRENCİK

1950 yılında İstanbul'da doğdu. Orta ve Lise öğrenimini Avusturya Lisesi'nde yaptı (1961-1969). 1973 yılında İTÜ. Elektrik Fakültesi Zayıf Akım Kolu'nu, 1975 yılında İTÜ. Elektrik Fakültesi MMLS eğitimi bitirdi. 1983 yılında İTÜ'de "İkili Çizgisel Kodların İncelenmesi ve Genel Amaçlı Kod Okuyucu Tasarımı" konulu doktora çalışmasını tamamladı. 1974 yılından itibaren teknisyen ve asistan olarak İTÜ. Elektrik ve İTÜ. Maçka Elektrik Fakültesinde görev aldı. 1989 yılında Bilgisayar Sistem Yapısı bilim dalında doçent ünvanını aldı. Halen Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü'nde öğretim üyesidir. Bölümdeki idari görevi başkan yardımcılığıdır. İ.T.Ü.- KOSGEB TEKMER seçme ve inceleme kurulu üyesidir. IEEE Türkiye şubesi başkan yardımcısı ve EMO üyesidir. 1993 yılından bu yana "Dağılmış Çok İşlemcili Mimariler İçin Optik Ara Bağlantı Ağ Prototipi" isimli TÜBİTAK Araştırma projesini yürütmektedir. Çalışma alanları bilgisayar ağları, bilgisayar mimarisi ve paralel bilgi işleme teknikleridir.

Sadri ÖZCAN

1949 yılında İstanbul'da doğdu. Orta öğrenimini 1967 yılında Pertevniyal Lisesi'nde, Lisans öğrenimini 1971'de İ.T.Ü. Mühendislik Mimarlık Fakültesi'nde tamamladı. 1974'de İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Zayıf Akım Kolundan mezun oldu. 1989'da Doktor (İ.T.Ü.) ünvanını aldı ve aynı yıl Yrd. Doç. oldu. 1993'te Doçent ünvanı aldı. Düşük distorsiyonlu tranzistorlu devrelerin tasarımı, mikroişlemciler ve uzaktan kumanda devreleri konularında çalışan Sadri ÖZCAN, 1973 yılından bu yana İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik ve Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü Elektronik Anabilim Dalı'nda sırasıyla Teknisyen Müh., Asistan, Araştırma Görevlisi, Yrd.Doç. ve Doç. olarak görev almıştır. Çalışmaları arasında 2 yabancı makale, 7 Türkçe tebliğ ve tercüme kitabı bulunmaktadır. Halen aynı yerde öğretim üyesi olarak görevini sürdürmektedir.

Ferit Acar SAVACI

F.Acar Savacı 1958 yılında İzmir'de doğmuş. 1974 yılında İzmir Atatürk Lisesinden, 1975 yılında da Grand Blanc High School, Flint, Mich. U.S.A.'dan mezun olmuştur. 1979 yılında O.D.T.Ü. Elektrik Mühendisliğinden mezun olduktan sonra 1982 yılında Boğaziçi Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümünden M.Sc. derecesi almıştır. 1982 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Devreler ve Sistemler Anabilim dalında araştırma görevlisi olarak çalışmaya başlamış, 1989 yılında doktoraasını tamamlayıp, 1990 yılında bu anabilim dalında Yardımcı Doçent olmuştur. 1990-1992 yılları arasında Belçika Leuven'deki Katholieke Üniversite'sinde doktora sonrası araştırmalar yapmış ve Ekim 1992'de Doçent ünvanını almıştır. Uluslararası dergilerde yayınlanmış 2 orijinal makalesi, uluslararası sempozyumlarda sunulmuş 9 tebliği vardır. IEEE Trans.Circuits and Systems dergisi için hakemlik yapmıştır. İlgi alanları Lineer ve Lineer Olmayan Sistemler, Yapay Sinir Ağları, Analog Devrelerde Hata Analizi konularıdır.

Melih PAZARCI

1955 yılında İstanbul'da doğmuş, 1978 yılında İTÜ Elektrik Fakültesi'nden mezun olmuştur. Daha sonra, 1980 ve 1984 yıllarında ABD'de Illinois Institute of Technology'den MSEE ve Doktora derecelerini alan Melih Pazarci 1982-1984 yılları arasında AT&T Bell Laboratuvarları'nda HDTV konusunda çalışmıştır. 1985-1986 yıllarında İTÜ'de Yrd.Doçent olarak bulunmuş ve daha sonra 1986-1989 yılları arasında ABD'de IITSC'de araştırmacı olarak çalışmalarına devam etmiştir. Halen, İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nde Doçent olarak görev yapmaktadır. İlgi konularını, video sistemler ve işaret işleme ile HDTV ve ileri TV Teknolojilerinin oluşturduğu Sn. Pazarci'nin HDTV konusunda 4 A.B.D. patentli, ve HDTV ve benzer konularda uluslararası çeşitli yayınlarda makaleleri vardır. 1989 yılında IEEE Consumer Electronics Society'nin yılın en iyi 3. makalesi ödülünü almıştır. Halen, İ.T.Ü. Rektörlüğü Video Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nü ve TBTA Başkan Danışmanı olarak Türkiye İleri Televizyon Teknolojileri Koordinatörlüğünü yürütmektedir. IEEE ve SMPTE üyesidir. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Fusun TUNALI

1953 yılında Ankara'da doğdu. 1970 yılında Ankara Kız Lisesinden, 1974 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme Bölümünden mezun oldu. 1976 yılında aynı bölümde Yüksek Lisans öğrenimini tamamladı. Aynı yıl Elektrğin Endüstride Tatbikatı Kursünde Asistan olarak çalışmaya başladı. 1983 yılında İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsünde Doktor ünvanını aldı. 1984 yılında bir yıl süre ile ABD Minnesota Üniversitesinde araştırma çalışmalarında bulundu. 1987 yılında, Kontrol ve Bilgisayar Bölümü Bilgisayar Bilimleri Anabilim Dalında Yardımcı Doçenliğe atandı. 1989 yılında Doçentlik ünvanını aldı. Halen Bilgisayar Bilimleri Anabilim Dalında öğretim üyesidir. Fusun Tunali Fakülte Kurulu Üyesi olup, aynı zamanda Otomatik Kontrol Vakfı ve Unix Kullanıcıları Derneği Kurucu Üyesidir.

Mehmet Sait TÜRKÖZ

15.10.1947 tarihinde Kilis'te doğdu. İlk ve Orta öğrenimini Kilis'te yaptı. 1965 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'ne girdi. 1970 yılında Yüksek Elektronik Mühendisi olarak mezun oldu. Mezun olduğu yıl İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü'nde göreve başladı. 1981 yılında " İdeal olmayan kuvvetlendiricilerle kurulan ikinci dereceden aktif filtreler" konusundaki doktora tezini verdi. 1985 yılında Yardımcı Doçent Doktor ünvanını aldı. 1993 yılında Doçent Doktor ünvanı aldı ve Doçent kadrosuna atandı. Halen Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik Anabilim Dalı'nda görev yapmaktadır.

Bekir Tevfik AKGÜN

1957 yılında Çankırı'da doğdu. 1974 yılında Bakırköy Lisesi'nden, 1981 yılında İ.D.M.M.A Mühendislik Fakültesi Gece Elektrik Bölümü'nden birincilik ile mezun oldu. 1984 yılında İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü'nde Kontrol ve Bilgisayar programını tamamlayarak Yüksek Mühendis ünvanını aldı. 1982-1986 yılları arasında Yıldız Üniversitesi Elektronik ve Haberleşme Bölümünde Araştırma Görevlisi olarak çalıştı. 1991 yılında "Kare Piramit Yapılı Modüler Çok İşlemcili Bir Gerçek Zaman Sistemi" adlı teziyle İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü'nden Doktor ünvanını aldı. 1986-1992 yılları arasında İ.T.Ü.'de Araştırma Görevlisi olarak çalıştı. 1992 yılından beri Yardımcı Doçent ünvanı ile İ.T.Ü. Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümünde çalışmalarını sürdürmektedir. Çalışmaları arasında İngilizce olarak sunulmuş 5 tebliğ bulunmaktadır. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Mehmet Ertuğrul ÇELEBİ

1955 yılında İstanbul'da doğdu. 1975 yılında Galatasaray Lisesi'ni, 1981 yılında ise İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme Bölümü'nü bitirdi. D.S.İ. bursuyla gittiği A.B.D.'de, Polytechnic University'den 1984 ve 1990 yıllarında sırasıyla "Master" ve "Ph.D." ünvanlarını aldı. 1983-1991 yılları arasında A.B.D.'nde çeşitli öğretim üyeliği konumlarında bulundu. Temmuz 1992'den beri Haberleşme Anabilim Dalı'nda yardımcı doçent görevini sürdürmektedir. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Külmiz ÇEVİK

M.K. Külmiz Çevik 1959'da İstanbul'da doğdu. Lisans ve Yüksek Lisans derecelerini Boğaziçi Üniversitesinden 1981 ve 1984 yıllarında, Doktor ünvanını İstanbul Teknik Üniversitesinden 1990 yılında aldı. 1991-92 yılları arasında TÜBİTAK tarafından desteklenerek Katholieke Universiteit Leuven'de ve 1992-93 yıllarında Centrum voor Wiskunde en Informatica (CWI) Amsterdam'da doktora sonrası araştırmalar yaptı.

M.K. Külmiz Çevik 1982-84 yılları arasında Boğaziçi Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümünde Araştırma Görevlisi olarak çalıştı. Şubat 1995'de İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektronik-Haberleşme Bölümü, Devreler ve Sistemler Anabilim dalında Araştırma Görevlisi olarak göreve başlayan M.K. Külmiz Çevik halen aynı anabilim dalında Yardımcı Doçent olarak çalışmalarını sürdürmektedir.

Ayşen DEMİRÖREN

Bursa'da doğan Ayşen Demirören, 1976 yılında Bursa Kız Lisesi'nden mezun oldu. Aynı yıl, İ.T.Ü. Mühendislik Mimarlık Fakültesi Elektrik Bölümü'ne girdi. Lisans öğrenimini 1982 yılında tamamlayıp, İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Elektrik Enerji kolunda Yüksek Lisans öğrenimine başladı. Aynı yıl, İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı'nda Araştırma Görevlisi olarak çalışmaya başladı. 1985 yılında Yüksek Lisans öğrenimini tamamlayıp, aynı enstitüde Doktora öğrenimine başladı. 1993 yılında "Çok Makinalı Güç Sistemlerinde Parametre Adaptif Kontrol yönteminin incelenmesi" konulu teziyle Doktor ünvanını aldı. 1993 yılında yardımcı Doçent Ünvanını aldı. Çalışmaları arasında biri İngilizce olarak sunulmuş 3 makalesi vardır. Halen aynı Anabilim Dalı'nda çalışmalarını sürdürmektedir.

Belgin (EMRE) TÜRKAY

1960 yılında İstanbul'da doğdu. 1977 yılında Atatürk Kız Lisesi'nden, 1982 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektrik Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldu. Aynı yıl yüksek lisans çalışmalarına başladı. Bu arada Elektrik Tesisleri Kürsü'sünde araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. 1984 yılında Yüksek ünvanını aldı. 1993 yılında "Karma Değişkenli Programlama Yöntemi ile Alçak Gerilim Dağıtım Şebekelerinin Tasarımı" adlı teziyle Doktor Ünvanını aldı. 1994 yılında Yardımcı Doçent olan Belgin (EMRE) Türkay evli olup çalışmalarını Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı'nda sürdürmektedir.

Cevat ERDAL

Cevat Erdal, 17 Nisan 1948 tarihinde Bergama'da doğdu. İ.T.Ü.'de, 1973 yılında Yüksek Mühendis; 1987 yılında Doktor ve 1989 yılında Yardımcı Doçent oldu. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nde, Elektrik Ölçme Laboratuvarında görev yaptı. Halen Otomatik Kontrol, Proses Kontrolü ve Kontrolde Ölçme Elemanları derslerini vererek, bu konularda çalışma ve araştırmalar yapmaktadır.

Nesimi ERTUĞRUL

Dr.Ertuğrul 1960 yılında Divriği'de doğdu. Divriği Lisesi'ni 1978 yılında bitirdikten sonra girdiği Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden 2 yıl sonra ayrılarak, 1981 yılında İ.T.Ü., Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektrik Mühendisliği Bölümü'ne girdi. 1985 yılında aynı üniversiteden "Elektrik Mühendisi" olarak mezun oldu. Kısa bir süre Ankara'da Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğü'nde çalıştıktan sonra, 1986 yılında İ.T.Ü., Elektrik Makinaları Anabilim Dalı'na araştırma görevlisi olarak girdi. İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Anabilim Dalı'ndan 1989 yılında "Yüksek Mühendis" olarak mezun oldu. Aynı yıl "doktora" yapmak üzere gittiği İngiltere, Newcastle upon Tyne Üniversitesi'nden. "Position Estimation and Performance Prediction for Permanent-Magnet Drives" isimli doktora tezi ile 1993 yılında "Doktor" ünvanını aldı. Halen İ.T.Ü., Elektrik-Elektronik Fakültesi'nde Yardımcı Doçent olarak görev yapan Dr.Ertuğrul'un altısı yurtdışında olmak üzere toplam yedi makalesi bulunmaktadır. Dr.Ertuğrul evlidir.

Murat Tayfun GÜNEL

1964 yılında İstanbul'da doğdu. 1981 yılında İstanbul Pertevniyal Lisesi'nden birincilikle, 1985 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü'nden üçüncülikle mezun oldu. 1986 yılında Elektromagnetik Alanlar ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı'nda araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. Bu arada İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Elektronik ve Haberleşme Programında Lisansüstü öğrenimine devam etti. 1988 yılında bu programı birincilikle tamamlayıp Yüksek Mühendis ünvanını aldı. 1993 yılında "Yeni İki Global Karma Optimizasyon Algoritması ve Bu Algoritmaların Mikrodalga Devrelerinin Tasarımına Uygulanması" adlı teziyle Doktor ünvanını ve 1994 yılında Yardımcı Doçent Ünvanını aldı. Çalışmaları arasında 1 özgün makale, 6'sı ulusal, 11'i uluslararası kongre, sempozyum ve konferanslara sunulmuş tebliğ bulunmaktadır. Halen Elektromagnetik Alanlar ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı'nda çalışmalarını sürdürmektedir.

Bilge GÜNSSEL

Bilge Günsel 16 Ekim 1960 yılında Edirne'de doğdu. Mühendis ve Yüksek Mühendis ünvanlarını İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik ve Haberleşme Bölümünden sırasıyla Haziran 1984 ve Şubat 1988 tarihlerinde aldı. Ekim 1988 de İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Elektronik ve Haberleşme Bölümünde doktora eğitimine başladı. 1991 yılında "Range Image Segmentation Using MRF Models" isimli NATO Ortak Araştırma Projesi'nden sağlanan destek ile Michigan State Üniversitesi Bilgisayar Bilimleri Bölümü Örüntü Algılama ve İmge İşleme grubundan ziyaretçi araştırmacı olarak doktora tez çalışmalarını sürdürdü. Kasım 1993 tarihinde doktora derecesini alan Bilge Günsel halen İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik ve Haberleşme Bölümü Haberleşme Anabilim Dalında Yrd.Doç. olarak çalışmaktadır. Araştırmalarını bilgisayar ile görü, stokastik imge modelleri ve sensör tümeleştirme konularında yürütmektedir ve IEEE üyesidir.

Müjde GÜZELKAYA

1960 yılında İstanbul'da doğdu. 1978 yılında İstanbul Kadıköy Anadolu Lisesi'nden, 1982 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme bölümünden mezun oldu. 1983 yılında Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü Kontrol ve Kumanda Sistemleri Anabilim Dalı'nda Araştırma Görevlisi olarak çalışmaya başladı. İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü'nden 1984 yılında Yüksek Mühendis, 1990 yılında "Çok Girişli Sistemlerde Sınırlandırılmalı Sonlu Zaman Kontrolü" adlı teziyle Doktor ünvanını aldı. Çalışmaları arasında İngilizce yayınlanmış makale ve bildirileri bulunmaktadır. 1991 yılından beri Kontrol ve Kumanda Sistemleri Anabilim Dalında Yardımcı Doçent olarak çalışmakta olan Müjde Güzelkaya evlidir.

Cevdet IŞIK

1951 yılında Adana'nın Mansurlu ilçesinde doğdu. Lisans ve Y.lisans öğrenimini İ.T.Ü. Elektrik Fakültesinde yaptı (1977). Doktora tezi çalışmasını da yine aynı fakültede Mikrodalga Tekniği dalında tamamladı (1984). 1977 yılından beri İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nde çalışmaktadır. Mikrodalgalarda çok elemanlı yarı iletken osilatör devreleri, mikro şerit antenler ve mikrodalga pasif düzenler konularında uygulamalı araştırmalar yapmaktadır.

Serhat İKİZOĞLU

1957'de İstanbul'da doğdu. İlk öğrenimini Aksaray Deneme İlkokulu'nda (1967), Orta öğrenimini ise İstanbul Alman Lisesi'nde (1975) tamamladı. 1975 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme Bölümü'ne girdi. 1980 yılında pekiyi derece ile mezun olduğu fakültede MMLS öğrenimini de 1982'de pekiyi derece ile bitirdi. Bu arada 1981 yılında aynı fakültenin Elektrik Ölçmesi Kürsüsü'nde Teknisyen Mühendis olarak göreve başladı. 1983 yılında askerliğini Manisa Kırkağaç'ta 4 ay er olarak yaptı. 1991 yılında "Digital Multimetrelerde Doğruluğu Artıran Bir Yöntem" teziyle Doktor, 1992'de ise Yardımcı Doçent ünvanını aldı. Halen Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümü, Kontrol ve Kumanda Sistemleri Anabilim Dalı'nda çalışmalarını sürdüren Serhat İkizoğlu Almanca ve İngilizce bilmektedir. Evlidir.

Özcan KALENDERLİ

1956 yılında İstanbul'da doğdu. 1973 yılında Bahçelievler Lisesi'nden mezun oldu. İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden 1978 yılında Mühendis ve 1980 yılında Yüksek Mühendis ünvanlarını aldı. Nisan 1982 - Ağustos 1983 arasında askerlik görevini yaptı. 1991 yılında İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü Elektrik Mühendisliği Programından "Referans Kısmı Boşalma Kaynağının Yüksek Doğru Gerilim Koşullarında İncelenmesi" adlı teziyle Doktor Mühendis ünvanını aldı. İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi Yüksek Gerilim Laboratuvarında 1979-1991 yılları arasında Teknisyen Mühendis olarak çalıştı. 1991 yılında halen de çalışmakta olduğu Elektrik Mühendisliği Bölümü Elektrik Tesisleri Anabilim Dalında Yardımcı Doçent ünvanını aldı. Elektrik Mühendisliği Bölümü'nde Ekim 1991 - Mart 1992 arasında Bölüm Başkan Yardımcılığı yaptı. Aralık 1992'den beri aynı Fakültede Fakülte Kurulu Üyeliği yapmaktadır. Çalışmaları arasında 1 adet özgün kitabı; 17 adet ulusal hakemli bildirisi; 2 adet sempozyum bildirisi; 1 adet ulusal dergi makalesi; 2 adet çeviri makalesi ve 2 adet tezi vardır. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Sedef KENT

1961 yılında İstanbul'da doğdu. 1978 yılında Beşiktaş Atatürk Lisesi'nden, 1982 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Elektronik Bölümü'nden mezun oldu. Aynı yıl İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü'nde yüksek lisans eğitimine başladı. 1984 yılında Yüksek Mühendis ünvanını aldı ve Elektromagnetik Alanlar ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı'nda araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. 1990 yılında "Mikrodalga Difraksiyon Tomografisi için Yeni Bir Görüntüleme Algoritması ve Diğer Yöntemlerle Karşılaştırılması" adlı teziyle doktor ünvanını aldı. Aynı yıl Yardımcı Doçent olarak atandı. Çalışmaları arasında 1 özgün makale, 3 yurtiçinde ve 6 yurtdışında sunulmuş tebliği bulunmaktadır. Halen Elektromagnetik Alanlar ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı'nda çalışmalarını sürdürmektedir.

Sermin (KIPÇAK) ONAYGİL

1958 yılında Siirt'te doğdu. 1979 yılında Y.Ü. Işık Mühendislik Fakültesi'nden mezun oldu. 1980'de İ.T.Ü. Maçka Elektrik Fakültesi Aydınlatma ve Yüksek Gerilim Kürsüsü'nde teknisyen mühendis olarak çalışmaya başladı. İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü'nden 1983 yılında Yüksek Mühendis, 1990 yılında ise Doktor ünvanını aldı. 1991 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektrik Mühendisliği Bölümü Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı'nda Yardımcı Doçent kadrosuna atandı. Ekim 92 / Ekim 93 tarihleri arasında TÜBİTAK - NATO Doktora Sonrası Araştırma Burs programından yararlanarak 1 yıl Hollanda'da Philips Lidac'da araştırma çalışmalarında bulundu. Çalışmaları arasında İngilizce ve Türkçe hazırlanmış 6 bildiri, 4 makale ve seminer notları bulunmaktadır. Evli ve bir çocuk annesidir.

Aydoğın ÖZDEMİR

1957 yılında Artvin'de doğdu. Orta öğrenimini Diyarbakır Anadolu Lisesinde tamamladıktan sonra İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümüne girdi. 1980 yılında lisans, 1982 yılında Yüksek Lisans eğitimini tamamladı. Askerlik hizmetinin ardından İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü'nde Doktora öğrenimine başladı. 1990 yılında Doktor ünvanını aldı. Aralık 1980 - Nisan 1991 tarihleri arasında Fuat KÜLÜNK Yüksek Gerilim Laboratuvarında teknisyen mühendis olarak çalıştı. 1991 yılından beri Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı'nda Yardımcı Doçent olarak görev yapmaktadır. Çalışmaları arasında 1 laboratuvar kitabı, 4 makale, 6 bildiri ve 3 araştırma raporu bulunmaktadır. Elektrik Mühendisleri Odası ve IEEE üyesi olan; iyi derecede İngilizce bilen Aydoğın ÖZDEMİR evli ve iki çocuk babasıdır.

Hakan ÖZDEMİR

Hakan Özdemir 1961'de Konya'da dünyaya geldi. Orta ve lise öğrenimini 1971-1978 yılları arasında o zamanki adıyla İstanbul Erkek Lisesinde tamamladı. 1978 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesinde başladığı elektronik öğrenimini dört yılda tamamlayarak İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsünde mikroelettronik konusunda yüksek lisans yaptı. Hakan Özdemir 1985'te kazandığı TÜBİTAK NATO yurtdışı doktora bursu ile 1988'de Southampton Üniversitesinde mikromekanik yapılar ve teknolojileri konusunda bir doktora çalışması yaptı. Doktorasını 1992 Temmuz'unda tamamlayan Hakan Özdemir aynı yılın Ağustos ayından bu yana İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik Anabilim Dalında Yardımcı Doçent olarak çalışmaktadır. VLSI devre tasarımı teknikleri, bilgisayar destekli tümdevre tasarımı ve mikroeletromekanik sistemler şu anda araştırmalarını sürdürmekte olduğu konulardır.

Levent SEVGİ

01.01.1958 Akhisar'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini sırayla Akhisar 6 Eylül İlkokulu ve Eskişehir Anadolu Lisesi'nde 1969 ve 1976 yıllarında tamamladı. Üniversite öğrenimine 1977'de İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Elektronik Bölümünde başladı ve Lisans öğrenimini 1982'de tamamladı. Yüksek Lisans ve doktora öğrenimlerini İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsünde sırayla 1984 ve 1990 yıllarında tamamladı. Bu arada 1984-1986 yılları arasında topçu asteğmen olarak askerlik görevini yaptı. Ayrıca 1988-1990 yılları arasında iki yıl İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi bünyesinde ABD New York Polytechnic Üniversitesi-Weber Araştırma Merkezinde Prof.Dr.L.B. Felsen'in araştırma grubunda çalıştı. İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektromanyetik Alanlar ve Mikrodalga Anabilim dalında Yardımcı Doçentliğe atandı. Halen aynı göreve devam etmekte olan Dr.Sevgi'nin yurtiçinde ve yurtdışında özgün makale, sempozyum ve kongre bildirileri bulunmaktadır. Elektromanyetik, optik ve akustik dalga iletimi, radar sistemleri, dalga teorisinde analitik ve sayısal yöntemler üzerinde çalışmalarını yoğunlaştıran Dr.Sevgi evli ve bir çocuk babasıdır.

Ahmet Coşkun SÖNMEZ

1959'da Adapazarı'nda doğdu. İlk ve orta öğrenimini Adapazarı'nda tamamladıktan sonra lise öğrenimine Haydarpaşa Lisesinde devam etti. 1981'de İ.T.Ü. Elektrik Elektronik Fakültesinin Elektronik ve Haberleşme Dalında lisans öğrenimini tamamladı. 1983'de yine aynı fakültede mikroislemciler dalında yüksek lisansını tamamladı. Bu arada İ.T.Ü. Sakarya Mühendislik Fakültesinde Araştırma Görevlisi olarak çalıştı. 1992'de Cambridge Üniversitesinde robotics ve görüntü işleme üzerine doktorasını tamamladı. 1993 Mart ayında İ.T.Ü. Elektrik Elektronik Fakültesinin Bilgisayar ve Kontrol Bölümünün Bilgisayar Bilimleri Anabilim Dalında Yrd.Doç.Dr olarak çalışmaya başladı. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Ali TOKER

1951 yılında İstanbul'da doğdu. 1968 yılında İstanbul Erkek Lisesi'nden, 1973 yılında ise İstanbul Teknik Üniversitesi, Zayıf Akım Kolundan mezun oldu. 1974 yılında Yüksek Frekans Tekniği Kursüsünde teknisyen mühendis olarak çalışmaya başladı. 1975 yılında MMLS öğrenimin tamamladı. 1976 yılında asistan kadrosuna atandı ve aynı yıl askerlik görevini yaptı. 1986'da "Bipolar tranzistorlu dağılmış parametrelili Kuvvetlendiricilerde yeni olanaklar" adlı teziyle Doktor ünvanını aldı. Evli ve bir çocuk babası olan Ali TOKER Yardımcı Doçent olarak görev yapmaktadır.

Ömer USTA

1959 yılında Trabzon'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini orada tamamladıktan sonra, 1980 yılında İ.T.Ü. Maçka Elektrik Fakültesine girdi. 1984 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden Elektrik Mühendisi olarak mezun oldu. İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsündeki Yabancı Dil ve Yüksek Lisans Eğitimini 1988'de tamamladı. 1986 yılında Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı'nda Araştırma Görevlisi olarak çalışmaya başladı. 1988'de doktora eğitimi için İngiltere'de University of Bath'a katıldı ve doktora için yürüttüğü araştırma projesi İ.T.Ü., SERC ve GEC tarafından desteklendi. "A Power Based Digital Algorithm for the Protection of Embedded Generators" isimli teziyle Mart 1993'de aynı Üniversiteden doktor ünvanı aldı. Temmuz 1993'den beri Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı'nda Yrd.Doç.Dr. olarak çalışmaktadır. Araştırmalarına "Mikroislemcilerin Elektrik Enerji Sistemlerindeki Uygulamaları" konularında devam ediyor. Çalışmaları arasında ikisi orijinal makale olmak üzere 10 tane İngilizce olarak yayınlanmış uluslararası yayını bulunmaktadır. Evlidir.

Mümtaz AKYÜZ

1943 yılında Milas'ta doğdu. İlk ve ortaokulu Milas'ta tamamladıktan sonra İzmir Atatürk Lisesi'nden mezun oldu. Aynı yıl İTÜ Elektrik Fakültesi'ne girdi. 1968 senesinde Elektrik Makinaları Anabilim Dalı'nda 1 sene yardımcı asistanlık yaptı ve Fakültenin Kuvvetli Akım kolundan mezun oldu. Askerliğini yedeksubay olarak Deniz Kuvvetleri'nde yaptıktan sonra sanayide elektrik makinaları üretimi ve tasarımı konusunda uzun yıllar çalıştı. 1985'de Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektrik Makinaları Anabilim Dalı'nda öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı. Fakülte içi ve dışı elektrik makinaları, elektroteknik dersleri ve bitirme ödevleri vermektedir. İTÜ Denizcilik Fakültesi'nde gemi adamları sınavlarında görev almaktadır.

Halen İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektrik Makinaları Anabilim Dalı'nda öğretim görevlisi olarak görev yapmaktadır.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

Yücel DURUSOY

1937'de Zonguldak'ta doğdu. Orta öğrenimini Ankara Maarif Koleji ve İstanbul Atatürk Erkek Lisesi'nde tamamladı. Yüksek tahsiline İ.Ü.Fen Fakültesi Fizik-Matematik bölümünde başladı ve İTÜ Elektrik Fakültesi Zayıf Akım bölümünde bitirdi. Telekomünikasyon Tekniği Kürsüsü'nde görev aldı. Öğrenciliği sırasında ve sonrasında İTÜ Radyosu ve Televizyonu'nun yayınlarında bilfiil çalıştı. Elektrik Fakültesi'nin gündüz-gece öğretimlerinde, Maçka Teknik Okulu, Işık Mühendislik Y.Okulu, KTÜ Elektrik Bölümü, Hava Harp Okulu'nun Telekomünikasyon, Elekt-roakustik ve Yüksek Frekans laboratuvarlarının bir kısmının kurulması ve yürütülmesi faaliyetlerinde bulundu. İngilizce ve Almanca bilmektedir. Halen Teknik Akustik ve Haberleşme konusunda ders ve laboratuvar çalışmalarında bulunmaktadır. Evli olup bir oğlu vardır.

İsa İLİSU

1936 yılında Üsküdar'da doğdu. 1953 yılında İstanbul Erkek Lisesi'nden, 1959 yılında İ.T.Ü.Elektrik Fakültesi Kuvvetli Akım kolundan mezun oldu. Aynı yıl Elektrik Tesisleri Kürsüsünde teknisyen mühendis olarak göreve başladı. 1984 yılında Öğretim Görevlisi oldu. Halen aynı anabilim dalında çalışmaktadır.

Roland KAMBER

1935'te İzmir'de doğdu. İzmir Atatürk Lisesi'nden 1954'te mezun oldu. Aynı yıl birincilikle girdiği İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nden 1960'ta Y.Müh. olarak mezun oldu. Yedek subaylığını Ankara ve İskenderun'da Muhabere sınıfında yaptı. Özel sektördeki 21 yıllık deneyimi elektronik, elektrik ve mekanik, hatta kimyasal ağırlıklı çeşitli görevleri içermektedir. Uzmanlık dalı elektronik olduğu halde, diğer disiplinlere olan merakı, her konudaki bilgi ve pratik deneyimini sürekli olarak tazelemesi, tüm görevlerindeki ağırlıklı özelliğini oluşturmuştur. Yüksek öğretim ortamına, eski yuvası İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nde 1984 Mart ayında döndü. Halen Elektronik Anabilim Dalı'nda Öğretim Görevlisi olarak, gerek kendi fakültesinde gerekse İ.T.Ü.'nin diğer fakültelerinde elektronik derslerinin yanında İngilizce Destekli Öğretim programındaki bazı dersleri de vermektedir. 5 yabancı dil bilen Roland Kamber kendi fakültesinde staj işlerini ve İ.T.Ü. Spor Birliği'nde ise Tenis Klübü başkanlığını yürütmektedir.

Evli ve iki çocuk babası olan Roland Kamber'in yaşantısında Spor ve genç nesille olan yakın ilişkiler önemli bir yer tutmaktadır. Bazı olumsuzluklara rağmen hayatının en mutlu iş ve arkadaşlık ortamını İ.T.Ü.'de bulduğunu her fırsatta tekrarlamaktadır.

Mahmut KAYRAL

1935 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaparak 1953 yılında Urfa Lisesi'nden mezun oldu. Aynı yıl İ.T.Ü. Elektrik Fakültesinde öğrenimine başladı ve 1959 yılında Elektrik Fakültesi Kuvvetli Akım Kolu'ndan yüksek Mühendis olarak mezun oldu. 1959 yılında Elektriğin Endüstride tatbikatı kürsüsüne Teknisyen olarak tayin edildi. 1976 yılında aynı kürsüye Araştırma Görevlisi olarak atandı. Ek görevli olarak çeşitli okullarda mesleki derslerde öğretim görevliliği yaptı. 1984 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Kontrol ve Bilgisayar Bölümü'ne Öğretim Görevlisi olarak atandı. Halen Kontrol ve Kumanda Sistemleri Anabilim dalında Öğretim Görevlisi olarak çalışmaktadır. Evli ve bir kız çocuk babasıdır.

Yıldız LEBLEBİCİ

1935 yılında İstanbul'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini İstanbul'da bitirdikten sonra 1953 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik Fakültesine girdi. Haziran 1958'de fakültenin Zayıf Akımı Kolundan mezun oldu ve Telekomünikasyon Kürsüsü'ne teknisyen-asistan olarak girdi. Ekim 1962'de yurtdışına çıkış sebebi ile bu görevinden ayrıldı. Mart 1965'de İ.T.Ü. Teknik Okulunda Elektronik ve Yüksek Frekans Tekniği ders grubu öğretmen yardımcısı olarak yeniden göreve başladı. 1968 yılında aynı ders grubu öğretmenliğine tayin edildi.

İ.T.Ü. Teknik Okulunun 1971 yılında Fakülte haline getirilmesinden sonra, İ.T.Ü. Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi'nde kurulan Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsünde Öğretim Görevlisi olarak Elektron Tüpleri ve Devreleri, Yüksek Frekans Tekniğinin Temelleri, Elektronik ve Devreleri gibi çeşitli dersler verdi ve Elektronik Devreleri Laboratuvarı ile Yüksek Frekans Tekniği Laboratuvarını yönetti. 1982 yılından itibaren de Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik Anabilim Dalı'nda öğretim görevlisi olarak çalışmasına devam etti ve Elektrik Mühendisliği Bölümü öğrencilerine Elektronik Elemanları, Elektronik Devreleri derslerini verdi ve Elektronik

Devreleri Laboratuvarını yaptırdı.

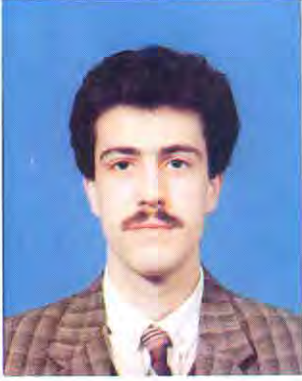
Ayrıca çeşitli dönemlerde İ.T.U. Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Makine Şubesi, Sakarya Mühendislik Fakültesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü ve Fen-Edebiyat Fakültesi Fizik Mühendisliği Bölümü öğrencilerine elektronik alanında çeşitli dersler verdi. Mart 1993 yılında da kendi isteği ile emekliye ayrıldı. Halen Fen-Edebiyat Fakültesi Fizik Mühendisliği Bölümü öğrencilerine Elektronik Elemanları ve Elektronik Devreleri derslerini vermeye devam etmektedir.

Duran Leblebici ile birlikte tercüme ettiği "Tranzistorlar, Bölüm 1" ve "Tranzistorlar, Bölüm 2-3" isimli kitaplar ile kendisinin tercüme ettiği "Elektronik Düzenler ve Devreleri" isimli dört ciltlik kitabı İTÜ yayınları arasında yayınlanmıştır.

Hüseyin ÖNAL

1925 yılında Balıkesir'in Kayalar Köyünde doğdu. Balıkesir Lisesini bitirdi. Yüksek öğrenimini İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nde yaparak 1953 yılında Kuvvetli Akım Kolu'ndan mezun oldu. 1 yıl Devlet Hava Yolları Yeşilköy Uçak Bakım ve Tamir Bölümünde çalıştı. 1954-56 yılları arasında askerlik görevini yaptı ve 1956 yılında Elektrik Fakültesi'ne teknisyen asistan olarak girdi. 1968-70 tarihleri arasında Işık Mühendislik Özel Okulu'nda Bölüm Başkanlığı yaptı ve öğretim görevlisi olarak aynı okulda ders verdi. Daha sonra İ.T.Ü. Maçka Elektrik Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı ve 1989 yılında yaş haddinden emekli olana kadar, Elektrik-Elektronik Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmalarını sürdürdü. Emeklilikten önce İ.T.Ü.'nün bazı Fakültelerinde de ders veren ve laboratuvar çalışmaları yaptıran Hüseyin Önal, şu anda İ.T.Ü. Fen Edebiyat Fakültesi, İ.Ü. Orman Fakültesi ve Hava Harp Okulu'nda ücretli olarak ders vermektedir.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

Fikret ÇALIŞKAN

1962 yılında Vezirköprü'de dünyaya gelmiş olup, ilk ve orta tahsilini sırasıyla Erzurum, Edirne ve İstanbul'da tamamlamıştır. 1984 senesinde İ.T.Ü.'nün Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden Elektronik Mühendisi olarak mezun olan Doktor çalışkan Yüksek Lisans'ında 1987 senesinde İ.T.Ü. Kontrol Bilgisayar Bölümü'nde bitirmiştir. 1989-93 yılları arasında İngiltere Londra Üniversitesi'nde doktorasını yapmış olup halen Elektrik-Elektronik Fakültesi'nde 1985 senesinden beri araştırma görevlisi olarak hizmet vermektedir. Evli ve bir çocuk babasıdır.

İklil KAYIHAN

1944 yılında İstanbul Anadoluhisar'da doğdu. Orta ve Lise öğrenimini Alman Lisesi'nde tamamladı. 1963 yılında Teknik Üniversiteye girdi. 1969'da Zayıf Akım kolu'ndan mezun oldu. Aynı yıl Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü'ne asistan olarak girdi. 1974'te askerlik görevine gitti. 1976'da tekrar kürsüye döndü. Doktora çalışmasına başladı ve 1983'te Doktor oldu. 1984'te Üniversiteden ayrılarak o zaman daha PTT ARLA olan ve 1984 Nisan'ında Teletaş haline gelen PTT araştırma laboratuvarına geçti. 1987'de Teletaş'tan ayrılarak Anten A Televizyon çekim ve yapım şirketine geçti. 1990 yılına kadar bu şirkette Teknik Müdür olarak kaldıktan sonra İ.T.Ü. bünyesinde bazı şirketlerin de işbirliği ile kurulan ETA Vakfı'na Teknik Müdür olarak geçti. 1991 yılında bir trafik kazası geçirdi ve geçici olarak tekrar üniversiteye döndü. Halen Üniversite'de Uzman olarak çalışmaktadır.

Salman KURTULAN

1957 yılında Pazarcık'ta doğdu. Orta öğrenimini Pazarcık Lisesi'nde tamamladıktan sonra 1976 yılında İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'ne girdi. 1982'de lisans, 1985'te yine aynı fakültede Yüksek Lisans öğrenimini tamamladı. 1992'de İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü'nde "Bir Elektrikli Ulaşım Sisteminin Modellenmesi ve Simülasyonu" konulu doktora çalışmasını tamamladı ve Doktor ünvanı aldı. 1982'de Kontrol ve Bilgisayar Bölümü'nde başlamış olduğu görevini halen sürdürmektedir. Ulaşım sistemleri ve kontrolü, Kumanda, Endüstriyel otomasyon ve elektrikle tahrik konularında öğretim ve araştırmalarda bulunmaktadır.

Hakan TEMELTAŞ

1963 yılında İstanbul'da doğdu. 1984 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden Elektrik Mühendisi, 1987 yılında İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden Elektrik Yüksek Mühendisi ünvanını aldı. 1988-1993 yılları arasında İngiltere'de Nottingham Üniversitesi'nde doktora çalışmaları yaptı. 1993 yılında bu üniversiteden Ph.D ünvanını aldı. Halen İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Kontrol Bilgisayar Bölümü'nde araştırma görevlisidir. Hakan Temeltaş'ın ilgi alanları, Robot kollarının ileri kontrol yöntemleri, Neroformik kontrol sistemleri ve Hareketlendirici (actuators) sistemlerdir.

ARAşTIRMA GÖREVLİLERİ

Tankut ACARMAN

İbrahim ALTUNBAş

Turgay ALTILAR

Taner ARSAN

Emine AYAZ

A.Saffet ALTAY

Taşdemir AşAN

M.Devrim AZAK

Yücel AYDIN

Ali ALKUMRU

Zehra Elif AYGEN

Mustafa BAĞRIYANIK

Gül BAĞRIYANIK

Cumhur BAřPINAR

Orhun BIÇAKÇI

Filiz BİRBİR

ARAşTIRMA GÖREVLİLERİ

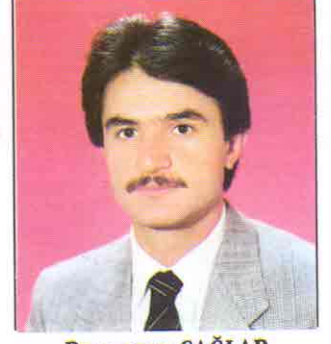
Cenk BULCA

Feza BUZLUCA

Murat BÜLBÜL

Ramazan ÇAĞLAR

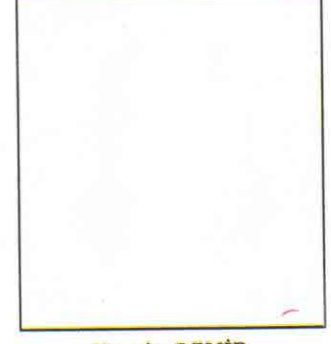
Yüksel ÇAKIR

M.Kanat ÇAMLİBEL

Banu PAMİR

Nesrin DEMİR

Azmi DEMİREL

Kamil Fatih DİLAVER

Zümray DOKUR

Fikret DÜLGER

Osman Kaan EROL

Şule EMRE

Sibel ERDÖNMEZ

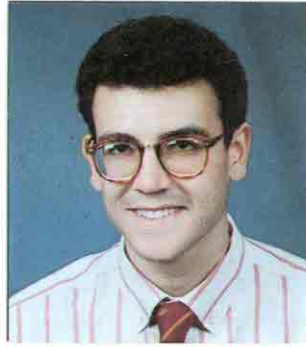

Türker EREN

ARAşTIRMA GÖREVLİLERİ

Özlem ERCAN

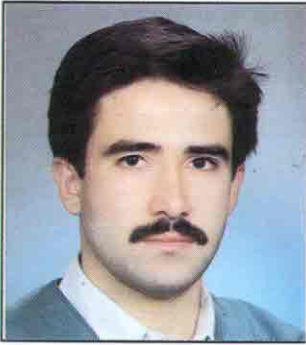
A.Müfit FERMAN

Levent GERDAN

Ayşegül GENÇATA

Ömer GÜL

Önder GÜLER

Sinan GÜNGÖR

Ece Olcay GÜNEŞ

Hasbi İSMAİLOĞLU

Murat İMERYÜZ

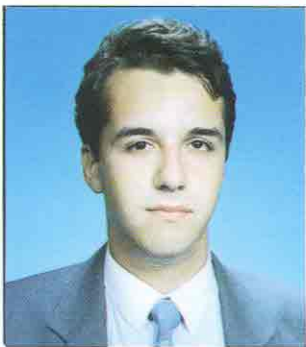
Sinan KARAMAHMUT

Mesut KARTAL

Ercan KAYGUSUZ

H.Ferit KEÇECİ

Asım KEPKEP

Neslihan KEPEZ

ARAşTIRMA GÖREVLİLERİ

Osman Hilmi KOÇAL

Güven KÖMÜRGÖZ

Levent ÖGDÜM

Murat Mehmet OKYAR

Tamer ÖLMEZ

İlkay ÖZDEMİR

Timuçin ÖZUĞUR

Ş.Emel ÖNAL

Erdal ÖZKAN

Ayhan ÖZTÜRK

Selçuk PAKER

Recai PEÇEN

H.Nazif SOHTAOĞLU

Volkan SEZER

S.Serhat ŞEKER

Neslihan Serap ŞENGÖR

ARAşTIRMA GÖREVLİLERİ

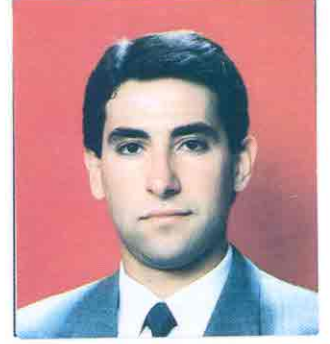
Fahri şİMşEK

R.Can TARCAN

Nil Banu TARIM

Mehmet TAZEBAY

Erdem TOPSAKAL

Erhan TUNALI

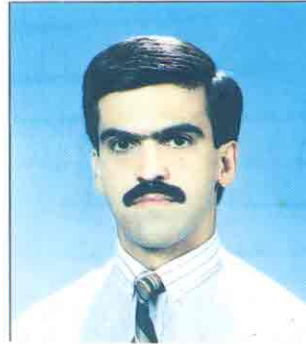
Birgöl TURAN

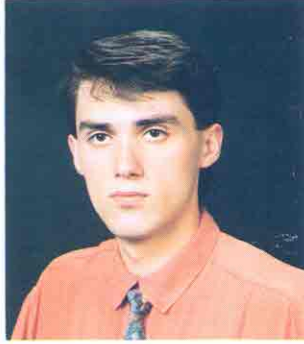
Lale TÜKENMEZ

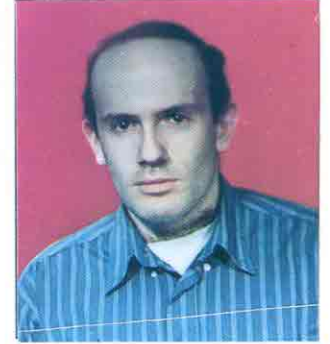
Orhan UÇAR

O.Nuri UÇAN

Zekeriye UYKAN

H.Turgut UYAR

Ayşe şima UYAR

Mürvet KIRICI

Özgür ÜSTÜN

B.Berk ÜSTÜNDAĞ

ARAşTIRMA GÖREVLİLERİ

Bülent YAĞCI

Işın YAZGAN

Hayri YILDIRIM

Mehmet YILDIZDOĞAN

Ali ZEKİ

H.Lale ZEYNELGİL

GENEL İDARİ HİZMETLER

Türkan ALDEMİR
Öğrenci İşleri

Yıldız ALDEMİR
Öğrenci İşleri

Nurten ARAPKİR
Özlük İşleri

Ayşe ARSLAN
Satınalma

Meral ATILLA
Hesap İşleri

Ayla BABAOĞLU
Bölüm Sekreterliği

Cemile BEŞLER
Özlük İşleri

K.Müjgan ÇAKIR
Öğrenci İşleri

Fatma ÇELEBİ
Kısım Şefliği

Ömrühan ÇINAR
Fakülte Sekreteri

Hanife ÇİNİOĞLU
Özel Kalem

Türkan DEMİR
Bölüm Sekreterliği

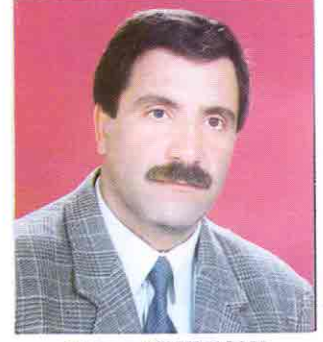
Serap HIZAL
Öğrenci Bürosu

Nazmiye KARATAŞ
Öğrenci Bürosu

Kemal KESKİN
Bina Bakım Şefliği

Hasan KUTLUCAN
Satınalma Bürosu

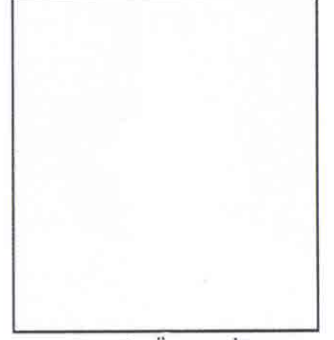
Nadire OKANLI
Anabilim Dalı Sekreteri

A.Sema ORTABOY
Bölüm Sekreterliği

Şengül OSMANAĞAOĞLU
Kısım Şefliği

Nazife ÖZDEMİR
Satınalma Bürosu

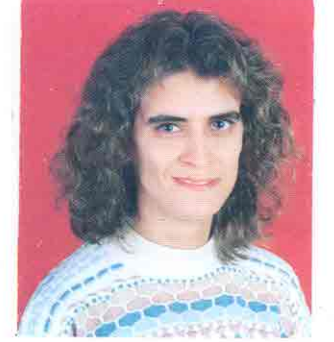
Türkan SARIYAR
Öğrenci Bürosu

Zafer SARIYAR
Hesap İşleri Bürosu

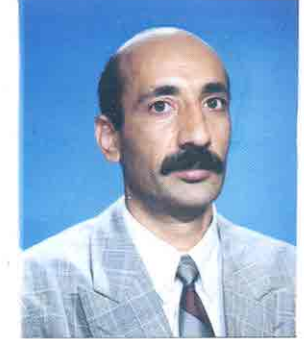
Seval SUNA
Öğrenci Bürosu

Neziha TOPRAKÇI
Kütüphane

Bülent TOYCI
Yazı İşleri Bürosu

Ayhan TUNÇ
Kütüphane Bürosu

Seher TÜRKAN
Yazı İşleri

Yıldız ÜLGEN
Öğrenci Bürosu

Fatma ÜLKER
Kısım Şefi

Gülşen ÜRETÜRK
Özlük İşleri Bürosu

İrfan YAZKAN
Ambar-Ayniyat Bürosu

Zuhul YILMAZER
Bölüm Sekreterliği

Tekn.Cemalettin ARSLAN

Tekn.Elif AY

Müh.B.Alp BATMAN

Tekn.Ömer DENİZALAN

Müh.H.Hikmet DURMAZ

Müh.Cengiz META

Müh.Nilüfer ERDAL

Müh.M.Tuncer GÜNGÖR

Tekn.Bilal GÜRLEYEN

Tekn.Emrullah KARAGÖZ

Y.Müh.Dr.Gürsel DURSUN

Müh.Arif ÖNAL

Tekn.İsmail ÖZDEMİR

Müh.Ayhan ÖZTÜRK

Tekn.Ali ÖZYÜREK

Müh.Gönül TURAN

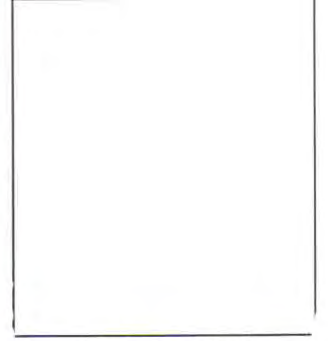
Müh. Halil VELİOĞLU

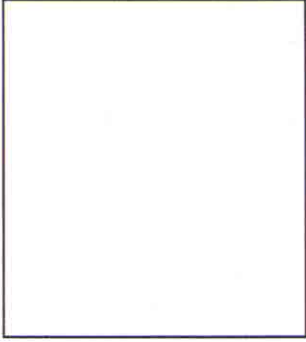
Tekn. Mahmut YALVAÇ

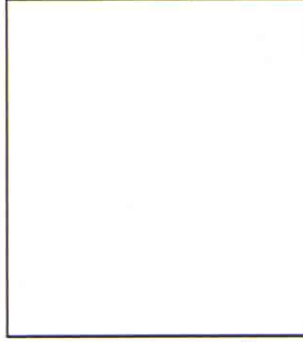
Tekn. Sıtkı ZOR

Tek. Ayla ZORLU

Tekn.Yrd.Salih ACAR

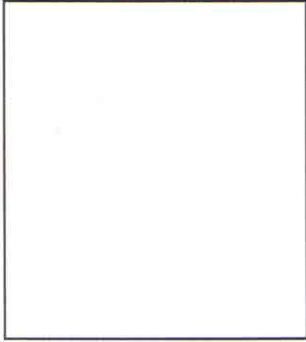
Ramazan AKDAĞ

Tekn.Yrd.Musa AKIN

Hamdi ALPARSLAN

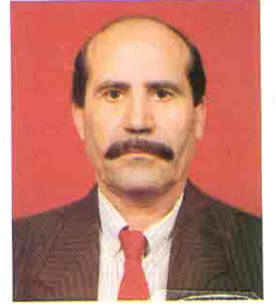
Vahit AKSU

Tekn.Yrd.Ali BALCI

Hilmi BEYGİRCİ

Asker COŞKUN

Hurşit ÇALIŞKAN

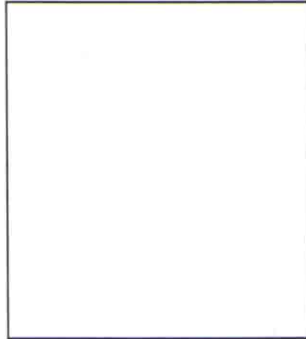
Ahmet ÇEÇE

Mustafa ÇELEBİ

Metin ÇİL

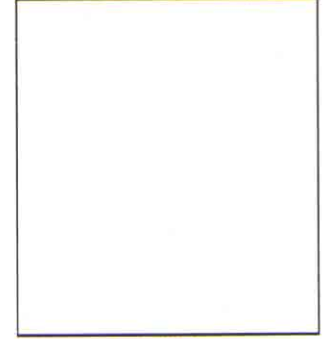
Tahsin ÇİL

Mehmet DEMİR

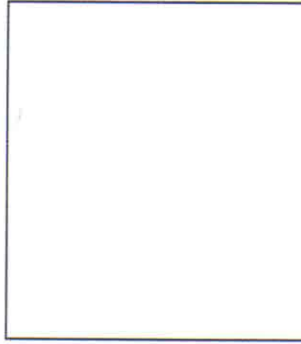
Gürsel DURSUN

İsmail EFE

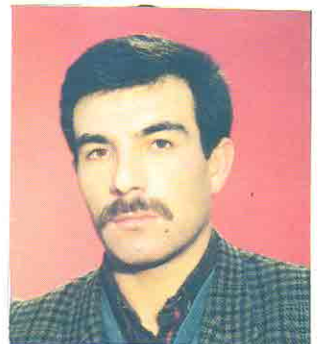
Tekn.Yrd.Sefa GÖBEL

Tahsin GÖKÇE

Y.Ziya GÜNGÖR

Halil KARAKUŞ

Tekn.Yrd.Hasan KAYA

Tekn.Yrd.Murat KAYA

Yusuf KAYGUSUZ

Tekn.Yrd.Zeki KESKİN

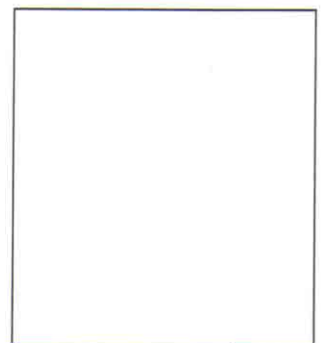
Macit KORKMAZ

Ziya KURUDERE

Tekn.Yrd.Mehmet ÖZVATAN

Yunus ÖZVATAN

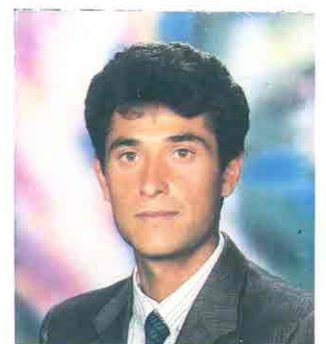
Tekn.Yrd.Mehmet ÖZYÜREK

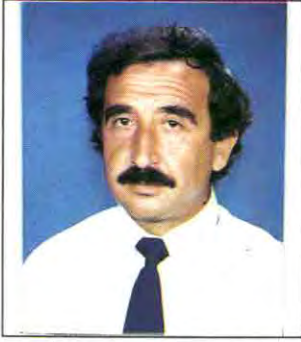
Mitat ÖZYÜREK

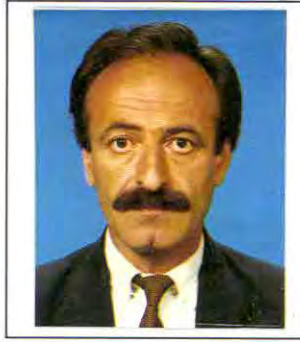
Mithat SERT

Ali ŞAHİN

Tekn.Yrd. Recep ŞAHİN

Seyfi ŞEKERCİ

İsmail TIRPAN

Tekn.Yrd. Veysel TURAN

Atilla ÜNAL

Ahmet YILDIRIM

Şükrü YILDIZ

**UZUN YILLAR FAKÜLTEMİZE HİZMET VERMİŞ
EMEKLİ MEMURLARIMIZ**

Ata ÇORAKÇI
Fakülte Sekreteri

Aysel HERGÜN
Öğrenci Bürosu Şefi

Yalçın TOYER
Kısım Şefi

Nevin ONARAN
Öğretim Bürosu Şefi

Ve

Cehdi AYDOĞAN
Öğrenci Bürosu Şefi

Maida ELÜSTÜ
Dekan Özel Kalem

Mezunlarımızdan

9062 mezunu, 4450 öğrencisi, 180 öğretim üyesi, 277 öğretim yardımcısı, 775 yardımcı idare ve teknik personeliyle, büyük bir varlık teşkil eden aziz müessesemiz, yeni imkanlarla, hele asistan problemi de çözülmüşse daha da genişleyecek ve yayılacaktır.

Bu mutlu gelişme, aramızdaki geleneksel sevgi ve birlik ruhunu gevşetmemelidir.

Memleketin neresine gitseniz mezunlarımızı azimle ve şevkle iş başında bulursunuz. Bu arkadaşların bir hoca, bir mektep arkadaşı, bir Teknik Üniversiteli gördükleri vakit hissettikleri mutluluk görülecek, imrenilecek şeydir. İşte bu mutlu yakınlık hiçbir zaman kaybolmamalı, tavsamamalıdır. Mezunlarımız memleket kalkınmasına en büyük ölçüde katılmışlar, katılmaktadırlar ve katılacaklardır. Mezunlarımız en az 193 yıl önce açılan ve daima genişleyen pencerelerden bol bol giren batı ışığını ve batı tekniğini her gittikleri yere götürmüşlerdir.

....

Başka bir mutlu olay da yapıcı ve aydınlatıcı mühendislik görevinde artık yalnız olmadığımızdır. Eskiden binamıza bitişik oturan kardeş okul hızla gelişmiş İstanbul Yüksek Teknik Okul adıyla büyük müessese haline gelmiştir. ODTÜ bize değerli meslekler kazandırmıştır ve kazandırmaya devam edecektir. Amerikan Koleji'nin mühendislik kısımları faaliyetlerini geliştirmektedirler. Yakında kafileye KTÜ de katılacaktır. Bu kardeş kuruluşların hepsinin kuruluş ve işleyişinde ana müessesemizin katkısı daima büyük olmuştur. Onlara yardım, sevgiyi ve şefkatimizin büyük olması ne kadar tabii ise, onlardan da sevgi ve hürmet beklememiz o kadar tabiidir.

Rektör Ord.Prof.Bedri Karafakıoğlu'nun
21 Nisan 1966 ITÜ Gününde yaptığı konuşmasından alınmıştır.

Bu bölümü, ulaşabildiğimiz kadarıyla, halen diğer üniversitelerde öğretim üyesi olan ve üst düzey görev yapan mezunlarımıza ayırdık.

Diğer Üniversitelerde Öğretim Üyesi olan mezunlarımızdan

Prof.Dr. Atıf Ural
 Prof. Dr. Ergür Tütüncüoğlu
 Prof.Dr. Gökhan Uzgören
 Prof. Dr. Filiz Güneş
 Prof.Dr. Kemal Özmen
 Prof.Dr. Oğuz Tosun
 Prof.Dr. A.Hamit Serbest
 Prof.Dr. Oğuz Soysal
 Prof.Dr. Pekcan Ungan
 Prof.Dr. Osman Tonyalı
 Prof.Dr. Avni Morgül
 Prof.Dr. Fahri Burşuk
 Prof.Dr. Sıddık Yarman
 Prof.Dr. Sefa Akpınar
 Prof.Dr. Turgut Tüfekçi
 Prof.Dr. Hasan Dinçer
 Prof.Dr. Sezgin Alsan
 Prof.Dr. Fatoş Yarman
 Prof.Dr. Ersin Tulunay
 Prof.Dr. Ayhan Türeli
 Prof.Dr. Ergun Bayrakçı
 Prof.Dr. Ali Oktay
 Prof.Dr. Macit Güneş
 Prof.Dr. Taner Şengör
 Prof.Dr. Sadık Esener
 Prof.Dr. Hadis Malkoç
 Prof.Dr. Ziya Akçasu
 Prof.Dr. Füsün Özgüner
 Prof.Dr. Ümit Özgüner
 Prof.Dr. Çetin Kaya Koç
 Prof.Dr. Vedat Tavşanoğlu
 Prof.Dr. Ali Naci Akansu
 Prof.Dr. Yakup Paker
 Prof.Dr. Niko Uzunoglu
 Prof.Dr. Muzaffer Canay
 Doç.Dr. Fikret Gürgeç
 Doç.Dr. Fikret Erçal
 Doç.Dr. Altay Güvenir
 Doç.Dr. Ömer Morgül
 Doç.Dr. M.Ali Tan
 Doç.Dr. Ertuğrul Eriş
 Doç.Dr. Nihal Pekergin
 Doç.Dr. Ferhan Pekergin
 Doç.Dr. Volkan Özgüz
 Doç.Dr. İbrahim Önyüksek
 Yrd.Doç.Dr. Ergun Akleman
 Yrd.Doç.Dr. Çintay Göksu

Kocaeli Ü. Rektörü
 İstanbul Ü. Mühendislik Fak. Dekanı
 İstanbul Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürü
 Yıldız Ü. Elektrik- Elektronik Fak. Dekan Yardımcısı
 9 Eylül Ü. Elektrik-Elektronik Müh. Bölüm Başkanı
 Boğaziçi Ü. Bilgisayar Bilimleri Bölüm Başkanı
 Çukurova Ü.Elektrik- Elektronik Müh.Bölüm Başkanı
 İstanbul Ü. Elektrik- Elektronik Müh. Bölüm Başkanı
 Hacettepe Ü., Biyofizik Anabilim Dalı Başkanı
 19 Mayıs Ü.Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü
 Boğaziçi Ü. Elektrik Müh. Bölümü
 İstanbul Ü. Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü
 İstanbul Ü. Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü
 K.T.Ü. Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü
 Kocaeli Ü.Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü
 Kocaeli Ü.Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü
 Marmara Ü. Eğitim Fak.
 ODTÜ Bilgisayar Bilimleri Bölümü
 ODTÜ Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü
 ODTÜ Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü
 Uludağ Ü.Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü
 Uludağ Ü.Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü
 Yıldız Ü. Elektrik-Elektronik Fak.
 Yıldız Ü. Elektrik-Elektronik Fak.
 University of California, San Diego
 University of Illinois
 University of Michigan
 OHIO State U.
 OHIO State U.
 Oregon State U.
 South Bank Polytechnic
 New Jersey Ins. of Tech.
 Queen Mary & Westfield Col.
 National Technical University of Athens
 Zürih E.T.H.
 Boğaziçi Ü.
 Bilkent Ü.
 Bilkent Ü.
 Bilkent Ü.
 Bilkent Ü.
 Yıldız Ü. Elektrik-Elektronik Fak.
 Paris Üniversitesi (Fransa)
 Paris Üniversitesi (Fransa)
 University of California, San Diego
 Northern Illinois U.
 Yıldız Ü.
 Yıldız Ü. Elektrik-Elektronik Fak.

Mezunlar Temsil Heyeti

Üst düzeyde görev yapan mezunlarımızla 5 Mart 1986 tarihinde Fakültede yapılan toplantıda Mezunlar Temsil Heyeti oluşturulmuştur. 13 Haziran 1987 ve 17 Şubat 1993 tarihlerinde tekrarlanan bu toplantılarda, daha da genişletilen ve Fakültemize değerli katkılar yapan Heyetin üyeleri aşağıda verilmiştir.

AKSOY Neviye
ÇUKUROVA Akat
DERVİŞOĞLU Recep
DOĞAN Bozkurt
ELÇİN Erdoğan
ERDOĞAN Ünal
ERSEN Orhan
GÜRDAY Adil
HORNFIELD Arnold
KARA Halit
KILIÇ Erdal
ONUR Turhan
OZBAYRAKTAR Selçuk
ÜZEL Selahattin
YALINPALA Sebahattin
YILKIKANAT Hayrettin
YİCEL Behcet
YÜCEL T. Fikret

Çanakkale Seramik Fab. Koordinatör
T.R.T. Genel Müd. Yard.
ISO, Meclis Üyesi, Kale Kalıp Y.K. Üyesi
Asil Çelik Yönetim Kurulu Üyesi
İller Bankası İstanbul Bölge Müdürü
Elektrosan Genel Müdürü
Merlin Gerin Elektrik San. Yön.Krl.Bşk.
Alarko Başkan Danışmanı
Simko ve Türk Siemens Genel Müdürü ve Y.K.Bşk.
DESİYAB Gn.Md. (Emekli)
Abakus Genel Müdürü
Ereğli Demir-Çelik (Emekli)
Teletaş Satın alma ve Mal Plan. Direktörü
İst. Telefon Başmüdürü (Emekli)
SEKA Genel Müdürü (Emekli)
KANAT Sanayi Tic. Genel Müdürü
TEK Genel Müdürü (Emekli)
TELETAŞ Genel Müdürü (Emekli)

Üst Düzey Görev Yapan Mezunlarımızdan

ACAR Sinasi
ADA Mesut
AKINCI Mahir
AKÇASU Erşed
AKMAN Vural
AKSOY Erdal
AKSOY Yücel
ALTAY Müjdat
ALTAYKAN Adnan
ALTAN Ünal
ARICI Muzaffer
ARSEL Çelik
ARSEVER Özkan
AYDIN S.Engin
BABALIOĞLU Muhittin
BAYRAKTAR Cem
BAŞER M.Emin
BEHAR Rafael

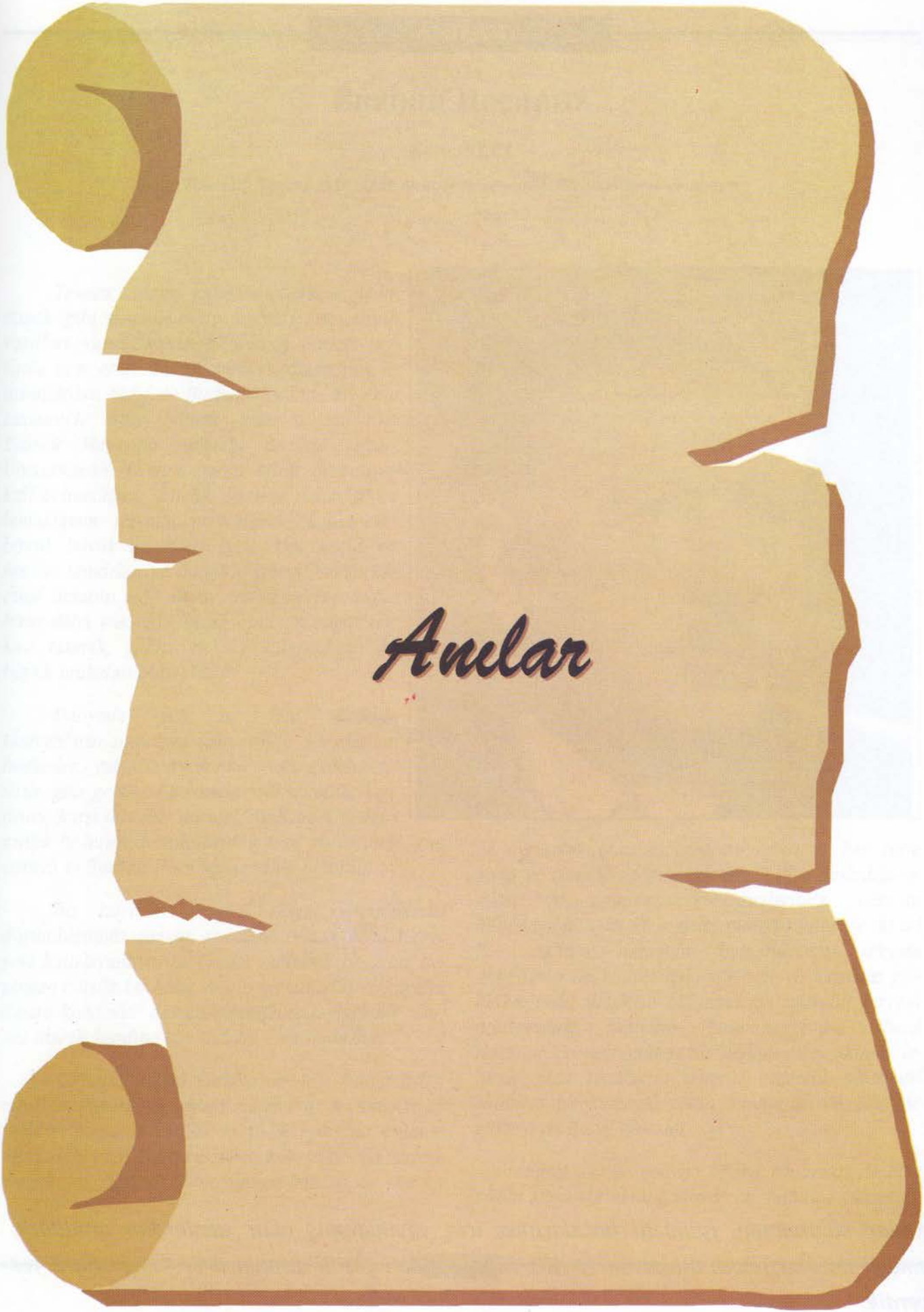
Zeytinoglu Holding
NUSA Genel Müdür Yardımcısı
Ros A.S. Genel Müdürü
OEA Int. (ABD) Başkanı
Empa Başkanı
Yeditepe Yönetim Kurulu Başkanı
GULET Direktör
Netaş, Ar-Ge Grup Direktörü
TRT2 Teknik Müd. Baş Mühendisi
TESİD Genel Sekreteri
Denizli Milletvekili
Koç Holding Enerji Grubu Başkanı
TESS Ar-Ge Müdürü
AEG ETİ Genel Müdürü
TEK Genel Müdürü (Emekli)
Altındağ Teknik Müdürü
Radyo-TV Üst Kurulu Başkan V.
CIHAN, Teknik Koordinatörü

BETTEMİR Veli
 BİLGİN Caner
 BİLGİN Haluk
 BÖLÜKBAŞI İdris
 BÖREKÇİOĞLU Fehmi
 BURAN Haluk
 BÜYÜKÜSTÜN Serdar
 BÜYÜKYILMAZ Altan
 CAMBAZOĞLU Türker
 CANLI Güray
 CEVLEK Eyüp
 CEYHAN Okan
 ÇAĞATAY Bülent
 ÇAKAR Enis
 ÇALIKLI Ömer Yücel
 ÇELEBİLER Mehmet
 ÇELEBİOĞLU Memduh
 ÇELTEKLİGİL Uğur
 ÇETİNSOY Mustafa
 ÇİLOĞLU Mehmet
 ÇİTÇİ M.Öğuz
 DALAN Bedrettin
 DEBENSASON Yusuf
 DEMİRLİOĞLU (Kutlu) Esin
 DEMİRTEL Aysu
 DEMİRTEL Erhan
 DİKMEN Selçuk
 DOĞANÇAY (Demir) Nesligül
 DÖNMEZ İsmail Emin
 DÜNDAR Zafer
 ELGİN Ergun
 ERDOĞAN Ruhi
 ERGENEKON Nuri
 ERİKÇİ Cahit
 ERTAN Uğur
 ERTEM Güray
 EYÜBOĞLU Rüstem
 FIRAT Serhat
 GİRAY Metin
 GÖREN Müfit
 GÜLAN Özdemir
 GÜLBAHAR Levent
 GÜLSOY Serdar
 İKİZ Osman
 İNCECİK Zafer
 İZBUL Çetin
 İZGÜL İsmet
 KARABİBER Tahsin
 KAYACAN Nazmi
 KINAYİĞİT Ersen
 KİBAROĞLU Yavuz Selim
 KÖROĞLU Sibel

P.T.T. Genel Müdürü
 Schneider A.Ş. Satış Müdürü
 AKNET Bakım Direktörü
 KONDAŞ
 Ros A.Ş. Teknik Müdür
 TRT Stüdyolar Daire Başkanı
 Toledo-Baykon Yönetim Kurulu Başkanı
 Yüksek Teknoloji Merkezi
 EMPA
 İNTER Bşk.Yrd.
 UNILEVER Bilgi İşlem Md.
 AKNET Bakım Müdürü
 FORS A.Ş. Genel Müdürü
 Akçimento Elk.Bk.Müdürü
 İstanbul Telefon Baş. Müd.
 SATKO Yön. Kurulu Başkanı
 EXAR, (ABD)
 Simko Otomasyon Müdürü
 ERDEMİR Elektronik ve Hassas Aletler Md.Yrd.
 Tesan Genel Müdürü
 ERA Genel Müdürü
 İstanbul Milletvekili
 ELEKON Genel Müdürü
 Fairchild Project Man. (ABD)
 THY/Bim-Proje Yöneticisi
 Bileşim A.Ş. Genel Koordinatör
 Shindler Genel Müdürü
 THY Hat Yönetimi Başkanı
 Erdemir Elektronik ve Hassas Aletler Müdürü
 Batı Anadolu Çimento Enerji Müdürü
 Çağkor Elektrik
 DEBANT A.Ş. Genel Müdürü
 Head of Data Processing EURO CONTROL, Brüksel.
 ERE A.Ş. Genel Md.
 Barmek Holding Tek. Planlama Koordinatörü
 EMPA Genel Müdürü
 Eyüboğlu Eğ. Kur.
 Eczacıbaşı Teknik Müdürü
 TEK Trafo Merkezi Daire Başkanı
 EOC Genel Müdürü
 Otis Genel Müdürü
 Siemens-Simko UPS.DPT. Müdürü
 Uransan Proje Koordinatörü
 Eliop Genel Müdürü
 Simko Direktör
 TRT TV Daire Başkanı
 EGES Genel Müdürü
 EOC Yönetim Kurulu Başkanı
 PTT İzmir Başmüdür Yardımcısı
 TELETAS
 ENTER Y.K. Başkanı
 RAKS Pazarlama Müdürü

KUBİLAY Aysun
 KUBİLAY T. Sarı
 KUMCUOĞLU Ali Sinan
 KURTOĞLU Mehmet
 MAHİROĞLU Fuat
 MERCAN Aslan Alp
 MİRABOĞLU (Arlanoğlu) Serap
 MÜFTÜOĞLU Uğur
 ORALLI Sinan
 ÖKTER İsmail
 ENEREN Semih
 ÖZBUDAK Sina
 ÖZDEMİR Cengiz
 ÖZDEMİR Necati
 ÖZDİL Hayrettin
 ÖZER Ayten
 ÖZTÜRK Fevzi
 PEKCAN (Kadaifçi) Ruhsar
 SAYAR Alaattin
 SEVEN Kazım
 SOYSAL Nurdan
 SÖZER Emin
 SUÇSUZ Remzi
 SUNGAR Gülümser Sarı
 ŞARKAN Adnan
 ŞENGÜL Ali Özkan
 ŞENYÜREK Şefik
 ŞİMŞEK Levent
 TANER Haluk
 TANRISEVER Ertürk
 TEKALPAN Faruk
 TEKELİ Vural
 TEKİNEL Hüseyin
 TEMİZEL Tarhan
 TEPELİ Veli
 TEZCAN Levent
 TİTİZ Tınaz
 TOLOĞLU Murat
 TÜRÜDÜ Faik
 ÜNAL Haluk
 ÜNAL Selçuk
 ÜNERDEM Tarık
 YAMANTÜRK İdris
 YANIK Haluk
 YAZICI Cem
 YENEL Lütfi
 YETİŞ Önder
 YILDIZ Osman
 YÜCEL Esen

Siemens-Simko Grup Müdürü
 İnter Genel Müdür Yardımcısı
 NETA Yönetim Kurulu Başkanı
 HOBİM Genel Müdürü
 Tetrapak Teknik Müdürü
 EMKOL A.Ş. Genel Müdürü
 NETAŞ Pazarlama ve Mühendislik Direktörü
 İNCEKARALAR Genel Müdür Yardımcısı
 SGS Teknik Müdür
 EXAR (ABD)
 ÖNEREN Sahibi
 Simko Genel Müdür Yardımcısı
 Aslan Çimento Genel Müdürü
 ECOM Sahibi
 HAYRETTİN ÖZDİL A.Ş. Sahibi
 ESCORT Gn.Md.
 ELEKTROSAN A.Ş. Sahibi
 Süperlit Genel Müdürü
 Konut Asansörleri
 EXAR (ABD)
 Demirer Genel Müdürü
 Toledo-Baykon Genel Müdürü
 İstanbul Çorap Koordinatörü
 İstanbul Anadolu Yakası Telefon Baş. Müd.
 Şar Elektronik
 Philips Fab. Müd.
 Beko Tek.Ar-Ge Müd.
 NETAŞ, İnsan Kay. Müdürü
 Ergin Elektrik Genel Müdürü
 UCA İletişim San. Tic.A.Ş. Yön.Kur.Bşk.
 Ekinciler Teknik Müdürü
 TRT Genel Müdür Yardımcısı
 TEKİNEL Elektrik Ltd.Şti. Genel Müdürü
 ELSAN Sahibi
 TRT2 Ölçü Bakım Müdürü
 Honeywell End.Otomasyon Müdürü
 İstanbul Milletvekili
 EAE Elektronik Genel Müdürü
 Türkar Sahibi
 Ros A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı
 FORS A.Ş. Genel Müdür Yardımcısı
 UTI (ABD) Teknik Müdür
 Güriş Yönetim Kurulu Başkanı
 EEC Genel Müdürü
 REEL Müh. Sahibi
 VESTEL Başkanı
 TÜBİTAK Enk. Ü. Başkanı
 EDS Ltd. Sahibi
 TRT2 Teknik Müdür

Anelar

Anılar bölümünde, rahmetli hocalarımız için yayınlanmış olan yazılardan alıntılara, emekli hocalarımızın anılarına ve ARI yıllıklarından çeşitli alıntılara ve fotoğraflara yer verdik.

Burhan Hocamız

Kemal TAN

Temmuz - Ağustos 1958 tarihli Elektrik Mühendisliği Mecmuası'ndan alınmıştır.

Tevazu, temiz kalplilik, herkese iyilik etmek gibi insanlığın ne kadar iyi ve üstün vasıfları varsa, bunların hepsini birden nefsinde cem etmiş olarak tanıyabildiğim pek az insanlardan birisi de Burhan Hocamız idi. Onu tamamiyle anlayabilmek için, o zamanlar Yüksek Mühendis Mektebi denilen Teknik Üniversitenin 6 sene süren tahsil devresinin kafi gelmediğini, seneler geçtikçe daha iyi anlamaktayım. Hayatta, profesörlük olmasa bile, birçok büyük mevkileri işgal eden küçük insanları tanıdıkça ve bunlarla Hocayı mukayese etme fırsatını elde ettikçe, onun hergeçen gün biraz daha yükseldiğini his etmenin engin zevkini tatmak, galiba Hocayı anlayanların en büyük mükafatı olmaktadır.

Dünyada pek az fani, kendini tanıyanların nazar ve kalplerinde; karşılaşılan hadiseler, vakialar ve binbir çeşit gaileler tesirile gün geçtikçe kıymetini yükseltecek, kendisine karşı duyulan hürmet, muhabbet ve hayranlık hislerini derinleştirecek tesir ve kıymete, zan etmem ki Burhan Hoca kadar sahip olabilsin.

Biz talebeleri ondan neler öğrendiğimizi düşündüğümüz zaman, münferit olarak belki hiçbir şeyi hatırlayamıyoruz. Çünkü mübarek Hocamız hepimize müşfik bir baba, munis bir arkadaş ve hayatta daima kendisine dayanabileceğimiz sağlam bir mesnet olarak kendine has samimi etvarile bizlere:

"Evlatlarım ben Paris'te elektrik mühendisliği tahsilimi yaparken ceryanı mütenavip, o zamanki kitapların sonunda bir iki sahifelik apandiks halinde idi. Olsebepten mütenavip ceryan hakkında sizlere vermek pek bilgim yoktur. Amma bunları da size en

iyi öğretecek hocaları laboratuvarları ve her türlü kitap ve risaleleri temin ederim..." diye başladığı samimi ve mütevazi konuşmalarında, Ceryanı mütenavibin 4 tel ile ceryanı mütamadının ise iki tel ile naklinin mümkün bulunduğunu, ceryanı mütenavip ile kudret naklinde self ve kapasite gibi binbir türlü dertlerin bulunmasına mukabil ceryanı mütamadide bunların bulunmadığını velhasıl Hocanın Ceryanı mütemadi dediği süreli akımın lehinde olan taraflarını tebarüz ettirerek alternatif akımdan bu kadarcık olsun hincını almak cihetine gitmeyi de ihmal etmezdi.

Süreli akımın çok iyi bildiği kanunları ile bize bütün alternatif akım hadiselerini, bilhassa yüksek ri-

yaziyenin elektriğe tatbikinde pek tabii bir hadise imiş hatta yazı yazıyormuş gibi hareket ederek en muğlak denklemleri çözmesi ve süreli akım makineleri ile, kendisinin çok sevdiği bir deyimle, mezür elektrik hakkında bizlere verdiği hiçte azımsanmayacak bilgiler bir tarafa bırakılırsa, bunlardan çok daha mühim ve belkide hiçbir Üniversitede öğretilmeyen ve Burhan Hocamızın şahsı ile kaim bulunan bir çok şeyler öğretilmiştir.

O, bizlere insan olmayı, nefse itimadı, fazileti, memleket sevgisini, memleket sevgisini, mütevazı ve feragatkar olmayı ve fakat asla köleliği kabul etmemeyi, mükemmel bir mürebbi, emsalsiz bir pedagoğ olarak öğretmesini bilmiştir. Her birimiz kabiliyetimiz nisbetinde insanlığın bu iyi hasletlerinden neler elde edebilmiş isek bunun büyük payını Hocamıza borçluyuz.

Ondan hiç korkmaz her derdimizi kolayca açabilirdik. Kendisini müşfik bir baba gibi sever, sayar, itaat ederdik. Cüssesi ile münasebeti bulunmayan hassas ve rakik kalbinin kırılmasından en çok korkardık. Bir çok hocalarım için his ettiğim halde, bütün Mühendis Mektebi hayatımda, yalnız bir bayram günü Burhan Hocamın Boğaziçi'ndeki evine giderek onun mübarek ellerinden öpmeye cesaret edebildim dersem, onun bizlere ne kadar yakın bulunduğunu daha müşahhas ifade etmiş olurum.

Kendisine has yumuşak ve birazda gevrek sesiyle, yine kendisine has bir tabiri olan "Uğlum!..." diye söze başlar ve mesela elektrik mühendisliğini "bu meslek ne öldürür ve ne de öldürür" diye verdiği nasihatlar ile bizlere hayatta çok ileri şeyleri beklememeye ve karşılaşacağımız hayatın, kendisince malum olan, binbir cilvelerinden bedbinliğe düşmememize elinden geldiği kadar gayret ederdi.

Hayvanlardan en çok sevdiği at olduğundan adeta elektrik ölçüsünün kilovat yerine beygir olmadığına esef ederdi. Bütün misallerini de ne yapar ne eder at üzerine verirdi. Mesela türbinle atın münasebetini düşünmek kolay olmamakla beraber Hoca birçok cahil ustaların türbin regülatörlerini sev-

mediklerini, illada el ile idare etmek merakından bulunduklarını ve bu suretle fenni reglaj yerine kendi gönüllerine göre reglaj yapmayı tercih ederek türbin regülatörünü tahrik eden kayışı attıklarını ve bînetice türbinin ambalmanına sebep olduklarını söyler ve bunun "tıpkı atın yularını başına atmaktan ve onun önüne geleni tekmeliyerek koşmaya başlamasından farkı yoktur" diye izah ederdi. Elektiriğin hayvanların ölümüne daha kolay sebep olduğunu söylerken, daha aşağı gerilimde ölen hayvanları söylemez "mesela at 30 volt da ölür." dediğini Hocayı tanıyan birçok arkadaşlarımız bilirler.

Kendisi devrinin biricik elektrik mühendisi bulunması ve Dolmabahçe sarayına bile bir hayli hadiseli olarak daimi ceryanlı ilk defa elektrik verme işini bile bizzat yapmış olması itibarile, o devirdeki her elektrik kaza, arıza ve hadiselerine, ya ehli-vukuf, müdakkik veya mütehassıs sıfatlarıyla vakıf olmuş bulunması, ona bitmez tükenmez hoş ve nahoş elektrik hadiselerin misallerini kazandırmıştı. Bunları yerleri geldikçe tatlı, tatlı anlatır ve ibret almamızı temine çalışırdı.

Teknik Üniversite Burhan Hocanın ölümü ile, memleketimizin elektrik tarihini ve insanlık idealinin emsalsiz mütevazı ve müşfik simasını kaybetmekle telafisi imkansız bir üzüntü duyduğu gibi, onun biz talebeleri kalplerimizden birer parçanın koparılacak toprağa verilmesi gibi bir boşluğu daima acı acı his edeceğiz.

Tanrıdan rahmet dilediğimiz ve onun üstün insanlık vasıflarını, ruhlarımızı aydın tutacak bir meşale gibi daima yad ederek ruhunu şad etmek istediğimiz, Burhan Hocamızı bir kere daha hatırlamak ve anmak için kaleme alınan şu birkaç satır yazının onun pek az da olsa anlatılmasına kifayet etmeyeceğini biliyorum. Ancak bu aczim Hocayı sevenlerin tevazularına sığınarak itiraf ederken; hepimizle beraber olan merhumun ruhu şad olması için ona layık insanlar olmaya çalışmamızı teklif ediyorum.

M. Santur'un 30. Hizmet Yılı Töreninde Yapmış Olduğu Konuşma

Cumhurbaşkanı
İnönü, Rektör
T. Taylan ve
M. Santur

Sayın Rektör, değerli öğretim üyeleri, muhterem meslektaşlarım, seçkin misafirler, çok sevgili öğrenciler, başta sayın Rektör olmak üzere bu töreni hazırlayanlara en samimi teşekkürlerimi sunmak isterim. Zahmet edip bu törene iştirak etme lütfunda bulunan meslekdaş, misafir ve öğrencilerime de minnet duygularımı ifade eder, bana gösterilen sıcak alakadan ve naçiz şahsım hakkında söylenen güzel sözlerden dolayı son derece mütehasis olduğumu arz ederim. Ayrıca mütevazı ve iddiasız hizmetlerimi müsahama ile müsait bir ışık altında değerlendiren Fakülte arkadaşım ve dostum Ord.Prof. Karafakioğlu'na huzurunuzda şükranlarımı ıblâğ etmek isterim. Kendileri daha otuz sene birlikte çalışmayı teklif ediyorlar. Bu teklifi ile ufak bir fıkrayı nakletmek isterim:

Papalardan birinin sekseninci yıldönümü kutlanıyormuş. Kardinallerden biri kendisine bir o kadar daha yaşamasını temenni etmiş. Bunun üzerine Kardinal "Allahın inayetine niçin hudut çekmek istiyorsun" demiş.

Bu günü idrak edebilmiş olmak ve iltifatlarınıza nail olmak şüphe yok ki büyük bir mazhariyettir. Bu sebeple heyecan ve sevinç duymamam mümkün değildir. Fakat bu sevince biraz da hüznün karışmaktadır. Otuz sene evvel benimle birlikte yan yana akademik kariyere atılan fakat bu günü göremeyerek

aramızdan ayrılan birçok değerli meslek arkadaşlarımın aziz hatırasını şu anda yadetmemek kabil değildir. Ne yazık ki kader bu günü onlarla birlikte kutlamama müsaade etmemiştir. Bu sebepten dolayı teessürüm derindir.

Meslek hayatına yeni atılan bir genç önündeki otuz seneye baktığı zaman bu müddeti çok uzun görür. Bitebileceğine pek inanmaz. Halbuki bu seneleri arkada bıraktıktan sonra geriye bir nazar atınca, geçen müddet hiç de o kadar uzun gelmez. Hatta bu müddetin ne kadar çabuk geçtiğine şaşar. Gelecekteki zamanla geçmişteki zaman bir çeşit izafiyete tabidir. Uzunluğu bakan gözün hangi yönde baktığına göre değişik görünür. Fakat mahdud olan insan ömründe, arkada kalan senelerin sayısı kabarcınca, ilerideki zamanın da hakikatte olduğundan uzun gelebileceğini hatırlayarak bugünkü gibi bir fırsat verilince, geçmiş senelerin muhasebesini yapmak adeta kaçınılmaz bir zaruret haline geliyor. Geride bırakmış olduğum otuz sene şahsım bakımından birçok tatlı ve acı hatıralarla doludur. Bazı başarılar birçok da başarısızlıklar saymak kabildir. Ben bugün huzurunuzda bunların tadadını yapmak istemiyorum. Kendi mazimden ziyade, otuz senedir gayretlerimi hizmetine vakfetmiş olduğum ve hepimizin müstesna sevgi bağları ile bağlı bulunduğumuz bu ilim müessesesinin, bu müddet zarfında

B. Karafakıoğlu ve M. Santur

gözlerimin önünde geçirmiş olduğu gelişme safhalarına temas etmeyi daha faydalı buluyorum.

1933 senesinde Mühendis Mektebinin Fizik laboratuvarına kemençenin verdiği sesler üzerinde araştırma yapmak üzere intisap ettiğim zaman okulda İnşaat ve Mimarlık olmak üzere iki şube vardı. Talebe sayısı 300 civarında, işgal ettiği hacim şimdiki Gümüşsuyu binasının dörtte biri kadar, laboratuvar sayısı 4, öğretim üyesi sayısı 30, memur ve müstahdem sayısı da 15-20 kadardı. Birkaç bin eski kitap ihtiva eden tek kütüphanesinin kapısı mühürlü idi. Gençler arasında okula karşı fazla rağbet yoktu. Çünkü ağır ve meşakkatli olan mühendislik mesleği fazla bir kazanç temin etmiyordu. Bu sebeple okul ancak mecburi hizmet mukabili burs vererek öğrenci temin edebiliyordu. Bu mütevazı şartlara rağmen okul, sayıları az da olsa bilgileri sağlam temellere dayanan mühendis ve mimarlar yetiştirip yurdun her köşesine imar görevini yapmak üzere gönderiyordu. Tahsil müddeti altı sene idi. Bunun ilk üçü matematik, fizik, mekanik, kimya, resim gibi temel bilgilere hasredilir, ikinci üç senede ise meslek öğrenimi yapıldı. Temel bilgilere çok önem verilir, talebenin bu disiplinlerde kuvvetli yetişmesine bilhassa dikkat edilirdi. İlk devreyi tam olarak başaramayan öğrenci, hiçbir suretle ikinci devreye geçmezdi. Tatbik edilen sistem sınıf sistemi idi. Sene sonu ve bütünleme imtihanlarını geçemeyen öğrenciler, bir dersten kalmış olsalar dahi, sınıfı tekrarlarlardı. Ayrıca sınıf geçmek için her dersten geçmiş olmak kafi gelmezdi; belirli bir ortalamayı tutturmak da şarttı. Bir de bütün tahsil süresince birisi birinci devre, ikincisi

de ikinci devrede olmak üzere ancak iki defa sınıf tekrarlamak mümkündü. Bu sebeple altı senelik tahsil süresinde sekiz seneden fazla mektepde kalmak mümkün değildi. Bu süre içinde tahsilini bitiremeyerek öğrenimini yarıda bırakmak mecburiyetinde kalan öğrenciler az değildi. Bunları dinleyen genç öğrenciler, orta çağın engizisyon devrini anlatıyorum sanmasınlar. Halen bu salonda aramızda bu devri yaşamış ve bütün engelleri sağ salım aşmaya muvaffak olmuş ve memleket hizmetinde daha uzun seneler çalışacak olan birçok eski mezun bulunmaktadır. Yüksek Mühendis mektebinin kısa bir zaman sonra, teknik eleman ihtiyacı artmış ve dolayısıyla pek rağbette olmayan mühendislik mesleğinin toplumumuzdaki maddi ve manevi

itibarı süratle yükselmeye başlamıştır. Evvelce ancak burs vermek suretiyle güçlükle talebe bulmak kabilken, kendi hesabına okuyarak mühendis olmak isteyenlerin sayısı birden bire o kadar çoğalmıştır ki mevcut imkanlarla isteklere cevap vermek güçleşmiştir.

1935 senesinde askerlik görevimi ikmal ederek avdet ettiğim zaman İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesine bağlı bulunan Elektromekanik şubesinin Yüksek Mühendis Mektebine nakledilmiş olduğunu, ayrıca bir de PTT şubesinin açılmış olduğunu gördüm. Mektebe kabul edilen talebe sayısı da gitikçe artıyordu. Mektep böylece gerek mevcut sayısı gerek yetiştirdiği eleman çeşidi bakımından genişlemeye başlamıştı. Bu genişleme devamlı olmakla beraber 1941 senesine kadar harp dolayısıyla pek hızlı olamamıştır. Asıl gelişme okulun 1944 senesinde Üniversite olarak yeniden teşkilatlandırılması ve 1946'da muhtar bir müessese haline gelmesinden sonraki senelere tesadüf eder. Bu inkişaf el'an hızını kaybetmiş değildir. Daha bu sene yeni bir Fakültenin, Kimya Mühendisliği Fakültesinin açılması ile memleket ihtiyaçlarını karşılama yönünde büyük bir adım daha atılmıştır. Bugün Üniversitemiz altı fakültesi, teknik okulu, birçok enstitüsü ve merkezleri ile çeşitli ihtisas kollarında teknik eleman yetiştirmektedir. Talebe sayısı onbeş kat artarak 5000'e yaklaşmıştır. Üniversitenin kürsü, enstitü, laboratuvar ve dershaneleri restore ve tevsi edilmiş olan Gümüşsuyu, Taşkışla ve Maçka binaları gibi abidevi büyük binalardan, irili ufaklı birçok diğer binalara taşmaktadır. Her sene milyonlarca liralık yeni inşaat yapıldığı halde ih-

Başbakan A.Menderes, Vali F. Kerim Gökay ve M. Santur

tiyaç zor karşılanmaktadır. Mevcut laboratuvar ve atölye sayısını tam olarak söyleyecek durumda değilim. Fakat 100'e yaklaştığını söylersem mübalağa etmiş olmam sanırım. Bu laboratuvar ve atölyelerde öğrencilere 1933'de yok denecek kadar olan pratik tatbikat yaptırıldığı gibi çeşitli araştırma ve geliştirme faaliyetlerine de yer verilmektedir. Evvelce hiç mevcut olmayan enstitülerde memleketin teknik problemlerine cevap bulunmaya çalışılmaktadır. Üniversitemiz kitap bakımından da çok zenginleşmiştir. Halen bir merkez kitaplığından başka, Fakülte ve Enstitü kitaplıkları vardır. Sayısız teknik tebliğ konuşmaları ve yüzbinleri bulan ve en yeni

neşriyatı ihtiva eden kitap ciltleri ile dünyanın bilim hazinelerini çatımızın altına toplamış ve her öğrenmek isteyenine istifadelerine arzetmiş bulunmaktadır. İlmî neşriyat bakımından da küçümsemeyecek terakkiler kaydedilmiştir. 1933'de mevcut 30-40 ekserisi taş basması ders kitabı varken, bunların sayısı bugün her fakültede 100'leri bulmaktadır. Ayrıca gerek dilimizde gerekse yabancı dilde yayınlanan dergi, monografi, broşürlerle bilim ve tekniğin en son gelişmeleri memleket içinde yayıldığı gibi, Üniversitemizde yapılan orijinal çalışmalar ilim dünyasının bilgisine kendi dilleri ile arz edilmektedir. Otuz sene evvel birkaçı aşmayan idareci ve müstahdemlerin sayısı da göze çarpacak şekilde artmıştır. Halen Üniversitemizin muhtelif tesislerinde çalışan idareci, memur, teknisyen, usta, laborant ve müstahdemlerin sayısı 1000'i bulmaktadır. Özetlemeye çalıştığım bütün bu muazzam gelişmeler neticesinde müessesemiz sadece inşaatçı yetiştiren küçük bir meslek mektebinden tekniğin belli başlı bütün kollarını ihtiva eden ve dünyadaki hemcinslerinin yanında yer almış olan büyük bir üniversite haline gelmiştir. Bu istihaleyi içinde yaşayarak izlemek bana nasip oldu. Üniversitemize bu süratli inkişaf safhasında hizmet edebilmiş olmayı büyük bir mazhariyet sayarım. Son otuz sene içinde her yönden ilerlemelerin ve alınan yolun göze çarpar mahiyette ve iftihar verici olmasına rağmen başarılması gereken daha pek çok işler vardır. Önümüzdeki senelerde daha genç nesiller tarafından çözüme bağlanmak üzere bekleyen eski, yeni çok sayıda önemli problemler mevcuttur. Bunlardan uzun senelerden beri çare arandığı halde tatmin edici bir şekilde sonuçlandırılmayan bir ikisini burada hatırlatmaktan kendimi alamıyorum.

Kitaplıklarımız dünyada neşredilen en yeni teknik dergiler ve kitaplarla mücehhez oldukları halde öğrencilerimiz bunlardan yeter derecede faydalanamamaktadırlar. Bunun sebebi öğrencilerimizin bir çoğunun dil bilgisinin zayıf oluşudur. Bir teknik elemanın bilgisini artırabilmesi, gelişmeleri adım adım takip edebilmesi ve kısa zamanda körleşmekten korunabilmesi için dilimize çevrilmesi mümkün olmayan geniş dünya literatürünü okuyabilmesi şarttır. Bunun için de yeterli dil bilgisine sahip olması lazımdır. Öğrencilerimiz daha üniversiteye girerken yeterli dil bilgisi ile mücehhez oldukları takdirde, daha ilk andan itibaren kitaplıklarımızda yatan zengin bilim hazinelerine direkt olarak

A. Ataman ve M. Santur

erişebilirler. Merak saiki ile, şahsi teşebbüsle edinilen bilgiler en iyi sinen bilgilerdir. Daha üniversite sıralarında iken kendi başına ilkel kaynaklardan bilgi çekmeye alışan bir genç mühendis, meslek hayatına atıldıktan sonra da karşılaştığı problemleri çözmekte güçlük çekmeyeceği gibi, devamlı olarak gelişen ve bu yüzden teknik aleminin yeniliklerine de ayak uydurmak imkânını bulur. Diğer taraftan bilgi kaynağı olarak yalnız öğretim üyelerine bel bağlamayan, uyanık ve meraklı genç öğrencilerle dolan üniversitenin bilim havası da elektriklenir, yeni fikirlerin doğmasına daha müsait, dinamik bir karakter alır. Bu sebeptendir ki üniversiteye ayak atan öğrencilerin matematik veya fizik bilgileri ile mücehhez olmaları nasıl isteniyorsa, kuvvetli olarak yetişmeleri bakımından en kudretli bir alet olan temel yabancı dil bilgileri ile de teçhiz edilmiş olmaları sağlanmalıdır. Kesin olan bu probleme bir çözüm bulunduğunda Üniversitemiz ileriye doğru büyük bir adım atmış olacaktır.

Bir sıralama imtihanına tabii tutulmalarına rağmen Üniversitemize kabul edilen öğrencilerden birçoğu yetişmelerinin zayıf oluşundan Fakültelerimizin yüklü olan programlarını ezilmeden kaldıracabilecek kuvvette değildir. Bu gibi öğrenciler tahsillerini normal beş senelik süre içinde bitiremeyip altı, yedi sene, hatta daha uzun bir zamana muhtaç olmaktadır. Sonunda da ancak güç bela mezun olabilmektedirler. İlk sömestrelere biriken bu öğrenciler üniversiteye ve toplumumuza yük oldukları gibi, öğrenim seviyesine de tesir etmekte ayrıca kendileri de ızdırap çekmektedirler. Bu gibilerinin birçoğu ellerinde olmayan se-

beplerden dolayı kafi derecede hazırlanma imkânını bulamadan üniversiteye girmeleri yüzünden bu duruma düşmektedirler. Bu gibilerine daha başlangıçta eksiklerini tamamlamak fırsatı verilirse, zayıf olan temel bilgilerini takviye ettikten sonra normal öğrenim programını müşkül duruma düşmeden daha rahat ve kolaylıkla başarıları mümkün olur. Bu sayede zayıf öğrencilerin hem daha kısa zamanda hem de daha ehilli olarak yetişmeleri sağlanabilir. Ayrıca bütün üniversite öğrenim seviyesinin yükselmesine de yardım edilmiş olur.

Son olarak Üniversitemizin teşkilatında kanaatimce eksik kalan bir hu-

susa temas etmek istiyorum. Üniversitemizde tekniğin esas bilimlerinden her biri muhtar bir Fakülte tarafından temsil edilmiştir. Her Fakülte kendi sahası içinde çalışan mücavir ihtisas kolları ihtiva etmektedir. Fakülteye bağlı Kürsüler çalışmalarını bu ihtisas kollarına bağlı yakın disiplinlere hasrederler. Bu itibarla bir Fakülte içindeki muhtelif Kürsüler birbirlerine oldukça yakın teknik konularla meşgul olurlar. Buna tek istisna Matematik ve Fizik Kürsüleridir. Üniversitemizde Matematik ve Fizik Kürsüleri muhtelif Fakültelere serpiştirilmiş durumdadır. Çalışmalarını bütün mühendisliğin temelini teşkil eden bu ana disiplinlere hasretmiş olan Kürsüler, bağlı bulundukları Fakültenin diğer teknik Kürsüleri arasında gerektiği şekilde gelişememekte, birer yardımcı Kürsü olmaktan ileri gidememektedirler. Bunların genişliğine ve derinliğine inkişaf edebilmeleri için, benzer diğer dünya üniversitelerinde olduğu gibi ayrı bir Fakülte içinde birleştirilmeleri lazımdır. Aynı bir Fakültede bu Kürsülerin yanında yeni Kürsülere de yer verilerek ana disiplinlerin Üniversitemiz içerisinde daha faal ve feyizli bir hale gelmeleri sağlanabilir. Üniversitemizin ana disiplinlerinin bu suretle takviyesi, bütün Fakültelerin ilim bakımından daha sağlam temellere dayanmalarını ve daha dengeli bir şekilde gelişmelerini temin eder.

Sözlerime burada nihayet verirken, geçen otuz sene zarfında ve bugün şahsıma karşı her vesile ile gösterilen samimi destek, itimat ve sıcak yakınlık dolayısıyla içten gelen teşekkürlerimi, minnetlerimi sunarım. Hepinizi sevgi ile selamlarım.

Elektrik Mühendisliğinde Gelişmeler

Prof.Dr. Tarık ÖZKER

Elektrik Fakültesi, 1973 Cumhuriyetin 50.nci İTÜ'nün 200.yıldönümü kitabından alınmıştır.

Tarık Hoca ders anlatıyor...

Elektrik Mühendisliği ile ilgili çeşitli sorunların kavranmasını sağlamak amacı ile, dikkatimizi uygarlığın gelişmesine, mühendisliğin çağlar boyunca yaptığı etkiye ve bu etki sonucu sağlanan gelişmelere yönelmek yerinde olur.

Mühendislik, çok eski zamanlara kadar uzanır. İnsanların varlıklarını sürdürmek ve daha iyi yaşamak üzere doğadan yararlanmak için gösterdikleri çabalara mühendislik zorunlu ve etkili olmuştur.

...

Günümüzde mühendisliği, "insanoğlunun mutluluğu ve iyiliği için doğa güçleri ile çeşitli malzemeden ekonomik olarak yararlanmayı sağlayacak yolların bulunup geliştirilmesinde öğrenim ve tecrübe ile edinilen matematik ve fiziksel nitelikten bilginin kullanıldığı meslek" diye tanımlarız.

Birçok kimseye göre mühendislik bir sanattır, kul-

lanılması da beceri; yararlı, ekonomik sonuçlar almak üzere bilimsel ilkelerin kullanılması yetenek ister.

Mühendisler bugün insanların yaşama düzeylerini yükseltmek üzere daha yeni, daha ucuz yollar aramaktadırlar, bu amaçla çalışmalarını başlıca şu alanlarda yürütürler:

- 1- Temel ve uygulamalı araştırmalar,
- 2- Geliştirme çalışmaları,
- 3- Mühendislik hizmetleri,

Bu çalışmalar, özellikle matematik ve fizik alanlarında sağlam bir öğrenim gerektirir. Üniversite eğitimi temeldir.

Mühendisler, bilimde elde edilen sonuçları yararlı şeylerin üretimi, dönüşümü ile ilgili işleri ve hizmetleri yerine getirmişlerdir.

Bu yüzden, mühendislik öğretiminde, her öğrencinin yaratıcı ve yapıcı gücünün geliştirilmesi gerekir. Bunun için mühendislik eğitimi bir yandan belli bilgilerin öğretilmesine, bir yandan da temel ve uygulamalı bilgi alanlarından daha geniş ufuklara açılma olanağı sağlayan araştırmalara dayanır.

Hergün ortaya yeni kavramlar çıktığından ve yeni gelişmeler olduğundan eğitim sadece, şimdiki sorunların çözümlenmesine dayanmamalı, yapılan işlerin iyice anlaşılmasını sağlamalı, geleceğe açık olmalıdır.

Elektrik Mühendisliğinde insanların erişmek istedikleri iki temel amaç gerçekleşir: Bunlardan biri haberleşmedir. İnsanlarla insanlar arasında, insanlarla ma-

M. ÜLGÜR, T. ÖZKER ve N. ÖZDAŞ, 1967

kineler arasında, makinelerle makineler arasında haberleşme, Haberin (enformasyonun) işlenmesi ve iletilmesi. Radar, radyo, telefon, ölçme, elektronik kompüter ve kontrol konuları genel olarak bu haberin (enformasyonun) işlenmesi ve iletilmesi alanına girerler.

...

Elektrik mühendisliği, denel bilim yönteminin kullanılmasına iyi bir örnektir. Uygulamalı bilimlere bugün mühendislik bilimleri de demekteyiz. Mühendislik bilimlerinden, mühendislik sorunlarının çözülmesinde, bilimsel yöntemle birlikte soyut teorilerin uygulanması anlaşılır. Bu tanım uyarınca elektrik mühendisliği, elektrik ve magnetizmaya ilişkin bilgilerin, malzeme ile doğa kanunlarının insanların yararına kullanıldığı meslektir.

...

İkinci amaç, insanların kasları yerine makinelerin kullanılmasıdır. Büyük dev motorlar, makineler ve endüstri çarklarını döndüren bize ısı ve ışık veren enerji sistemleri ve bu enerjinin işlenmesi, iletimi ve kontrolü bu alana gir-

mektedir.

Bu alanlarda meslek edinmek için elektrik mühendisliği öğrencilerinin matematik, fizik, kimya, mekanik, elektrik, termodinamik gibi temel bilimlerde bilimsel düşünceye uygun yetişmeleri gerekir.

...

Elektrik mühendisliğinde lisans sonrası öğrenimde amaç, öğrencilerin bilimde ve mühendislikte temel ilkelere derinlemesine inmelerini ve yeni henüz çözülmemiş sorunlara eğilmelerini sağlamaktır.

Elektrik Tesisleri Disiplininin Gelişmesi

Prof.Dr. Mustafa BAYRAM

Soldan; İ. İLİSU, M. ESKENAZI, M. İNAN, M. BAYRAM, T. ÇAYLI, N. TARKAN, V. AYGEN ve asistanlar

Elektrik Tesisleri, Elektrik Mühendisliği konusunda okutulan birçok disiplinlerin sentezi ile meydana gelen bir SİSTEM dersi olup, teorik esaslara dayanan ve daha ziyade pratik uygulamaya yönelik bir meslek dalını oluşturur. Esas itibarı ile enerji üretimi, iletimi ve dağıtımı konularını kapsayan Elektrik Tesisleri, teknolojik üretimin temel elemanını teşkil eder. Bu konular sanayi kuruluşlarının ayrılmaz bir parçası olduğu için, geliştirmekte olan topluluklarda büyük önem taşır. 1945 yılında üniversite reformu yapıp Elektrik Fakültesi kurulduktan sonra, Elektrik Tesisleri dersi, fakültenin kurucularından olan rahmetli Prof.Fuat Külünk tarafından verilmiştir. Bu dersin müfredat programı, mühendislik öğrenimini yaptığı Zürih-Federal Politenik Üniversitesi'nde okutulan sisteme uygun olarak Prof.Fuat Külünk tarafından hazırlanmış ve geliştirilmiştir. O tarihlerde Prof.Fuat Külünk, Elektrik Makineleri, Elektrik Tesisleri, Yüksek Gerilim Tekniği, Aydınlatma ve İç Tesisat gibi çeşitli konuları bir araya toplayan "Elektrik Makineleri ve Tesisleri Kürsüsü"nü yönetmiştir. Bu kürsünün Elektrik Tesisleri bölümünde Prof.İzzet Gönenç, Prof.Moiz Eskenazi, rahmetli Prof.Mehmet İnan, Prof.Dr.Muzaffer Özkaya ve Y.Müh.Şahin Ayanlar, asistan olarak görev yapmışlardır. 1948 yılı başında

ben de Elektrik Fakültesi'ne katılarak, başlangıçta aynı kürsünün Elektrik Makineleri bölümünde asistan olarak görev aldım ve kürsümüzün şefi Prof.Fuat Külünk'ün Elektrik Tesisleri derslerini takip etmek fırsatını buldum.

Prof.Fuat Külünk 1951 yılının başlarında müessif bir kaza sonucunda vefat etti. Bunun üzerine, aynı kürsünün Elektrik Makineleri bölümünde doçent olarak görev yapmakta olan Prof.Dr.Turgut Boduroğlu, Elektrik Makineleri ve Tesisleri Kürsüsünün şefliğine getirildi.

Prof.Fuat Külünk'ün vefatından sonra Elektrik Tesisleri dersleri, bir süre Doç.Moiz

Eskenazi tarafından verildi. Bu arada evvelce Yüksek Mühendis Mektebinde Elektromekanik Bölümünde görev yapmış olan Ord.Prof.Franz Doppler, Viyana Teknik Üniversitesinden, Fakültemizde Elektrik Tesisleri dersini vermek üzere davet edildi. Ord.Prof.Dr.F.Doppler, Fakültemizde derslerini Almanca olarak verdiğinden, bu dersleri tercüme etmek üzere görevlendirildim.

1952 Yaz Yarı yılında Tesisler dersinin santraller kısmını verdikten sonra, sömestre tatilini ailesinin yanında geçirmek üzere 1953 yılı Şubat ayında Avusturya'ya giden Ord.Prof.Dr.F.Doppler, kısa bir süre sonra hastalanarak Viyana'da vefat etti. Bu arada Elektrik Makineleri ve Tesisleri konusunda doçentlik tezimi vererek 1950 yılı sonunda doçent oldum ve 1953 tarihinden itibaren Elektrik Tesisleri dersini vermekle görevlendirildim.

1953 Yaz yarı yılında Stuttgart Teknik Üniversitesi, Elektrik Fakültesinde Elektrik Tesisleri Kürsüsü şefi olan kıymetli hocam Prof.Dr.A.Leonhard, Üniversitemiz tarafından kabul edildi. Bu daveti kabul eden kıymetli bilim adamı, Fakültemizde 1953-1954 yıllarında çeşitli dersler yanında Elektrik Tesisleri dersini vermiştir. Prof.Dr.A.Leonhard,

Fakültemizde uygulanan ders müfredatını geliştirerek daha güncel hale getirmiştir. Almanca olarak verilen bu ders, tarafımdan tercüme edilmiştir. Bir yıl kadar süren yoğun bir çalışma, hem bizler için ve hem de öğrencilerimiz için çok yararlı olmuştur. Evvela 1967 yılında ve ikinci olarak 1973-1974 öğretim yılında, Darmstadt Teknik Üniversitesi, Elektrik Fakültesi Elektrik Tesisleri Kürsüsü şefi Prof.Dr.G.Hosemann, Kürsümüzde çeşitli konularda ders vermek, konferans ve seminer düzenlemek üzere Üniversitemiz tarafından davet edildi. Bu davetleri kabul eden kıymetli meslektaşım Prof.Dr.G.Hosemann ile çok verimli bir işbirliği gerçekleştirildi. Özellikle Elektrik Tesisleri dersinin müfredat programı genişletilerek modernleştirildi.

Dersler, adı geçen öğretim üyesi tarafından Almanca olarak verildiği için, bu dersin Türkçe'ye tercümesi tarafımdan yapıldı. Bu ana dersin dışında, "Koruma Tekniği" adı altında çok modern ve yararlı bir yardımcı dersin müfredatı müştereken hazırlandı ve bu ders 1973 yaz yarıyılında Prof.Dr.G.Hosemann tarafından verildi.

Bununla beraber şahsi araştırmalar ve çalışmalar sayesinde Elektrik Tesisleri disiplininin içeriği sürekli olarak yenilenmiş ve modern bilgilerle donatılarak güncel ihtiyaçları karşılayacak seviyede tutulmasına gayret edilmiştir. Bu konuda Üniversitemizin sağladığı imkanlardan da geniş ölçüde yararlanılmıştır. Uzun ve kısa vadeli olarak yabancı memleketlerde bilgi ve görgümüzü artırmak için yapılan görevlendirmelerde değişik üniversitelerde ve tanınmış sanayi kuruluşlarında çalışmalar yapmak fırsatı bulunmuştur.

Kürsümüzün kıymetli elemanlarından Prof.Mehmet İnan'ı maalesef Şubat 1987'de kaybettik. Yaklaşık 40 yıl kadar aynı Kürsüde ve aynı Anabilim Dalında daima ahenkli ve verimli bir işbirliği yaptığımız değerli bilim adamı kıymetli meslektaşım Prof.Mehmet İnan'ın yukarıda açıklanan Kürsü faaliyetlerine çok olumlu ve yararlı katkıları olmuştur; O'nun aziz hatırasını burada yad etmek benim için zevkli bir borçtur.

Elektrik Tesisleri Anabilim Dalı'nda halen okutulan ve iki sömestre süren Elektrik Tesisleri dersine bağlı olarak birer sömestrelilik "Elektrik Tesisleri Laboratuvarı" ve "Elektrik Tesisleri Projesi" yaptırılmaktadır. Bunun dışında, her biri birer sömestrelilik olmak üzere "Elektrik Tesislerinde Güvenlik", "Elektrik Ekonomisi" ve "Koruma Tekniği" gibi paket dersleri de okutulmaktadır.

Bütün bu derslerin içerikleri her yıl gözden geçirilerek, tekniğin gelişmesine ve günün ihtiyaçlarına cevap verecek en yüksek düzeyde tutulmalarına gayret edilir.

Elektrik Tesisleri disiplini içinde gelişen başka önemli bilim dalı da "Aydınlatma ve İç Tesisat"dır.

Elektrik Mühendisliği Bölümünün Fakülte haline getirildiği 1944-1945 yıllarında, Elektrik Tesisleri ve Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü Şefi ve Fakülte Dekanı Prof.Fuat Külünk, o zaman asistan statüsünde bulunan Y.Müh.Moiz Eskenazi'yi Elektrik Tesisleri dersi içerisinde Aydınlatma ve İç Tesisat isimli 2 saatlik bir ders vermek üzere görevlendirmiştir. Bu ders, zamanla, Aydınlatma Laboratuvarı ve İç Tesisat Projesi ile geliştirilmiştir.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında memleketimizde de yapılaşmanın gelişmesi ile, aydınlatma Tekniği ve İç Tesisat konusu büyük bir ihtiyacı karşılamış ve büyük rağbet görmüştür.

1956 yılından itibaren Elektrik Makineleri ve Tesisleri Kürsüsünde asistan olarak görev yapan Y.Müh.Mete Sanver'in Aydınlatma Laboratuvarının kurulmasında ve çalıştırılmasında, İç Tesisat projesi dersinin yapılmasında büyük emeği geçmiştir.Gelecek yıllarda Aydınlatma konusunda kendisinden büyük hizmetler beklenen Mete Sanver, 1972 yılında elim bir trafik kazasında yaşamını kaybetmiştir. Burada Mete Sanver'in aziz hatırasını yad etmek, bizim için zevkli bir görevdir. Elektrik Tesislerine bağlı Aydınlatma bölümü, uzun yıllar Prof.Moiz Eskenazi tarafından yönetilmiştir. 1964 yılında Elektrik Fakültesinde büyük kürsülerin bölünmesi ile "Elektrik Tesisleri" bir kürsü statüsünü kazanmıştır. Bu esnada Aydınlatma ve İç Tesisat disiplininin de, Prof.M.Eskenazi'nin başkanlığı altında bir kürsü haline getirilmesi teklif edilmiş ise de, Prof.Moiz Eskenazi, aydınlatma disiplininin Elektrik Tesisleri ile birlikte daha iyi gelişeceğini savunarak, kürsü ayrılması teklifini uygun görmemiştir.

Prof.M.Eskenazi 1981 yılında emekliye ayrılınca, Aydınlatma ve İç Tesisat dersleri, kıymetli arkadaşımız rahmetli Mehmet İnan tarafından verilmiştir.

1973 yılında üniversitemiz bünyesinde Maçka Elektrik Fakültesinde, Prof.Dr.Muzaffer Özkaya başkanlığı altında, Yüksek Gerilim ve Aydınlatma Tekniği adlı bir kürsü mevcuttu ve Yüksek Gerilim Tekniği ile Aydınlatma Tekniği dersleri, Prof.Dr.Muzaffer Özkaya tarafından verilmekte idi, 1982-83 yılında Gümüşsuyu ve Maçka Elektrik Fakültelerinin birleştirilmesinden sonra, Aydınlatma dersi, Prof.M.İnan ile birlikte Prof.Dr.M.Özkaya tarafından paralel olarak verilmeye devam edildi. 1987 yılında Prof.Mehmet İnan'ın vefatından sonra da Aydınlatma derslerini yalnız başına Prof.Dr.Muzaffer Özkaya üstlendi.

Anılarım

Prof.Dr. Turgut BODUROĞLU

Elektrik Makinaları Laboratuvarı

Milli Eğitim Bakanlığı hesabına öğrenimimizi yapmak üzere gönderilmiş olduğumuz Almanya'dan, savaş nedeni ile bir müddet enterne edildikten sonra, Kızıl Haç aracılığı ile bir ay süren uzun ve maceralı bir deniz yolculuğundan sonra 1945 yılının Nisan ayı başında İzzet Gönenç, Şahin Ayanlar, Ahmet Akhunlar, Muhiddin Dilege, Emin Ünalın, Ziyaettin Süder ve Adnan Ünlütürk ile birlikte yurda dönüp, Elektrik Fakültesinde göreve başladık.

1945 Nisan'ından emekli olduğum 1985 yılı başına kadar geçen 40 yıl gibi uzun bir zamana ait anılarımdan ancak Fakültemiz tarafından yönetimleri ile görevlendirildiğim kürsülerle 16 yıl sorumluluğum altında bulunmuş olan ve bir zamanlar Fakültemize bağlı bulunan Meteoroloji Şubesinin gelişmesi ile ilgili olanlarını burada özetlemeye çalışacağım.

Önce göreve başladığımız 1945 yılında Elektrik Fakültesindeki kürsülerle öğretim üyelerinden kısaca söz etmek istiyorum.

1945 yılında Elektrik Fakültesinde; Elektroteknik Kürsüsü; Elektrik Ölçmesi Kürsüsü; Elektrik Makinaları Kürsüsü; Elektrik Tesisatı ve Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü ;Alternatif Akım Tekniği ve Yüksek Gerilim Hatları Kürsüsü; Elektrikliğin Endüstride Tatbikatı Kürsüsü; Telgraf ve Telefon Tekniği Kürsüsü; Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü ve Kimya Kürsüsü vardı. Bu tarihte Fakültede Profesör sayısı biri yabancı olmak üzere beş idi. Elektrik Fakültesinin kurucuları olan bu dört öğretim üyesinden biri Fakülte Dekanı Prof.Fuat KÜLÜNK, diğerleri Ord.Prof.Burhanettin SEZERAR, Prof.Dr.Nami SERDAROĞLU ve Prof.Dr.Mustafa SANTUR'du. Bir Fakültenin kuruluşunda beş Profesöre gerek olduğundan, ilk Fakülte ku-

rullarına Makina Fakültesi öğretim üyelerinden Ord.Prof.Hulki EREM'in katılması gerekmiştir. Sonra Prof.Dr.GRABSCHEID'in Fakülteye gelmesi ile asgari beş Profesör koşulu da yerine getirilmiştir.Maalesef adları geçen bu değerli öğretim üyelerinin tümü bugün hayatta değildir. Fakültenin kuruluşunda ve gelişmesinde büyük emekleri geçmiş olan bu değerli bilim adamlarını burada şükranla anmak isterim. Prof.Marcel FOCHE Elektroteknik Kürsüsüne misafir Profesör olarak gelince Fakülte kurulundaki Profesör sayısı altıya yükselmiştir.

1945 Nisan'ında Almanya'dan yurda dönüşümde Elektrik Makinaları Kürsüsüne asistan olarak atandım. İzzet GÖNENÇ ve Şahin AYANLAR Elektrik Tesisatı ve Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsünde, Muhittin DİLEGE Alternatif Akım Tekniği ve Yüksek Gerilim Hatları Kürsüsünde, Ahmet AKHUNLAR Elektroteknik Kürsüsünde, Emin ÜNALAN Elektrik Endüstride Tatbikatı Kürsüsünde, Ziyaeddin SÜDER Telgraf ve Telefon Tekniği Kürsüsünde ve Adnan ÜNLÜTÜRK'de Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsünde asistan olarak görevlendirildiler. Maalesef adları geçen bu değerli arkadaşlarımızdan Prof.Ahmet AKHUNLAR ile Yüksek Mühendis Adanan ÜNLÜTÜRK'ü kaybetmiş bulunuyoruz. Asistan olarak atandığımda merhum Prof.Fuat KÜLÜNK o zaman Elektrik Tesisatı ve Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü başkanı idi ve aynı zamanda Elektrik Makinaları Kürsüsüne bakıyor ve bu Kürsünün derslerini veriyordu. 1946 yılında Doçentliğe terfi etmemden kısa bir süre sonra, Prof.Fuat KÜLÜNK'ün isteği üzerine Tesisat ve Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü ile birleşerek kuvvetli akım kolunun büyük bir kısmını içine alan Elektrik Makinaları ve Tesisleri adı altında kurulan bu yeni kürsüde Doçent olarak görevime devam ettim.

Önce Makina Fakültesi ve daha sonra Elektrik Fakültesi öğrencilerine Elektrik Makinaları dersi vermeye başladım.

1948 yılında İsviçre'de Doktorasını tamamlayıp yurda dönen Dr.Mustafa BAYRAM da Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsünün Elektrik Makinaları kısmında Asistan olarak göreve başladı.Elektrik Makinaları, Yüksek Gerilim Tekniği ve Tesisat Laboratuvarları 1945 yılında yer, makina ve teçhizat bakımından çok sınırlı idi. 1946 yılında bugünkü yerine taşınan Elektrik Makinaları Laboratuvarı makina, alet ve cihaz bakımından devamlı olarak gelişmiştir..

Laboratuvarın elektrik tesisatı ile sabit tesislerin planlanıp resimlerinin hazırlanmasında ve laboratuvarların kuruluşunda başta o zaman Asistan olan merhum Prof.Osman İKİZLİ, Prof.M.ESKENAZİ, Prof.Dr.H.DUMAN olmak üzere diğer kürsü asistan ve elemanlarının büyük emekleri geçmiştir.

1948 yılında uzakdoğuya ihraç edilmek üzere ASEA firması tarafından imal edilip, satış işlemi gerçekleşmemiş olan Yüksek Gerilim Transformatörü (300 KVA) ve bazı Elektrik Makinaları ile birlikte Heafeyl yapımı 1,5 MV'luk şok generatörünün Fakültece satın alınması gerçekleştirildikten sonra, Yüksek gerilim Laboratuvarı muvakkat olarak Taşkılla

Binasında büyükçe bir salona taşınarak çalışır hale getirilmiştir.Bu ara Laboratuvara Sehering Köprüsü, Yüksek Gerilim Ossilografi, yağ muayene cihazı ve Tetronix gibi modern ölçü cihazları da satın alınmıştır. Böylece 1938 yılında Prof.Dr.Frans DOPPLER tarafından kurulmuş olan ve 100 KV'lık bir muayene transformatörü ile yağ muayene cihazı bulunan küçük Yüksek Gerilim Laboratuvarı yer ve cihaz bakımından zamanın ihtiyacına cevap verecek duruma getirilmiştir.

4936 sayılı Üniversiteler Kanunun uygulamaya konulduğu 1946 yılını izleyen yıllarda Elektrik Fakültesinde bazı Laboratuvarların yeniden kurulması ile mevcutların geliştirilmesi ve yeni kurulan Fakülte kitaplığına Elektrik Mühendisliği ile ilgili modern kitap ve mecmuaların sağlanmasında çok yoğun çalışmalar olmuştur. Öğretim Üye ve Yardımcıları kadrolarındaki olumlu gelişmeler Fakülte'deki bilimsel çalışmalarla kitap ve makale yayınlarının yoğunlaşmasına neden olmuştur. Profesör ve Doçentlerin almış oldukları tazminatlar, yeterli olmasa da bunları tatmin eder derecede idi.Asistanlar ise bundan mahrum olduklarından, geçim sorunu yetenekli gençlerin Üniversitede kalıp doktora yapmalarını olumsuz etkiliyordu.Bu nedenle akademik kariyere ulaşanların sayısı pek azdı.

Prof.Fuat KÜLÜNK'ün beklenmedik vefatı üzerine 1952 yılında Profesörlüğe terfi ettirilerek Elektrik Makinaları ve Tesisleri kürsüsünün başına getirildim. Kürsü sorumluluğunu üzerime aldığımda kürsüde beş doçent, altı asistan, dört Laboratuvar ile buralarda çalışan beş teknisyen ve laborant vardı. Yeni görevime başlamamı müteakip kürsüdeki öğretim üye ve yardımcıların aralarında iş bölümü yaptım.Herkesin sorumluluk alanlarını bilmeleri gerekiyordu. Böylece kürsü elemanları kendi alanlarında rahatlıkla çalışabileceklerdi.Yeni işbölümünde o zaman kürsüde doçent olan Prof.Moiz ESKENAZİ Aydınlatma Tekniği ve İç Tesisattan, Prof.Dr.Mustafa BAYRAM Elektrik Tesislerinden ve Prof.İzzet GÖNENÇ de Yüksek Gerilim Tekniğinden sorumlu olacaktı. Yine o zaman doçent olan Prof.Dr.Halis DUMAN ile merhum Prof.Osman İKİZLİ Elektrik Makinalarındaki görevlerine devam edeceklerdi. O zaman her üçü de asistan olan Prof.Dr.Muzaffer ÖZKAYA ile merhum Prof.Mehmet İNAN Elektrik Tesisleri ve Yüksek Gerilim Tekniğinde ve Prof.Dr.Kemal SARIOĞLU da Elektrik Makinalarında çalışmalarına devam ettiler. yapılmış olan bu iş bölümünün ne kadar isabetli olduğunu bu öğretim üyelerinin kendi alanlarındaki başarılarından görmekteyiz. Kürsünün Tesisler bölümüne bir katkıda bulunmak amacı ile 1953-1954 Öğretim yılında Elektrik Ekonomisi dersini açtım. 1968 yılına kadar bu dersi verdim. 1965 yılında bu dersle ilgili Elektrik Ekonomisi adlı kitabım Elektrik Fakültesi tarafından yayınlanmıştır.

Zamanın İ.T.Ü. Rektörü müteveffa Ord.Prof.Emin Onat'ın aracılığı ile tanışmış olduğum Siemens Firmasının eski di-

rektörlerinden müteveffa Prof.Dr.Goeschel ile gelişen dostane münasebetimden yararlanarak Kürsüdeki Doçent ve Asistanlarla Fakültenin diğer bazı kürsü elemanlarının Almanya'da Siemens firmasının Fabrika ve araştırma Laboratuvarlarında yaz aylarında çalışmalarını sağladım. Ben de dahil olmak üzere kürsümüz elemanlarından büyük bir kısmı bu olanaktan bir kaç kez yararlanarak mesleki bilgi ve görgülerimizi artırma olanağı bulduk.

1955 yılında kendisine 25 yıl önce doktorasını yapmış olduğu Braunschweig Yüksek Teknik Okulu tarafından Fahri senatörlük dolayısıyla Profesörlük ünvanı verilmiş olan direktör Prof.Dr.Goeschel aralarında benim de bulunduğum Elektrik Fakültesi senatörlerinin teklifi üzerine, İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Öğretim Elemanlarının yetişmelerinde sağladığı desteklerden ve Elektrik Fakültesine hediye ettirmiş olduğu makina, alet ve eğitim cihazları dolayısıyla, Türkiye'de Elektrik mühendisliği eğitime ve dolayısıyla Elektrik Mühendisliğine yapmış olduğu hizmetlerden ötürü kendisine İ.T.Ü. Senatosu Fahri Doktorluk payesi vermeye oybirliği ile karar verilmiştir. Fakültemizin bu değerli dostunun sağladığı destek vefat edinceye kadar devam etmiştir. Son olarak 1974 yılında Prof.Dr.Göschel "Elektriksel olayların temel araştırmalarından bugünkü kompleks sistemlere geliş " adlı bir konferans vermiş ve ricamız üzerine Elektrik Makinaları Kürsüsünden bir elemanımızın Erlangen'deki Siemens Araştırma Merkezinde önce 3 ay ve sonra Direktör Peter Von Siemens'in aracılığı ile,iki yıl çalışmasını sağlamıştır. Kendisini burada şükranla anarım.

Elektrik Makinaları ve Tesisleri kürsüsü yabancı teknik üniversitelerle sıkı münasebet kurmuş olan Fakültemiz Kürsülerinden biri olmuştur. Buralara gidip mesleki çalışmalarda bulunan kürsü elemanlarımızın yanı sıra zaman zaman bu Üniversitelerin Öğretim Üyeleri de Kürsümüzü ziyaret edip eğitim çalışmalarına katılarak bazı konferanslar da vermişlerdir. Örneğin 1942-1944 yılları arasında Yüksek Mühendis Okulu Elektro Mekanik şubesinde muhtelif dersler vermiş olan ve 1952 ile 1953 yıllarında Fakültemize iki kez gelen zamanında Viyana Teknik Üniversitesi Elektrik Tesisleri Kürsüsü Başkanı müteveffa Ord.Prof.Dr.DOPPLER Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsünde Elektrik Santralleri dersi ile muhtelif konferanslar vermiştir. 1953 yılında müteveffa Ord.Prof.Dr.Th.Bödefeld Kürsümüze misafiri olarak gelmiş ve üç konferans vermiştir. 1954 yılında zamanın Stuttgart Teknik Üniversitesi Elektrik Tesisleri ve Ayar Tekniği Kürsüsü Başkanı Ord.Prof.Dr.A.LEONHARD Fakültemize misafir Profesör olarak gelmiş ve bir yarıyıl Elektrik Tesisleri ve Yüksek Gerilim Tekniği dersleri ile Konferanslar vermiştir. Daha sonraları 1957 yılında Münih Teknik Üniversitesi Elektrik Tesisleri ve Yüksek Gerilim Tekniği Enstitüsü direktörü merhum Prof.Dr.PRINZ iki haftalığına Fakültemize gelmiş ve iki konferans vermiştir. 1975 Haziran başında Elektrik Makinaları alanında çalışmaları ile

tanınan merhum Dr.Schuiskey Elektrik Makinaları Kürsüsünün davetlisi olarak Fakültemizde iki konferans vermiştir. Manchester Üniversitesi Elektrik Mühendisliği ve Elektronik bölümünden Elektrik Makinaları Kürsüsünün davetlisi olarak öğretim üyesi Dr.Chalmers 1978 Şubatının ikinci yarısında İstanbul'a gelerek Fakültemizde üç konferans vermiştir.

1955 yılında Elektrik Fakültesi Dekanlığına seçilmemden sonra, 1953 yılında İ.T.Ü.Senatosu kararı ile kurulup Elektrik Fakültesine bağlanmış olan Meteoroloji şubesinin meslek derslerinin başlama safhasına gelmiş olması durumu ile karşılaştım. Tam onaltı yıl yöneticiliğini yapmış olduğum bu şube ile ilgili anılarıma daha sonra yer vereceğim.

Laboratuvarlarla ilgili anılarım:

Kürsü başkanlığında mevcut Laboratuvarların gelişmelerini tarafsız olarak ele aldım. Elektrik Makinaları Laboratuvarlarının ön planda tutulmasına önem verdim. Dekanlığım esasında bu günkü Fuat KÜLÜNK Yüksek Gerilim Laboratuvarlarının bulunduğu yere bizden başka zamanla Makina Fakültesi Dekanı merhum Ord.Prof.Nurettin ÇUHADAR da talip olmuştur. Her ikimiz de Üniversite Yönetimi Kurulundan aynı yeri istediğimizden Yüksek Gerilim Laboratuvarının Gümüşsuyu binasının hemen yanında olmasından ötürü, Üniversite Yönetim Kurulu bir türlü karar veremiyordu. Münih Teknik Üniversitesi'nde benzer bir durum olduğunu düşünürsek zamanın Münih Teknik Üniversitesi Elektrik Tesisleri ve Yüksek Gerilim Tekniği Enstitüsü Direktörü merhum Prof.Dr.Prinz'in konferanslar vermek üzere iki haftalığına Fakültemize davet edilmesini sağladım. Zamanın İ.T.Ü.Rektörü merhum Prof.Dr.Mustafa İNAN ile bir toplantı yaparak Prof.Prinz'e Münih'deki durum hakkında Rektöre etraflı bilgi vermesini sağladım. Prof.Prinz Yüksek Gerilim Laboratuvarlarının Fakülte Binasının hemen yanı başında olmasına bir sakınca değil, bilakis Fakültenin diğer Kürsü ve Laboratuvarları ile işbirliği yapma olanağı ve öğrencilerin Yüksek Gerilim Tekniği ders ve Laboratuvarlarına devam etme ve öğretim elemanları ile temas sağlamadaki kolaylığı bakımından faydalı olacağını söyleyerek Rektörü ikna etti. Bunun üzerine arsanın Fuat KÜLÜNK Yüksek Gerilim Tekniği Laboratuvarı inşaatı için Elektrik Fakültesine tahsisine karar verildi.Üniversitemize çok büyük hizmetleri geçmiş ve Üniversite camiası tarafından çok sevilmiş olan merhumun adının bu laboratuvara verilmek istemesinin, söz konusu arsanın Fakültemize tahsisinde büyük yararı olmuştur.Bundan sonra projeler hazırlandı ve Fuat KÜLÜNK Laboratuvarının A Bloku ihale edilip, inşaat başlatıldı. Böylece 1964 yılında Fuat KÜLÜNK Laboratuvarının birinci kısmının inşaatı tamamlanarak Yüksek Gerilim Tekniği Laboratuvarı Taşkıladaki muvakkat yerinden yeni binaya taşındı.

Gerek Laboratuvar binasının planlama çalışmalarının hızlandırılmasında gerekse Yüksek Gerilim transformatörü ve

çok generatörünün yeni Laboratuvara nakledilip çalışır hale getirilmesinde başta Prof.İzzet GÖNENÇ olmak burada çalışan bütün kürsü elemanlarının emekleri geçmiştir. Ayrıca Laboratuvarın kuruluşunda ve sonraki çalışmalarında büyük emeği geçmiş olan merhum Mühendis Muhtar Tokumbeti burada şükranla anmak isterim. Gümüşsuyu binasının Taşkışla'ya bakan bloğuna bir kat ilave edilince, zemin kattaki Elektronik ve Haberleşme Laboratuvarları en üst kata taşınmış ve boşalan yerlere Tesisat ile Aydınlatma Tekniği Laboratuvarları taşınmıştır. Gerekli deney masaları ile tesisat tamamlanıp ihtiyaç duyulan alet ve cihazlar sağlanınca bu Laboratuvarlar da eğitim ve araştırma ihtiyacını karşılayacak seviyeye ulaşmıştır. Tesisat ve Aydınlatma Tekniği Laboratuvarlarının yeniden kurulup geliştirilmesinde başta Prof.Dr.Mustafa BAYRAM ve Prof.M.ESKİNAZİ ve merhum Prof.Mehmet İNAN olmak üzere bu bölümde çalışan bütün kürsü elemanlarının emeği geçmiştir.

Çok büyüyen Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsünün 1964 yılında Elektrik Makinaları, Elektrik Tesisleri ve Yüksek Gerilim Tekniği adları altında üç kürsüye bölünmesine karar verildi. Elektrik Makinaları Kürsüsü Prof.Dr.M.BAYRAM ve Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü Profesörlüğüne de Prof.. İ.GÖNENÇ seçildi.

1946 yılından 1964 yılına kadar, öğretim üye ve yardımcısı sayısındaki gelişme şöyle olmuştur. 1946 yılında Elektrik Makinaları Kürsüsünde 2 doçent, 2 asistan ve bir laborant vardı. Birleşmeden sonra oluşan Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsünde 1951 yılında öğretim üye ve yardımcıların sayısı bir profesör, dört doçent ve altı asistan iken, bu sayı yeni kürsülerin kurulduğu 1964 yılında dördü kadrolu ve ikisi kadrosuz olmak üzere üç profesör bir doçent ve üç asistan ve teknisyen idi. Bundan bir müddet sonra Prof.Dr.H.DUMAN Trabzon Teknik Üniversitesine gitmiş, kadrosuzluk yüzünden Prof.Dr.Kemal SARIOĞLU İ.T.Ü. Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Elektrik Bölümüne geçmiş ve yakın zamanda da Prof.Osman İKİZLİ yaş haddinden emekli olmuştur. Tesadüf sonucu iki yılda kürsümüzde doçentliğini yapmış iki öğretim üyemiz maddi nedenlerden ötürü Fakültemizden ayrılarak özel sektörde görev almışlardır.

Elektrik Makinaları Laboratuvarının Makina, alet ve cihaz bakımının gerçekleştirilmesi:

Eski Laboratuvarında yer ve araç bakımından ancak dört gruba deney yaptırılabilirken 1946 yılında geçilmiş olan yeni Laboratuvarında deney unsurları bakımından aynı zamanda yedi gruba deney yaptırabilecek bir kapasiteye ulaşılmıştır. 1946 yılında makina ve ölçü aletleri bakımından ancak dört öğrenci grubuna deney yaptırabilecek durumda iken bugün makina ve aletler bakımından aynı zamanda on iki gruba deney

yaptırabilecek duruma gelmiştir.

Makina bakımından laboratuvarın gelişmesinde Deniz Kuvvetleri Komutanlığının büyük yardımları olmuştur. Burada teşekkür etmeyi bir borç bilirim. Donanma Komutanlığında geçen Yedek Subaylığım esnasında edindiğim bilgiden yararlanarak, Gölçük ve Taş Kızak'daki depolarda eski savaş gemilerinden sökülmüş 50 adet doğru ve alternatif akım makinalarını sembolik bir ücret karşılığında satın alıp, atölyemizde bazıları üzerinde değişiklikler yaparak ihtiyacımızı karşılayacak miktarda dinamo fren imal ettik. Muhtelif yıllarda öğrenci deneyleri ile araştırma çalışmaları için yeter sayıda hassas ampermetre ve Wattmetre ile altı ve 12 buköllü osilograf ile bir ve çift eğrili osiloskop satın alınmıştır. 1974'de Siemens firmasından satın alınan 20-100 Hz. arasında frekansı ayırt edilebilen generatör-motor grubu ile değişken frekanslarda çalışma olanağı sağlanmaktadır. Emekli olduğum 1985 başında bazı elektronik cihazlarla (özellikle dijital kaydediciler) hassas ölçü aletleri bakımından Laboratuvarın eksiklikleri bulunmasına rağmen özel çalışma ve araştırmalar yapılabilecek seviyeye ulaşılmıştır. Laboratuvarında iki taraflı olmak üzere on adet öğrenci deney masasından başka beş tane araştırma odası vardır. Ayrıca Laboratuvarın mekanik atölye ile elektrik atölyesi bulunup, buralarda sanat okulu mezunu iki teknisyen ile bir laborant çalışmakta idi.

Elektrik Makinaları Laboratuvarının alt katında inşaatı 1973 de başlanan 400 m2 lik bir alanda Güç Elektroniği Laboratuvarı, akümülatör dersinin kürsü arşivi, Elektrik ve Mekanik malzeme depoları ve karanlık oda ile laboratuvar ve atölyelerde çalışan elemanlar için yıkanma tesisleri bulunmakta idi. Elektrik Makinaları ve Güç Elektroniği Laboratuvarlarında öğrenci deneyleri ve araştırma çalışmalarını yanıbaşında resmi ve özel müesseseler için Elektrik Makina ve cihazları ile akümülatörlerin standartlara göre muayeneleri yapılmakta idi.

Akademik Gelişme:

Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsünde Elektrik Makinaları alanında beş yeterlilik çalışması beş doktora ve iki doçentlik çalışması yapılmış ve iki doçent profesörlüğe terfi etmiştir. Elektrik Tesisleri alanında bir yeterlik ve üç doçentlik çalışması yapılmış ve bir doçent profesörlüğe terfi etmiştir. Yüksek Gerilim Tekniği alanında üç yeterlilik ve iki doçentlik çalışması yapılmış ve bir doçent profesörlüğe terfi etmiştir.

1954 yılında kurulan Elektrik Makinaları Kürsüsünde iki Doktora ve dört doçentlik çalışması yapılmış ve bir doçent profesörlüğe terfi etmiştir.

Yayın Faaliyeti:

1945 de Elektrik Makinaları ile ilgili Almanca'dan dilimize çevrilmiş bir adet Fakülte yayını varken, 1964'e kadar

Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsünde muhtelif öğretim üyeleri tarafından İngilizce, Almanca ve Fransızca olarak 13 orijinal makale, Türkçe 60 adet telif ve tercüme makale ile 10 adet telif ve 13 adet tercüme kitap ve muhtelif derse ait 15 ders notu teksir edilerek dağıtılmıştır. Ayrıca Kürsü dışı olmak üzere standartlara ait 4 çalışma yapılmıştır.

1964 yılından sonra Elektrik Makinaları Kürsüsüne yapılmış olan yayınlarla birlikte bu kürsü elemanları tarafından Elektrik Makinaları ve Güç Elektroniği alanlarında toplam 17 telif kitap, 6 tercüme kitap ile 17 ders notu teksir edilerek öğrencilere dağıtılmıştır. Ayrıca yabancı dilde 30 civarında tebliğ ve makale ile 40 civarında Türkçe tebliğ, konferans ve makale yayınlanmıştır.

Meteroloji Şubesi ile ilgili Anılarım:

Dekanlık görevine başladığım 1955 yılında karşılaştığım önceki sorunlardan biri ve belki de bu önceleri Meteoroloji Şubesinin mesleki eğitim yapma zamanının gelmiş olması idi. Zamanın Fakülte Sekreteri Ata ÇORAKÇI senato kararı ile 1953 yılında kurulup Elektrik Fakültesine bağlanmış olan Meteoroloji Şubesi Öğrencilerinin 1955 kış yarı yılında mesleki derslerine başlamaları gerektiğini hatırlatması benim için büyük bir sürpriz oldu, çünkü o ana kadar Fakültenin Meteoroloji Şubesinin meslek eğitimi ile ilgili hiç bir hazırlığı yoktu.

1953 yılından itibaren dört yarı yıl Elektrik Fakültesi öğrencileri ile birlikte aynı dersleri almış olduklarından, dekan oluncaya kadar meslek dersleri sorununa henüz bir çözüm bulunamamıştı. İlk iş olarak İ.T.Ü. Meteoroloji Mühendisliği eğitimi yapılmasını ısrarla isteyen zamanın Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürü merhum Dr.Fuat ADALI'yı Ankara'da makamında ziyaret ettim.Şube Müdürlerinden Yük.Müh.İskender ile, Yük.Müh.Kenan SARIOĞLU ve Yük.Müh. Melih ERKMEN'in devamlı olarak İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Meteoroloji Şubesinde görevlendirilmelerini sağladım.Bundan başka misafir uzman olarak Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğünde çalışmakta olan Amerika'da Pensilvanya Üniversitesi Meteoroloji Bölümü eski başkanlarından Profesör Dr.Neuberger ile Amerikalı uzman Dr.Teisles'in bazı dersleri vermek üzere haftanın muayyen günlerinde İstanbul'a gelmeleri için izin aldım.Bu iki Amerikalı uzman bundan önce Meteoroloji Teşkilatı elemanlarına Fakültemizde açılmış olan Meslek Kurslarını idare etmiş olduklarından, kendileri ile sıkı temasım olmuştu.

Bundan sonra Dünya Meteoroloji Teşkilatı Genel Sekreteri iken emekli olan İsviçre uyruklu Dr.Looboda ile anlaşarak kendisini Elektrik Fakültesi Meteoroloji Şubesine öğretim görevlisi olarak getirttik. Maksadım Dr.Looboda'nın bundan önceki görevi dolayısı ile Meteoroloji alanındaki tanınmış kimselerle temasa geçmek ve Dr.Looboda aracılığı ile

bu bilim adamlarını Fakültemize çekmekdi. Nitekim bu yoldan Avrupa, Amerika ve Japonyadaki bazı Meteoroloji alanında tanınmış kimselerle bağlantı kurdum.Maalesef Dr.Looboda ile ancak bir yıl beraber çalışabildik.1952 yazında tatilini geçirmek üzere gitmiş olduğu İsviçre'de barsak iltahabı nedeni ile geçirmiş olduğu ameliyet sonrası vefat etti. Merhumun aracılığı ile kurmuş olduğum temaslara meyvelerini verdi ve yeni kurulmuş olan Meteoroloji Şubesine gelen Amerikalı, Japon, Fransız ve Alman öğretim üyeleri meslek bilgisi bakımından Şubenin sağlam temellere oturmasını sağladılar.İleride sırası geldikçe bu yabancı öğretim üyelerinden söz edeceğim.

Dekanlığımın bitmesinden sonra Fakülte tarafından Meteoroloji Şubesinin yönetimi ile görevlendirildim. Bu Şubeyi, Elektrik Fakültesinden alıp Temel Bilimler Fakültesine bağlanıncaya kadar tam on altı yıl yönettim.Bu işi zevkle ve isteyerek yaptım. Böylece, hiç yoktan bir ihtisas şubesinin Üniversitemizde kurulup ortaya çıkmasında katkıda bulunmuş oldum.

Meteoroloji Şubesinin ilk öğretim programının hazırlanmasında Pensilvanya Üniversitesi Meteoroloji Bölümünün ders programı esas alınmış ve Türkiye şartlarına göre bazı ilaveler yapılmıştır. Başlangıçta ders programlarının hazırlanmasında ve meslek derslerinin verilmesinde Prof.Dr.Neuberger ile Dr.Teusles'in büyük emekleri geçmiştir. Bunların derslerini o zaman alan merhum Prof.Dr.Melih ERKMEN ile merhum Prof.Dr.Mehmet KÖKSAL türkçeye çevirmişlerdir.

Dinamik Meteoroloji, sinoptik ve Meteoroloji aletleri derslerini öğretim görevlileri İskender TATLISU ve Kenan SARIOĞLU vermişlerdir. Meteoroloji Laboratuvarının kurulmasında devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğünde kısım şefi iken ayrılıp Elektrik Fakültesi Meteoroloji Şubesinde görev alan İbrahim YÜCELEN'nin büyük emeği geçmiştir. Önce Genel Müdürlüğün hibe sureti ile vermiş olduğu alet ve cihazlarla kurulmuş olan Laboratuvar sonraları Elektrik Fakültesi Bütçesinden satın alınan modern yeni cihazlarla geliştirilmiştir.

Dekanlığım esnasında Meteoroloji Genel Müdürlüğünden burslu öğrenci iken Elektrik Mühendisi olmak için Şubeden ayrılma isteğini geri çevirmiş olduğum ve sonra bu şubede Profesörlüğe kadar yükselen merhum Muzaffer Dalmaz ile İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi mezunu olarak Elektrik Fakültesine intibakını yaptırma isteğinden caydırıp Meteoroloji Şubesini asistan olan ve sonraları bu şubede Profesörlüğe kadar yükselmiş olan merhum Mehmet KÖKSAL için zamanında almış olduğum bu kararlarla şubeye değerli iki öğretim üyesi kazandırmış oldum.

Meteoroloji Şubesinin kadrosu durmadan değişiyor ve Elektrik Fakültesine olan yükü durmadan artıyordu. Fakültenin her şeyine ortak oluyordu. Fakülte Kuruluna sorunu götürdüğümünden zaman zaman zor durumlara düşüyordum. Fakat sonunda anlayış görüyordum. Meteoroloji Şubesinin ku-

rulup gelişmesinde Elektrik Fakültesi öğretim Üyeleri büyük anlayış göstermişlerdi.

Meteoroloji Şubesinin eğitiminin karşılanmasında yurt dışından davet edilen yabancı öğretim üyelerinin büyük rolü olmuştur. İlk yıllarda yurt dışından devamlı olarak tanınmış öğretim üyelerini en az bir yarı yıl için davet edip, Şubenin genç asistanlarına dersleri türkçeye çevirip, ders notlarının tek-sir ettirmek sureti ile kısa zamanda başarılı bir öğretim yapma durumuna getirildi. Yabancı öğretim üyelerinin bir kısmını Üniversitemizde ziyaret etmek ve bir kısmı ile de yazışma ile anlaşıyorduk. Meteoroloji Mühendisliği eğitimine başladıktan sonra bu şubeye getirilen yabancı öğretim üyelerini tarih sırasına göre sıralayacak olursak, Elektrik Fakültesinin yabancı öğretim üyelerinin ayrılan tahsisatından bu şubeye na kadar büyük destek sağlamış olduğu anlaşılır.

İlk öğretim üyeleri Amerikalı Prof.Dr. Neuberger ve Dr.Teusles iki yıl Türkiyede kalmışlar Önce Elektrik Fakültesinde Devlet Meteoroloji Teşkilatı teknik personeline açılmış olan kurslarda eğitimde bulunduktan sonra bir süre me-teroloji şubesi öğrencilerine meslek dersleri vermişlerdir.

1957 yılında japon Meteoroloji Fakültesinden Tokyo Me-teroloji Yüksekokulunda öğretim üyesi Dr.Looboda iki yıl şubede kalarak dersler vermiş, seminerler yaptırmış ve Asis-tanlara Doktora çalışmaları ile ilgilenmiştir. Dr.Looboda 15/2/1961 ile 1/7/1961 tarihleri arasında bir yarıyıl için tekrar şubemize gelmiştir.

Paris Fakültesi Meteoroloji ve Atmosfer Fiziği Kürsüsü Şefi Prof.Dr. Paul Quluy 12/3/1963-14/6/1963 ve 16/3/1964-14/5/1964 tarihleri arasında birinci yarıyıl olmak üzere iki kez Meteoroloji şubesine misafir Profesör olarak gelmiştir ve Di-namik Meteoroloji ile Sinoptik Derslerini vermiştir. Ayrıca Öğretim üye ve yardımcıları için seminerler yaptırmıştır. O zaman şubenin Asistanı olan merhum Prof.Dr.Muzaffer Dalmaz doktorasını Paris de bu öğretim üyesi yanında yapmıştı.

Serbest Berlin Üniversitesi Teorik Meteoroloji Ens-titüsünden Prof.Dr.H.Vortak 1966-1967 ders yılı yaz yarıyılında misafir Profesör ola-rak Meteoroloji şubesine gelmiş ve şube öğrencilerine teorik Me-teroloji derslerini vermiş ve se-minerler yaptırmıştır. Bu yabancı öğretim üyelerinin ingilizce ve fransızca vermiş oldukları ders-leri şube asistanları Türkçeye çevirmişlerdir.

Meteoroloji şubesinin ilk Türk elemanları aralarında öğretim görevlisi İskender Tatlısu, merhum öğretim görevlisi Kenan Sarioğlu o zaman

asistan olan merhum Prof.Dr.Melih Erkmen, merhum Prof.Dr.Mehmet Köksal, merhum Prof.Dr.Muzaffer Dalmaz, mer-hum Ord.Prof. Ahmet Ardal, merhum Prof.Nurettin Taner, Doçent Sıdıka Saltan, Merhum Asistan Nihal Ayhan, Öğretim Görevlisi Şükrü Öztepe, Öğretim Görevlisi Nedret Utkan, o zaman asistan olan Prof.Dr.Süreyya Öney ve Asistan Dr. Yunus Borhan ve Uzman İbrahim Yücel katılmışlardır.

Şubenin yetiştirmiş olduğu dört öğretim üyesinden Melih Erkman Doktorasını, Amerikada, Muzaffer Dalmaz Fran-sada, Mehmet Köksal İ.T.Ü.Maden Fakültesinde, Prof.Dr.Kazım Ergin'in yanında ve Süreyya Öney'de Nükleer Enerji Ens-titüsünde Prof.Nejat Aybers'in yanında yapmışlardır.Halen emekli olan Prof.Dr.Kazım Ergin'in Meteoroloji şubesi asis-tanlarının Doktora ve Doçentliklerinde çok büyük emeği geçmiştir. Aynı şekilde Prof.Dr.Nejat Aybers'in en büyük desteği olmuştur. Kendilerine bu yardımlarından dolayı burada tekrar teşekkür etmek isterim. Meteoroloji Şubesi Elektrik Fakültesinin sağlayabileceği olanaklarla gelişebileceği kadar gelişmiş, öğrenci, öğretim üye ve yardımcı sayısındaki artışlar karşısında bu Fakülte bünyesinde daha fazla geliştirmeyeceği anlaşılmıştır. Böylece 1971 yılında senato Meteoroloji Şubesinin Temel Bi-limler Fakültesine bağlanmasına karar vermiştir. Önce Sinoptik Meteoroloji ve Fiziksel Meteoroloji açıları altında iki kürsü ku-rulmuş ve daha sonra Hidro Meteoroloji alanında üçüncü bir kürsü ilave edilmiştir.Son olarak 1983 yılında yeni kurulan Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesinde Meteoroloji Mühendisliği Bölümü olarak yerini almışlardır. Halen MML ve MMLS eğitimi yapmakta olan bu bölümün 200'ün üstünde öğrencisi bu-lunmaktadır.

Burada sözlerimi son verirken, Meteoroloji Mühendisliği İ.T.Ü. de yapılması için ısrar edip, bu şubeye her türlü yardım yapmış olan Devlet Meteoroloji Teşkilatı Eski Genel Müdürü mer-hum Dr.Fuat ADALI'yı ileri görüşü ile Türk Meteoroloji Mühendisliğine yapmış olduğu hizmetten ötürü şükranla anarım. Ayrıca Elektrik Fakültesi bünyesinde yetişen ve bu

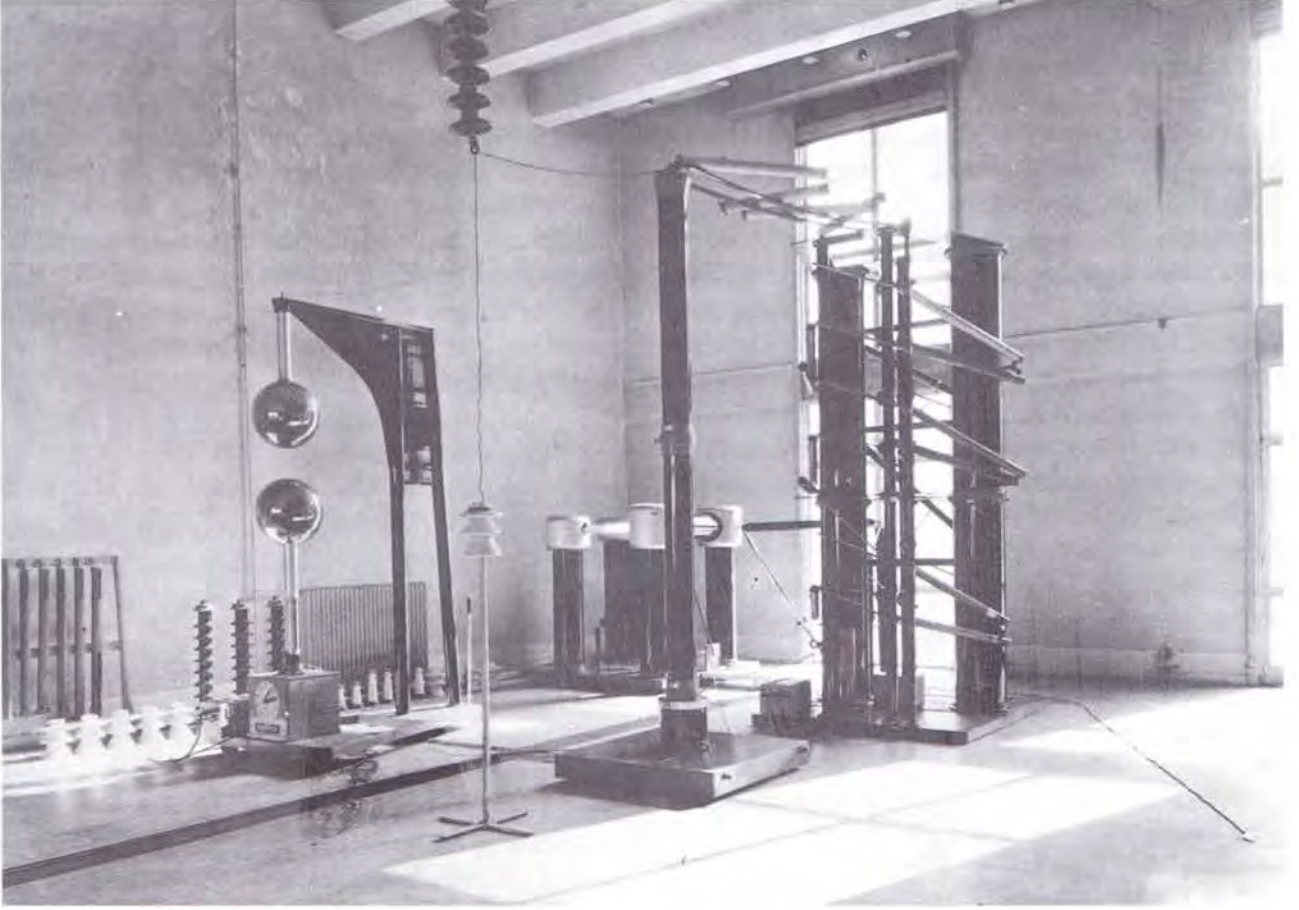
Şubenin gelişmesinde büyük emekleri geçmiş olup, en verimli yaşlarında aramızdan ayrılmış olan merhum Prof.Dr.Melih ERK-MEN, merhum Prof.Dr.Mehmet KÖKSAL ve Prof.Dr.Muzaffer DALMAZ ile öğretim görevlisi Kenan SARIOĞLU, Ord.Prof.Ahmet ARDAL, Prof.Nurettin TANER ve hayatını yitirmiş olan Şubenin diğer öğretim elemanlarını şükranla anar, Meteoroloji Mühendisliğini daha ileriye götürmeye çalışan bu bölümünü çok genç kad-rosuna başarılar dilerim.

Elektrik Makinaları Laboratuvarı

Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü ve Laboratuvarları

Prof.İzzet GÖNENÇ

Fuat Külünk (Yüksek Gerilim) Laboratuvarı - 1.000.000 voltluk Darbe Generatörü

Üniversitemizde Elektrik Mühendisliği öğreniminin başladığı 1934 yılının 60. yıldönümü ve 4936 sayılı kanun gereğince Fakültemizin 1944 yılında kuruluşunun 50. yıldönümü dolayısıyla hazırlanmakta olan bu anı kitabında, Fakültemizin kuruluşunu izleyen yıllarda görev almış bir Fakülte mensubu olarak, Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü ve Fakültemizde muhtelif zamanlarda kurulmuş olan yüksek gerilim laboratuvarlarının kuruluşları ile ilgili açıklamalarda bulunmak üzere Fakültece gösterilen arzuya uyarak, bu konularda kısa da olsa bazı açıklamalarda bulunmaya ve bu arada bizzat yaşanmış olan anılardan bazılarını dile getirmeye çalışacağım.

Fakültemizde asistan olarak göreve başladığım 1945 yılından, emekli olduğum 1983 yılına kadar geçmiş olan

yaklaşık 49 yıl gibi oldukça uzun bir süre içinde, gerek kürsü taksimatında ve gerekse ders programlarında birçok değişiklikler olmuş ve bu arada Fakültemizde zamanla oluşan bazı önemli gelişmeler ve bünye değişiklikleri meydana gelmiştir.

Fakültemizin tarihsel gelişimini içeren biri 1934-1946 dönemini ve diğeri 1946-1960 dönemini kapsayan iki inceleme eser mevcuttur. Fakültece kurulan bir komisyon tarafından hazırlanmış olan bu incelemelerde Fakültemizin belirli bir tarihe kadar olan tarihsel gelişimini izlemek mümkündür. 1960 yılından sonraki dönemi kapsayacak bir incelemenin de yapılması yararlı olacaktır.

Fakültece saptanan esaslara göre yapılacak açıklamaların

daha çok görevli olarak uzun süre hizmet verdiğimiz kürsü ve laboratuvarlar ile ilgili olması gerekmektedir. Bu itibarla bu yazıda uzun süre hizmet verdiğim ve yöneticiliğinde bulunduğum Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü ile muhtelif zamanlarda Fakültemizde kurulmuş olan yüksek gerilim laboratuvarları ele alınacaktır.

Genel olarak bir kürsü veya laboratuvarın kuruluşu ile ilgili olarak yapılacak açıklamalarda, bu açıklamaların sadece kuruluşu izleyen dönemleri değil, aynı zamanda kuruluşundan önceki dönemleri de kapsamı birçok bakımlardan ve özellikle sözkonusu kürsü ve laboratuvarların oluşumunu hazırlayan nedenlerin ve bununla ilgili gelişmelerin bilinmesi bakımından da faydalı olacaktır. Bu itibarla bu yazıda Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü ve Laboratuvarının aynı zamanda geçmişi ile ilgili olan 1945-1964 dönemine de kısaca değinilecektir. Yazının sınırlı olmasını sağlamak amacı ile yapılacak açıklamalar daha ziyade kısa pasajlar halinde verilecektir.

38 yıllık bir süreyi kapsayacak olan bu açıklamalarda, gelişmeleri daha belirgin bir şekilde izleyebilmek amacıyla bu açıklamalar aşağıda belirtilen 3 dönem halinde ele alınacaktır.

Bu üç dönemden 1945-1952 dönemi, asistanlık dönemimi, 1952-1964 dönemi, doçentlik ve profesörlük dönemimi ve nihayet 1964-1983 dönemi ise Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsünün kuruluşu ve onu izleyen yılları kapsayacaktır.

1. ve 2. dönemlerle ilgili açıklamalarda daha ziyade Prof.Dr. Turgut Boduroğlu'nun açıklamalarından geniş çapta faydalanılmıştır. Görev sürem içinde bizzat yaşamış olduğum bazı önemli anıları bu yazının sonunda ayrı bir bölüm halinde ele alınacaktır.

1945-1952 Dönemi:

Almanya'da öğrenimini tamamlayarak yurda dönen arkadaşlarla birlikte 1945 yılında Elektrik Fakültesi'nde asistan olarak göreve başladığımız zaman, Fakültemiz 9 kürsüden oluşmakta ve kürsüler Prof. Fuat Külünk (Dekan), Ord.Prof. Burhanettin Sezerar, Prof.Dr. Mustafa Santur ve Prof.Dr. Nami Serdaroglu tarafından ya asaleten veya vekaleten yönetilmekte idi. Fakültemizin kurucuları olan bu dört değerli hocamız, gerek Fakültemizin kuruluşunda ve gerekse kuruluşu izleyen dönemlerde büyük hizmetlerde bulunmuşlardır. Bugün hayatta olmayan bu hocalarımızı bu vesile ile burada bir kez daha rahmet ve şükranla anmayı bir borç bilirim.

Fakülteye girişimizde o zaman dekan olan Prof. Fuat Külünk, Fakülteye intisab eden arkadaşlar arasında görev takimi yaptı. Böylece ben ve Şahin Ayanlar 9 kürsüden biri olan

Elektrik Tesisleri ve Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsünde asistan olarak görevlendirildik. Bilahere 1947 yılında mevcut kürsülerden Elektrik Makinaları Kürsüsü ile Elektrik Tesisleri ve Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü birleştirilerek "Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsü" adı altında ve kürsü başkanı olarak Prof. Fuat Külünk'ün yönetiminde tek bir kürsü haline dönüştürüldü. 1964 yılına kadar devam eden ve asistanlık, doçentlik ve profesörlük dönemlerimin büyük bir kısmını kapsayan bu kürsüde zamanla öğretim elemanı sayısında ve ders programlarında bazı önemli değişiklikler olmuştur.

1947 yılında vatani görevimi yaptıktan sonra tekrar aynı kürsüde göreve başladım. Birkaç yıl sonra, daha önce birlikte çalıştığımız Şahin Ayanlar özel bazı sebeplerden Fakülte'deki görevinden ayrılmak zorunda kaldı.

Bu yıllarda Elektrik Makinaları ve Tesisler Kürsüsü aşağıda isimleri yazılı elemanlardan oluşmakta idi.

Prof. Fuat Külünk (Kürsü Başkanı)

Doç.Dr. Turgut Boduroğlu

Doç.Dr. Halis Duman

As. İzzet Gönenç

Bilahere 1948 yılında İsviçre'de doktorasını tamamlayarak yurda dönen Dr. Mustafa Bayram ve 1949 yılında Fakültemizden mezun olan Muzaffer Özkaya aynı kürsüde asistan olarak görev yapmaya başladılar.

1945 yıllarında Fakültemiz, elektrik tesisleri, elektrik makinaları ve yüksek gerilim laboratuvarları bakımından çok sınırlı imkanlara sahip bulunmakta idi. Bugün Gümüşsuyu'nda bulunan Elektrik Makinaları Laboratuvarının ilk kuruluşu 1946 yıllarına rastlar. Bu laboratuvarın kuruluşu ile ilgili projeler o zaman asistan olan Prof. Osman İkizli, Prof.Dr. Halis Duman, Prof.Dr. Turgut Boduroğlu ve Prof. Moiz Eskenazi tarafından hazırlanmış, cihaz ve aletlerin tesisinde ve bütün bu çalışmalarda bu arkadaşların büyük emeği geçmiştir.

1945 yıllarında Fakültemizde yüksek gerilim laboratuvarı olarak daha önce 1938 yıllarında Prof. Franz Doppler tarafından kurulmuş olan küçük bir laboratuvar bulunmakta idi. Gümüşsuyu binasının denize bakan tarafında, zemin katta, ana kapının bitişiğinde yaklaşık 30 m²'lik bir odada tesis edilmiş bulunan bu laboratuvar başlıca ünite olarak 110 kV, 5 kVA'lık bir yüksek gerilim deney transformatörü ile küçük çapta birkaç gerilim ölçü küresi ve bir adet transformatör yağı delinme deneyi cihazını ihtiva etmekte idi.

Öğrenci deneylerinin yapıldığı bu laboratuvar o zamanın şartları ve gelişmeler bakımından dahi yetersiz bir durumda idi.

Bu laboratuvar yerine daha büyükçe bir laboratuvarın kurulması zarureti gittikçe kendini göstermeye başlamıştı. Bu konu Prof. Fuat Külünk tarafından ele alındı ve yapılan ön çalışmalardan

sonra 1948 yılında İsveç'te ASEA firmasından 300 kV, 50 kVA'lık bir deney transformatörü ile İsviçre'de HEAFELY firmasından 1 MVA, 10 kV's lik 6 kademeli bir darbe generatörü satın alındı. Fakat bu sıralarda bu üniteleri Gümüşsuyu binasında tesis edecek uygun bir yer mevcut değildi. Hatta bu sebepten ötürü söz konusu transformatör ünitesinin kabul işlemi Gümüşsuyu binasında Makina Fakültesinin o zaman boş bulunan kazan dairesinde yapılmıştır.

Yukarıda belirtilen ünitelerin tesis edilebileceği bir yerin bulunması o sıralarda en önemli problem olarak ortaya çıkmıştı. Fakültemizle Üniversite ilgilileri arasında varılan anlaşma gereğince Taşkışla binasının zemin katında sağ cep hede bulunan 14x11 m'lik salonun Yüksek Gerilim Laboratuvarı kurulmak üzere Elektrik Fakültesine geçici olarak tahsisine karar verildi. Böylece söz konusu problem geçici olarak bir çözüme kavuşmuş oldu.

1949 yılında 300 kV'luk deney transformatörü Taşkışla'daki yerine monte edildi. Darbe generatörünün kurulması görevi ise Prof.Fuat Külünk tarafından bana verilmişti. 1950 yılında bu ünitenin montajı tamamlandı ve Laboratuvarımız işletmeye açıldı. 1950 yılında doçentlik tezi ve araştırma yapmak üzere Almanya'da Siemens Fabrikasına gittim, 1951 yılı ortalarında yurda döndüm.

1952-1964 Dönemi:

1951 yılında yurda döndükten ve Fakültede göreve başladıktan sonra doçentliğimi verdim. 1950 yılının Ocak ayı sonlarında Prof.Fuat Külünk'ün beklenmedik, ani, genç ve verimli yaşta vefatı hepimizde derin bir üzüntü yaratmıştı. 1952 yılında profesörlüğe terfi eden Prof.Dr.Turgut Boduroğlu, Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsü başkanlığına getirildi. Prof.Dr. Turgut Boduroğlu ilk iş olarak kürsü arkadaşları arasında, elektrik makinaları, elektrik tesisleri ve yüksek gerilim konularında, sorumluluk taşımak üzere iş bölümü yaptı ve böylece ben, yüksek gerilim konusunda sorumluluk yüklenmiş olarak görev yapmaya başladım.

Bu dönemde ders ve konferans vermek üzere muhtelif zamanlarda misafir profesör gelmekte idi. 1955 yılında o zaman Stutgrat Teknik Üniversitesinde Elektrik Tesisleri ve Ayar Tekniği Kürsüsü Başkanı Prof.A.Leonhard misafir profesör olarak Fakülteye geldi ve bir yıl süre ile yüksek gerilim dersleri ve konferanslar verdi.

1950-51 yıllarında işletmeye açılan Taşkışla'daki yüksek gerilim laboratuvarında öğrenci deneyleri yanında aynı zamanda orta gerilim cihaz ve izolatörleri ile ilgili sınırlı sayıda bazı standart deneyler yapılmakta idi. Bu laboratuvar o za-

manlar yurdumuzda kendi türünden biricik laboratuvar olması dolayısıyla sanayi ile ilgili standart deneylerin yapılması yükümlülüğünü de üzerine almak zorunda kalmıştı. Bu durum sanayi ile üniversite arasında bir işbirliğinin başlaması ve sayıımızın gelişmesine belirli bir katkıda bulunmak bakımından yararlı olmakta idi.

Bu yıllarda memleketimizde sanayileşme atılımları henüz yeni başlamıştı. Yüksek gerilim alanında ancak orta gerilim ayırıcıları ve yardımcı cihazlar ile orta gerilim transformatörü üreten az sayıda müessese mevcut idi. Alçak gerilim izolatörleri dahil tüm yüksek gerilim izolatör ve cihazları dışarıdan ithal edilmekte idi. Fakat zamanla memleketimizde sanayileşme alanında gelişmenin başladığı gözlenmekte ve bu arada orta ve yüksek gerilim elektrifikasyon şebekeleri genişletilmekte idi. Bu yıllarda yurdumuzda en yüksek enerji iletim gerilimi olan 154 kV'un ileriki yıllarda 380 kV'a yükseltilmesi, ilgili kuruluşlarca araştırılmaya başlanmıştır.

Taşkışla'daki yüksek gerilim laboratuvarımızın yer bakımından geçici olması dolayısıyla yeni bir laboratuvar binasının yapılması gerekiyor ve bu laboratuvarın öncelikle öğretim ve araştırma bakımından planlanması düşünülmüyordu. Fakat yukarıda kısaca belirtmeye çalıştığım gelişmeler karşısında bu yeni laboratuvarın aynı zamanda Üniversitemiz ile sanayi arasında başlayan işbirliğinin devanını sağlayacak ve böylece sanayimizin gelişmesine belirli bir katkıda bulunacak nitelikte olmasının da birçok bakımlardan yararlı ve zorunlu olacağı aşikar idi. İşte bu sebeplerden dolayı kurulacak yeni laboratuvarın planlanmasında bu laboratuvarın öğretim, araştırma ve sanayiye katkıda bulunmak gibi üç özelliği bir arada taşınması gözönünde bulundurulmuştur. İlk olarak böyle bir laboratuvarın kurulabilmesi için uygun bir yerin seçilmesi gerekiyordu. Gerek öğretim ve gerekse akademik ve idari bakımdan bu yerin Fakültemize yakın olmasının uygun olacağı düşünülmekte idi. Esasen Münih Teknik Üniversitesinde de aynı düşüncelerle kurulmuş bir laboratuvar örneği bulunmaktaydı. Bu yerin Fakülteye yakın olması aynı zamanda inşaat esnasında gerekli çalışmaların ve mühendislik kontrollerinin kolayca yapılabilmesine de imkan verecekti.

Gümüşsuyu binasının arka tarafında bu koşullara uygun bir arsa bulunmaktaydı. Prof.Dr.Turgut Boduroğlu'nun anılarında temas ettiği gibi bu arsaya aynı zamanda Makina Fakültesi de talip olmuş idi. Bu sıralarda 1955 yılında Dekan olan Prof.Dr.Turgut Boduroğlu büyük gayretler sarfederek 1957 yılında bu arsanın Yüksek Gerilim laboratuvarı kurulmak üzere Fakültemize tahsisini sağlayabilmiştir. Laboratuvarın kurulmasında ilk adım olan bu tahsis işinin sonuçlandırılmasında Prof.Dr.Turgut Boduroğlu'nun sarfettiği büyük çabaları ve başarılarını bu vesile ile dile getirmek isterim. Diğer taraftan bu sıralarda konferans vermek üzere

Fakültemize gelen Prof.Dr.Printz'in bu tahsis işinde yaptığı önerilerin ve özellikle müteveffa Prof.Fuat Külünk'ün aziz anısının büyük rol oynadığını belirtmek isterim.

Söz konusu laboratuvarın planlama ve projelendirme işlerini üniversitemizin Yapı İşleri Başkanlığı ile müştereken yürütmeye başladık. Bu çalışmalar süresince muhtelif sebeplerden ötürü muhtelif zamanlarda üç ayrı proje yapmak mecburiyeti hasıl oldu.

Birinci proje laboratuvar için tahsis edilen arsanın boyutlarına göre tasarlanmış idi. Fakat bugün laboratuvarımızın önünden geçen yolun açılması sonunda bu arsa küçüldü ve bugün kurulmuş olan laboratuvarın sınırları durumuna geldi. Bu sınırlı alan için ikinci bir proje hazırlandı. Fakat Bayındırlık Bakanlığınca onaylanan bu proje de 21 m olan fasat yüksekliğinin 17 m'ye düşürülmesi konusunda Bakanlıkça önerilen koşul nedeniyle bu projede uygulanma olanağını bulamadı. Sonunda üçüncü bir proje hazırlandı. Bu projede fasat yüksekliği 21 m kalmak koşuluyla binanın üst çevresinde, iç kısmında elektrik alanı bakımından ölü bir bölge olan 4 m'lik bir bölümün eğik biçimde yapılması tarafımızdan teklif edilmiş ve mimari projelerin bu esasa göre hazırlanmasına karar verilmiş idi. Fakat bu projeler üzerinde Kürsümüzün iradesi dışında olan önemli bir değişiklik yapıldığı ve 4 m ile sınırlanan bölgenin aşağıya kadar eğik bir biçimde uzatılmış olduğu tespit edildi. Bu değişikliğin bir yüksek gerilimci olarak kabul edilemeyeceği aşikardır. Ancak iki yıl üst üste bütçede bu iş için tahsis edilmiş olan ödeneklerin sarf edilememesi halinde söz konusu laboratuvarın kurulmasının da tehlikeye girebileceği gözönüne alınarak, söz konusu projenin kabul edilmesi yoluna gidilmesi zorunluluğu hasıl oldu. Bu proje dolayısıyla kurulacak laboratuvarın 12 m yükseklikte her cephede 3 m'lik bir yararlı hacim kaybı meydana gelmekteydi. Ancak bu sakınca yüksek gerilim deney ünitelerinin uygun düzenlenmesi ve hareketli şekilde yapılması ile kısmen giderilmiştir.

Söz konusu laboratuvar aşağıda ayrı ayrı açıklanacağı üzere A,B,C, gibi üç blok ve bir dış deney alanından oluşacak şekilde planlanmıştır.

A bloku orta gerilim, B bloku 380 kV tesisleri için, C bloku ise B blokundaki deney ünitelerinin besleme kaynaklarının tesisi için tasarlanmıştır. 1961 yılında temeli atılan ve 1963 yılında inşaatı tamamlanan iki ayrı deney salonundan ve idari büro kısmından oluşan A blokuna 1963 yılında Taşköprü'daki 300 kV'luk deney transformatörü ile 1 MV'lık darbe generatörü taşınarak ayrı ayrı salonlara yerleştirilmiş ve işletmeye açılmıştır. Bu laboratuvar da uzun süre öğrenci deneyleri yanında aynı zamanda orta gerilim seviyesinde standart deneyler de yapılmaktadır.

Yurda döndüğümüz sıralarda teknik alanda ve özellikle elektrik alanında çok az sayıda yayın yapılmaktaydı. Fakat zamanla teknik öğretim ve sanayinin gelişme yoluna girmesi sonucunda yurdumuzda teknik yayına duyulan ilgi ve ihtiyaç gün geçtikçe artmaya başlamıştı. Bu durum karşısında Üniversite mensupları olarak bizlerin de bu gelişmelere belirli bir katkıda bulunmamız icab ediyordu. Bunun da eniyi bir şekilde bir yayın organı yardımıyla sağlanabileceği aşikardı; işte bu düşüncelerle bütün bu yoğun çalışma dönemi içinde 1954 yılında Doç.Ahmet Akhunlar, Doç.Dr.Mustafa Bayram, Doç.Ziyaettin Süder ve ben-den oluşan bir yayın heyeti kurduk ve rahmetli pederin sahip ve mesul müdürlüğü altında Elektroteknik Mecmuası (ETM) çıkarmaya başladık. Bu mecmua elektrik mühendislerine, elektrik teknisyenlerine ve üniversite öğrencilerine hitap edilecek bir şekilde düzenlenmişti. Bu mecmuamız 1954 yılından 1985 yılının sonuna kadar tam 31 yıl hiç aksatmadan sürekli bir yayın hayatını sürdürme başarısını göstermiştir. Bu başarının elde edilmesinde arkadaşlarım ve özellikle son yıllarda Prof.Dr.Mustafa Bayram'ın gösterdiği gayret ve emekleri bu vesile ile belirtmek isterim. Ancak son yıllarda mali durumun bozulması dolayısıyla söz konusu mecmuanın yayınına 1986 tarihinden itibaren bir süre ara verilmiştir.

1964-1983 Dönemi:

Bu dönem Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsünün ayrı bir Kürsü haline dönüştüğü ve yüksek gerilim laboratuvarının kuruluşu ile ilgili çalışmaların devam ettiği bir dönemdir.

1964 yılında Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsü bizzat Kürsü Başkanı Prof.Dr.Turgut Boduroğlu'nun önerisi ve Profesörler Kurulunun Kararı ile, Elektrik Makinaları Kürsüsü, Elektrik Tesisleri Kürsüsü ve Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsü olmak üzere 3 kürsüye ayrıldı. Kürsü Başkanlığı görevini üstlendiğim bu kürsünün öğretim kadrosunda Prof.Dr.Muzaffar Özkaya, Asis.Nurdan Güzelbeyoğlu ve Asis.Yılmaz Özkan bulunmakta idi (Not: Nurdan Güzelbeyoğlu, 1968 yılında "Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsü"ne geçmiştir.)

1952 yılında, genç yaşta Elektrik Makinaları ve Tesisleri Kürsüsü Başkanlığına gelen ve 1964 yılına kadar uzun bir süre bu kürsüyü başarı ile yöneten Prof.Dr.Turgut Boduroğlu'nun müstakil kürsülerin oluşmasında da gösterdiği olgun tutumu ve sarf ettiği emekleri bu vesile ile belirtmeyi bir borç bilirim.

1965 yılında B blokunun temeli atıldı. 380 kV cihazların deney ve araştırma çalışmaları için boyutlandırılmış olan ana ünite olarak bir adet 1,2 MV, 1000 kVA'lık 3 kademeli kaskat deney transformatörü, bir adet 3,6 MV, 180 kw, 18 kademeli darbe generatörü, bir adet 1 mV, 10mA'lık doğru gerilim kaskat

generatörü, bir adet 400 kV'luk tesla transformatörü, bir adet 750 kV'luk geçit izolatörü ve bunlara ait potansiyometre ve yardımcı teçhizat bulunmaktadır. Bina bakır levha ile kaplanmak suretiyle ekranlanmıştır. Tüm kapı ve pencereler ekranlama kontakları ile teçhiz edilmiştir.

Laboratuvar hakkında daha ayrıntılı bilgi edinmek için 1984 tarihinde hazırlanmış olan yazıya bakılması yararlı olacaktır.

1969 yıllarında siparişi verilen deney ünitelerinin montajı yapıldıktan sonra laboratuvarımız 1974-1975 yıllarında çalışır duruma gelmiş bulunuyordu. Laboratuvarın resmi açılışı ise 1978 yılında yapıldı. Bu laboratuvarında ilk yüksek gerilim standart deneyi 154 kV'luk bir ayırıcı üzerinde 1978 yılında yapılmıştır. Laboratuvarın resmen işletmeye açılışı ile yüksek gerilim standart deneylerinin yapılması zamanlama bakımından aynı tarihlere rastlanmaktadır. Bu ise cidden sevindirici durum olmuştur. Bunu izleyen yıllarda muhtelif müesseselere ait 35, 154, 400 kV'luk ayırıcı, kesici, gerilim ölçü transformatörleri, gerilim bölücülerin standart deneyleri yapılmış ve halen de yapılmaktadır.

Bu laboratuvarın kurulmasında büyük yardımlarını esirgemeyen, emeği geçen Fakülte ve Kürsüdeki mesai arkadaşlarıma ve ilgili müesseselere bu vesile ile teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

1965-1967 ve 1967-1968 yıllarında olmak üzere iki dönem dekanlık görevinde bulundum. 38 yıllık bir görevden sonra nihayet 1983 yılı Haziran ayında emekli oldum.

Anılar

Aslında insan yaşamını oluşturan anıların büyük bir kısmı hiç şüphesiz doğrudan doğruya kişinin bizzat kendini ilgilendirir. Fakat bunlar arasında bazı öyle anılar vardır ki, bunlar daha ziyade yaşanan döneme ve olaylara, daha doğrusu geçmişe ışık tutması bakımından toplumu ve dolayısı ile gelecek kuşakları da ilgilendirir. Diğer taraftan yine öyle anılar vardır ki, bunlar gelecek için ibret verici ve öğretici nitelik taşırlar.

Anılarımı kaleme alırken daha ziyade bu tür anıları dile getirmeye ve bunlardan birkaç örnek vermeye çalışacağım.

1) 1945 yılında yurda dönüp Fakültemizde göreve başladığımız sıralarda bizleri en çok etkileyen hususun, yurdumuzun batıya göre gerek sanayi ve gerekse çağdaşlaşma bakımından oldukça gerilerde kalmış olması idi. O zamanlar yurdumuz, birkaç sanayi kuruluşu hariç hemen hemen hiçbir sanayi ürününün üretilmediği bir ülke görünümünde idi. Bu durum bizlerde, özellikle Atatürk döneminin ilk genç kuşakları arasında olmamız dolayısıyla büyük bir üzüntü yaratmıştır.

Bunun doğal bir sonucu olarak hepimizde küçük de olsa, birşeye başlamak ve birşeyler yapabilmek heyecan ve arzusu hakim olmaya başlamıştı. Böylece arkadaşlar arasında uğraşı alanlarına göre gruplaşmalar meydana geldi ve bu arada üç müteşebbis grup oluştu.

Turgut Boduroğlu, Şahin Ayanlar, Hikmen Binark, Muzaffer Sağışman, Sedat Eldem ve benim bulunduğum grupta Turgut Boduroğlu, Şahin Ayanlar ve vaktiyle izolatör fabrikasında çalışmam dolayısıyla ben, izolatör üretimi alanında, diğer arkadaşlar ise makina ve pres mamulâtı alanında çalışmaya başladık. 2. grupta ise Necdet Tükel ve müteveffa Orhan Işık tahta ayakkabı çivisi üretimi ile, 3. grupta Serbülent Bingöl ve arkadaşları fayans üretimi alanında çalışmaya başladılar.

Yurdumuzda o sıralarda teknolojik olanakların sınırlı olması dolayısıyla her grup ihtiyacı olan cihaz ve aletlerin büyük bir kısmını bizzat imal etmek zorunda kalmıştı. Buna belirligin bir örnek vermek üzere izolatör üretimi için yaptığımız çalışmalarda karşılaştığımız güçlüklerden kısaca söz etmek isterim. İzolatör üretimine geçmeden önce ilk çalışmalar için 1500 °C'ye kadar çıkabilen küçük çapta bir deney ocağına ihtiyaç hasıl olmuştu. Böyle bir ocak yapabilmek için de çubuk şeklinde silit dirençlere ihtiyaç vardı. Yurdumuzda o zaman temini mümkün olmayan bu dirençleri de imal etmek zoruna idik. Bunun için de düşük gerilimli yüksek akımlı bir transformatör ile bir pişirme ocağını yapmamız gerekiyordu. Turgut Boduroğlu ile birlikte hurdacıardan temin ettiğimiz malzeme ile ayarlanabilir böyle bir transformatör ve gerekli pişirme ocağını uzun çalışmalardan sonra yapabildik. Bütün bu çalışmalar Turgut Boduroğlu'nun evinin alt katında bulunan atölyede yürütülmekte idi. Silit imalatına geçtiğimizde uzun süren pişirme olayları bazen gece yarısına kadar sürmekte idi. O sıralarda arkadaşlarımızdan birçoğu ile birlikte Üniversitenin Gümüşsuyu'ndaki öğrenci yurdunda kalmakta idik. Uykusuzluğa dayanıklı olmam dolayısı ile bu pişirme çalışmalarını gece yarısına kadar ben yürütmekte idim. Bu arada pişirme ocağında bazan patlamalar meydana gelmekte idi. Bu durum mahalle sakinleri arasında bir dedikodunun yayılmasına ve "burada atom bombası yapıyorlar" gibi bir şayianın dolaşmasına sebep olmuştu. Çalışmalar sonunda parçalar halinde silit elde edilebilmişti. Fakat bunların pres edilerek çubuk haline getirilmesi olanağına sahip değildik. Bu sebepten, yeni olanaklar aradık ve o zamanlar terk edilmiş durumda olan Yıldız Porselen atölyelerini çalıştırmayı düşündük. Bunun için de gerekli iznin alınması amacıyla o zamanın Vali ve belediye başkanı olan Dr.Lütfü Kırdar'a başvurmak zorunluluğu hasıl oldu. Turgut Boduroğlu ile birlikte bizi kabul etmek nezaketini gösteren değerli kişiliğe sahip Dr.Lütfü Kırdar'la yaptığımız konuşma sırasında bize aynen şöyle demişti: "Bu atölyenin anahtarını size ve-

riyorum. Bana bir fincan olsun yapıp getirirseniz beni çok mutlu edersiniz". İşte İstanbul gibi bir şehrin vali ve belediye başkanının içtenlikle söylediği bu sözler yurdumuzun sanayi bakımından o zamanki durumunu dile getirmeye kafidir.

Büyük bir heyecanla işe koyulduk, fakat ocakları çalıştırmak için elektrik tesisatı ve birçok teçhizatın yapılması gerekiyordu. Mali durumumuzun çok sınırlı olması dolayısıyla bu teşebbüsten de vazgeçmek zorunda kaldık.

Haftanın tatil günlerinde ve mesai saatleri dışında yaptığımız bu çalışmalar aslında geri kalmış olmanın verdiği üzüntü ve heyecanın bir sonucu idi. 1950 yıllarında başlayan sanayileşme hamlesinde bugünkü sanayimizin ilk temelleri bizden sonra gelen ve aynı heyecanı taşıyan genç kuşakların eseridir.

2) 1950 yıllarında Taşköprü'deki Yüksek Gerilim Laboratuvarında 1 MV'lik darbe generatörünün montajı tamamlanmış ve işletmeye alınmıştı. Bir gün Turgut Boduroğlu, bu darbe generatörünün çalışmasını yerinde görmek üzere laboratuvara gelmişti. Generatörü çalıştırdıktan sonra deney alanına girdik. Generatörü besleyen doğru gerilim ünitesine yaklaştığımızda Turgut Boduroğlu, sanki içine doğmuş gibi "topraklama yapıldı mı?" diye sorduğunda bir anda ölüm tehlikesiyle karşılaştığımızı anladım. Zira kumanda masasındaki topraklama düğmesine basmadığımı hatırladım. Bir adım daha atmış olsaydık, yaklaşık 160 kV doğru gerilim altında bulunan kondansatörlerin boşalma darbesine maruz kalacaktık. Bu da yüzde yüz ölüm demekti. Topraklama çubuğunu kondansatöre yaklaştırdığımızda büyükçe bir açıklıktan atlamanın meydana gelmesi, doğrusunu söylemek gerekirse bizde şok etkisi yaratmıştı.

Bu olay bize yüksek gerilim laboratuvar ve tesislerinde güvenlik topraklamasının ne kadar önemli olduğunu ve bu konuda en ufak bir ihmalin nelere sebep olabileceğini göstermesi bakımından ibretle üzerinde durulması gereken bir olaydır. Bu nedenle öğrenci deneylerinde herşeyden önce emniyet topraklaması üzerinde önemle durulmaktadır. Bu arada bizler dahil bütün teknisyenlerimizin yüksek gerilim alanına girerken topraklama çubuğunu muhakkak suretle ele almaları zorunlu bir alışkanlık haline getirilmiştir.

3) Yine Taşköprü'de Yüksek Gerilim Laboratuvarında 1953 yıllarında ikinci kez hayat tehlikesine maruz kalmıştık. Şöyle ki, darbe generatörünün kapasitif gerilim bölücüsünün flaşından yağ sızıntısı görülmüştü. Bunun giderilmesi için yaklaşık 2 m yükseklikte olan bu gerilim bölücüsünün üst kapağının açılıp içinin boşaltılması gerekiyordu. Teknisyen Şevket Akyılmaz ile birlikte üst kapağın vidalarını çıkarmamıza rağmen bu çelik kapak bir türlü açılmıyordu. Bu durumda keski ve çekiç kullanmak zorunda kaldık. 1-2 darbeden sonra umul-

madık bir olay meydana geldi ve sözkonusu çelik kapak yerinden fırlayarak 6,5 m yükseklikteki tavana çarptıktan sonra omuzuma sürünecek şekilde yere çakıldı. Çok kısa süren bu olayda her ikimizin başı fırlayan kapağa çok yakın bulunmakta idi. Bu durumda her ikimizin başı parçalanabilirdi. Yaptığımız incelemede pertinaks gövde içinde bulunan kondansatör bloklarını sıkıştıran ve kapağı fırlatan bu yayın tahminimizin üstünde çok güçlü bir yay olduğu tesbit edildi.

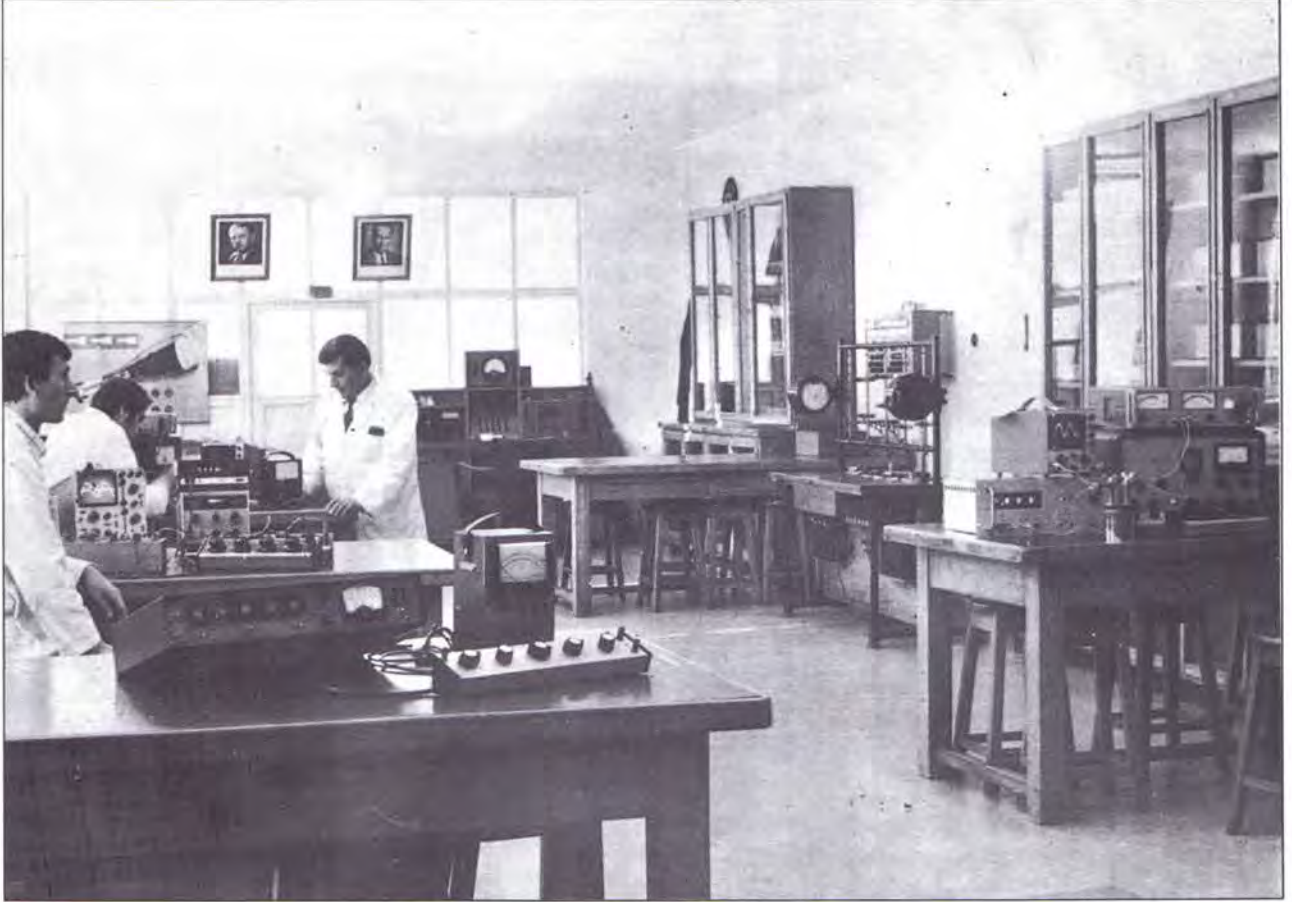
Daha sonra yaptığımız bir tertibat sayesinde bu gibi tehlikeli durumları önleme imkanı sağladık ve bu arada uyarı mahiyetinde olmak üzere kapağın üzerine bir uyarı notu yazdık. Bu olay bize, bu gibi çalışmalarda daima en kötü ihtimali gözönüne alarak gerekli güvenlik önlemlerinin alınması gerektiğini gösterir.

4) 1975 yıllarında bugünkü Yüksek Gerilim Laboratuvarımızın B blokunda merkezi küre sistemi üzerinde yaptığımız çalışmalarda ölüm tehlikesiyle sonuçlanabilecek bir olay meydana gelmişti. 12 metre yükseklikte tavana asılı 2 m çapında, 8 m uzayan teleskoplu merkezi küre sisteminde yaptığımız çalışmalarda o zamana kadar herhangi bir arıza göstermeyen teleskobun bu sefer yukarıya doğru hareketi esnasında üst sınırdan durmadığı ve bu arada teleskobu yukarıya çeken çelik halatın aşırı gerilmesi sonucunda endişe verici çatırtılı gürültüler çıkarmaya başladığını duyduk. Bu anda derhal devreyi açmak zorunda kaldık. Yaptığımız incelemede çelik halatın kopma sınırına kadar gerildiği ve üst limit kontağın kumandaya uyarak devreyi açmadığını ve bunun besleme devresine ait fişin prize sokulma konumuna bağlı olduğu tesbit edildi. Bu olayın da aslında ilgili firmanın büyük bir hatasından kaynaklandığı aşıkardır. Bu gibi kazaları önlemek amacıyla yeni bir kumanda sistemi geliştirildi ve durum ilgili firmaya bildirildi.

5) Yine aynı türden bir olay 1978 yıllarında B blokunda meydana geldi. Bu blokta bulunan darbe generatörünün levha bloklardan oluşan 12 m uzunluğundaki direnci, generatörün üstündeki askı tertibatına asılması gerekiyordu. Bu çalışmalar esnasında ben aşağıda bulunuyordum. Beklenmedik bir anda bu 12 m lik direncin omuzumu sıyrarak şekilde yere düştüğünü gördüm. Başıma isabet etmesi halinde büyük bir hayat tehlikesi doğacağı aşıkardır. Bu olayın nedenini araştırdığımızda direncin üst kısmında bulunan yaylı askı çengelinin açılan kısmının yukarıya doğru yönelik olduğu ve direncin sağa sola döndürülmesi sırasında bu yaylı çengelin kendiliğinden açıldığı tesbit edildi. Herhangi bir kazayı önlemek maksadıyla bilahere yaptığımız çalışmalarda bu yaylı çengeller kendiliğinden açılmayacak şekilde getirildi. Böyle bir emniyetsiz çengelin kullanılması aslında ilgili firmanın bir hatası idi. Durum ilgili firmaya duyuruldu ve gerekli güvenlik önleminin alınması önerildi.

Elektrik Ölçmesi Kürsüsü ve İlk Başkanı Burhan Hoca

Prof.Hasan ÖNAL

Burhanettin Sezerar (Elektrik Ölçmesi) Laboratuvarı

Elektrik Ölçmesi Kürsüsüne intisabımdan başlamam sanırım uygun düşer: 1946 yaz yarıyılında, mezuniyetimize birkaç ay kala, ilan tahtasında, T.C. Radyo İdaresinin 2 mezunumuzu ihtisas için A.B.D.'ye göndereceğini görerek, arkadaşım Tahsin Saya ile başvurduk. Dekan Prof.Fuat Külünk, ikimizin de Üniversitede asistan kalmamızın daha uygun olacağını, ileride Üniversite tarafından da dış ülkelere gönderilebileceğimizi belirterek, siz bir hafta daha düşünün diyerek bizi geri gönderdi. Bir hafta sonra, rahmetli Sayın Külünk'ün karşısına çıkıp, şimdi gitmekte ısrar ettiğimizi söyleyince, sizin Maarif Vekaletine mecburi hizmetiniz var; ben de bu hizmeti Radyo İdaresine devrettirmeyeceğim diyerek, bazı zamanlarda gerçekten gereken diktatörlüklerinden birisini

daha yaptı. Birkaç ay sonra mezun olup asistan atandıktan sonra da, açık asistan kadrolarından birisinin Santur Beyin Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsünde, ötekinin de Burhan Hocanın Elektroteknik ve Elektrik Ölçme Kürsüsünde olduğunu öğrenerek, amatör elektronikçiliğe benden çok daha önce başlamış bulunan arkadaşım Tahsin Saya lehine Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsünden vazgeçmek bana düştü ve böylelikle, 1946 Ağustosunda başında, Ord.Prof.Burhaneddin Sezerar'ın (1886-1953) yanında asistanlığa başlamış oldum. Asistanı olduğum sıralarda altmışlı yaşlarını yaşamakta olan Burhan Hocanın 1953 yılında vefat edinceye kadarki durumunu düşünüyorum da, bana çok daha sıhhatli bir ömür vermiş olmasından dolayı Tanrıya şükrediyorum. Ciddi bir hastalığı olmamasına rağmen,

gerçekten çok yıpranmış görünür ve kendisini çok yorgun hissederek, sadece uygulamaları değil, derslerin de önemli bir kısmını ve hatta kürsü yönetimi sorumluluğunun bazı parçalarını bile bana bırakırdı. Bu yüzden, genç yaşta sorumluluk alarak birşeyler yapabilme zevkini de Burhan Hoca bana tattırması oldu. Haftada birkaç kez Kürsüye gelip Laboratuvarında dolaşırken, boş zaman bulup da, tamir etmeğe çalıştığım eş dost radyolarının armut biçimindeki elektronik tüplerine bakar bakardı da "Allah! Allah! Ben de radyo amatörlüğü yaptım; amma, hiç bunlara benzemezdi." derdi. Herhalde uğraştığı devreler Marconi'nin şerareli postaları olmalıydı. Fakat, bu teknik ne kadar hızlı geliyor ki, şimdi benim asistanlarımın meşgul oldukları devrelere bakarak ben de aynı şeyleri söylüyorum.

Elektroteknik ve Elektrik Ölçmesi Kürsüsü, 1944 yılında, ilk defa Ord.Prof.Burhaneddin Sezerar'ın başkanlığında kurulduktan sonra, meşgul olduğu konulardan devrelere ilişkin olanları, Telekümünikasyon Kürsüsünden ayrılarak sonradan kurulan Devreler Kürsüsüne bırakılmıştır. Daha sonra, elektromagnetik dalgalar ve alanlar konuları personelin bir kısmıyla ayrılarak Alanlar Kürsüsü kurulmuştur. Geri kalan personel de Elektroteknik Kürsüsü ve Elektrik Ölçmesi Kürsüsü adlarıyla ikiye ayrılmıştır. Görüldüğü gibi, Burhan Hocanın kürsüsü parçalanarak birçok kürsünün oluşmasına olanak sağlamasından başka, sorumluluğundaki laboratuvar teçhizatı da parçalanarak birçok laboratuvarın çekirdeğini oluşturmuştur. Asistanlığımın ilk yıllarında, Kürsü sorumluluğundaki laboratuvarın demirbaş teçhizatının sayımı yapıldıktan sonra, hemen hemen yarısı 3 ayrı laboratuvara dağıtılmıştır. Dağıtılanların birinci kısmı, zaten kurulmuş ve önemli miktarda da teçhizat edinmiş bulunan Elektrik Makinaları Laboratuvarına devredilmiş bulunup o sırada Elektrik Makinaları Kürsüsünün baş asistanı olan rahmetli Sayın Prof.Dr.Osman İkizli'ye tarafımdan teslim edilmiştir. İkinci kısmı, o zaman yeni asistan olan Sayın Prof.İzzet Gönenç'e teslim edilmiş ve şimdiki modern Yüksek Gerilim Laboratuvarının çekirdeğini oluşturmuştur. Üçüncü kısım ise, sonradan Üniversiteden ayrılan asistan yüksek mühendis Şahin Ayanlar'a teslim edilmiş idi. Sanırım, şimdiki Tesisler laboratuvarının çekirdeğini de bu teçhizat oluşturmaktaydı. Geri kalan yarı teçhizat, zamanla, bütçenin elverdiği oranda modernleştirilerek günümüze kadar getirilmiştir. Bu Laboratuvar, daha önceden de olduğu gibi, yönetimim altında kaldığı sürece, ülke endüstrisine ihtiyaç duyduğu oranda yardım etmesinin yanında, kamu satın almalarındaki malzeme muayenelerini yaparak ve gerektiği oranda Türk Standartları Enstitüsünü yedekleyerek ve destekleyerek kamu hizmetlerini sürdürmüştür. Şüphesiz ki, asıl görevi olan eğitim ve öğretim görevini de en üst seviyede

sürdürmekte devam etmiştir.

Elektrik Ölçmesi Kürsüsü gerek kendisinden ayrılan disiplinlerin ve gerekse kendi içinden doğan kürsülerin önemli bir kısmını Elektrik Mühendisliği Bölümünde, diğer kısımlarını da Elektronik ve Haberleşme Bölümünde bırakarak, kürsü örgütlenmesini kaldıran 2547 sayılı üniversiteler kanunu ile ömrünü tamamlamış olup, kontrolün en önemli parçasının ölçme olması dolayısıyla, 1982 yılında, Kontrol ve Bilgisayar Bölümüne geçmiş ve Kontrol ve Kumanda Anabilim dalı içinde görevini sürdürmektedir.

Görüldüğü gibi, Elektrik-Elektronik Fakültesinin geçmişinde, pek çok disiplinlerin kaynağını oluşturmuş olan Elektroteknik ve Elektrik Ölçmesi Kürsüsü hakkında belki benim söyleyemediğim pek çok şey daha söylenebilir, fakat, ben kürsünün ilk başkanı Ord.Prof.Burhanettin Sezerar'ın kişiliğini yansıtabilecek birkaç söz daha söylemek istiyorum. 1940 yılında Nafia Vekaletine bağlı Yüksek Mühendis Mektebine girdiğimiz zaman, elbette matematik ve fizik hocalarının dışında, meslek dersi hocası olarak iki Burhan Hocanın adı başta duyulanlar arasındaydı. İkisi de Fransız ekolünden olan birisi sert görünüşlü ve biraz da kıt notlu İnşaat Şubesinin suçu Burhan Hocası, ötekisi ise yumuşak görünüşlü birazcık da bol notu ile öteki kutupta bulunan Elektromekanik Şubesinin elektrikli Burhan Hocası idi. Türkiye'nin ilk elektrik mühendislerinden olan Ord.Prof.Burhaneddin Sezerar'ın çok geniş ve pek ilginç pratik deneyimleri vardı ve sırası düştükçe, derste bunları anlatarak, vermek istediği kavramları böyle pekiştirirdi. Mesela, enerji sakınımı ve verim kavramlarını pekiştirmek için başından geçen şu ilginç olayı anlatırdı: Kurtuluş Savaşı kazanılıp Türkiye Cumhuriyeti kurulunca, harabe halindeki ülkeyi en kolay yoldan kalkındırma çareleri de, elbette ki o gün için en çok sözü geçen askerlerden çıkıyormuş. Balıkesir'in Kolordu Komutanlığı erkanı arasında da sudan bedava elektrik enerjisi üretebileceği fikri duyulup işlenmeğe başlamış ve birgün bir uzmanını çağırıp danışmayı düşünmüşler. Burhan Hoca kalkıp Balıkesir'e yollanmış. "Ovamn ortasında aktığı belli belirsiz bir su birikintisi" diyor. Memleketim olduğu için nereleri olabileceğini tahmin edebiliyordum. Burhan Hoca, "böyle suların elektrik elde edilemez" demiş. "Neden ki!" demişler. "Chute (fransızca düşü anlamında) lazım" demiş. "O da ne ki!" demişler. "Canım suyun yukardan düşmesi lazım ki çarkı döndürsün" demiş. Bunun üzerine hazırlan (orada bulunanlar) "kolayı var; kuyu kazalım!" demişler. Bunun üzerine hoca "iyi! amma; dolunca ne olacak!" demiş. "ee! canım! Artık o da mı dert! Elektrik elde ettik ya! dışarı pompalarız" yanıtını almış. Herhalde memleketim olduğundan olacak, Hocanın pek zengin fıkra dağarcığından, benim aklımda sadece bu kalmış.

Nasıl Elektronikçi Oldum?

Prof. Tahsin SAYA

Çocukluk merakım daha ziyade makina ile ilgili idi. Ama yapmak istediğim pek basit şeyleri bile hep mekanik zorluklar yüzünden gerçekleştiriyordum. Parçaları birbirine uydurmak zordu; çakı, testere tırnak törpüsü, çekiç, keser, tornavida yetmiyordu; bunlardan başkasına da benim gücüm yetmiyordu. Halbuki elektrik akımı yol ne kadar eğri büğrü olsa da gideceği yeri bulup yapacağı işi görüyordu. Ben gene de Yüksek Mühendis Mektebine girerken Makina Şubesini seçtim ve üç yıl burada okudum. Bu süre içerisinde radyo merakı başladı. Evvela galen ve kulaklıkla başladım; sonra tesadüfen bir yerde iki tane lamba buldum aldım ve onlarla oynamaya koyuldum. Bu arada ne bulursam okuyordum.

Aslında, iki çok basit ve ifadeleri pek açık olmayan türkçe kitapla, arada sırada elime geçen Fransızca "T.S.F.POUR TOUS" mecmualarından başka bir şey de yoktu. Malzemeyi ancak hurda olarak, Yüksek Kaldırımında Radyocu "Kör Ziya" dan, onun kendi mantığına göre tesbit fiyatlarla tedarik edebiliyordum. Elektrolitik kondansatörün fiyatı 1 TL/*F, hoparlörün fiyatı ise, çapına göre 1 TL/ cm olarak hesaplanıyordu; küçük boy bir besleme transformatörü ise 15 TL. o zamanlar ekmeğin kilosu 9 kuruş, Melek Sinemasında lüks koltuk 35 kuruştı.

Yatılı okuyorduk, her şeyimizi devlet temin ediyordu. Harçlığım ise annemin bir arsasından alınan 16 TL. kiranın 6 TL.sı idi ve aslında hiç de fena değildi; fena olan "Kör Ziya"nın fiyatları idi.

Dördüncü sınıfa geçtiğim sene dilekçe vererek Elektrik Şubesine geçtim. Beşinci sene ise Zayıf Akım Kolunu seçtim. Dersler artık meraklarımı tatmin etmeye başlamıştı. Hele rahmetli Mustafa SANTUR Beyin derslerini sanki dinlemiyor içiyordum. Okulu da bu zevkle bitirdim.

Ya Endüstri

1940 yazından itibaren, yani daha Yüksek Mühendis Mektebine girmeden önce, her yaz tatilinde Ankara'da çalıştım. Okulda staj adeti yoktu, sadece mekanik atölye vardı. Bense yaz tatillerinde, topoğrafyada, jeofizikte, teknik resimde, mekanik atölyede, elektrik santralinde hem de ikişer ay çalıştım. Böylece hem eve yardım etmiş oldum, hem de çok faydalı pratik bilgiler ve tecrübe edindim, insan tanıdım.

Üniversitede çalışmaya başladıktan sonra ise endüstriye daima ilgi duydum. Mühendisi endüstrinin en önemli elemanı olarak gördüm. Teknik Üniversitenin mezunlarına MÜHENDİS denildiğine göre biz de orada MÜHENDİS yetiştirmeliydik; asıl gayemiz bu olmalıydı. Bunun için de herkesten önce bizim, endüstrinin ve mühendisin ne olduğunu, nasıl olması gerektiğini bilmemiz, öğrenmemiz gerekirdi. Bu da ancak Üniversitenin elemanlarının endüstri ile birlikte çalışması ile kabildi. Bu iş Üniversiteye kapanıp "Ben araştırma yapıyorum, Üniversite araştırma kurumudur " demekle olmazdı. Araştıracığımız herşey Mühendis yetiştirmeye ve Endüstrinin ih-

tiyaçlarına göre seçilmeliydi. Yoksa araştırma, bizim merak ettiğimiz şeylerle oynamamız, her türlü masrafı da devletin karşılamasından ibaret olurdu.

Bu düşünüşle, endüstriden gelen problemi bir fırsat olarak gördüm. Endüstriye yapabildiğim her yardım, kanaatimce, Teknik Üniversitenin Mühendis yetiştirme fonksiyonuna yardım etmiştir. Son on senedir elektronik endüstrisinin bilfiil içindeyim. Halen Teknik Üniversitede verdiğim ders de bu son senelerin tercübelerinin öğrenciye aktarılmaya çalışılmasından başka bir şey değildir.

Ben Kimim?

Türkiye'nin orta sınıfından, İstanbullu bir ailenin çocuğuyum, Balkan harbini ve o meşhur Yemeni yaşamış bir babanın oğluyum. Bir çok bakımdan kendimi bir hayli talihli olarak görüyorum. Çocukluğum Cumhuriyet Ankara'sında geçti. Milletçe kendimize çok güvendiğimiz ve işlerin iyiye gittiği zamanları gördüm. Gazinin havasında yaşadım, onu birçok ke-reler Ankara sokaklarında dolaşırken gördüm. Cumhuriyetin o harika ONUNCU yılını büyük heyecanı ile Ankara'da yaşadım.

Gazinin ONUNCU YIL nutkunu kendi ağzından dinlemek

ve sonra o tozlu merasim yerinde bütün ahali ile beraber onun önünden geçmek, onu selamlamak bahtıyarlığını tattım. Türkiye'nin güzide bir müessesinde okuyabildim, orada is-dediğim tahsili yapabildim. Daha sonra da istediğim gibi çalışabildim. Anlayışına uygun Mühendisler yetiştirmeye gayret ettim, ama bunda çok başarılı olduğumu söyleyemem. Bu nok-tada kendimi teselli edebilmek için "zaten böyle bir şey yapılamazdı, ancak bu yolda olanlara yardım edilebilirdi, işte ben de onu yaptım" diyebilirim. Kendimi de aynı şekilde aynı gaye için yetiştirmeye gayret ettim; Yabancı dil öğrendim; Fransızca, İngilizce ve Almancayı işime yetecek kadar bilirim. Bütün bunlar için kendimi zorlamadım, fedakarlıkta bulunmuş değilim. Çünkü ben bunları zevk alarak, hoşuma gittiği için yaptım.

Amatör olarak radyoculuktan sonra fotoğrafçılık ve ast-ronomiye de çok sevdim. Klasik batı müziği ve klasik Türk müziği dinlemekten hoşlanırım. Evliyim, eşim bana bütün çalışmalarında destek oldu, çocuklarımı iyi insanlar olarak yetiştirdi. İki oğlum da iyi okudular, arzularına uygun meslek sahibi oldular, çok iyi evlilikler yaparak, çoluk çocuğa karıştılar. Onların da üstlerine düşeni yapacaklarından eminim.

Biz Telekomcular

Prof.Ziyaeddin SÜDER

Herkesin kısaca Telekom diye adlandırdığı Telekomünikasyon Kürsü'sü'nün (şimdiki Haberleşme Anabilim Dalının) temeli hükümetin isteğine uygun olarak 1934-35 öğretim yılında "muhabere (PTT)" şubesinin açılması ile atılıyor. Temel dersler ve elektrik dersleri yanında haberleşme dersleri de veriliyor; hocalar Ord.Prof.M.Emin Kalmuk ve Bay Rene Dumazet... Bu öğretime Prof.Dr.Mustafa Santur'un da ders verme ve laboratuvar kurma bakımından katkısı var. 1939'da, ilerde Telekomünikasyon Kürsüsü ile özdeşleşecek olan

Ord.Prof.Bedri Karafakıoğlu'nun ve 1940'ta Prof.Ahmet Özel'in "muallim muavini" olarak tayin edilmeleri ile kadro genişliyor; ayrılan Bay Dumazet'nin yerine Ord.Prof.Dr.H.Shönfeld geliyor ve öğretimin büyük yükünü üzerine alıyor. 1946'da 4936 sayılı üniversiteler kanunu çıktığında, Muhabere Şubesi "Telgraf ve Telefon" ile "Yüksek Frekans" olmak üzere iki kürsüye ayrılıyor; 1948 yılına kadar her iki kürsüyü Prof.Dr.Mustafa Santur yönetiyor. Bu tarihlerde Telgraf ve Telefon Kürsüsünde doçent olarak Bedri Karafakıoğlu ve Ahmet Özel; asistan olarak da Tarık Özker, Fikri Uzgören, ben (Prof.Ziyaeddin Süder), Yılmaz Tokat, Fikret Yücel ve Macit Onganer varız. Ayrıca Yük.Müh.Fuat Tokat ile Uzman Paul de Bellatini öğretim görevlisi, Bay Novak ise teknisyen olarak bulunuyorlar. Tüm öğretim elemanlarının kürsünün gelişmesine büyük katkıları oluyor. Bay Novak'ın laboratuvar çalışmalarındaki özel yeri unutulmuyor.

1948 yılında Doçent Bedri Karafakıoğlu Profesörlüğe yükseltiliyor ve artık adı "Telekomünikasyon" olan kürsünün başkanlığına getiriliyor; böylece zayıf akım kolunun iki kürsüsü ayrı ayrı yönetilmeye başlanıyor.

1952 yılında, Muhabere Şubesinin açılışının dayanağı olan ve rahmetle yadettiğimiz Emin Hoca emekliye ayrılıyor ve 1954'te vefat ediyor.

Prof.Ahmet Özel, 1954 yılında milletvekli seçiliyor ve

kürsüden ayrılıyor.

Telekomünikasyon Kürsüsü yeni elemanların katılması ile büyüyor, laboratuvar imkanlarını artırıyor. Almanya, Hollanda ve Fransa'dan yabancı uzmanlar davet ediliyor; kürsüye, telekomünikasyon ölçme laboratuvarlarına ek olarak bir yansımali, bir yansısız oda ve bir de transmisyon odasından oluşan "Elektro Akustik Laboratuvarı" kazandırılıyor. Yabancı ülkelerden davet edilen uzmanlardan Prof.J.Matres'nin, Dr.H. Feiner'in ve Y.Müh.Jean Pujolle'nin kürsünün gelişmesine katkıları oluyor. Rahmetle andığımız Teknisyen Muammer Tuncay'ın yansısız odanın yapılmasında laboratuvar aletlerine karşı duyarlılığı, sevgisi ve titiz çalışması ile önemli katkıları oluyor.

Elektrik Fakültesindeki gelişme ve büyümeye uygun olarak, Telekomünikasyon kürsüsü de gelişiyor, büyüyor. Bazı konuların yeni kürsüler tarafından işlenmesi ve geliştirilmesi uygun görülerek, 1964 yılında "Devreler Teorisi" ve "Transmisyon Hatları" adları ile iki yeni kürsü kuruluyor. Prof.Dr.Tarık Özker Devreler Teorisi Kürsüsü, Prof.Dr.Fikri Uzgören de Transmisyon Hatları Kürsüsü başkanlığına getiriliyor; Telekomünikasyon Kürsüsü'nün adı "Telekomünikasyon Tekniği Kürsüsü" olarak değiştiriliyor, kürsü başkanlığı görevi Ord.Prof.Bedri Karafakıoğlu'nun üzerinde kalıyor.

1967 yılında kürsüye tayin edilen Öğretim Görevlisi

Yük.Müh. Yücel Durusoy öğretimde faal görev aldığı gibi, bilhassa kürsü laboratuvarlarının yeniden düzenlenmesi ve geliştirilmesinde değerli hizmetlerde bulunuyor.

O yıllarda her kürsünün bir sekreteri var. Yalçın Toyer 15 yıl aralıksız olarak Telekomünikasyon Tekniği Kürsüsünde tizizlikle bu görevi yerine getiriyor.

Bu ahenkli kürsü, kürsü başkanı Ord.Prof.Bedri Karafakıoğlu'nun 20.10.1978 Cuma günü sabahı, evinden görevine gelmekte iken yolda pusu kurularak alçakça öldürülmesi ile derin bir üzüntüye boğuluyor. Kürsü başkanlığı görevini 30 yıl başarı ile yapmış, eşi bulunmaz bir idareci ve insan olan Ord.Prof.Bedri Karafakıoğlu'nun kürsüsü ile bütünleşmiş olan adı ölümsüzleşiyor. Kürsü elemanlarının sevgi ve saygı ile anılmadığı gün olmuyor.

Boşalan kürsü başkanlığına ben seçiliyorum. 2547 sayılı kanun gereğince kürsülerin kaldırıldığı, Anabilim Dallarının kurulduğu güne kadar bu göreve devam ediyorum. Daha sonra da 1987 yılında yaş haddinden emekli olana kadar Haberleşme Anabilim Dalı Başkanlığını yürütüyorum.

Kürsüde;

a) Beş asistan yeterlik çalışması yapıyor: Tarık Özker, Fikri Uzgören, Fikret Yücel, Macit Onganer ve ben.

b) İki asistan yurt içinde doktora yapıyor:

Günsel Durusoy (Bayraktar), Bilge Günsel

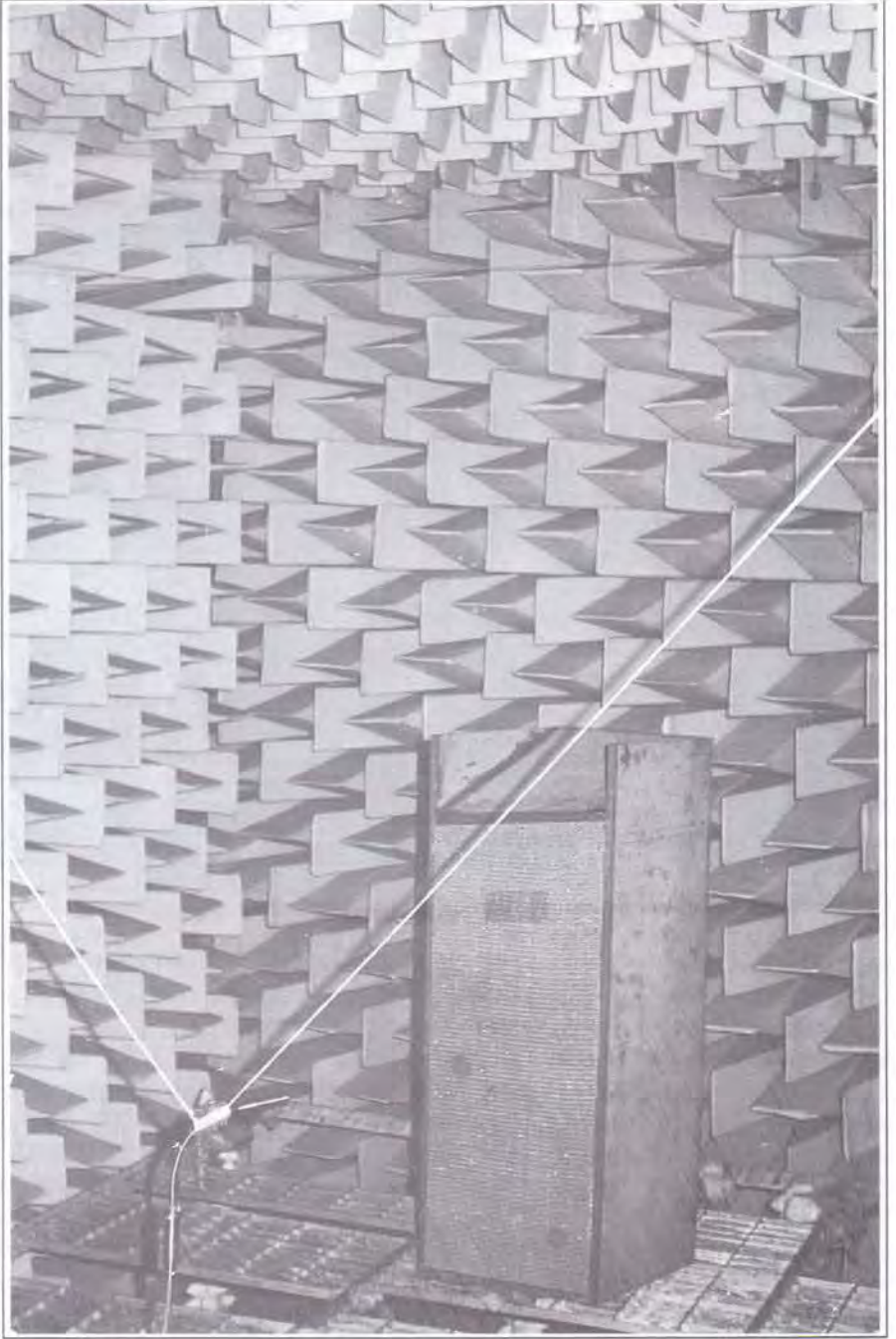
c) Dört asistana yurt dışında doktora yapma olanağı tanınıyor: Tarık Özker, Yılmaz Tokat, Fikri Uzgören, Ahmet Dervişoğlu.

d) Yedi akademisyen üniversite doçenti ünvanını almaya hak kazanıyor: Tarık Özker, Fikri Uzgören, Ziyaeddin Süder, Erdal Panayırca, Günsel Durusoy, A.Hamdi Kayran, Ümit Aygölü.

e) Sekiz doçent profesörlüğe yükseltiliyor: Bedri Karafakıoğlu, Ahmet Özel, Tarık Özker, Fikri Uzgören, Ziya Süder, Erdal Panayırca, Günsel Durusoy, A.Hamdi Kayran.

f) Bir profesör ordinaryüslüğe yükseltiliyor: Bedri Karafakıoğlu.

Bu elemanların büyük bir kısmı Haberleşme Anabilim

Elektroakustik laboratuvarı - Sessiz oda

Dalı'nın akademik kadrosunu oluşturuyor, bir kısmı da Fakültenin başka kürsüleri, başka üniversiteler ya da başka kurumlarda görev alıyor.

Biz Telekomcular nesilden nesile dolu dolu bir 60 yıl yaşıyoruz. Fakültemizle birlikte nice 60 yıllara...

Anılarım

Prof. M. Münir ÜLGÜR

Çeşitli zamanlarda benden hayat hikayemi yazmamı istediler. Her seferinde ilk yazdığımı bir iki satır ekleyerek istekleri karşıladım. Bu sefer aynı şeyi yapmak istemiyorum. Doğumumdan başlayıp dönüm noktalarını işaretleyip bir tarihler cümlesi yerine yaşamımı ortaya koymak istiyorum. Bazı olaylar hafızamdan silinmiş, veya bazıları zaman ekseninde yer değiştirmiş olsalar bile işte benim hayat hikayem, bu diyebildiğim bir yazı olacak.

Nüfus cüzdanımda yazıldığı gibi 11 Kanunı evvel 1333 yılında doğmuşum. Yerlerde diz boyu kar varmış. Aynı zamanda halam olan ebem saç sobanın harıl harıl yandığı odada beni bir köşeye bırakmış "Sen burada bekle ben annen ile ilgileneceğim." demiş. Çünkü bir to-suncuk olarak doğmuşum ve anneme oldukça sıkıntı vermişim. Doğum günümde babam nüfus cüzdanımı hemen çıkarmış. Çünkü o zaman her şey ancak vesika ile alınıyormuş. Bu bakımdan doğum tarihim tamamıyla gerçek. Yukarıda verdiğim doğum tarihim o zaman kullanılan Rumi takvime göredir. Bugün kullandığımız takvime çevirirsek bu 24 Aralık 1917 olur.

Annem Saniye Rizeden, Babam Hilmi ise Golos (Selanik) ten muhacir olarak gelmişler. Babam Bahriyeden (Deniz Harp Okulunda) kurmay subay olarak mezun olmuş. Ben babamın 6. annemin ise 2. çocuğu olarak dünyaya gelmişim. Benim doğumumda Kızıltoprak'ta Kördere sokağında oturuyormuşuz.

1935 yılı yazı başlangıcında Galatasaray okulunda Yerli Malı haftası münasebetiyle bir sergi açılmıştı. Sergide dondurma yedim. Hayatımın ilk ciddi hastalığı köyde yakalandığım sıtma idi. İkincisi ise o zaman mide humması dedikleri gerçekten çok kötü bir hastalık idi. Üç ay müddetle midem ve bağırsaklarım sanki bana isyan etmişlerdi. Ateşim 39-40 arasında seyretti. Eylüldeki imtihana bu şekilde girdim. 17. oldum. Hocam Manuk Lütfü neden birinci olmadım diye bana darıldı. Durumumu anlatınca barıştık. Babam sevindi mi yoksa sevinmedi mi anlamadım ama bana hayırlısı olsun dedi.

Okul parasız yatılı idi. Bize yiyecek ve giyeceğimizin tümü veriliyordu. Babam da haftada bir lira yani yüz kuruş veriyordu. Mektep de tahsil süresi 6 yıldır. İlk üç yıl müşterek eğitime ayrılmıştı. Çok değerli hocalardan

Ratip BERKER'in dersinde, 1937 - 38

ders gördük. Benim üzerimde en büyük etkiyi Ratip Berker hocam yaptı. Onu hep kendime örnek aldım.

Dördüncü sınıfa geçtiğimiz yazın başında Ratip hoca benimle Adnan Ataman'ı çağırdı. Bizleri hoca yetiştirmek için Avrupa'ya göndermek istediklerini söyledi. Kabul edip etmeyeceğimizi sordu. Tabii çok sevindik, uçtuk. Pasaportlarımızı, dövizleri aldık ama Avrupada harp çıktığı için kaldık. Babam yine hayırlısı olsun dedi.

1938 senesi eylülünde ihtisas kısımlarına ayrılmamız

gerekiyordu. Bir gün Ratip Berker parasız yatılıları bir sınıfa topladı. Kura çekerek ihtisas şubelerimiz belirlendi. Tam on iki kişi elektrik - muhabere kısmını çekti. O şubeyi isteyen o zaman yoktu. Bu bakımdan onların diğer bir şubeye geçmeleri ise imkansızdı. Ben ise diğer bir şubeyi çektim. Sonra hocamızın nezaretinde aramızda değişimler yaparak Elektrik - Makina şubesine gidebildim. Esasen isteğim o idi.

Ihtisas kısmına geçmeden biraz o zamanki müdürümüz Suphi Bey'den söz etmek istiyorum. Suphi hoca bekardı. Bütün gününü mektepte geçirirdi. Çok katı kuralları vardı. Ama o oranda da tolerans gösterildi. Mektepte bir asker okulunda gibi idik. Geceleri akşam yemeği yendikten sonra saat 8 de mütalaya girerdik. Bu sırada hocalarımızda okulda bulunur ve intizamı sağlardı. Saat 10'da elektrikler söner ve herkesin yataklarına gidip yatması istenirdi. Saat 10'dan sonra da müdürümüz mektepte dolaşırdı. Beyoğluna bu kadar yakın olan

bir yerde gece kaçmamamız olanaksızdı. Gece yarısından sonra hatta sabaha karşı okula dönerken çoğu zaman Suphi bey'e yakalanırdık. Ama o ya kaçmamıza göz yumar veya idare memurlarına teslim ederdi. Onlar da, her halde Süphi bey'in talimatı ile, hemen bizleri salıverirlerdi.

Mektepte bu kadar disiplin olmasına rağmen bizler "Vatandaş Türkçe konuş" veya "Vagon-Li" ve "Bulgar mezarlığı" demonstrasyonlarına katıldık ve okulda "Yemek Boykotu" yaptık. Bunlardan birinde zannedirim "Vagon-Li" olayında okuldaki elebaşlarındaki bazıları tevkif

Okuldan kaçarken, 1937 - 38

edildi. Süphi bey hemen hapishaneye hademeler ile yataklar gönderdi ve gerekli diğer yardımlarda bulundu. Evet o zamanın Müdürü, Öğretmenleri, İdare memurları ve hademeleri hep beraber sevgi ile kaynaşıştık.

Bu noktada ilk kısımdaki hocam Ratıp Berkere bir kere daha döneceğim. Bize Analiz ve Mekanik derslerini veriyordu. Mekanik dersi için Fransızca bilen öğrencilere Fransızca kitap vermişti. Ben Almanca biliyordum. Bana en iyi Almanca Mekanik kitabını kendi parasıyla ısmarlayıp getirdi ve okumam için verdi. Örnek aldığım bir hocamdır. Kendisini saygı ile ve minnetle anıyorum.

İhtisas kısmı hocalarımla başlıyorum. Beni yoğuran, biçim veren her zaman minnet duyduğum hocalarım. Ord.Prof.Burhanettin Sezerar. Büyük insan, büyük hoca. Kulağında hala o puslu sesi " Yangın elektrik kontağından çıkmaz, move kontakten çıkar" diyor. Prof.Doppler. Büyük hoca. Dersini, asistanı yalnız Fransızca bildiği için Fransızca veriyordu. Asistan tercüme ettiği sırada bana ayrıca üşmeden Almanca olarak dersi tekrarlıyordu. Prof.Fuat Külünk. Genç yaşında kaybettiğimiz büyük değer. Alçak gönüllü ve sabit karakterli Prof.Hilmi İleri. Kendisinden Makina Elemanlarını okumak şansım oldu. Bize her bakımdan çok yakındı. Prof.Duscio bize makina mühendisliğini öğreten büyük insan. Ord.Prof.Fikri Santur bize Mukavemet dersini verdi.Bugün bile kara tahtaya tebeşirle ortadan ikiye ayırıp her bir kısma yazdığı gayet güzel yazımı ve formülleri görür gibiyim. Bize hidrolik dersini veren Ord.Prof.Burhan (Sucu). Benim dersini görmediğim ve fakat muhabere kısmından aldığım notlar ile elektrik devrelerine ait sembolik hesabı öğrendiğim Prof.Mustafa Santur. Bütün bu saydığım hocalarım, şimdi ebediyete intikal etmiş bulunuyorlar. Kendilerini minnetle ve şükranla yadediyorum. Bu hocalarımın hayat hikayeleri ya yok veya bölük börtük. Bunu sağlamamız gerekir.

Prof.Doppler'e ait bir anımı aktarmak istiyorum. Doppler'in sözlü imtihanları çok uzun sürerdi. Cuma günü imtihana giren bir öğrenciyi bütün gün imtihan ettikten sonra, cumartesi günü tekrar çağırır. Eğer daha tatmin olmamışsa, pazartesi günü devam ederdi. İmtihana dört veya beş kişi birden alır, birine soru sorduktan sonra diğerine soru sormaya geçer, eğer biri cevabı bitirmişse onu dinler ve bir soru daha sorardı. Böyle sürer gider. Eğer birini erken çıkarmışsa o bütünlemeye veya sınıfta kalırdı. Elektrik Makina şubesinde benim numaram ilkti. Sabah saat dokuzda diğer dört arkadaşım imtihan salonuna girdim. İlk soruyu bana sordu. Diğer arkadaşlara sorusunu sorarken ben cevabı tahtaya yazmıştım. Hocayı çağırdım geldi. İkinci sorusunu sordu, üçüncü arkadaşım soru sormak için gitti. Onu bitirince beni yine cevap için çağırdı. Saat 12 'ye doğru sen çıkabilirsin dedi. Dışarı çıkınca kapıda bekleyen arkadaşlarım sen kaldın mı diye hayretlerini sergilediler. O günün akşamı Taksim'den okula dönerken Burhan Hoca beni gördü. Yanına çağırdı. Sen Münir'sin değil mi? dedikten sonra

Sınıf arkadaşlarımla, 1.2.1937

Doppler seni çok beğenmiş dedi. Cevaplarımdan emindim ama Burhan Hoca'nın sözü yine beni çok sevindirdi.

29.Haziran.1941 tarihinde Elektrik Makina Şubesinden Yüksek Mühendis olarak mezun oldum. Temmuz 1941 başında yapılan Profesörler Kurulunda Burhan Hoca ve Duscio beni asistan olarak istemişler. Burhan Hoca Şube Başkanı olduğu için ayrıca asistanları olan Eskenazi ve Osman askere aldıklarından hiç asistanı kalmadığı için Burhan Hoca'nın yanına asistan olarak tayinimi yaptırdı. 9 Temmuz 1941'de Elektrik Ölçme, Elektrik Makinaları ve Yüksek Gerilim Laboratuvarlarında işe başladım.

Ölçme Laboratuvarlarında karşılaştığım ilk güçlük ışık şiddetini ölçmek için yapılan kürenin kullanılması oldu.Beni epeyce uğraştırdı. Neyse Adnan Ataman'ın yardımı ile dışarıdan gelen istekleri karşılayabildim.

Bir gün hocam Burhanettin Sezerar'ın beni evine çağırdığını söylediler. O sırada Hocamın hasta olduğunu ve Yeniköy'deki yalısında dinlendiğini biliyordum. Hemen Hocamın evine gittim. Burhan Hoca yataкта yatıyordu. Hocanın kan kaybettiğini söylediler. Dikkatimi ilk çeken şey yorgandan dışarı çıkmış olan ayaklarının sapsarı oluşuydu. Benden yatağının yanındaki iskemleye oturmamı istedi. Ankara'dan bizim laboratuvara bir motor getireceklerdi. Uçaktan film çekmek için kullanacakları bu motoru bir türlü çalıştıramadıklarını, Müdürümüz Tevfik Taylan bunu laboratuvarlarımızda deneyip, deneyemeyeceğimizi sormuş ve endişe ettiğini belirtmiş Hocam hiç duraksamadan Münir onu yapar demiş. Bana yepyeni olan bu motorun basit bir sebepten işlemediğini, nedenini kolayca bulacağımı ama bu buluşu hiç bir zaman gelenlerin önünde açıklamamı, onları gönderdikten oldukça uzun bir süre sonra "tamam oldu" dememi ve bozukluk hakkında hiç açıklama yapmamamı, tembih etti. Hakikaten bir heyet halinde Müdürümüz ile motoru getirdiler. Gerekli bağlantıyı yaptım. Gerçekten motor çalışmıyordu. Akım yolunu izledim hatayı hemen gördüm. Hocamın tavsiyesine uyarak oylanmaya başladım. Yemek zamanı gelmişti. Onları yemeğe gönderdim. Benim çalışacağımı söyledim. Hatayı düzeltince motor işlemeye başladı. O arada Müdürümüz bana yemek gönderdi. İki dakikada bir telefon ediyorlardı. Niyahet saat 6'ya doğru " Tamam oldu dedim" hocamın zengin deneyimi beni bir kez daha büyülemişti.

Ekim 1941'de Yedek Subay Okuluna Ankara'ya gittim. Yedek Subay Okuluna pek alışmadım.Millî Savunma Bakanlığında motor deneyi dolayısıyla bazı Müdürlerle tanışmıştım. Onlara gittim ve beni Eskişehir Tayyare Fabrikasına aldıklarını rica ettim. Bir hafta içinde Eskişehirdeydim ve bana Astçavuş Okulunda özel bir oda verdiler. Çok iyi tefriş edilmiş bu okulda öğrenciliğimi çok iyi geçirdim. Fabrikada Elektrik Kısım Amiri oldum. Pek çok işler başardım. Pil ve akümülatör imalatı yaptım. Voltee uçakların elektrik kısmının tamirinde Kayseri'de fabrika ile epeyce çekiştim. Sonunda kendimi kabul ettirdim.

İkinci Dünya Savaşı içindeydik. Almanya hudutlarımıza kadar gelmişti, bize saldırmadı. Bunu o zamanki Reisi Cumhurluğumuz İsmet İnönü ve Başbakanımız Ş.Saraçoğlu'na borçluyuz herhalde. Bu arada Yüksek Mühendis Okuluna iki hoca Almanya'dan gelmiş. Biri Prof Th.Bödefeld diğeri Schönfeld idi. Almanca bilen asistan o zaman elektrik kısmında yoktu. Bödefeld için Almanya'da tahsilini yapmış olan Süheyl Furgaz'ı tayin etmişler. Süheyl, Yusuf İzzet Paşanın oğlu idi. Fevkaalede bir karektere sahipti. Elektrik Makinaları Elektrikle Tahrik derslerini verecek olan Bödefeld'e bir asistan yeterli değildi. Beni Milli Savunma Bakanlığı'ndan ısrarla istemişler. Bakanlıkta ilk önce beni Terhis mahiyetinde mezun saydı. Böyle bir şeyin olmayacağı çabuk anlaşıldı. Sonra okuldaki derslere devam etmek üzere İstanbul Satın Alma 4.Komisyonuna tayinim yapıldı işte o zaman Bödefeld ile tanıştım. Sınırlı ama gerçek bir Nazi idi. Münih T.H.'den gelmişti. Ben deneyleri hazırlıyordum. O Münih'te hazırlanan şekliyle istiyordu. Bu deneylere ben de burada öğrendiğim şekilde yapıyordum. Aramızda epeyi tartışma oluyordu.

Süheyl derslerin tercümesine giriyordu. Ocak ayında Süheyl Uludağ'da kayak yapmaya gitti. Derslerin tercümesi bana kaldı. Süheyl tercüme ederken derse bende giriyordum. Orada Süheyl'in tercümede ne kadar sıkıldığını görüyordum. Hoca'ya tekrar soruyor ve Hoca'nın söylediklerini tam olarak çevirmek istiyordu. Ama benim görüşüme göre Hoca o kısımları pek açık anlatmıyordu. Ben dersten evvel çalışıp hazırlanırdım. Hoca'yı tercüme etmek yerine adapte etmeye karar verdim ve uyguladım. Hatta hoca bana " ne oluyor Münir, ben beş dakika konuşuyorum sen onbeş dakika tercüme ediyorsun" dedi. Bende "ben Süheyl kadar iyi almanca bilmiyorum ondan" dedim. Süheyl tatilden döndü. Sınıfa gittiğinde öğrenciler biz Münir'i istiyoruz diye sınıfa girmedim. Müdürümüz Tevfik Taylan bundan beni sorumlu tuttu.

Bödefeld'ten bir doktora konusu istedim. O da verdi.

Alman ordusu Rusya'ya saldırdı. Süheyl hoca'ya " Büyük hata yaptılar " dedi. Bödefeld'in cevabı "beni tahkir ediyorsun " şeklinde oldu. İkimizde şaşırıktık Süheyl bizden ayrılıp ölçme Laboratuvarına geçti. Ben hem Bödefeld'i hem de Schönfeld'i asiste ediyordum. Bu ara Dr.Halis Duman Viyana'dan geldi.

Hoca ile benim çekişmem devam ediyordu. Ama gece gündüz Doktora tezime çalışıyordum. Epeyce yol almıştım.

Bir gün beni Müdürümüz T.Taylan çağırdı. Milli Eğitim Bakanlığı Bödefeld'in emrine 2000 lira göndermiş. Bana "bu ne demek " diye sordu. Şaşırdım. Bana niye soruyorsunuz Bödefeld'e sorsanız, dedim. Bödefeld o zamanın Teknik Öğretim Müsteşarına Almanya'da olduğu gibi hocaların eli altında zaruri ihtiyaçları için bir miktar para bulundurması gerektiğini söylemiş. İleri fikirde olan Müsteşar Şükrü Özel de bunu hemen uygulamış. Müdürümüzün bunu anlaması bile olanaksızdı.Bödefeld'in imtihanındaydım. Ömer İnönü'yü sözlü olarak imtihan ediyoruz. Ömer İnönü fevkaalede terbiyeli ve saygılı cevaplar veriyor.

Bödefeld kulağıma eğildi ve bu sizin Reisi Cumhurluğunuzun oğlu değil mi? dedi. Evet dedim. "Sesini bile yükseltmiyor" dedi. Ben de hayretle "neden yükseltsin" dedim. O zaman bile bizim ne kadar demokrat bir ülke olduğumuzu bu örnek bile göstermiyor mu?

Bir ufak noktaya daha işaret etmek istiyorum. Bödefeld kitabını Viyanalı bir Prof. ile birlikte yazmış. Kitapta bu iki yazarın kısımları kolaylıkla ayrılabilir. Bir gün Unipolar makina'yı etüt ediyordum. Bir sayfa tutan kısmı tekrar tekrar oku-

dum bir şey anlamadım. Bu kısmı Bödefeld'in yazdığını biliyordum. Gidip kendisine sordum. Yine anlamadım. Bir defa daha anlattırdım. Yine anlayamadım. Tartışmaya başladık. Sonunda Hoca kızdı. Sayfayı aldı. Evine gitti. Kitabın ikinci baskısında bu kısmı tekrar uzun uzun yazdığını gördüm. Birinci baskıda hocaların anlamadan bir yerden adapte etmiş olduğu kanısına vardım. Kendi kendime anlamadığım bir konuyu yazmamaya karar verdim. Bu benim için bir ders oldu.

Sonunda Türkiye Almanya'ya harp ilan etti. Almanlara enterese edilmesi veya Almanya'ya gitmesi gerekiyordu.

Bödefeld'i bir yaz günü Sirkeci'den uğurladım.

Aynı günlerde bana bir mektup gelmiş. Müdürümüz bunu açmış ve zarfın üzerine "tarafımdan açılmıştır" diye yazıp imzalamış. Bu beni çileden çıkardı. Mektubu kaptığım gibi Müdürün odasına kasırga gibi daldım. Müdür elini kaldırıp " bir dakika" dedi ve masasından kalkıp bir koltuğa oturarak "şimdi konuş" dedi. Ben boşaldım. "Evet haklısın yanlışlıkla açıldı" demeliydim dedi. Sonra neden makamından kalkıp koltuğa geçtiğini anlattı. Ve dedi ki eğer bu söylediklerini makamımda dinleseydim seni mahkemeye vermem gerekirdi. Bu da hayatımda aldığım önemli derslerden biri idi.

Prof.Dr.Fuat Külünk Elektrik Şube şefi olmuştu. Elektrik makinaları dersini o veriyordu. Osman, Halis Duman ve bana Elektrik Makinalarında ısınma gibi özel bölümleri vermişti. Ayrıca ben Elektrikle tahrik ve Cer derslerini veriyordum. Süheyl ayrılmıştı.

Tezim hemen hemen bitmişti. Ama ne yapacağımı bilemiyordum. Nakıye Atakartal ile nişanlanmıştım.

Doçentlik imtihanına girmek istiyordum. Bunun için müracatta bulundum. Benimle birlikte Eskenazi ve Osman da müracaatta bulundular. Eskenazi ve Osman için tezlerini derhal verebilecekleri benim ise bir sene sonra verebileceğim kararı çıktı. Halbuki benim tezim hazır. Ben altı ay sonra tezimi verdim. Fuat bey aldı. Okumak için bir ikinci hoca bulamadık. İlk önce Funche'yi denedik olmadı. Nihayet Santur bey de karar kıldı.

Fuat Bey ile tezimi akşamları evinde okumaya başladık. Bu arada ben Tekel Müskirat Fabrikaları Şubesinde de mukaveleli olarak çalışıyordum. Fuat Bey buna göz yumuyordu. 1946 senesinde tezimi okumayı bitirmeden bana Cumartesi günü bana tez müdafaan var hazırlan dedi. Ama daha bitirmedik dedim. Olsun dedi. Önünde bir hafta var. Hazırlarsın dedi. Müdafaan başarılı oldu. 26 Ağustos 1946'da Doçentliğe yükseltildim. Bu günü iki mesut olayla kutladım. Aynı gün bir kızım olmuştu.

İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi Elektrikle Tahrik ve Cer Kürsüsü Doçentliğine atanmıştım.

Doçentlik imtihanımın bu kadar aceleye gelmesinin nedenini sonra öğrendim. Makina Fakültesi Almanya da Doktora yapanların doktora tezlerinin doçentlik tezi olarak kabulüne karar vermiş ve uygulamaya koymuş. Fuat Bey buna itiraz etmesine rağmen Makina Fakültesinin uygulaması dolayısıyla o da Elektrik Fakültesinde aynı yöntemi uygulamak zorunda kalmış. O zaman Fuat Bey Münir'e haksızlık mı ediyorum, demiş. Münir'in tezini altı aydır tetkik ediyorum. Değerini saptadım. Münir'i de aynı zamanda imtihana sokabilirim düşüncesi ile hareket ederek bana sürpriz bir şekilde imtihana girmemi söylemiş. Bu bana Fuat bey'in genç olmasına rağmen ne kadar olgun ve dürüst olduğunu bir kez daha gösterdi. Esasen tayinim yapılacağı zaman da beni odasına çağırıp "artık Tekel'de çalışma'yok değil mi demişti. Bu şekilde asistan olmama

rağmen Tekel de çalıştığını bildiğini ve mücade ettiğini, hatta müdafaa ettiğini göstermişti.

Üniversite tarihinde, Üniversiteyi ilk defa Danıştayda dava eden biri olarak tarihe geçeceğim. Bunu detaylı bir şekilde açıklamak istiyorum. Doçentlik imtihanını üniversiteler kanunun yayımından (15 Haziran 1946) evvel vermiştim fakat işlemi kanunun mer'iyetinden sonra tekemmül etmişti. Buna göre 4936 sayılı kanunun 19 maddesi gereğince almaya hak kazandığım aylığın bir üst derecesi ile tain edilmiştim. Buna Müdürümüz Tevfik Taylan'ın itirazı ile Milli Eğitim Bakanlığı doçentlik imtihanını kanundan evvelki esaslara göre geçirdiğinden adı geçen maddeden faydalanamayacağımı, bu bakımdan da aylığımın elli liraya düşürülmesine ve maaş farklarının geri alınmasına karar vermiş.

Bunun için danıştayda dava açacağımı Fuat Külünk Bey'e söyledim. Beni teşvik etti ve hatta gerekirse müdafaa edeceğimi ekledi.

Milli Eğitim Bakanlığının Danıştaya verdiği savunma özetinde aynen "Davacıya bir üst derece aylık verilmesinde yolsuzluk yoktur." deniliyordu.

İ.T.Ü.Rektörü Tevfik Taylan'ın verdiği savunma ise "Milli Eğitim Bakanlığı emrini uygulayarak davacı hakkında yapılan işlemde kanunsuzluk bulunmadığı" şeklinde idi.

Danıştay ilanı ise benim üst dereceden maaş almamı sağladı. Bu 6.Ağustos.1947 tarihinde oldu.

Profesörler kuruluna Doçent adayı olarak seçilmiştim. Bu arada iki önemli olay oldu.

Asistanlığım sırasında kürsümüz Cabir H.Sepen Öğretim Görevlisi olarak tayin edilmişti. Cabir Bey Fransa'da tahsil etmiş Zonguldak'ta Kömür İşletmesinde Atölye Şefi olarak çalışmış, bir ara müteahhitlik yapmış, benimle taban tabana zıt karakterde olan bir arkadaşı.Başlangıçta tartışmalarımız oldu, ama sonra birbirimizi olduğumuz gibi kabul ettik, sevdik, saydık.

Profesörler Kurulunun Cabir H.Sepen'in kürsümüz Profesör olarak tayini geldi. Teklifi Fuat Bey getirmişti. Kürsü de bir Profesör kadrosu vardı. O da doğal olarak benim olacaktı. Bu tayin ile benim önüm kapanıyor ama benim Profesörlüğüm için en az dört sene vardı. Fuat Beyden başka kurulun üyeleri benim itiraz etmemi bekliyorlar, belki de istiyorlardı. Söz aldım ve "Cabir Beyin Profesörlüğünü destekliyorum" dedim. Bunun iki nedeni var. Biri Fuat Bey'e olan güvenim biri de Profesörlüğüm geldiğinde nasıl olsa bir kadro daha bulunacağı dedim. Cabir Bey'in Profesörlüğü ilk seferinde neşriyatı olmaması nedeniyle Üniversiteler arası Kuruldan döndü. İkincisinde ise yazdığı kitap neşredilince geçti.

Aynı Profesörler Kurulunda yine Fuat Beyin önerisi ile ben ve sınıf arkadaşım Adnan Ataman'ın Amerika'ya gönderilmesi kabul edildi. Ama Senatadan Adnan ile Fikri Uzgören'in gönderilmesi çıktı. Fuat Bey "senin Rektör Tevfik Taylan ile aranda ne var, senin gönderilmene karşı çıktı" dedi. Ben de ta öğrenciliğimden beri anlaşıyoruz dedim.

Tevfik Taylan bir olay dolayısıyla, istifa edince yerine

Hamdi Peynircioğlu seçildi.

Bu sefer Amerika'ya benimle Tarık Özker'in gönderilmesi önerildi. Tarık Doktora yapmaya gidecekti. Ben ise bir Doktora denemesi geçirmiştim. Kendimde endüstri deneyimini çok eksik görüyordum. Elektrik Cihazları dersini hazırlarken bunun çok sıkıntısını çekmiştim. Onun için G.E. veya Westinghouse gibi büyük fabrikaların araştırma bölümlerinde çalışmak istiyordum. Gerek G.E. gerekse Westinghouse başvurusunu uzun uzun inceleme ve İstanbul'daki konuşmalar sonucu yeni kabul etmişlerdi. Rektörümüz Hamdi Beyin döviz temini için yaptığı büyük çabalar sonucu 1948 senesi Aralık ayında Şileple Amerika'ya hareket ettik.

1949 yılı Şubat ayında G.E.'nin Schnectady'deki tesislerinde idim.

Mayıs 1951'de yurda, Üniversiteme döndüm. Doçentlikte geçirilmesi gereken minimum süre (5 sene) yi doldurmuşum. Ben profesör olmak istiyordum, dedim. Tıpkı doçentliğe müracaatımda beni Eskenazi ve Osman'ın da izlediği gibi bu seferde Profesörlüğe müracaatımda Haldun Gürmen ve Turgut Boduroğlu aynı şeyi yaptılar. Üçümüzünde Profesörler Kurulunda Profesörlüğe atanması teklifleri oylandı. Ben ittifakla diğerleri

ekseriyetle kabul edildi. Ve Senatoya gönderildi. Senatoda yazın başlangıcındaki bir oturumda görüşüldü veya raporlar okundu da görüşülmedi. Sonuçta Haldun Gürmenin ki kabul edildi. Benimki red edildi. Turgut Boduroğlunun ki ise oya sunulmadan geri çekildi.

Reddim için tutanaklara bir neden yazılmamıştı. Sorduklarımdan ise hiç bir yanıt alamıyordum. Yalnız İlhami Civaoglu bana ayak üstünde "senin gençliğin, gençliğin" dedi. Kabul edemiyordum. Dekan Ahmet Özel'e, Senatörlerimiz M.Santur ve Bedri Karafakioğlu'na "bu red beni değil fakülteyi red etmektir" onun için senatodan istifa etmeniz gerekir diye sıkıştırıyordum.

Yaz geçti, son baharda fakülteye, benim profesörlük önerisini senatoya bir kez daha gönderin, yine bir sebep göstermeden red edilirse ben de Üniversiteden ayrılır kendime başka bir yol seçerim, dedim.

Fakültem benim profesörlüğe yükseltilmem önerisini bir kez daha Senatoya gönderdi. Bu sefer öneri ittifakla kabul edildi. 18 Aralık 1952 tarihinde Profesörlüğüm üçlü kararname ile onandı.

Elektriğin Endüstride tatbikatı kürsüsüne, ben Amerika'da iken Grabsheid'in ayrılması üzerine enerji nakli Kürsüsü eklenmiş ve Kürsü enerji Nakli ve Sınai Tatbikat Kürsüsü olmuştur. Ben bu kürsü profesörlüğüne atandım. Kürsü başkanımız C.H.Sepen idi.

Altı ay sonra 27 Haziran 1953 tarihinde yapılan 105. Profesörler kurulunda Elektrik Fakültesi dekanı seçildim.

Senatoya girdiğimde bir vesile yaratıp "bu senato kararlarını bir nedene dayatmalıdır. Bana yapılan gibi geçer nedeni olmadan bir öneriyi reddetmek olamaz. Bu senatomuza yakışmaz" diye tenkit ettim. Bu aynı zamanda benim yaşamım boyunca izlediğim bir yöntemim oldu.

Senatoda özellikle iki konu üzerinde başarı sağladım. Bunlarda birincisi Profesörlük için gizli oylamayı, açık oylamaya

F. UZGÖREN'le Taksim'de, 1941

çevirmem, ikincisi ise Ordinaryüs Profesörlüğün tanımına açıklık getirerek pek çok hocanın Ordinaryüs Profesörlüğünü sağlamak.

Maçka Teknik Okulunun kurulması da bu devreye rastlar.

Elektriğin Endüstride Tatbikatı kürsüsü bu zamana kadar bir laboratuara sahip olmamıştı. Fakülte bütçesinde 200.000.TL. bir tahsisat vardı. Bunun ile şimdi kız pansiyonu olan binayı yaptırıldı. Arkandan yeri bakımından çok tenkit duydum. Ama yüzüme karşı kimse bir şey söylemedi. Bu bina 1990 senesine kadar hem bizim, hem de Enerji Nakli kürsüsünün laboratuvarı olarak hizmet gördü. Profesörlüğe tayinimden sonra Kürsümüz Elektriğin Endüstride Tatbikatı ve Enerji Nakli Kürsüleri olarak ikiye ayrılmıştı. Ben Elektriğin Endüstride Tatbikatı kürsüsü başkanı olmuştum. Bu kürsü de beraber olmamızda büyük kıvanç duyduğum ve daima birlikte çalıştığım Emin Ünalın da vardı.

Elektrik cihazları kitabının yazılışını bitirdikten sonra Elektrikle tahriki içine aldığı otomatik kontrol alanına kendimi tamamı ile verdim. Bunda G.E.de Control Engineering kısmında yaptığım çalışmalar çok yardımcı oldu.

Dekanlığım süresinde 1953 yılında bir gün Meteoroloji İşleri Genel Müdürü Dr.Fuat Adalı ziyaretime geldi. Bundan meteoroloji konusunda kurs açmasının mümkün olup olmadığını sordu. O sırada Elektrik Teknisyenleri için bir kurs açmıştım. Bunu da neye yapmayalım dedim. Dr. Fuat Adalı Üniversite seviyesinde bir bölüm kurup kuramayacağımız sordu. Yeni bir bölümün Fakültemize mali olanaklar sağlayacağını düşündüm. Bu düşüncemi Profesörler kuruluna getirdim. Tabii buna diğer bazı sözde nedenler de ekledik. Senatodan geçti, Meteoroloji şubesi kuruldu. O tarihte bu bölümün başkanının o andaki dekan olmasına karar verilmişti. Bundan sonra Turgut Boduroğlu dekan oldu. Tabii Meteoroloji Bölümü Başkanı da oldu. Sonra nedense ilk kararı değiştirdi.

1957 senesinde IFAC (International Federation of Automatic Control) kuruldu. Buna Türkiye'yi de üye yaptım ve ilk başkanı oldum. Nimet Özdaş ta Makina Fakültesinde bu konuyu işlemeye başladı. Bu konuda Nimet'in büyük yardımlarını ve beraber çalışmamızı burada bilhassa belirtmek isterim.

1954 senesinde Belçika da bir asistanım için staj yeri asarken bana IESTE Teknik Öğrenci mubadele birliğinden söz ettiler. Bunun kurulmasını arzu ettim. Özellikle bürokratik engelleri aşmak içinde hocam İlhami Civaoglu'ndan yardım istedim. Bu teşkilatın Ocak ayında her sene bir toplantısı vardı. İlk önce Viyana'ya sonra Bonn'a Muzaffer SAĞIŞMAN ile gittik. Bu arada özellikle Almanlar ile öğrenci mubadelelerini de sağladık. Norveç'te Trondheim'daki toplantıda tam üye olmamız teklif edildi. Yalnız İngiliz temsilcisinin karşı çıkmasına rağmen diğerlerinin oyları ile tam üye olduk. Bu toplantılarda Muzaffer Sağışman'ın yardımlarını takdirle anmam gerekir.

1955 yılında Cabir bey Amerika'ya gitti. Ben onun yerine Enerji Nakli dersini verdim. Ne kadar başarılı oldum bilmiyorum. Ama sonraları bu dersi benden alan öğrencilerimin de yararlandıklarını duydum.

Cabir bey'e Cigre merkezinin kurulmasında çok yardım ettim. Cabir bey mücadele adamı değildi, ben ise o zaman, Yüksek Mühendis Mektebi mezunu olarak hep aynı yerde olmam dolayısıyla ve tabandan mücadeleciler idim. Cigre'nin oluşması için yalnız ben mücadele ettim.

Geçmişe döndüğünde insan tabii olarak hep başarıları hatırlıyor. Başarısızlıklarını daima unutma eğiliminde oluyor.

Benim de başarısız olduğum ve hata aklıma geldikçe üzüldüğüm bir konu var. Bunu etrafla anlatmak istiyorum.

1955 veya 1956 yıllarında idi. Tam tarihini şimdi hatırlamıyorum. Birleşmiş Milletlerden, standartlarda uzman birinin beni görmek istediğini bildirdiler. Bekliyorum, gelin dedim. Ne bu uzmanı tanıyor ne de konuyu biliyordum. İsveçli olan bu uzman odama geldi. Türkiye'de bir standartlar Enstitüsü kurmak için tetkikler bulunduğunu söyledi. Uzun uzun konuştuk. Bu Enstitünün bağımsız olarak kurulmasını ve gerek standartların yapılmasında gerekse deneyleri için bunun Teknik Üniversiteden yardım alması gerektiğine karar verdik. Binasının Gümüşsuyu binasının yakını şimdiki Yüksek Gerilim Laboratuvarının ilerisinde olabileceğini düşündük. Birleşmiş Milletler Uzmanı hükümetimize bunu önerdiğini söyledi ve Ankara'ya gitti.

Bir gün Ankara'dan bir davetiye aldım. Standartlar Enstitüsünün kurulması için yapılan Merasime gitmemi istiyorlardı. Gittim. Hayretle gördüm ki Enstitü Ankara'da kurulmuş. Toplantıda uzmanı gördüm. Bu nasıl oldu, dedim. Bana önerisini beraber karşılaştırdığımız gibi yaptığını ama hükümetin böyle karar verdiğini söyledi. Bu siyasi bir karar ben bir şey yapamazdım, dedi.

Çok üzüldüm. Fevkaalede yanlış bir karar verilmişti. Standartlar Enstitüsü hala tekamül edemedi. Aradan 40 seneye yakın bir zaman geçmesine rağmen bu Enstitü hala emeklemiyor bile.

27 Mayıs 1960 yılında ihtilal oldu. İhtilalin ne kadar kötü bir şey olduğunu bilmiyordum. Herkes gibi ben de sevindim ama ihtilali çok kısa zamanda gözümüzde değerini hızlı bir şekilde kaybetmeye başladı. İlk önce Eminsu'lar şeklinde kendi içlerinde tasfiye yaptılar. Ama emekliye sevk ettikleri subayların şereflerini yükseltmeye çalıştılar. Onları gerek maddi ve gerekse manevi yönden tatmin ettiler. Bunu ne kadar sağladılar bilmiyorum.

29 Ekim 1960 bayramından bir gün önce 28 Ekim 1980 Cuma günü kızım Nur ile Kadıköy'den vapura bindik. O okula ben de Üniversiteye gidiyorduk. Her sabah olduğu gibi gazeteci bana gazetemi verdi. Vapurda ilk gözüme çarpan şey bazı öğretim üyelerinin Üniversiteden affedildikleri şeklindeki haber oldu. Konuyu pek anlamamıştım. Okudukça affedilenler arasında kendi ismini de gördüm. Bu en azından benim hiç bilgim olmadan bana karşı bir yaptırım idi. İlk düşüncem eve gelen gazeteden bunu eşimin okuması ve üzülməsi oldu. Aynı Vapurla eve döndüm. Eşimle birlikte ikimiz hayatımızın muhakemelerini yaptık. Bilerek bir suç işlemediğimizi gördük ve ondan sonra bu tasarrufun bizi üzmemesi gerektiğine karar verdik. O arada Milli Birlik Komitesi yaptıklarını mazur göstermek için 147 öğretim üyesinin hepsini adice suçluyorlar ve isterlerse suçlarını kendilerine bildireceklerini ve hatta gazete ile ilan edeceklerini söylüyorlardı. Bir çok öğretim üyesi gibi ben de telgrafla suçumun gazete de ilanını istedim. Hiç cevap çıkmadı. İkinci defa müracaat ettim, bir süre sonra benim listeye yanlışlıkla girdiğimi bildirdiler.

27 Ekim 1960 tarihinde kabul edilen 114 sayılı kanunun 1.maddesi ekli (1) sayılı cetvelde ad ve soyadları ile kariyer, ünvanları gösterilen Ankara, İstanbul, İzmir ve Atatürk Üniversiteleri ile İstanbul Teknik Üniversitesi mensupları öğretim üyeliği veya öğretim yardımcılığı vazifelerinden affedilmiştir.

5. maddesi İş bu kanunla görevlerinden affedilenler bir daha Üniversite öğretim üyeliği veya yardımcılığı vazifesi ile

görevlendirilemezler.

Aynı tarihli 115 sayılı yeni Üniversiteler kanunu neşredildi.

Milli Birlik Komitesi Orgeneral Cemal Gürsel "hatadan dönmek fazilettir." derken, Milli Birlik Üyeleri ise "Geri Vites yoktur" diye demek veriyorlardı.

Bana G.E. den üç yer teklifi geldi. Biri Cleveland Case Institute of Technology, diğeri Schenectady, bir üçüncüsü de Paris'teki G.E. eşim Türkiye'den ayrılmak istemedi. Bir çok bakımdan haklı idi. Siemens ise İstanbul'da bir iş verebileceklerini söylüyorlardı. Hepsine burada teşekkür ederim.

Affımızı öğrendiğim gün sayın hocam Ratip Berker telefon etti. Münir hadi biz yaşlıyız, peki senden ne istediler? dedi. Ben de hocam sizin aranızda bulunmaktan gurur ve şeref duyuyorum; dedim.

147'ler bir Dernek kurdu. O dernekte gerçekte, tanışmam hiç bir zaman mümkün olmayacak pek çok bilim adamımız ile tanıştım. İçlerinde profesör olan en genç 147'liktim. Onların sevgisini kazanmak benim için yeterdi.

Beni arkadaşlarım İstanbul Teknik Okulunun Şube şefliğine atadılar.(28 Nisan 1961) Yine Üniversitemden kopmuyordum. Burada arkadaşım Emin Ünal'ın desteklerini minnetle anıyorum.

Başbakan İsmet İnönü'nün hazırladığı iki satırlık kanun ile 11 Haziran 1964'te tekrar eski görevim olan Elektriğin Endüstride Tatbikatı Kürsüsüne atandım. Emin Ünal'ın dirayetiyle sevk ve idaresiyle Kürsü eskisi gibi ayakta kalmıştı.

1963 yılında İ.T.Ü.Teknik Okulu beni hem IFAC'ın II.kongresine iştirak etmek ve hem de A.E.G. nin Berlin'deki Institut für Automation'da araştırma yapmam için altı ay süre ile görevlendirdi. Enstitüde Otomatik Kontrol kursu yaptım. Buraya gelenler Y.Mühendis ve bazı Doçentler idi. Bir örneği anlatırken kuvvet birimi olarak Newton'u kullandım. Doçentlerden biri "siz Türkiye kuvvet birimi olarak Newton'umu kullanıyorsunuz" diye sordu. Ben de evet dedim. En azından Teknik Üniversitedeki arkadaşlarımın hepsi bunu kullanırlar, dedim. Doçent heyecanlı arkadaşlarına dönerek Türkler bizden elli sene ilerideler dedi. Gerçekten onlar hala Kg.kuvvet ve KP kuvvet birimi olarak kullanıyorlardı, ve daha hiç bir Üniversitede otomatik kontrol okutulmuyordu. Bunu özellikle anlatmamın nedeni kendimizi geri görmekten vazgeçmemiz içindir. Burada "Otomatik kontrolün gelişmesi" konusunda verdiğim konferanslarda çevrede çok ilgi gördü.

1972 yılında da aynı Enstitüye bir kere daha 6 ay süre için gittim ve bu seferinde Bilgisayarla Kontrol alanında çalışmalarda bulundum.

Karadeniz Teknik Üniversitesi kurulma aşamasında iken uçakla gidip orada da Otomatik Kontrol dersleri verdim.

12 Eylül 1980'de ikinci ihtilal oldu. General Kenan Evren'in başında bulunduğu bu ihtilale sevindim dersem yalan olur. Birçok arkadaşlarım bana endişelerini bildirdiler. Ben ise hiç endişe etmiyordum. Artık 62 yaşında idim ve konuda bir deneyim de vardı.

Ihtilal bu sefer üniversiteyi başka türlü ele aldı. Bu sefer baltanın sapını biliyorduk, ilkönce Anayasadaki Üniversite maddesi değiştirildi ve YÖK kuruldu. YÖK'ün başına Prof.Doğramacı getirildi. Bu şekilde Üniversite ikinci darbeyi yemişti. Kürsüler kaldırılmış, Kurlar kaldırılmış ve en önemlisi Üniversite muhtariyeti önemli ölçüde zedelenmişti.

1 Temmuz 1984 tarihinde Elektrik-Elektronik Fakültesi Kontrol ve Bilgisayar Bölümü Kontrol ve Kumanda Sistemleri Ana Bilim Dalı Başkanı oldum.

Bu noktada küçük bir anımı nakletmeden geçmiyeceğim YÖK Doçentlik Bilim dallarını sayarken Ölçmeyi ve Robotik'i nedense listeden çıkarmış. Ölçme esas mevcut olan bir daldı, Robotik'i ise ben önermişim ve kabul edilmişti. Ölçme anlamsız bir şekilde açığa kalınca çok üzülen Hasan Önal'a teklif ettim. Dedimki kontrol ölçmesiz olamaz. Sizde gelin bizim ana bilim dalına girin. Çok takdir ettiğim Hasan Önal bu önerimin, nedense, samimiyetinden şüphe etti. Ama sonra inanarak bizim ana bilim dalımızdaki saygılı yerini aldı.

Bu olay bile YÖK'ün ne kadar bilinçsiz çalıştığını gösterir. 2 Ocak 1985 yılında yaş had-

dinden emekliye sevk edildim. Kalben müsterih ve vicdanen rahattım. Bu konuda yetişen çok değerli elemanlar Atilla Bir, Mahmut Kayral, Leyla Gören, İbrahim Eksin, Müjde Güzelkaya, Fusun Tunali, Salman Kurtulan, Fuat Gürleyen'in bu konuyu daha çok ileri götüreceklerine inanıyorum. Hala bir iki derse giderek onlardan ayrılmadım. Bu bana büyük bir haz vermekte ve yaşamımı değerlendirmekte.

Türk Otomatik Kurumunu, Türk Otomatik Milli Komitesi haline getirerek 1990 senesinde emin ellere terk ettim. Başkan Talha Dinibütün ve Sekreteri İbrahim Eksin oldular. Başarılı Workshop'lar düzenlediler.

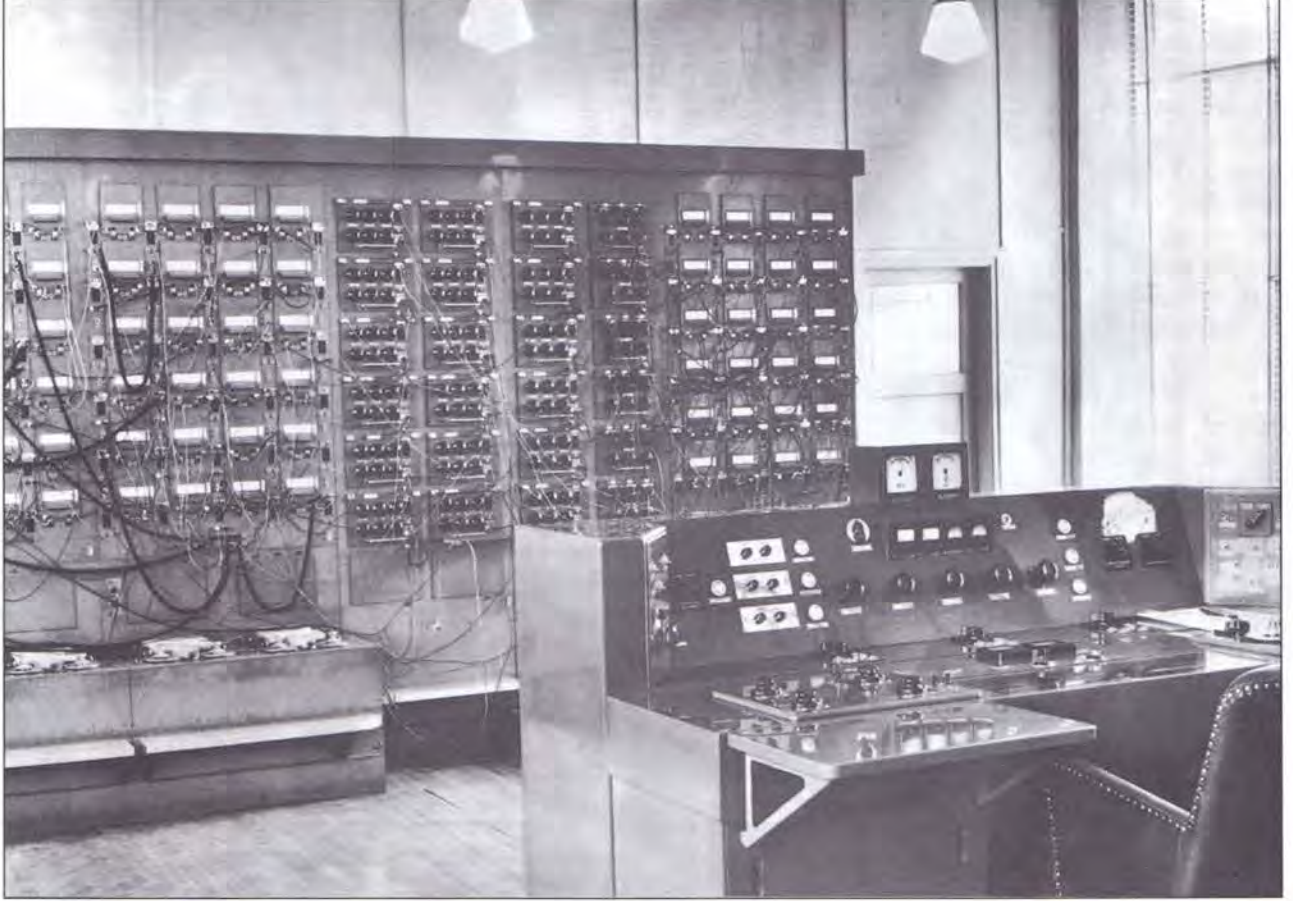
Birgün bu anılarımı genç arkadaşlarım değerlendirirler umidi ile hepsine başarılar dilerim.

Mustafa SANTUR ve Mustafa İNAN'la, 1955

Ord. Prof. Dr.Cabir Hamdi Sepen ile Tanışma

Prof.Emin ÜNALAN

Enerji Nakli Laboratuvarı (Şebeke Analizörü)

1945 yılında II.Dünya Harbi bitmeden kısa bir müddet evvel Milli Eğitim Bakanlığı adına Almanya'da eğitim yapan öğrenci grubu toplu halde yurda döndü ve büyük bir kısmı İstanbul Teknik Üniversitesinin çeşitli Fakültelerinde görevlendirildi. Bu grubun bir elemanı da bendim. Münih Yüksek Mühendis Okulunun Kuvvetli Akım kısmını bitirdikten sonra Elektrik Makinaları kürsüsünde asistan olarak çalışırken yurda dönüş haberini aldım. Bir macera olarak ni-teleyebileceğim uzun bir tren ve vapur yolculuğundan sonra Galata rıhtımına ayak basmak saadetine kavuştum. II.Dünya Harbinin cephe gerisi yaşantısının bütün meşakkatlerini ve çilesini çektikten sonra huzur ve sükunet içindeki vatana kavuşmanın verdiği gururlu sevinci ömrümün sonuna kadar unutamayacağım. Son derece karmaşık ve acımasız dünya

koşulları içinde memleketimizde bu havayı yaratan ve sürdüren idarecilerimizi ve askerlerimizi de burada minnetle anmaktan kendimi alıkoyamıyorum.

İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik Fakültesine atandıktan sonra, ilk tanıdığım zat Prof.Fuat KÜLÜNK oldu. Prof.Fuat KÜLÜNK o zaman Fakültenin Kuvvetli Akım kolundaki mesleki dersleri verdiği gibi, kuvvetli Akım kolunu da yönetmekte idi. Almanya'dan gelen grubun her elemanı ile ayrı ayrı konuşup, onları yetiştikleri ve çalışmak istedikleri branşlara göre Fakültemiz Kürsülerine yerleştirdi. Prof.Fuat KÜLÜNK son derece zeki, dürüst ve kararlı bir idareci idi. Bu özelliklerini yeni gelen grubun Fakülte içindeki dağıtımında da her fırsatta gösterdi. Ben, Kendisine Münih'teki Hocam Prof.Dr.Senweiger'in etkisi ile olacak Elektrikle Tahrir ko-

nusunda çalışmak isteğimi söyledim. Kabul etti. Böylece benim de çalışacağım alan belirlenmiş oldu. Birkaç arkadaşla birlikte yeni kurulmakta olan Elektrik Makinaları Laboratuvarının çalışma masalarının tasarımı ve çizimi ile görevlendirildik. Masalar çizilen projelere göre Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Sanat okullarının atölyelerinde öğrenciler tarafından imal edilecekti. Bu şekilde geçen bir kaç ay sonra askere gitmek durumu ortaya çıktı ve biz kendimizi o zaman yurt içinde yüksek tahsil yapan öğrencilerin yapmak zorunda oldukları askerlik dersi ve kamplarını karşılamak ve böylece bu kampları yapmayan yedek subay adaylarının askerlik ile ilk temasını sağlamak amacı ile kurulan hazırlık kıtalarında, bu kıtaların yerleştirildiği Gelibolu sırtlarında bulduk. II.Dünya Harbinin olasılıklarına göre hazırlanmış bir arazide gerçek askerliğin bir nebze tadını tatmak ve Türk ordusundaki disiplinin örneklerini görmek fırsatını bulduk. Karargahtan bir dekovil hatundan oluşan tren ile Gelibolu rıhtımında, hazırlık kıtası erlerini İstanbul'a götürmek üzere bekleyen bir yük gemisinin bodrumuna yerleştirmiş zannediyorum hepimiz yurttaki sükunet ve huzurun ne gibi meşakkat ve fedakarlıklarla kazanıldığı hakkında bir yorum yapabilecek duruma gelmiştik. Askerlik hizmetinin geri kalan kısmı hazırlık kıtası erleri için hiç zor olmadı. Terhis Tezkeremizi alır almaz Elektrik Fakültesindeki görevime döndüm. Fakültede daha önce Elektrik Endüstride Tatbikatı Kürsüsü adında bir kürsü kurulmuş, Elektrikle Tahrik, Elektrikle Cer gibi konular doğal olarak bu kürsünün okutacağı dersler kapsamına alınmıştı. Bu kürsüde Doç.M.Münir ÜLGÜR ve Öğretim Görevlisi C.Hamdi SEPEN asistan olarak da ben görevliydim. Böylece askerden döner dönmez, Cabir Bey ile tanışmış olduk. Cabir Bey Galatasaray

Lisesini bitirdikten sonra Fransa'da Elektrik Mühendisliği tahsili yapmış, yurda döndüğünde bir süre Zonguldak Kömür İşletmelerinde çalışmış, bir sürede serbest olarak taahhüt işleri yaptıktan sonra Elektrik Fakültesi, Elektrik Endüstride Tatbikatı kürsüsüne Öğretim Görevlisi olarak atanmıştı. Cabir Bey çalışkan, dürüst bir arkadaştı. Kürsüde Elektrikle tahrik dersi verdi. Tahrik Laboratuvarı deneylerinin hazırlanmasında büyük emeği oldu. İlk Türkçe Elektrikle Tahrik kitabı onun tarafından yazıldı.

Senkron generatörlerin stabilitesi hakkında deneysel kıymetli çalışmalar yaptı. Dış dergilerde yazıları yayınlandı. Fransa'da Doktorasını verdi. Dr.Cabir Hamdi Sepen Elektrik Endüstride Tatbikatı kürsüsüne Profesör olarak atandı, Fakültedeki Enerji nakli kürsüsü de bu kürsüye eklenerek kürsü adı Elektrik Endüstride Tatbikatı ve Enerji Nakli kürsüsü oldu.

Kısa bir süre sonra bu kürsü tekrar ikiye bölündü. Elektrik Endüstride Tatbikatı kürsüsü başkanlığına Prof. M.Münir Ülgür, Enerji Nakli kürsüsü başkanlığına da Prof.Dr. Cabir Hamdi Sepen seçildi.

Prof.Dr.Cabir Hamdi Sepen'in Enerji Nakli kürsüsündeki akademik ve idari faaliyetlerini kendisi ile birlikte çalışan ve halen faaliyette bulunan arkadaşları benden daha iyi bilirler. Benim bir Fakülte elemanı olarak söyleyeceğim kendisinin Kürsüye bir şebeke analizörünü temin etmiş olması, çalıştırması ve uzun yıllar Elektrik Etüd İdaresinin danışmanlığını yapmış olmasıdır.

Prof.Dr.Cabir Hamdi SEPEN'i burada rahmetle anmak bana nasip olduğu için memnun olduğumu ayrıca belirtmek isterim.

BU SINIF HAKKINDA

II lerden bir tanesi gelip ARI için bir yazı istediklerini söyledi. Yazı ertesi gün hazır olmalı idi; her işin daima sonunda acele etmek alışkanlığına uygun bir teklif.. Kabul ettik. Fakat âdet c'duğu gibi nasihat şeklinde olmamalı idi: bunu da evvelkini ifna etsin diye kabul ettik. Hakikaten bu gençlere ne hususta nasihat edecektim; talebelik hakkında öğüt vermek için artık geç.. zaten o işin profesyoneli olmuşlardır. Hayat ve meslek hakkında nasihat dinlemeği ise onlar erken bulurlar. Esasen şimdi başlarında esen rüzgârlar arasında, kafalarına dânk edecek akustik basıncı, söz frekansında, yaratmak imkânsız. İleride, vakti gelince kendilerine sıvsi sinek kâfi gelecektir. Zaten bizim bütün gayretimiz ve muvaffakiyetimiz onları davul zurna aramayacak hâle getirmek değil mi? Görüyor musunuz, şartnamenin ikinci maddesinin lehinde biraz daha konuşursak maddenin kendisine ihanet edeceğiz; şu halde izah ve tefsir işlerini erbabına (!) bırakalım.

Evet, demek ki, bizim meşhur II lik sınıf da mezun oluyor. Bu zayıf akım sınıfı hayli patırdılı idi. Enerji ve gürültüleri hiç de zayıf değildi. Onların bulunduklarının yanındaki dershanede ders okutacak hocanın, onların hocası ile senkron hareket etmesi zarurî idi. Teneffüsteki silgi maçının ders başında da devam etmesi hissedilmez şeylerden değildi. Bu oyunun açık pencere ile oynanması ise, kara tahtanın beyaz kalması bakımından tehlikeli idi. Küçük çavuşları enerji taşkınlığını teskin edebilmekten uzaktı. Onun uzaktan -sahne sanatkârlığına başlaması yerine geçen çavuş ise galiba yalnız -kendisi gibi irikiyim olan- arkadaşına, laboratuvarında horazlanabiliyordu. Bereket G. Antepli ağabeye (veya amcaya) kimini memleketinin fevkalâdeliğini methederek hayran bırakır, kimisine de cüssesi ile saygı telkin eder ve asayişe faydalı olurdu.

Teneffüsteki haşarlıkları derste ışıklı bir uyanıklığa çevrilen bu gençleri bütün hocaları zevkli bir tebessümle hatırlayacaktır. Bilhassa son sômetrlerin onları birer birer tanıyan hocalar, hele labaratuvarları da varsa, kendilerini kolayca unutamayacaktır. Temenni ederim ki hepsi vaktinde mezun olur da unutturmama işini, fili mevcudiyetlerini devam etmesini ve her arzularının vaktinde yerine gelmesini dilerim.

Demek, bir mikdar gençlik daha gidiyor... Hayırlısı...

8 Nisan 154

Bedri KARAFAKIOĞLU

ARI Yıllığı, 1954

Beğleg, işte big fluoğesan tübb.
H. GÜRMEŖ, ARI Yıllığı 1947

Bay Zırh, bir puvan gitti.
M. ESKENAŖI, ARI Yıllığı 1947

Fişî jaka sokunca....
F. UZGÖREN, ARI Yıllığı 1947

Birincilik

Maraton müsabıkları

**Energi spektrumda kuvadratla
proporsiyonal'dir.**
Z. SÜDER, ARI Yıllığı 1947

Moşe l hū, hū, hū l....
A. ÖZEL, ARI Yıllığı 1947

A. ATAMAN, ARI Yıllığı 1941

Her derde deva
BÜRHAN HOCAMIZ

B. SEZERAR, ARI Yıllığı 1941

B. KARAFAKIOĞLU, ARI Yıllığı 1947

Hakikinin hakikiye, hakikinia
fantomâ, fantomu, fantoma....

TAHTADA NELER DÜŞÜNÜLÜR?
Dün yine günümüz geçti beraber.

M. ÜLGÜR, ARI Yıllığı 1941

Peki....Devam ederiz.

M. SANTUR, ARI Yıllığı 1947

Sen gibi hoca dâhi bugün
dünyada bulunmaz.

B. SEZERAR, ARI Yıllığı 1947

H. ÖNAL, T. SAYA, C. SAMANLI ve M. İNAN,
1940'lı yıllar

H. ÖNAL, A. DALFES Ölçme Laboratuvarında
öğrencilerle, 1950'li yıllar

A. ATAMAN, M. SANTUR, Z. SÜDER, M. DİLEGE ve
M. BAYRAM

Piknikten bir görüntü, 1968

Eski "DALGACILAR", 1970'li yıllar

Üniversite Senatosundan B. KARAFAKIOĞLU ve M. BAYRAM, 1962

*1993 Yılındaki
Yönetim Kurulu'ndan*

1970 Girişliler

1971 Girişliler

1972 Girişliler

1975 Girişliler

1977 Girişliler

1978 Girişliler

1970'li yılların kız öğrencileri

1979 Masa Tenisi Şampiyonları;
(E. Topuz, F. Tunalı, L. Gören)

1979 Girişliler

İ. GÖNENÇ, M. BAYRAM ve
A. AKHUNLAR

Fakültenin 50. Yıl
Balosu'ndan (21.10.1984)
T. SAYA, İ. GÖNENÇ,
E. ÜNALAN, M. BAYRAM,
T. BODUROĞLU ve eşleri

*1980'li yıllarda Batı ve Güney Anadolu Santralleri gezisi,
Kemer Barajı*

Vestel Fabrikası gezisi, 1990

*Berlin Teknik U. Rektörü, Manfred STIEBLER, D. LEBLEBICI, A. DERVİŞOĞLU, Y. DURUSOY,
ve M. ÖZKAYA 1992, Baltalimanı*

*Ereğli Demir-Çelik Fabrikası
Gezisi, 1990*

Mezunlarımızla Japonya'da bir konferansta, 1992

*Vestel Fabrikası
gezisinden
1990*

60. Yıl Söyleşisinden,
3 Mayıs 1994

60. Yıl Söyleşisinden, 3 Mayıs 1994

60. Yıl Söyleşisinden,
3 Mayıs 1994

60. Yıl Futbol Turnuvası Şampiyonu Elektronik ve
Haberleşme Bölümü 2. sınıf, kupa alırken,
18.06.1994

60. Yıl pikniği, 18.06.1994

60. Yıl pikniği,
18.06.1994

**İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi,
bu kitabın basımında katkılarından dolayı
değerli mezunlarımız**

Erdal AKSOY
Neviye-Yücel AKSOY
Engin AYDIN
Zihni BAYKARA
Recep DERVİŞOĞLU
Ünal ERDOĞAN
Orhan ERSEN
Rüstem EYÜBOĞLU
Metin GÖKOĞLU
Arnold HORNFELD
İsmet İZGÜL
İbrahim KARAKULLUKÇU
Hayrettin ÖZDİL
Süreyya SÖNMEZ
Selahattin TANTEKİN
Nail USLUER
Nazmi UYSAL
Seyit Ali YAZKAN
Hayrettin YELKİKANAT
Behçet YÜCEL'e

teşekkür eder.
